สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มกราคม ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑.การประกอบธุรกิจขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีความประสงค์จะตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองผ่านเว็บไซต์และสำนักงานภายในประเทศของสายการบินโดยไม่ได้ดำเนินธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศภายในประเทศไทย จึงขอหารือว่าการที่บริษัทจะตั้งสำนักงานสาขาเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า การจัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ ไม่เข้าข่ายธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารสายการบินของตนเองผ่านทางเว็บไซต์ของบริษัท ถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย จะประกอบธุรกิจส่งออกไม้ประเภทต่างๆ เช่น ไม้แปรรูปทุกชนิด ไม้ชิ้น ผงไม้ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นส่วนประกอบจากไม้ เมื่อได้รับอนุญาตจากหน่ายงานที่เกี่ยวข้อง และน้ำมันหอมระเหย ธูปหอม เครื่องหอม เครื่องสำอางและอื่นๆ จากเนื้อไม้ ส่วนประกอบของไม้ ไม้ดอก และพืชชนิดต่างๆ ไปจำหน่ายต่างประเทศ จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓.นิยามคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และการประกอบธุรกิจให้เช่าเครื่องจักร และคลังสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ โดยผู้บริหารของบริษัทซึ่งเป็นชาวญี่ปุ่นได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของบริษัทต่างชาติในประเทศไทย ดังนั้น บริษัทจึงขอหารือประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของบริษัทต่างชาติในประเทศไทย เพื่อให้เกิดความกระจ่างแก่ผู้บริหารของบริษัท	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีการประกอบธุรกิจของบริษัทต่างชาติในประเทศไทย ซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ นั้น ต้องอยู่ภายใต้การกำกับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น หากบริษัทจะประกอบธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติ โดยไม่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทจะต้องยื่นขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนที่จะดำเนินธุรกิจ ๒. กรณีการให้เช่าเครื่องจักรเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากบริษัทจะให้บริการดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งบริษัทจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ๓. กรณีการทำคลังสินค้าของบริษัทเพื่อจัดเก็บ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			สินค้าของบริษัทเท่านั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ๔. กรณีบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นในประเทศไทย โดยมีคนไทยถือหุ้นอันเป็นทุนมากกว่ากึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมด บริษัทดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การประกอบธุรกิจของบริษัทดังกล่าวจึงไม่อยู่ภายใต้การกำกับของพระราชบัญญัตินี้ กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การพิจารณาทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว ๒,๖๕๐ ล้านบาท ประกอบธุรกิจผลิต Carbon Black หรือผงเขม่าดำ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เนื่องจากบริษัทมีแผนที่จะนำเข้าผงเขม่าดำบางเกรดมาจำหน่ายในประเทศไทยในลักษณะของการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีก และบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง บริษัทจึงขอหารือว่า กรณีที่บริษัทมีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว ๒,๖๕๐ ล้านบาท ทุนจดทะเบียนดังกล่าวจะถือเป็นทุนขั้นต่ำที่เกินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งบริษัทสามารถนำไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจการค้าปลีกและการค้าส่งที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ ใช่หรือไม่	ดังนี้ ๑. กรณีที่คนต่างด้าวเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทุนขั้นต่ำ คือ ทุนจดทะเบียนของคนต่างด้าวที่นำมาใช้เมื่อเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำพิจารณาจากทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้ว ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๒. กรณีการค้าปลีกหรือการค้าส่งที่มีทุนขั้นต่ำแต่ละธุรกิจน้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ถือเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตคนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า อนึ่ง การค้าปลีก ได้แก่ การขาย ให้แก่ลูกค้าเพื่อใช้ในการบริโภคโดยตรงของตนเอง และการค้าส่ง ได้แก่ การขายให้แก่ผู้ซื้อที่นำไปขายหรือให้บริการต่อแก่ลูกค้าหรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น ๓. กรณีที่บริษัทมีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว ๒,๖๕๐ ล้านบาท ประกอบธุรกิจผลิต Carbon Black หรือผงเขม่าดำ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ถือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทมีทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ด้วย ดังนั้น การพิจารณาทุนจดทะเบียนของบริษัทในการนำไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจการค้าปลีกและการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตนั้น ต้องพิจารณาจากทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วของบริษัทภายหลังจากที่ได้หักจำนวนทุนที่ต้องใช้ไปกับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนออกไปแล้ว หากปรากฏว่าทุนจดทะเบียนของบริษัทคงเหลืออยู่ไม่น้อยกว่า ๒๐๐	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ล้านบาท บริษัทสามารถนำทุนจดทะเบียนดังกล่าวไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจการค้าปลีกและการค้าส่งได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑.การประกอบธุรกิจขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีความประสงค์จะตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองผ่านเว็บไซต์ ณ สำนักงานภายในประเทศของสายการบินโดยไม่ได้ดำเนินธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศภายในประเทศไทย จึงขอหารือว่า การที่บริษัทจะตั้งสำนักงานสาขาเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า การจัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ ไม่เข้าข่ายธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ การให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองผ่านเว็บไซต์ของบริษัท ถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การจำหน่ายรถยนต์พร้อมติดตั้งและให้ใช้เทคโนโลยีใหม่ให้กับลูกค้า โดยไม่ได้เรียกเก็บค่าบริการการติดตั้งและให้ใช้เทคโนโลยีเพิ่มจากราคารถยนต์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๒๐๕ ล้านบาท ประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งยานพาหนะ ยี่ห้อ “.....” โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจเนื่องจากมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทมีแผนที่จะติดตั้งและให้ใช้เทคโนโลยีใหม่ในรถยนต์ ซึ่งลูกค้าสามารถใช้เทคโนโลยีดังกล่าวได้โดยไม่ต้องซื้อเทคโนโลยีนี้แยกต่างหากจากราคารถยนต์ และลูกค้าไม่สามารถทำการดัดแปลงหรือแก้ไขเทคโนโลยีดังกล่าวได้ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดังกล่าวถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ๑. กรณีที่บริษัทจำหน่ายรถยนต์ให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย เข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และหรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและหรือการค้าส่งต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตคนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า อนึ่ง การค้าปลีก ได้แก่ การขาย ให้แก่	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ลูกค้าเพื่อใช้ในการบริโภคโดยตรงของตนเอง และการค้าส่ง ได้แก่ การขายให้แก่ผู้ซื้อที่นำไปขายหรือให้บริการต่อลูกค้าหรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น ๒. กรณีที่บริษัทจำหน่ายรถยนต์พร้อมติดตั้งและให้ใช้เทคโนโลยีในรถยนต์ให้กับลูกค้า โดยบริษัทไม่ได้เรียกเก็บค่าบริการการติดตั้งและให้ใช้เทคโนโลยีเพิ่มจากราคารถยนต์ ดังนั้น การติดตั้งและให้ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของการจำหน่ายรถยนต์ของบริษัท จึงไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจอันเป็นการค้า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ๓. กรณีที่บริษัทคิดค่าบริการการติดตั้งและให้ใช้เทคโนโลยีเข้าข่ายเป็นธุรกิจอันเป็นการค้า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งถือเป็นธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าระหว่างประเทศ จึงขอหารือว่าการที่บริษัทประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ ไม่เข้าข่ายธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย จะประกอบธุรกิจนำเข้าและส่งออกสินค้าประเภทประตูอัตโนมัติ (Automatic Doors) ผนังเลื่อน (Movable Walls) อุปกรณ์ในการยึดประตูกระจกกับโครงสร้างประตู (Glass Fittings) อุปกรณ์ควบคุมการเปิด-ปิด ประตูแบบไฮโดรลิก (Floor spring and door closer) และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งผลิตโดยบริษัทในเครือในต่างประเทศ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “xxx” และ “xxx” ไปจำหน่ายต่างประเทศ จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลต่างด้าว เพื่อนำไปใช้ไปทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยปัจจุบันบริษัทมีสถานะเป็นนิติบุคคลไทย (คนต่างด้าวถือหุ้นไม่ถึงร้อยละ ๕๐) บริษัทมีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว ๑๓๒ ล้านบาท ประกอบธุรกิจ ดังนี้ ๑) ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน คือ ผลิตออกซิเจนเหลว ไนโตรเจนเหลว และอาร์กอนเหลว และธุรกิจที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนแล้ว คือ ธุรกิจบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ๒) ธุรกิจการค้าปลีกก๊าซที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นธุรกิจที่บริษัทไม่ได้ขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เนื่องจากใช้ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท และ ๓) ธุรกิจบริการให้เช่า ติดตั้ง ทดสอบ ซ่อมแซม บำรุงรักษา และให้คำปรึกษาแนะนำการใช้งานผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ และบรรจุภัณฑ์ที่ใช้สำหรับการบรรจุก๊าซ เนื่องจากบริษัทจะเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของผู้ถือหุ้นโดยจะให้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีที่คนต่างด้าวเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทุนขั้นต่ำ คือ ทุนจดทะเบียนของคนต่างด้าวที่นำมาใช้เมื่อเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำพิจารณาจากทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้ว ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่น ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๒. กรณีที่คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้าทุกประเภทโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		คนต่างด้าวเป็นผู้ถือหุ้นข้างมากของบริษัท ซึ่งจะทำให้บริษัทมีสถานะเป็นคนต่างด้าว ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่า หากบริษัทมีสถานะเป็นคนต่างด้าว ทุนจดทะเบียนของบริษัทจะมีเพียงพอสำหรับการนำไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจของบริษัทหรือไม่อย่างไร	คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าปลีกได้จำนวน ๕ ร้านค้า อนึ่ง การค้าปลีก ได้แก่ การขาย ให้แก่ลูกค้าเพื่อใช้ในการบริโภคโดยตรงของตนเอง ๓. กรณีที่คนต่างด้าวประสงค์จะประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง กำหนดให้คนต่างด้าวต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจต้องไม่น้อยกว่าสามล้านบาท ๔. กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวมีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว ๑๓๒ ล้านบาทประกอบธุรกิจโดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และการค้าปลีกสินค้าทุกประเภทโดยใช้ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ดังนั้น การพิจารณาทุนจดทะเบียนของบริษัทว่ามีเพียงพอสำหรับการนำไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้หรือไม่นั้น จึงต้องพิจารณาจากทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ค่าหุ้นแล้วของบริษัท ภายหลังจากที่ได้หักทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ กล่าวคือ จำนวนทุนที่ต้องใช้ไปกับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และหักทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ กล่าวคือ จำนวนทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท ที่บริษัทต้องใช้สำหรับการค้าปลีกสินค้าทุกประเภท หากปรากฏว่า ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วของบริษัทมีจำนวนคงเหลือเพียงพอสำหรับการประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่าสามล้านบาท บริษัทจึงจะสามารถนำทุนจดทะเบียนดังกล่าวไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ หากทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วของบริษัทคงเหลืออยู่ ไม่เพียงพอสำหรับการนำไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ บริษัทต้องดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียนให้ครอบคลุมจำนวนทุนขั้นต่ำก่อนการรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจสำหรับการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจการก่อสร้าง และธุรกิจค้าปลีก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์จะขอหารือเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว สำหรับธุรกิจการก่อสร้าง และธุรกิจค้าปลีกว่าใบอนุญาตสามารถใช้ประกอบธุรกิจตลอดชีพได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. การขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับธุรกิจการก่อสร้างในกรณีได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโดยไม่ได้ระบุระยะเวลาการดำเนินงาน ใบอนุญาตสามารถใช้ได้ตลอดไปจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะเลิกประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต หรือกรณีได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโดยระบุระยะเวลาการดำเนินงานตามสัญญา ใบอนุญาตสามารถใช้ได้ตลอดระยะเวลาประกอบธุรกิจตามสัญญาจนพ้นภาระผูกพัน ทั้งนี้ การพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว สำหรับธุรกิจก่อสร้างที่ผ่านมาเป็นการพิจารณาอนุญาตในกรณีการให้บริการที่มีสัญญาว่าจ้าง โดยมีการกำหนดขอบเขตของงาน เงื่อนไข ระยะเวลาการดำเนินงาน และมีการระบุชื่อคู่สัญญา ๒. การขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับธุรกิจการค้าปลีก กรณีได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจใบอนุญาตสามารถใช้ได้ตลอดไปจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะเลิกประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดจำหน่ายและส่งออกเครื่องอุปโภคบริโภค ชีส เนย นม เครื่องดื่ม ที่ทำจากนม น้ำผลไม้ เครื่องดื่มที่ทำจากน้ำผลไม้ ผลิตภัณฑ์ของว่างและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากกลุ่มธุรกิจด้านเกษตรกรรม ซึ่งบริษัทจะนำเข้าสินค้าดังกล่าวมาบรรจุลงบรรจุภัณฑ์ของบริษัทและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยไม่จำหน่ายภายในประเทศไทย จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ เป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าบริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่บริษัทจ้างผลิตหรือซื้อมาจากในประเทศไทยหรือต่างประเทศให้กับตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ๑๑๖,๖๔๔,๕๐๐ บาท ประกอบธุรกิจค้าส่ง บริษัทมีแผนจะเปลี่ยนโครงสร้างผู้ถือหุ้นข้างมากเป็นชาวต่างชาติ โดยบริษัทประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่บริษัทจ้างผลิตหรือซื้อมาจากในประเทศไทยหรือต่างประเทศ ให้กับตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย โดยไม่จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าดังกล่าวเป็นการประกอบธุรกิจค้าส่งที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวจำหน่ายสินค้าที่บริษัทจ้างผลิตหรือซื้อมาจากในประเทศไทยหรือต่างประเทศให้กับตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย เข้าข่ายเป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต คนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้ โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การจำหน่ายวัตถุดิบที่ยังไม่ได้ใช้โดยจำหน่ายคืนให้กับผู้จำหน่ายเดิม	นิติบุคคลต่างด้าว จดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตเคมีภัณฑ์ โดยบริษัทจะมีการสั่งซื้อ Mono Ethylene Glycol (MEG) เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตสินค้าในปริมาณขั้นต่ำตามที่ตกลงไว้กับผู้จำหน่าย จึงขอหารือว่า หากบริษัทจะจำหน่ายวัตถุดิบที่สั่งซื้อมาที่ยังไม่ได้ใช้คืนให้กับผู้จำหน่ายเดิม เป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวได้ซื้อสินค้าและจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในประเทศไทย เข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และหรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต คนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้ โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			อนึ่ง การค้าปลีก ได้แก่การขายให้ลูกค้าเพื่อใช้ในการบริโภคโดยตรงของตนเอง และการค้าส่ง ได้แก่ การขายให้ผู้ซื้อที่นำไปขายหรือให้บริการต่อแก่ลูกค้าหรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑.การประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ลามิเนต ซึ่งมีชิ้นไม้อัด แผ่นใยไม้อัด หรือปาร์ติเคิลบอร์ด ที่ซื้อหรือนำเข้าจากผู้ผลิตเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ลามิเนต	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยจะประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ลามิเนต ซึ่งมีชิ้นไม้อัด แผ่นใยไม้อัด หรือปาร์ติเคิลบอร์ด ที่ซื้อหรือนำเข้าจากผู้ผลิตเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ลามิเนต จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามบัญชีสาม (๔) การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฮาร์ดบอร์ด หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. หากคนต่างด้าว ประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ลามิเนตที่ผ่านกระบวนการผลิตในโรงงาน โดยซื้อชิ้นไม้อัด แผ่นใยไม้อัด หรือปาร์ติเคิลบอร์ด จากผู้ผลิตมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต และจำหน่ายสินค้าที่ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. หากคนต่างด้าว ประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ลามิเนตที่ผ่านกระบวนการผลิตในโรงงาน โดยมีกระบวนการผลิตชิ้นไม้อัด แผ่นใยไม้อัด หรือปาร์ติเคิลบอร์ด เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต ซึ่งกระบวนการผลิตชิ้นไม้อัด แผ่นใยไม้อัด หรือปาร์ติเคิลบอร์ด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			จะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคสอง ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่าสามล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การจัดตั้งโรงงานระบบปิดในแบบโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อศึกษาวิจัยเพาะเชื้อเห็ดเมืองหนาวและทำการผลิตเห็ดเมืองหนาว	นิติบุคคลต่างด้าวมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจในไทยโดยจะจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดที่มีสัดส่วนการถือหุ้นของคนไทยร้อยละ ๔๐ และคนต่างด้าวซึ่งเป็นเจ้าของเทคโนโลยีร้อยละ ๖๐ ซึ่งจะร่วมกันประกอบธุรกิจโดยจะตั้งโรงงานระบบปิดที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่ในแบบโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อศึกษาวิจัยเพาะเชื้อเห็ดและทำการผลิตเห็ดเมืองหนาว จำพวกเห็ดเข็มทอง และเห็ดชิเมจิ เป็นต้น รวมทั้งจะจำหน่ายผลผลิตเห็ดที่ได้จากเทคโนโลยีชีวภาพระบบปิดดังกล่าวทั้งในประเทศและส่งออกต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่า การจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทเพื่อประกอบกิจกรรมทางธุรกิจในลักษณะดังกล่าวข้างต้น จะต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. กรณีการจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดขึ้นในประเทศไทยโดยมีสัดส่วนถือหุ้นของคนไทยร้อยละ ๔๐ และคนต่างด้าวร้อยละ ๖๐ เข้าข่ายเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีคนต่างด้าวจะตั้งโรงงานระบบปิดที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่ในแบบโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อศึกษาวิจัยเพาะเชื้อเห็ดเมืองหนาวและทำการผลิตเห็ดเมืองหนาวจำพวกเห็ดเข็มทอง และเห็ดชิเมจิ เป็นต้น รวมทั้งจะจำหน่ายผลผลิตเห็ดเมืองหนาวที่ได้จากเทคโนโลยีชีวภาพระบบปิดดังกล่าวทั้งภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ จัดเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๒ (๘) ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยในการประกอบกิจการโรงงานจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวถือเป็นการผลิต ดังนั้น จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีความประสงค์จะจัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจให้บริการจัดการโรงแรม จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรมได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจบริการจัดการโรงแรมไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒.การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะปลูกพืช โดยบริษัทจะดำเนินการปลูกพืชในแปลงวิจัยฯ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และข้าวโพด และนำผลผลิตทางการเกษตรที่ได้จากแปลงวิจัยจ่ายเป็นค่าตอบแทนให้แก่เกษตรกรผู้ดูแลรักษาแปลงวิจัย และ/หรือมอบให้แก่หน่วยงานราชการ เพื่อประโยชน์ทางราชการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย แจ้งว่าบริษัทได้ร่วมมือกับหลายหน่วยงานของภาครัฐในการดำเนินการวิจัยและพัฒนาการเพาะปลูกพืช ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และข้าวโพด เป็นต้น บริษัทมีแผนจะจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะปลูกพืชบนเนื้อที่ประมาณ ๒๐๐ ไร่ ซึ่งประกอบด้วยแปลงวิจัยพืช แปลงถ่ายทอดความรู้เกษตรกร แหล่งน้ำ อาคาร โรงเก็บอุปกรณ์และที่จอดรถ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ๑. เพื่อใช้เป็นแปลงวิจัยและพัฒนากระบวนการเพาะปลูกพืชแบบครบวงจร มีการวางระบบควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช และทำการวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ ๆ เป้าหมาย คือ ลดต้นทุน เพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิต (Yield and Quality) ๒. เพื่อใช้เป็นแปลงสำหรับการสาธิตประกอบการถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกร ทั้งนี้ สำหรับผลผลิตทางการเกษตรที่ได้จากแปลงวิจัยบริษัทจะนำไปดำเนินการแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ๑. มอบ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวจะจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะปลูกพืช โดยในกระบวนการวิจัยและพัฒนากระบวนการเพาะปลูกพืชบริษัทจะดำเนินการปลูกพืช ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และข้าวโพด เป็นต้น หากบริษัทได้นำผลผลิตทางการเกษตรที่ได้จากแปลงวิจัยมอบให้แก่เกษตรกรเพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนในการดูแลรักษาแปลงวิจัย หรือบริษัทได้รับรายได้หรือผลตอบแทนจากการจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตรที่ได้จากแปลงวิจัย กรณีดังกล่าวถือว่าบริษัทประกอบกิจการอันเป็นการค้าตามนิยามคำว่า “ธุรกิจ” ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเข้าข่ายประกอบธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง (๒) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวนท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ ทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่บริษัทได้นำผลผลิตทางการเกษตรที่ได้จากแปลงวิจัยมอบให้กับสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยบริษัทไม่ได้รับรายได้หรือผลตอบแทนใด ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ให้แก่เกษตรกรที่เป็นผู้ดูแลรักษาแปลงวิจัย เป็นค่าตอบแทน และ ๒. มอบให้กับสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อนำไปให้เกษตรกรและสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ที่สำนักงานเกษตรจังหวัดจัดขึ้น บริษัทจึงขอหารือว่า การดำเนินงานดังกล่าวขัดต่อพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามบัญชีหนึ่งหรือไม่	จากการให้ผลผลิตทางการเกษตรดังกล่าว ไม่ถือว่า บริษัทประกอบกิจการอันเป็นการค้า ตามนิยามคำว่า “ธุรกิจ” ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีที่คนต่างด้าวซื้อวัตถุดิบเพื่อวัตถุประสงค์ คือ ๑) เป็นผู้ใช้วัตถุดิบเอง ๒) ส่งออกต่างประเทศ และ ๓) จำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๕๐ ล้านบาท ประกอบธุรกิจผลิตไข่นกกระทาบรรจุกระป๋องเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ บริษัทขอหารือว่า หากบริษัทจะประกอบธุรกิจซื้อวัตถุดิบเพื่อวัตถุประสงค์ คือ ๑) บริษัทเป็นผู้ใช้วัตถุดิบเอง ๒) ส่งออกต่างประเทศ และ ๓) จำหน่ายในประเทศไทย กรณีดังกล่าวถือเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัทซื้อวัตถุดิบเพื่อนำมาใช้เองหรือใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าของตนเอง ถือว่าการซื้อวัตถุดิบดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจอันเป็นการค้าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ๒. กรณีที่บริษัทซื้อวัตถุดิบและจำหน่ายไปยังต่างประเทศ ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจส่งออก ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๓. กรณีที่บริษัทซื้อวัตถุดิบและจำหน่ายวัตถุดิบในประเทศไทย พิจารณาได้ ดังนี้ ๑) หากเป็นวัตถุดิบประเภทผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง เช่น ไข่นกระทาเป็นต้น ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่บริษัทซื้อในประเทศไทยและจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อในประเทศไทยเข้าข่ายเป็นการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองตามบัญชีสาม (๑๓) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒) หากเป็นวัตถุดิบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง เช่น กระป๋อง เป็นต้น โดยบริษัทจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปจำหน่ายหรือให้บริการต่อแก่ลูกค้า หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น เข้าข่ายเป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต สามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทสามารถมีร้านค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีที่คนต่างด้าวจะนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท มาใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้กับรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และเครื่องยนต์อื่น ๆ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทขอหารือว่ากรณีที่บริษัทมีกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรร จำนวนเงินตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป บริษัทสามารถนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรดังกล่าวมาใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ๑. กรณีที่คนต่างด้าวเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทุนขั้นต่ำ คือ ทุนจดทะเบียนของคนต่างด้าวที่นำมาใช้เมื่อเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำพิจารณาจากทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้ว ๒. กรณีที่คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ บริษัทจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๓. กรณีที่บริษัทไม่ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทไม่สามารถนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรร จำนวน ๑๐๐ ล้านบาท มาใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			เนื่องจากไม่เป็นตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวคือ การนำเงินหรือทรัพย์สินอันเกิดจากรายได้ที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจเดิมที่ดำเนินการมาก่อนแล้วในประเทศไทยไปเริ่มประกอบธุรกิจอื่น ตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย เพื่อใช้เป็นทุนขั้นต่ำสามารถกระทำได้เฉพาะธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น ๔. กรณีที่บริษัทยื่นขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าแล้ว บริษัทจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ต้องมีทุนขั้นต่ำเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ก่อนรับใบอนุญาต ดังนี้ ๑) หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วครอบคลุมทุนขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้บริษัทไม่ต้องเพิ่มทุนจดทะเบียน ๒) หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วไม่ครอบคลุมทุนขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ บริษัทต้องดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียนเพื่อให้มีจำนวนครอบคลุมทุนขั้นต่ำดังกล่าว หรือบริษัทสามารถนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรมาใช้เป็นทุนขั้นต่ำของบริษัท ตามมาตรา ๑๔ วรรคท้ายได้ ทั้งนี้ บริษัทจะต้องมีกำไรสะสมที่	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ยังไม่ได้จัดสรรเพียงพอกับจำนวนทุนขั้นต่ำดังกล่าวทั้งจำนวน ๓) หากบริษัทไม่ประสงค์จะนำทุนจดทะเบียนมาใช้เป็นทุนขั้นต่ำ บริษัทสามารถนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรมาใช้เป็นทุนขั้นต่ำของบริษัท ตามมาตรา ๑๔ วรรคท้ายได้ ทั้งนี้ บริษัทจะต้องมีกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรเพียงพอกับจำนวนทุนขั้นต่ำดังกล่าวทั้งจำนวน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวมีเลขทะเบียนนิติบุคคลอยู่แล้ว ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจที่ต่างประเทศ เช่น ก่อสร้างทางหลวง ก่อสร้างสะพานลอย ก่อสร้างบ้านจัดสรร จัดสรรทรัพยากรน้ำและพลังงาน การประมูลราคาโครงการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใบอนุญาตเลขที่ xxx ทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ xxx และปัจจุบันบริษัทได้รับแจ้งว่าชนะการประกวดราคา จากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยบริษัทจะเป็นผู้ให้บริการแก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในการประกอบธุรกิจบริการออกแบบ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และก่อสร้างเกี่ยวกับการวางท่อส่งก๊าซธรรมชาติ ซึ่งการให้บริการดังกล่าวเป็นธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทจะประกอบธุรกิจบริการออกแบบ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และก่อสร้างเกี่ยวกับการวางท่อส่งก๊าซธรรมชาติ ให้แก่ บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จึงเป็นการทำธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีบริษัทเคยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้รับเลขทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ xxx ซึ่งเลขดังกล่าวกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะออกให้เพียง ๑ หมายเลข เพื่อเป็นเลขประจำตัวของนิติบุคคลที่ใช้ในการอ้างอิงตัวตนของนิติบุคคล ดังนั้น เมื่อบริษัทจะประกอบธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ และต้องการมี	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		(๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่า ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่อย่างไร และจะมีเอกสารใดที่ออกโดยกองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติเพื่อยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัทได้หรือไม่ อย่างไร	เอกสารยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัท บริษัทจะต้องปฏิบัติตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี สำหรับผู้ที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยต้องแสดงเอกสารประกอบการแจ้งสถานที่จัดเก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีของนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ดังนี้ ๑. สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ ทุน วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน รายชื่อกรรมการและผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล ๒. หนังสือแต่งตั้งผู้แทนให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินกิจการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล ๓. สำเนาหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนที่ได้รับแต่งตั้ง ๔. หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำการแทน เพื่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะได้ดำเนินการออกเอกสารแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลที่ใช้ในการอ้างอิงตัวตนของบริษัทหมายเลข xxx (เลขทะเบียนนิติบุคคลหมายเลขเดิม) และรับรองเอกสารที่ยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจซื้อผลไม้สดจากผู้ประกอบการคนไทย เพื่อส่งออกไปต่างประเทศ หรือ คัดเกรดผลไม้บางส่วนที่ตกเกรดนำมาผลิตเป็นผลไม้แช่แข็งและผลไม้อบแห้ง หรือ บริษัทตั้งสถานที่รับซื้อผลไม้สดเพื่อทำการรวบรวม คัดคุณภาพ/ขนาด และบรรจุผลไม้	นิติบุคคลจดทะเบียนที่ประเทศไทย โดยมีคนไทยถือหุ้นร้อยละ ๕๒ คนต่างชาติถือหุ้นร้อยละ ๔๘ ประกอบธุรกิจส่งออกผลไม้สด ทุเรียนแช่แข็ง (FROZEN) และผลไม้อบแห้ง (FREEZE DRY) ซึ่งผลิตภัณฑ์ผลไม้แช่แข็งและผลไม้อบแห้ง บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทมีแผนจะเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นเป็นคนไทยถือหุ้นร้อยละ ๒๐ คนต่างชาติถือหุ้นร้อยละ ๘๐ ซึ่งจะเข้าข่ายเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทรับซื้อผลไม้สดจากผู้ประกอบการคนไทยและส่งออกไปต่างประเทศทั้งหมด ถือเป็นการประกอบธุรกิจส่งออกซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทรับซื้อผลไม้สดจากผู้ประกอบการคนไทยและคัดเกรดผลไม้บางส่วนที่ตกเกรดนำมาผลิตเป็นผลไม้แช่แข็งและผลไม้อบแห้ง ๒.๑ หากบริษัทส่งออกผลไม้แช่แข็งและผลไม้อบแห้งที่บริษัทผลิตไปต่างประเทศทั้งหมด ถือเป็นการประกอบธุรกิจส่งออกซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตเช่นเดียวกันกับ ๑.	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๒.๒ หากบริษัทจำหน่ายผลไม้แช่แข็งและผลไม้อบแห้งที่บริษัทผลิตในประเทศเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีบริษัทประกอบธุรกิจตั้งสถานที่รับซื้อผลไม้สด ๓.๑ หากบริษัทรวบรวม คัดคุณภาพ/ขนาด และบรรจุผลไม้ ซึ่งผลไม้ดังกล่าวเป็นของบริษัทและส่งออกผลไม้ไปต่างประเทศทั้งหมด ถือเป็นธุรกิจส่งออก ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตเช่นเดียวกันกับ ๑. ๓.๒ หากบริษัทรับจ้างรวบรวม รับจ้างคัดคุณภาพ/ขนาด และรับจ้างบรรจุผลไม้ ให้แก่ผู้ประกอบการอื่น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. หลักเกณฑ์ในการมีเลขทะเบียนนิติบุคคล และการออกหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ฯ กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยได้แจ้งประกอบธุรกิจตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๘๑	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยได้ยื่นคำขอตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๘๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ซึ่งนายทะเบียนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๒ แจ้งว่าบริษัทเป็นบริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกันก็ย่อมมีสิทธิประกอบธุรกิจได้โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๘๑ เว้นแต่ธุรกิจที่ภาคีทั้งสองฝ่ายสงวนไว้ตามสนธิสัญญาดังกล่าว และในการประกอบธุรกิจในประเทศไทยบริษัทได้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการภาษีมูลค่าเพิ่ม มีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรเลขที่ ๐๙๙xxx บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้ ๑. บริษัทสามารถใช้เลขทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ ๐๑๐๐xxx ในการอ้างอิงโดยถูกต้องตามกฎหมายได้ ๒. บริษัทสามารถใช้เลขทะเบียนนิติบุคคล	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. เลขทะเบียนนิติบุคคลของบริษัทเลขที่ ๐๑๐๐xxx เป็นเลขที่ออกตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดเลขทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หอการค้าสมาคมการค้า และนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถใช้เลขทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ ๐๑๐๐xxx ในการอ้างอิงตัวตนของบริษัทได้ตามกฎหมาย และบริษัทสามารถใช้เลขทะเบียนนิติบุคคลดังกล่าวเป็นเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของบริษัทได้ ๒. การออก “หนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒” ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมในท้ายพระราชบัญญัติ ข้อ ๑๐. “การออกหนังสือรับรองข้อความในทะเบียน” ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เลขที่ ๐๑๐๐xxx เป็นเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของบริษัทได้ ๓. กรมพัฒนาธุรกิจการค้าสามารถออกหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้กับบริษัทได้หรือไม่ เพียงใด	ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑(๑๐) “การขอให้ออกหนังสือรับรองข้อความ” โดยการออกหนังสือรับรองข้อความในทะเบียนต้องเป็นข้อความที่เกี่ยวกับการได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการประกอบกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ กรณีของบริษัทเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทยภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ ก่อนที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับ และเป็นกรณีที่บริษัทไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๘๑ ดังนั้น จึงไม่มี “ข้อความในทะเบียน” ของบริษัทที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ อนึ่ง การที่บริษัทนำส่งเอกสารใด ๆ เพื่อแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของบริษัทต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า บริษัทสามารถขอตรวจหรือคัดสำเนาเอกสารหรือถ่ายเอกสารพร้อมทั้งขอให้คำรับรองได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมในท้ายพระราชบัญญัติ ข้อ ๘. การตรวจหรือคัดสำเนาเอกสาร	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			และข้อ ๙. การขอให้คัดสำเนาหรือขอให้ถ่ายเอกสารพร้อมทั้งคำรับรอง ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดไว้ในข้อ ๑(๘) การขอตรวจและคัดสำเนาเอกสาร และข้อ ๑(๙) การขอให้นายทะเบียนคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสารพร้อมทั้งคำรับรอง	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวมีเลขทะเบียนนิติบุคคลอยู่แล้ว ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจให้บริการรับเหมาก่อสร้าง ออกแบบและตรวจสอบโครงสร้างอาคาร ติดตั้งแท่นหลุมผลิตท่อขนส่งน้ำมัน อุปกรณ์ และระบบท่อใต้ทะเล รวมทั้งผลิตและจำหน่ายเหล็กและโลหะเคมีภัณฑ์ ซึ่งได้เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยได้รับเลขทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ ๐๑๑xxx และปัจจุบันบริษัทได้รับหนังสือแจ้งให้ดำเนินการและหนังสือตกลงมูลค่าโครงการจากคู่สัญญาให้เริ่มดำเนินการตามสัญญาในธุรกิจบริการออกแบบทางวิศวกรรม จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ก่อสร้างและติดตั้งแท่นหลุมผลิต (Wellhead Platforms) รวมทั้งวางท่อใต้ทะเลเพื่อเชื่อมต่อกับจุดเชื่อมต่อระบบท่อขนส่งใต้ทะเล (Pipeline End Man) ในบริเวณ อ่าวไทย โดยผู้รับบริการตามสัญญาดังกล่าว คือ บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ปตท.สผ. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งเป็นผู้รับ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. กรณีบริษัทจะประกอบธุรกิจบริการออกแบบทางวิศวกรรม จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ก่อสร้างและติดตั้งแท่นหลุมผลิต (Wellhead Platforms) รวมทั้งวางท่อใต้ทะเลเพื่อเชื่อมต่อกับจุดเชื่อมต่อระบบท่อขนส่งใต้ทะเล (Pipeline End Man) ในบริเวณอ่าวไทย ให้แก่ บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ปตท.สผ. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จึงเป็นการทำธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีบริษัทเคยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้รับเลขทะเบียนนิติบุคคล	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		สัมปทานปิโตรเลียมจากกระทรวงพลังงาน และการให้บริการดังกล่าวเป็นธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่า ความเข้าใจของบริษัทถูกต้อง หรือไม่ อย่างไร และจะมีเอกสารใดที่ออกโดยกองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติเพื่อยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัทได้หรือไม่ อย่างไร	เลขที่ ๐๑๑xxx ซึ่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะออกเลขทะเบียนนิติบุคคลให้เพียง ๑ หมายเลข เพื่อเป็นเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ใช้ในการอ้างอิงตัวตนของนิติบุคคล ดังนั้น เมื่อบริษัทจะประกอบธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ และต้องการมีเอกสารยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัท บริษัทจะต้องปฏิบัติตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี สำหรับผู้ที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยต้องแสดงเอกสารประกอบการแจ้งสถานที่จัดเก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีของนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ดังนี้ ๑. สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ ทุน วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน รายชื่อกรรมการและผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล ๒. หนังสือแต่งตั้งผู้แทนให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินกิจการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๓. สำเนาหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนที่ได้รับแต่งตั้ง ๔. หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำการแทน ทั้งนี้ เพื่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะได้ดำเนินการออกเอกสารแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลที่ใช้ในการอ้างอิงตัวตนของบริษัทหมายเลข ๐๑๑xxx (หมายเลขเดิม) และรับรองเอกสารที่ยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตผงชูรสและเครื่องเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการผลิต จำหน่าย และส่งออกผงชูรสและเครื่องเทศทั้งในรูปของเหลวและผงสกัด ซึ่งผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นชาวต่างชาติที่มีสัญชาติจีนทั้งหมด บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัทจำเป็นต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทเป็นผู้ผลิตผงชูรสและเครื่องเทศทั้งในรูปของเหลวและผงสกัด (อันมิใช่การรับจ้างผลิต) สินค้าที่ผลิตใช้สำหรับเพื่อเป็นวัตถุปรุงรสอาหารเท่านั้น การผลิตสินค้าดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือผลิตเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทไม่ได้เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้น แต่เป็นการซื้อสินค้าดังกล่าวเพื่อส่งออกไปต่างประเทศโดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทยแต่อย่างใด ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เช่นเดียวกับ ๑.	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้ใช้เทคโนโลยีที่ติดตั้งในรถยนต์ซึ่งบริษัทเป็นเจ้าของสิทธิ์ ผ่านทางแอพพลิเคชั่น (Application)	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งยานพาหนะยี่ห้อบีเอ็มดับเบิ้ลยู ซึ่งบริษัทใช้ทุนจดทะเบียน ๒๐๐ ล้านบาท สำหรับประกอบธุรกิจธุรกิจดังกล่าวโดยไม่ต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทมีความประสงค์จะติดตั้งเทคโนโลยีใหม่ของบีเอ็มดับเบิลยูที่เรียกว่า BMW Connected Drive ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่บีเอ็มดับเบิลยูเป็นผู้คิดค้นและเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาแต่เพียงผู้เดียว และเทคโนโลยีนี้จะติดตั้งไว้ในรถยนต์ของบีเอ็มดับเบิลยู ทำให้รถยนต์สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคอมพิวเตอร์เทเลมาติกส์ (Telematic) ของบริษัทได้ โดยเชื่อมต่อผ่านซิมการ์ด (SIM Card) ที่ติดตั้งไว้ในรถยนต์ ซึ่งบริษัทจะไม่คิดค่าบริการกับลูกค้าสำหรับการใช้เทคโนโลยี BMW Connected Drive ดังกล่าว แต่เนื่องจากการใช้งานบางอย่างของ BMW Connected Drive ต้องใช้งานควบคู่กับแอพพลิเคชั่น (Application)	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วว่า กรณีที่บริษัทขายแอพพลิเคชั่น (Application) ของบริษัท ให้แก่ลูกค้าที่ต้องการจะใช้งานบน BMW Connected Drive โดยการดาวน์โหลดแอพพลิเคชั่นดังกล่าวผ่าน BMW Connected Drive Store จึงจะสามารถใช้งานบางฟังก์ชั่น (Function) ได้ ถึงแม้เมื่อลูกค้าซื้อแอพพลิเคชั่นนั้น ๆ แล้ว สามารถใช้แอพพลิเคชั่นได้ตลอดไปโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพิ่มเติมอีกก็ตาม การที่ลูกค้าดาวน์โหลดแอพพลิเคชั่นของบริษัทเพื่อมาใช้งานร่วมกับเทคโนโลยี BMW Connected Drive ของบริษัทที่ติดตั้งไว้ในรถยนต์ของบีเอ็มดับเบิลยู เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งถือเป็นการทำธุรกิจบริการให้ใช้สิทธิโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บีเอ็มดับเบิลยูเป็นผู้คิดค้นและเป็นเจ้าของสิทธิ์ ภายใต้ชื่อ “BMW Connected Drive” ผ่านแอพพลิเคชั่น (Application) ดังนั้น หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ของบริษัท ซึ่งลูกค้าต้องดาวน์โหลดแอพพลิเคชั่นที่ต้องการจะใช้งานผ่าน BMW Connected Drive Store จึงจะสามารถใช้งานบางฟังก์ชั่น (Function) ได้ โดยลูกค้าต้องซื้อแอพพลิเคชั่นที่ต้องจะใช้งานบน BMW Connected Drive และเมื่อลูกค้าซื้อแอพพลิเคชั่นนั้น ๆ แล้วสามารถใช้แอพพลิเคชั่นได้ตลอดไปโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก บริษัทจึงขอหารือว่า การขายแอพพลิเคชั่นให้แก่ลูกค้าตามข้างต้นจะถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีกใช่หรือไม่ ทั้งนี้ หากเป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีกโดยจำหน่ายสินค้า (แอพพลิเคชั่น) ทางอินเตอร์เน็ต จะมีวิธีการนับจำนวนร้านค้าอย่างไร		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๘) ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ บริษัทมีความประสงค์ที่จะเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ บริษัทเข้าใจว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๘) ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ความเข้าใจของบริษัทถูกต้อง หรือไม่ อย่างไร และจะมีเอกสารใดที่จะยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัทได้หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทจะประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นการทำธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๘) ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒.กรณีบริษัทจะประกอบธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ และต้องการมีเอกสารยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัท บริษัทจะต้องปฏิบัติตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี สำหรับผู้ที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยต้องแสดงเอกสารประกอบการแจ้งสถานที่จัดเก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีของนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ดังนี้ ๑. สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ ทุน วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน รายชื่อกรรมการและผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล ๒. หนังสือแต่งตั้งผู้แทนให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินกิจการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล ๓. สำเนาหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนที่ได้รับแต่งตั้ง ๔. หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำการแทน ทั้งนี้ เพื่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะได้ดำเนินการออกเอกสารแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลที่ใช้ในการอ้างอิงตัวตนของบริษัท และรับรองเอกสารที่ยืนยันการประกอบธุรกิจของบริษัท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวได้รับมอบหมายหรือได้รับแต่งตั้งจากบริษัทในเครือในต่างประเทศให้เป็นผู้รับเงินหรือรับเช็ค และนำฝากเงินหรือเช็คจากบริษัทผู้ผลิตสินค้าในประเทศไทยแทนบริษัทในเครือในต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย แจ้งว่า บริษัทในเครือในต่างประเทศได้ว่าจ้างผู้รับจ้างผลิตสินค้าในประเทศไทย (ผู้รับจ้างผลิต) ผลิตสินค้าให้ ซึ่งบริษัทในเครือในต่างประเทศได้ดำเนินการโอนเงินเพื่อชำระค่าวัตถุดิบ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการผลิตสินค้าให้แก่ผู้รับจ้างผลิตแล้ว แต่ปรากฏว่าผู้รับจ้างผลิตไม่ได้ผลิตสินค้าให้ ดังนั้น บริษัทในเครือในต่างประเทศจึงได้ยกเลิกสัญญาจ้าง ส่งผลให้ผู้รับจ้างผลิตต้องชำระเงินคืนให้แก่บริษัทในเครือในต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่า หากบริษัทจะเป็นผู้รับเงินและนำฝากเช็คกับธนาคารแทนบริษัทในเครือในต่างประเทศ และหากบริษัทมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นและเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามจริงจากบริษัทในเครือในต่างประเทศ ลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัทจะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากบริษัทได้รับมอบหมายหรือได้รับแต่งตั้งจากบริษัทในเครือในต่างประเทศให้เป็นผู้รับเงินหรือรับเช็ค และนำฝากเงินหรือเช็คจากบริษัทผู้ผลิตสินค้าในประเทศไทยแทนบริษัทในเครือในต่างประเทศ ทั้งนี้ ไม่ว่าบริษัทจะมีการเรียกเก็บรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากบริษัทในเครือในต่างประเทศหรือไม่ก็ตาม ถือเป็นธุรกิจอันเป็นการค้าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๐

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๐) หรือ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ได้ทำสัญญากับบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด สำหรับการจัดหาและติดตั้งระบบทดสอบการบินจำนวน ๑ ระบบ โดยในการดำเนินการตามสัญญามีขั้นตอน ดังนี้ ๑. บริษัทจะผลิตระบบทดสอบการบินในประเทศเยอรมนี และจะจัดส่งระบบดังกล่าวไปยังประเทศสิงคโปร์ ๒. บริษัทจะบินส่งอากาศยานของบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ไปยังประเทศสิงคโปร์ เพื่อติดตั้งระบบทดสอบการบิน ๓. บริษัทจะบินนำอากาศยานกลับมายังประเทศไทยภายหลังจากติดตั้งระบบเรียบร้อยแล้ว ๔. การตรวจรับระบบทดสอบการบินของอากาศยานขั้นสุดท้ายซึ่งมีขึ้นประเทศไทยจะแล้วเสร็จภายใน ๒ สัปดาห์ ๕. บริษัทจะฝึกอบรมให้กับผู้ทดสอบการบินของบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา ๓ สัปดาห์ ๖. บริษัทรับชำระเงินจากบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีบริษัทได้ทำสัญญาเพื่อจัดหาและติดตั้งระบบทดสอบการบินจำนวน ๑ ระบบ ให้กับบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด หากเป็นการดำเนินการตามสัญญาบริการในโครงการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จโดยระบุขอบเขตธุรกิจไว้อย่างชัดเจนในสัญญาและมีการดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเกิดขึ้นในประเทศไทยถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้การทำธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยเป็นไปตามข้อ ๒ (๑๐) หรือ (๑๑) ของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวข้างต้นแล้วแต่กรณี ดังนั้น หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการให้กับบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ บริษัทไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๗. บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ใช้งานระบบทดสอบการบินได้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ เงื่อนไขข้อที่ ๖ ในสัญญาบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด กำหนดให้บริษัทจะต้องทำการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่จากลักษณะสัญญาที่บริษัททำกับบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด บริษัทเข้าใจว่า ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องแล้วใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจซื้อแบตเตอรี่ที่ใช้แล้วส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ และกรณีที่คนต่างด้าวรับจ้างรีไซเคิลแบตเตอรี่ที่ใช้แล้ว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประสงค์จะหารือว่า การดำเนินกิจกรรมของบริษัทจะถือเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้การควบคุมตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ดังนี้ กรณีที่ ๑. บริษัทซื้อแบตเตอรี่ที่ใช้แล้วจากผู้จำหน่ายรถยนต์ในประเทศไทยและส่งออกไปให้บริษัทแม่ในต่างประเทศทำการรีไซเคิล กรณีที่ ๒. บริษัทรับจ้างรีไซเคิลแบตเตอรี่ที่ใช้แล้ว โดยจะส่งออกแบตเตอรี่ดังกล่าวไปให้บริษัทแม่ในต่างประเทศทำการรีไซเคิล และกรณีที่นิติบุคคลต่างด้าวจะส่งออกเศษเหลือทิ้งจากการที่นิติบุคคลต่างด้าวรับจ้างรีไซเคิลแบตเตอรี่ที่ใช้แล้วไปให้บริษัทแม่ในต่างประเทศกำจัด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมีนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยถือหุ้นตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไป ถือเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การที่คนต่างด้าวดำเนินกิจกรรมตามกรณีที่ ๑. ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวนิติบุคคลต่างด้าวไม่ได้ให้บริการรับจ้างรีไซเคิลแบตเตอรี่ที่ใช้แล้ว ๓. การที่คนต่างด้าวดำเนินกิจกรรมตามกรณีที่ ๒. เข้าข่ายธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างรีไซเคิลแบตเตอรี่ที่ใช้แล้ว หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจจำหน่ายซังข้าวโพดที่เหลือจากกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ หนังสือรับรองเลขที่ XXX ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๐) การทำกิจการเพาะขยายเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด โดยจะต้องดำเนินการวิจัย พัฒนา ผลิตและจำหน่ายเมล็ดพันธุ์เท่านั้น เมล็ดพันธุ์ที่เหลือจากการคัดคุณภาพจะต้องทำลายทั้งหมด อนึ่งนอกจากเมล็ดพันธุ์ที่ตกเกรดแล้ว ยังมีซังข้าวโพดซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์ด้วย บริษัทจึงขอหารือว่า การจำหน่ายซังข้าวโพดดังกล่าว ถือเป็นธุรกิจที่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามที่บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทจะจำหน่ายซังข้าวโพดซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากประกอบธุรกิจกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด ไม่ถือเป็นการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงไม่ต้องขอรับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพื่อมาจำหน่ายในประเทศไทยโดยเป็นการจำหน่ายให้แก่ บุคคลธรรมดา คณะบุคคล และนิติบุคคล	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย บริษัทได้รับบัตรส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการรับจ้างผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์นมและเครื่องดื่ม บริษัทมีความประสงค์จะนำเข้าผลิตภัณฑ์นม หรือเครื่องดื่มจากประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เพื่อมาจำหน่ายให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย ทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคลและนิติบุคคล ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า ร้านค้าปลีก ร้านค้าส่ง โรงแรม ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม บริษัทขอหารือว่า ๑. การจำหน่ายสินค้านำเข้าและจำหน่ายให้แก่ลูกค้าในประเทศไทยดังกล่าวเข้าข่ายการขายส่งหรือไม่ ๒. การจำหน่ายให้แก่ลูกค้าในประเทศไทยดังกล่าวหากถือเป็นการขายส่ง การที่บริษัทออกใบกำกับภาษีจากสาขาที่ ๐๐๑ เพียงสาขาเดียวจะต้องเพิ่มทุน ๑๐๐ ล้านบาท หรือหากบริษัทออกใบกำกับภาษีจากหลายสาขา บริษัทจะต้องเพิ่มทุนอีก ๑๐๐ ล้านบาทต่อทุกๆ สาขาใช่หรือไม่ จึงจะมีสิทธิดำเนินการนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัทจะนำเข้าผลิตภัณฑ์นมหรือเครื่องดื่มมาจำหน่าย ให้แก่ ห้างสรรพสินค้า ร้านค้าปลีก ร้านค้าส่ง โรงแรม ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งเป็นลูกค้าในประเทศไทย หากผู้ซื้อสินค้านำสินค้าไปขายต่อแก่ลูกค้าหรือหรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น เข้าข่ายเป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท สามารถประกอบธุรกิจได้จำนวน ๑ ร้านค้า ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๒. สถานที่ที่ถือว่าเข้าข่ายเป็นร้านค้าที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจค้าส่ง หมายถึง สถานที่แห่งใดที่มีการติดต่อ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			กับลูกค้าเป็นสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น ติดต่อซื้อขายสินค้ากับลูกค้า รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า ลูกค้ารับและส่งคืนสินค้า ออกเอกสารต่าง ๆ ทางบัญชีให้กับลูกค้า เป็นต้น ดังนั้น หากบริษัทใช้สถานที่ที่ใดเป็นที่ที่มีการติดต่อกับลูกค้าเป็นสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายโดยมีการดำเนินการตามที่กล่าว การออกใบกำกับภาษีจากหลายสาขาจะถือว่าแต่ละสาขาเข้าข่ายเป็นร้านค้าที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจค้าส่ง บริษัทจะต้องเพิ่มทุน ๑๐๐ ล้านบาทต่อ ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตอาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกิจการผลิตอาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากบริษัทได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ประกอบกิจการผลิตอาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ถือว่าเป็นธุรกิจที่ไม่เข้าข่ายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวซึ่งจดทะเบียนที่ต่างประเทศเข้ารับทำงานตามสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างครบวงจร โรงงานปิโตรเคมีให้กับผู้ว่าจ้างในประเทศไทย ภายใต้กิจการร่วมค้า โดยคนต่างด้าวจะทำหน้าที่จัดซื้อจัดหาเครื่องจักรเข้าติดตั้งในโรงงานที่ทำการก่อสร้าง และจัดส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าควบคุมให้คำปรึกษาแนะนำการติดตั้งเครื่องจักร	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีความประสงค์จะประกอบกิจการร่วมค้า AB เพื่อเข้ารับทำงานตามสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างครบวงจร โรงงานปิโตรเคมีให้กับผู้ว่าจ้างในประเทศไทย โดยบริษัทร่วมค้าประกอบด้วย บริษัท A ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลไทย ทำหน้าที่เป็นวิศวกรรมและก่อสร้าง และบริษัท B ซึ่งเป็นคนต่างด้าวจะทำหน้าที่จัดซื้อจัดหาเครื่องจักรเข้าติดตั้งในโรงงานที่ทำการก่อสร้าง และจัดส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าควบคุมให้คำปรึกษาแนะนำการติดตั้งเครื่องจักรโดยการโอนเป็นพนักงานของบริษัท A ซึ่งทั้ง ๒ บริษัทมีความประสงค์จะประกอบกิจการร่วมค้า AB จึงขอหารือว่า กิจการร่วมค้า AB ที่จัดตั้งขึ้นระหว่างบริษัท A และบริษัท B ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ และการเข้าร่วมงานตามหน้าที่ของบริษัท B ในกิจการร่วมค้าไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย ถือเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น กรณีที่บริษัท B เป็นนิติบุคคลต่างประเทศจะเข้ารับทำงานตามสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างครบวงจร โรงงานปิโตรเคมีให้กับผู้ว่าจ้างในประเทศไทย ภายใต้กิจการร่วมค้า AB โดยทำหน้าที่จัดซื้อจัดหาเครื่องจักรเข้าติดตั้งในโรงงานที่ทำการก่อสร้าง และจัดส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าควบคุมให้คำปรึกษาแนะนำการติดตั้งเครื่องจักรดังกล่าว จึงเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชีสามแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวเป็นสถาบันการเงินและได้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องหรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจธนาคาร ธุรกิจอื่นของธนาคาร และธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคาร	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ แจ้งว่า บริษัทเป็นสถาบันการเงินและได้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องหรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจธนาคาร ธุรกิจอื่นของธนาคาร และธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคาร ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตาม พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงขอหารือว่า เมื่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต ตามพ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว ธนาคารจึงไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับและไม่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ รวมทั้งไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากบริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน ธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องหรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน ธุรกิจอื่นของสถาบันการเงิน และธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ แห่งพ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และธนาคารได้แจ้งเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว ธนาคารก็ไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ ของ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้ำประกันการชำระหนี้เงินกู้ให้แก่บริษัทในเครือ โดยบริษัทในเครือจะกู้ยืมเงินจากธนาคารซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒	นิติบุคคลต่างด้าวประสงค์จะเข้าเป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้เงินกู้ให้แก่บริษัทในเครือ โดยบริษัทในเครือจะกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ซึ่งการเข้าค้ำประกันหนี้ดังกล่าวจะมี ธสน. เป็นคู่สัญญากับนิติบุคคลต่างด้าว ทั้งนี้ ธสน. เป็นสถาบันการเงินของรัฐที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงการคลัง จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยที่การรับค้ำประกันหนี้เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) แห่ง พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เนื่องจากมีกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ยกเว้นให้ “ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา” ไม่อยู่ในบัญชีสาม (๒๑) จึงทำให้ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวจะค้ำประกันหนี้ ให้แก่ บริษัทในเครือซึ่งกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน) โดยที่ ธสน ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจไม่ได้เป็นผู้ว่าจ้างคนต่างด้าวเพื่อให้บริการ จึงไม่เป็นธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ที่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น การเข้าค้ำประกันหนี้ ให้แก่ บริษัทในเครือซึ่งกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ดังนั้น นิติบุคคลต่างด้าวเข้าใจว่า การค้ำประกันหนี้ให้แก่บริษัทในเครือ โดยมี ธสน. เป็นคู่สัญญาการค้ำประกันหนี้ ได้รับการยกเว้นตามกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว เพราะการค้ำประกันหนี้เป็นหนึ่งในธุรกิจบริการและ ธสน. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญาในสัญญาค้ำประกัน จึงขอหารือว่า ความเข้าใจของนิติบุคคลต่างด้าวถูกต้อง หรือไม่ อย่างไร		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจส่งออกเครื่องประดับ และต้องการพิมพ์ลวดลายลงบนเครื่องประดับเทียมตามความประสงค์ของลูกค้าโดยไม่มีการคิดค่าบริการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทประกอบกิจการส่งออกสินค้าประเภทชิ้นส่วนเครื่องประดับทุกชนิดและสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องไปขายในต่างประเทศ และประกอบกิจการนำเข้าชิ้นส่วนเครื่องประดับทุกชนิดและสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งออกไปขายยังต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่า ถ้าบริษัทพิมพ์ลวดลายลงบนเครื่องประดับเทียมตามความประสงค์ของลูกค้าโดยไม่มีการคิดค่าบริการ การกระทำดังกล่าว เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า การที่บริษัทนำเข้าและส่งออกเครื่องประดับและจะมีการพิมพ์ลวดลายลงบนเครื่องประดับตามความประสงค์ของลูกค้าในต่างประเทศโดยไม่มีการคิดค่าบริการนั้น ไม่เข้าข่ายการเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวซึ่งจดทะเบียนที่ต่างประเทศต้องการจะประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ และบริการแฟ็กเตอริงให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีความประสงค์จะขอหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวว่าเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ดังนี้ ๑. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวขายสินค้าจากต่างประเทศให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย โดยนิติบุคคลต่างด้าวไม่ได้เข้ามาดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการขายสินค้าดังกล่าวในประเทศไทย ๒. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวส่งสินค้าจากต่างประเทศมาให้ลูกค้าในประเทศไทยเช่า ทั้งกรณีที่ลูกค้าในประเทศไทยมีสิทธิซื้อสินค้าที่เช่าและกรณีที่ลูกค้าในประเทศไทยจะคืนสินค้าที่เช่าเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการเช่า ๓. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวส่งสินค้าจากต่างประเทศมาให้ลูกค้าในประเทศไทยเช่าซื้อ โดยสินค้าจะตกเป็นของลูกค้าในประเทศไทยทันทีเมื่อชำระค่าเช่าซื้อครบถ้วนตามสัญญา	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย (นิติบุคคลต่างด้าว) ขายสินค้าจากต่างประเทศให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย โดยนิติบุคคลต่างด้าวไม่ได้เข้ามาดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการขายสินค้าดังกล่าวในประเทศไทย และการชำระค่าสินค้าให้แก่นิติบุคคลต่างด้าว ลูกค้าในประเทศไทยจะส่งไปชำระเป็นงวด ๆ หรือชำระเพียงครั้งเดียวก็ตาม ไม่เข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเนื่องจากไม่มีการดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่เกี่ยวกับการขายสินค้าเกิดขึ้นในประเทศไทย ๒. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวส่งสินค้าจากต่างประเทศมาให้ลูกค้าในประเทศไทยเช่า ทั้งกรณีที่ลูกค้าในประเทศไทยมีสิทธิซื้อสินค้าที่เช่าและกรณีที่ลูกค้าในประเทศไทยจะคืนสินค้าที่เช่าเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการเช่า เข้าข่ายการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๔. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการแฟ็กเตอริง โดยนิติบุคคลต่างด้าวจะเป็นผู้ดำเนินการให้บริการเองหรือมอบหมายผู้อื่นดำเนินการแทนตนเอง	เนื่องจากมีการดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่เกี่ยวกับการให้เช่าเกิดขึ้นในประเทศไทย ๓. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวส่งสินค้าจากต่างประเทศมาให้ลูกค้าในประเทศไทยเช่าซื้อ โดยสินค้าจะตกเป็นของลูกค้าในประเทศไทยทันทีเมื่อชำระค่าเช่าซื้อครบถ้วนตามสัญญา เข้าข่ายการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เนื่องจากมีการดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเกี่ยวกับการให้เช่าซื้อเกิดขึ้นในประเทศไทย ๔. กรณีที่นิติบุคคลต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการแฟ็กเตอริง โดยนิติบุคคลต่างด้าวจะเป็นผู้ดำเนินการให้บริการเองหรือมอบหมายผู้อื่นดำเนินการแทนตนเอง หากมีการดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่เกี่ยวกับการให้บริการดังกล่าวในประเทศไทย เข้าข่ายการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวซึ่งจดทะเบียนที่ต่างประเทศต้องการจะประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีความประสงค์จะขอหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทย โดยที่ต่างประเทศบริษัทประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายแบตเตอร์รี่และอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีบริษัทในเครือและในกลุ่มตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชีย จึงมีแผนที่จะจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทยเพื่อให้บริการแก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม โดยสำนักงานภูมิภาคจะไม่คิดค่าบริการใด ๆ จากบริษัทในเครือและในกลุ่ม แต่สำนักงานภูมิภาคจะได้รับเงินสนับสนุนการประกอบธุรกิจจากบริษัทแม่ ส่วนของบริษัทแม่จะได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าสิทธิและค่าบริการจากบริษัทในเครือและในกลุ่มจากการให้บริการของสำนักงานภูมิภาค	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. การจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทยเพื่อให้บริการแก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่มเป็นการประกอบธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นไปตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒(๙) ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานภูมิภาคของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์วีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ ๒. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้สำนักงานภูมิภาคต้องไม่มีรายได้จากการให้บริการ และไม่มีอำนาจรับคำสั่งซื้อหรือเสนอขายหรือเจรจาทำธุรกิจกับบุคคลหรือนิติบุคคลในประเทศที่เข้าไปตั้ง นอกจากได้รับเงินค่าใช้จ่ายในสำนักงานจากสำนักงานใหญ่เท่านั้น ซึ่งสำนักงานภูมิภาคจัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มที่	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกันแทนสำนักงานใหญ่ โดยสามารถให้บริการประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทั้ง ๗ ประเภท ดังนี้ ๑. การติดต่อประสานงานและกำกับการดำเนินงาน ๒. การให้บริการปรึกษาและบริการการจัดการ ๓. การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล ๔. การจัดการด้านการเงิน ๕. การควบคุมการตลาดและวางแผนส่งเสริมการขาย ๖. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๗. การบริการการวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ หากสำนักงานภูมิภาคให้บริการเกินขอบข่ายที่กำหนดไว้และเป็นธุรกิจบริการภายใต้บัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตผงชุป โดยมีการแบ่งอัตราส่วนการจ้างงาน คือ ร้อยละ ๔๐ มาจาก “ลูกจ้างที่จ้างโดยตรง”รวมกับ “ลูกจ้างจากการส่งมาทำงาน” และร้อยละ ๖๐ มาจาก “ลูกจ้างจากการจ้างเหมา”	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประสงค์จะร่วมลงทุนกับบริษัทจำกัดสัญชาติไทย โดยบริษัทฯ จะถือหุ้นในบริษัทที่จะจัดตั้งในสัดส่วนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนทั้งหมด เพื่อดำเนินธุรกิจผลิตผงชุปเพื่อจำหน่ายแก่ผู้จัดจำหน่ายในประเทศและอาจจะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศในอนาคต ทั้งนี้ บริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่จะมีลูกจ้างที่เข้ามาทำงานจากวิธีการจ้างสามวิธี คือ “ลูกจ้างที่จ้างโดยตรง”“ลูกจ้างจากการส่งมาทำงาน” และ “ลูกจ้างจากการจ้างเหมา” ในอัตราส่วน ๔๐ : ๖๐ โดยร้อยละ ๔๐ มาจาก “ลูกจ้างที่จ้างโดยตรง” รวมกับ “ลูกจ้างจากการส่งมาทำงาน” และร้อยละ ๖๐ มาจาก “ลูกจ้างจากการจ้างเหมา” สำนักงานฯ จึงขอหารือว่าบริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่สามารถแบ่งสัดส่วนลูกจ้างตามอัตราส่วนดังกล่าวได้หรือไม่ และถือว่ายังดำเนินธุรกิจผลิตอยู่หรือไม่ และหากบริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นไม่สามารถแบ่งสัดส่วนลูกจ้างตามอัตราส่วนดังกล่าวและ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับข้อกำหนดและประเภทของธุรกิจสำหรับคนต่างด้าวที่ประสงค์ประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยไม่มีบทบัญญัติใดเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะหรือเงื่อนไขการจ้างลูกจ้างและการจ้างแรงงาน ทั้งนี้ การจ้างลูกจ้างและการจ้างแรงงานอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายและการกำกับของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ส่งผลให้บริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นไม่ถือว่าเป็นการดำเนินธุรกิจผลิต ทางกองบริหารการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติมีการกำหนดข้อห้าม กฎเกณฑ์ หรือ อัตราส่วนสำหรับจำนวนลูกจ้างในธุรกิจผลิตไว้หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตอาหารพร้อมรับประทานในบรรจุภัณฑ์ปิดสนิท โดยมีโรงงานเป็นของตนเองและผลิตด้วยสูตรของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยจะดำเนินธุรกิจแบบมีโรงงานผลิตเป็นของตนเอง ผลิตอาหารพร้อมรับประทานในบรรจุภัณฑ์ปิดสนิท โดยมีการนำเข้าวัตถุดิบมาเพื่อผ่านกระบวนการผลิตด้วยสูตรของตนเองและบรรจุเพื่อจำหน่ายเอง จึงขอหารือว่าบริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าหากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตอาหารโดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามคุณสมบัติของบริษัท และผ่านกระบวนการผลิตในโรงงาน เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตผงคอลลาเจน โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวแล้ว บริษัทต้องการจะเพิ่มประเภทของอาหารที่จะผลิต	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตผงคอลลาเจน โดยไม่มีการรับจ้างผลิต ต่อมาบริษัทได้ดำเนินการจัดทำขอตรวจประเมินสถานที่ผลิตและเก็บอาหารกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) และ อย. ขอให้แสดงหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจนิติบุคคลต่างด้าวจากกระทรวงพาณิชย์ ว่าไม่ขัดพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มเติมด้วย บริษัทจึงขอหารือว่าหากบริษัทจะดำเนินการผลิตอาหารโดยจะเพิ่มประเภทอาหารจะเข้าข่ายการขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. หากการผลิตอาหารเพิ่มประเภทดังกล่าว หมายถึงคอลลาเจน บริษัทสามารถประกอบธุรกิจผลิตและรับจ้างผลิตคอลลาเจนที่ผ่านกระบวนการผลิตในโรงงานได้ ตามบัตรส่งเสริมการลงทุน เลขที่ XXX และตามหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ XXX ที่ออกให้เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างผลิตคอลลาเจน โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตอาหารเพิ่มประเภท อื่นๆ ที่ไม่ใช่คอลลาเจน ก็จะเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในเงื่อนไขของหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว ทั้งนี้ การให้บริการผลิตสินค้าตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการให้บริการรับจ้างผลิต อันเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคสอง ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจตามบัญชีท้าย จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่าสามล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามสัญญาการปรับราคาซื้อขายเหล็ก โดยจะซื้อเหล็กตามราคาซึ่งผู้ผลิตรถยนต์และผู้ผลิตเหล็กร่วมกันกำหนดขึ้น และอาจจะมีการคืนเงินหรือจ่ายเพิ่มส่วนต่างระหว่างกัน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจหลักผลิตชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูปเพื่อค้าส่งให้แก่บริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ซึ่งเป็นธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI โดยในโซ่อุปทานนี้ บริษัทฯ ซื้อเหล็กตามราคาซึ่งผู้ผลิตรถยนต์และผู้ผลิตเหล็กร่วมกันกำหนดขึ้น แต่หากผู้ผลิตรถยนต์และผู้ผลิตเหล็กไม่สามารถแจ้งราคาเหล็กได้ทันตามกำหนด บริษัทฯ จะใช้ราคาประมาณการ และเมื่อทราบราคาเหล็กที่กำหนดหรือราคาที่แท้จริงในภายหลัง ก็จะมีการคืนเงินหรือจ่ายเพิ่มส่วนต่าง ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าว บริษัทฯ ดำเนินการตามสัญญาการปรับราคาซื้อขายเหล็กตามข้อตกลงระหว่างบริษัทฯ กับผู้ผลิตรถยนต์ มิใช่สัญญาประกันความเสี่ยงหรือบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับราคาเหล็ก บริษัทจึงมีความเข้าใจว่าข้อตกลงดังกล่าวไม่ถือเป็นการให้บริการประกันความเสี่ยงหรือบริการความเสี่ยง จึงไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้าย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าการดำเนินการตามสัญญาการปรับราคาซื้อขายเหล็กตามที่ได้หารือ มีลักษณะเป็นการบริหารเสถียรภาพราคาต้นทุนเหล็กแก่คู่สัญญา อันเป็นการเอื้อประโยชน์ทางการค้า จึงเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าและซื้อมาขายไปสินค้าเพื่อการส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ในกิจการดังนี้ ๑. ผลิตและผสมผงโกโก้ เครื่องดื่มชนิดผง หางนมผง และสารให้ความหวาน ๒. ซื้อมาขายไปน้ำตาลทรายและองค์ประกอบที่ผสมในเครื่องดื่มชนิดต่างๆ และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับอาหารทุกชนิด ยกเว้นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยเป็นการประกอบธุรกิจส่งออก ๑๐๐% บริษัทจึงขอหารือว่า กิจการของบริษัทจำเป็นต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจเพื่อส่งออก ๑๐๐% ได้ โดยไม่ต้องขอหนังสือรับรอง เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศโดยมีการขนส่งคนโดยสารและสินค้า รวมทั้งจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยมีการขนส่งคนโดยสารและสินค้า รวมทั้งจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง บริษัทขอหารือว่า ธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขอรับใบอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบธุรกิจดังกล่าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัตินี้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวจะดำเนินโครงการปลูกป่าโกงกางและขึ้นทะเบียนโครงการกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เพื่อขอออกเอกสารรับรองสิทธิในการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจก หรือที่เรียกว่า “คาร์บอนเครดิต”	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทขอหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจกรณีที่บริษัทแม่ของบริษัท และ/หรือบริษัทจะดำเนินโครงการปลูกป่าโกงกางในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช (โครงการ) โดยจะเช่าที่ดินในการดำเนินการโครงการดังกล่าว และภายหลังสิ้นสุดระยะเวลาการเช่าจะส่งมอบที่ดินพร้อมด้วยทรัพย์สินที่เหลืออยู่บนที่ดินทั้งหมดให้แก่เจ้าของที่ดินโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น พร้อมกันนี้จะดำเนินการขึ้นทะเบียนโครงการกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เพื่อขอออกเอกสารรับรองสิทธิในการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจก หรือที่เรียกว่า “คาร์บอน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทแม่ของบริษัทและ/หรือบริษัทจะดำเนินโครงการปลูกป่าโกงกางในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พร้อมกับขอขึ้นทะเบียนโครงการกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เพื่อขอออกเอกสารรับรองสิทธิในการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจก หรือที่เรียกว่า “คาร์บอนเครดิต” และบริษัทแม่ของบริษัทและ/หรือบริษัทเป็นผู้ใช้สิทธิในคาร์บอนเครดิตดังกล่าว ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากคาร์บอนเครดิตดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ของบริษัทแม่ของบริษัทและ/หรือบริษัท จึงสามารถใช้สิทธิในการนำไปลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการประกอบธุรกิจของตนเองได้ และการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒. กรณีบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยเป็นผู้ใช้สิทธิในคาร์บอนเครดิตที่บริษัทแม่ของบริษัทและ/หรือบริษัทได้รับรองสิทธิมาจากการดำเนินโครงการ การให้ใช้สิทธิ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เครดิต” ซึ่งเอกสารดังกล่าวสามารถโอนหรือขายให้แก่ผู้ประกอบการอื่นที่มีความประสงค์จะลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจกได้ บริษัทจึงขอหารือว่า การดำเนินการดังกล่าวจะเข้าข่ายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	ในกรณีนี้ถือเป็นการประกอบกิจการอันเป็นการค้าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากคาร์บอนเครดิตดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ของบริษัทแม่ของบริษัท และ/หรือบริษัท การโอนหรือขายกรรมสิทธิ์ในคาร์บอนเครดิตให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการประกอบธุรกิจอันเป็นการค้าโดยได้รับหรือไม่ได้รับค่าตอบแทนจากการโอนหรือขายก็ตาม เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีบริษัทแม่ของบริษัทและ/หรือบริษัทจะโอนหรือขายสิทธิในคาร์บอนเครดิตที่เป็นทรัพย์สินและกรรมสิทธ์ของตนเองให้ผู้ประกอบการอื่นที่มีความประสงค์ลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจกโดยได้รับค่าตอบแทนจากการโอนหรือขายดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๔. กรณีบริษัทแม่ของบริษัทและ/หรือบริษัทจะปลูกป่าโกงกางเพื่อดำเนินโครงการดังกล่าวข้างต้น ต้องไม่เป็นการประกอบธุรกิจการทำป่าไม้จากป่าปลูกตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่ได้นำไม้ที่ได้จากป่าโกงกางไปใช้ประโยชน์อื่นใดอันเป็นการค้า อนึ่ง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดนิยามของคำว่า “อันเป็นการค้า” ไว้แต่ประการใด ซึ่งการพิจารณาว่ากิจการใดถือว่าได้ทำเป็นการค้าหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาในภาพรวมของการดำเนินธุรกิจด้วย โดยประเด็นการแสวงหาผลกำไร ผลตอบแทนหรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือการมีรายได้จากการดำเนินกิจการหรือไม่นั้น เป็นเพียงปัจจัยหนึ่งในการพิจารณาเท่านั้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในลักษณะเป็นคู่สัญญา หากการดำเนินงานตามสัญญามีผลให้ต้องขยายระยะเวลาการให้บริการเพิ่มขึ้นจากเดิมเพื่อให้บริการตามสัญญาแล้วเสร็จตามภาระผูกพัน โดยที่ขอบข่ายการให้บริการตามสัญญาไม่มีการเปลี่ยนแปลง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ แจ้งว่า บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX ให้ประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) ให้แก่ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ตามสัญญาบริการด้านที่ปรึกษาฯ (“สัญญา”) ทั้งนี้ ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ คือ ตั้งแต่วันที่ชำระค่าธรรมเนียมเป็นต้นไป ตลอดระยะเวลาประกอบธุรกิจตามสัญญาจนพ้นภาระผูกพัน ซึ่งตามสัญญาดังกล่าวการดำเนินงานจะเสร็จสิ้นประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยปัจจุบันบริษัทอยู่ระหว่างการส่งมอบการตรวจและแก้ไขงานให้แก่คู่สัญญา ซึ่งจะทำให้การดำเนินการตามสัญญาขยายเวลาออกไปจนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ โดยที่ขอบข่ายการให้บริการตามสัญญาไม่มีการเปลี่ยนแปลง บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทสามารถดำเนินการส่งมอบงานตรวจและแก้ไขงานให้แล้วเสร็จจนสิ้นภาระผูกพันในช่วงระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นจากเดิมภายใต้ใบอนุญาตฉบับเดิมได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้ ภายใต้สัญญาการให้บริการตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเลขที่ XXX เท่านั้น ซึ่งระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ คือ ตั้งแต่วันที่ชำระค่าธรรมเนียมเป็นต้นไป จนเสร็จสิ้นภาระผูกพันตามสัญญา ดังนั้น กรณีที่บริษัทจะดำเนินการส่งมอบงานตรวจและแก้ไขงานให้แก่คู่สัญญาโดยขยายระยะเวลาการให้บริการเพิ่มขึ้นจากเดิมเพื่อให้การให้บริการตามสัญญาแล้วเสร็จตามภาระผูกพัน โดยที่ขอบข่ายการให้บริการตามสัญญาไม่มีการเปลี่ยนแปลง บริษัทสามารถดำเนินการได้ภายใต้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตฉบับใหม่	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจรับคำสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้าในต่างประเทศ โดยคนต่างด้าวจะเป็นผู้ออกแบบและจัดทำโมเดลของสินค้า และจะว่าจ้างให้บริษัทอื่นในต่างประเทศเป็นผู้ผลิตและจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าโดยตรง โดยสินค้าไม่ได้เข้ามาในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI บริษัทประสงค์จะขายสินค้าโดยรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า “A” ในเวียดนาม แล้วจะออกแบบและจัดทำโมเดลของสินค้าเป็นภาพ ๓ มิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จากนั้นส่งข้อมูลภาพ ๓ มิตินี้ผ่านทางอินเตอร์เน็ตไปยังผู้ผลิตสินค้า “B” ในเวียดนาม เพื่อว่าจ้างให้ “B” ผลิตชิ้นงานและจัดส่งของไปให้ “A” โดยตรง ส่วนการชำระค่าสินค้า ลูกค้า “A” จะจ่ายค่าสินค้าให้กับบริษัท และบริษัทจ่ายค่าผลิตสินค้าให้แก่ผู้ผลิต “B” บริษัทจึงขอหารือว่าลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าว เป็นธุรกิจตามบัญชีสาม ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าหากบริษัทประกอบธุรกิจโดยรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า “A” ในเวียดนาม จากนั้นว่าจ้างให้ “B” ซึ่งก็อยู่ในเวียดนามผลิตชิ้นงานดังกล่าว และส่งให้ “A” โดยตรง ส่วนการชำระค่าสินค้า ลูกค้า “A” จะจ่ายค่าสินค้าให้กับบริษัท และบริษัทจ่ายค่าผลิตสินค้าให้แก่ผู้ผลิต “B” ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ บริษัทต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบเพื่อมาใช้ในการผลิตสินค้าของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยประกอบกิจการผลิตสารให้ความหวานจากธรรมชาติ โดยนำเข้าสารสกัดจากหญ้าหวานเพื่อผลิตและส่งออกไปยังประเทศต่างๆ บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบกิจการดังกล่าว จำเป็นต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าบริษัทสามารถประกอบธุรกิจนำเข้าสารสกัดจากหญ้าหวานเพื่อผลิตสารให้ความหวานจากธรรมชาติและส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เนื่องจากเป็นการผลิตเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ จึงไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ขอบข่ายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX บัญชีสาม (๙) การทำกิจการบริการทางวิศวกรรมโดยการตรวจสอบ ออกแบบ ปรับปรุง และบริหารจัดการด้านพลังงานภายในอาคาร และโรงงานอุตสาหกรรม ให้แก่ลูกค้า ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่มีอาคารหรือโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ บริษัทได้แจ้งขยายความขอบข่ายการดำเนินธุรกิจ โดยเข้าใจว่าการประกอบธุรกิจตามที่ได้แจ้งขยายความมานั้น เป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้ขอบเขตและสิทธิตามที่บริษัทได้รับอนุญาต จึงขอหารือว่า ความเข้าใจของบริษัทดังกล่าวถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๙) การทำกิจการบริการทางวิศวกรรมดังกล่าวข้างต้นนั้น บริษัทสามารถดำเนินกิจกรรมภายใต้บริการทางวิศวกรรมตามใบอนุญาตที่ได้รับ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรมต้องไม่เป็นการประกอบธุรกิจอื่น อาทิ การก่อสร้าง บริการติดตั้ง บริการบำรุงรักษา เป็นการเฉพาะ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจรับจ้างผลิตสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ (CAST IRON PARTS) โดยใช้กรรมวิธีเตาหลอมแบบ INDUCTION FURNACE เนื่องจากบริษัทได้รับคำสั่งซื้อชิ้นส่วนเหล็กหล่อตามแบบที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งการผลิตชิ้นส่วนดังกล่าวมีขั้นตอนการกลึงร่วมด้วย โดยบริษัทว่าจ้างให้บุคคลภายนอกทำการกลึง ซึ่งขั้นตอนการกลึงชิ้นส่วนนี้ไม่เป็นไปตามขั้นตอนการผลิตที่ระบุในบัตรส่งเสริมการลงทุน บริษัทจึงขอหารือว่า การผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อโดยมีขั้นตอนการกลึงร่วมด้วยนั้น จำเป็นต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ ซึ่งมีขั้นตอนการผลิต (การกลึง) เกินกว่าที่ระบุในบัตรส่งเสริมการลงทุน บริษัทจำเป็นต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญชีสาม (๒๑) ธุรกิจบริการรับจ้างผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ (CAST IRON PARTS) ที่ใช้กับยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลอื่นๆ โดยใช้กรรมวิธีเตาหลอมแบบ INDUCTION FURNACE และมีขั้นตอนการกลึงเพื่อตกแต่งชิ้นงาน โดยต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสาหร่าย โดยเพาะเลี้ยงสาหร่ายสไปรูลิน่าเพื่อนำมาผลิตเป็นอาหารเสริมและอาหารสำเร็จรูปเพื่อบริโภค	นิติบุคคลจดทะเบียนที่ประเทศไทยมีความประสงค์จะเพิ่มทุนจดทะเบียนและจะทำให้บริษัทมีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ปัจจุบันบริษัทประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสาหร่าย โดยบริษัทเพาะเลี้ยงสาหร่ายสไปรูลิน่าเพื่อนำมาผลิตเป็นอาหารเสริมและอาหารสำเร็จรูปเพื่อบริโภค บริษัทจึงขอหารือว่า สาหร่ายสไปรูลิน่าเป็นพืชหรือไม่ และลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับให้ต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสาม (๒๐) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืชหรือไม่ หากไม่ การประกอบธุรกิจดังกล่าวจะเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ ระบุว่า “พืช” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืชและให้หมายความรวมถึงเห็ด และสาหร่าย แต่ไม่รวมถึงจุลชีพอื่น และภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่บริษัทเพาะเลี้ยงสาหร่ายประเภทที่จัดว่าเป็นพืช เพื่อนำมาผลิตเป็นอาหารเสริมและอาหารสำเร็จรูปเพื่อบริโภค เป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๐) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืชแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๖ ใบอนุญาต และธนาคารได้เคยหารือเกี่ยวกับธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วคราวหนึ่ง ในครั้งนี้ธนาคารขอหารือว่า บรรดาธุรกิจที่ธนาคารได้รับอนุญาตในทั้ง ๖ ใบอนุญาตดังกล่าว มีธุรกิจใดที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บรรดาธุรกิจที่ธนาคารได้รับอนุญาตทั้ง ๖ ใบอนุญาตดังกล่าว มีธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้ ๑. การธนาคารพาณิชย์และธนาคารรับอนุญาตตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย ๒. ธุรกิจหลักทรัพย์ตามที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ๓. ธุรกิจบัตรเครดิตตามที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย ๔. การทำธุรกิจบริการให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานบางส่วนพร้อมทั้งสาธารณูปโภค ตามรายละเอียดที่ปรากฏในใบอนุญาต	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าส่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วหนึ่งร้อยหกสิบล้านบาท บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตโคมไฟฟ้า รวมทั้งอะไหล่และอุปกรณ์ โดยเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกเป็นส่วนใหญ่ บริษัทจึงขอหารือว่า หากบริษัททำการนำเข้าโคมไฟฟ้าจากต่างประเทศเข้ามาค้าส่งในราชอาณาจักรไทย บริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การนำเข้าโคมไฟฟ้าจากต่างประเทศเข้ามาค้าส่งในราชอาณาจักรไทยเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าปลีก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วหนึ่งร้อยหกสิบล้านบาท ประกอบกิจการผลิต จำหน่าย ค้าปลีก ค้าส่ง นำเข้าและส่งออกซึ่งโคมไฟฟ้า เครื่องไฟฟ้าทุกชนิด เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนทุกชนิด รวมทั้งอะไหล่และอุปกรณ์ชิ้นส่วนของสินค้าดังกล่าว บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทสามารถทำการนำเข้าโคมไฟฟ้าจากต่างประเทศเข้ามาขายปลีกในประเทศได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การนำเข้าโคมไฟฟ้าจากต่างประเทศเข้ามาขายปลีกในประเทศ เป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีก แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจโรงงานผลิตสินค้าอาหารพร้อมปรุงและอาหารสำเร็จรูป โดยสินค้าทั้งหมดส่งออกไปยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจโรงงานผลิตสินค้าอาหารพร้อมปรุงและอาหารสำเร็จรูป โดยสินค้าทั้งหมดส่งออกไปยังต่างประเทศ มิได้มีการจำหน่ายในประเทศไทย บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจโดยผลิตสินค้าอาหารและสินค้าทั้งหมดส่งออกไปยังต่างประเทศ มิได้มีการจำหน่ายในประเทศไทยนั้น ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้นบริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒.การพิจารณานับจำนวนร้านค้าปลีกกรณีจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางเคาน์เตอร์เซลล์ในห้างสรรพสินค้า รวมทั้งกรณีที่มีการประกอบธุรกิจบริการซ่อมแซมและปรับขนาดสินค้าที่บริษัทเป็นผู้จัดจำหน่าย	นิติบุคคลจดทะเบียนที่ประเทศไทยมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจขายสินค้าประเภทเสื้อผ้าและเครื่องประดับหลากหลายแบรนด์ผ่านช่องทางเคาน์เตอร์เซลล์ในห้างสรรพสินค้าโดยวิธีการฝากขาย (Consignment) โดยทางห้างสรรพสินค้าจะจัดโซนสินค้าแต่ละแผนกแต่ละชั้นแตกต่างกันไป และบริษัทจะให้บริการซ่อมแซมและปรับขนาดสินค้าที่บริษัทเป็นผู้จัดจำหน่าย จึงขอหารือว่า จะพิจารณานับจำนวนร้านค้าปลีกอย่างไร และมีแนวทางการพิจารณาอนุญาตประกอบธุรกิจบริการซ่อมแซมและปรับขนาดสินค้าที่บริษัทเป็นผู้จัดจำหน่ายอย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. การพิจารณานับจำนวนร้านค้าปลีก พิจารณาจากแต่ละสถานที่ที่มีการติดต่อกับลูกค้าเป็นสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น ติดต่อซื้อขายสินค้ากับลูกค้า รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า ลูกค้ารับและส่งคืนสินค้า ออกเอกสารต่างๆ ทางบัญชีให้กับลูกค้า เป็นต้น หากแต่ละสถานที่ที่มีการดำเนินการตามที่กล่าว จะถือว่าเข้าข่ายเป็นร้านค้าที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจค้าปลีก ๒. การประกอบธุรกิจบริการซ่อมแซมและปรับขนาดสินค้าที่บริษัทเป็นผู้จัดจำหน่าย เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตเส้นหมี่ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเส้นหมี่ ขอหารือว่าการประกอบธุรกิจผลิตเส้นหมี่ของบริษัทเข้าข่ายประเภทธุรกิจที่ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจหรือต้องได้รับอนุญาตก่อนประกอบธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตเส้นหมี่โดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัทและตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตเส้นหมี่ตามสูตรหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กรณีเงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บัญชีสาม (๙) (๑๕) (๒๑) และใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวบัญชีสาม (๒๑) โดยใบอนุญาตดังกล่าวมีเงื่อนไขว่า เงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน บริษัทจึงขอหารือว่าเงื่อนไขดังกล่าวหมายความถึง ธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามใบอนุญาตเท่านั้น โดยไม่รวมถึงธุรกิจอื่นของบริษัทถูกต้องหรือไม่ และจะคำนวณเงินกู้ทั้งสิ้นและบันทึกทางบัญชีอย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าเงื่อนไขเงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน หมายถึง บริษัทจะกู้ยืมเงินจากบุคคล นิติบุคคล หรือสถาบันการเงินสำหรับใช้ในธุรกิจที่ได้รับอนุญาต รวมกันทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของทุนจดทะเบียนทั้งสิ้นของบริษัท ส่วนการบันทึกทางบัญชีก็ให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักกฎหมายว่าด้วยการบัญชี	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีสำนักงานสาขาอยู่ในประเทศไทย ประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ สายการบินจึงขอหารือว่า สายการบินต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และสายการบินจำเป็นต้องจดทะเบียนพาณิชย์หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียน ดังนี้ ๑. การจัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ ไม่เข้าข่ายธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สายการบินจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒. พาณิชยกิจที่ผู้ประกอบพาณิชยกิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบพาณิชยกิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งประกาศฉบับดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้ธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศเป็นพาณิชยกิจที่ต้องจดทะเบียน ดังนั้น การประกอบธุรกิจดังกล่าวของสายการบินจึงไม่เข้าข่ายเป็นพาณิชยกิจที่ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจจัดหาหรือว่าจ้างให้ผู้อื่นจัดหาแม่พิมพ์ อุปกรณ์จับยึด และเกจสำหรับตรวจสอบคุณภาพ (Tooling for sale) เพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าที่ลูกค้าต้องการ และบริษัทดำเนินการเรียกเก็บเงินค่า Tooling for sale ดังกล่าวจากลูกค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยจะประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะให้แก่ลูกค้า โดยลูกค้าจะส่งแบบชิ้นส่วนยานพาหนะตามที่ต้องการให้แก่บริษัทเพื่อทำการผลิต หากเป็นชิ้นส่วนที่บริษัทสามารถผลิตเองได้ บริษัทจะว่าจ้างผู้อื่นผลิตแม่พิมพ์ อุปกรณ์จับยึด และเกจสำหรับตรวจสอบคุณภาพของสินค้า (Tooling for sale) แต่หากเป็นชิ้นส่วนที่บริษัทไม่สามารถผลิตเองได้ บริษัทจะจัดหาผู้ผลิตรายอื่นให้เป็นผู้ผลิตแทน โดยบริษัทจะเรียกเก็บเงินจากลูกค้าสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการลงทุนจัดหา Tooling for sale ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่บริษัทจัดหาเองและส่วนที่ผู้ผลิตรายอื่นเป็นผู้จัดหา ซึ่งกรรมสิทธิ์ใน Tooling for sale จะเป็นของลูกค้าทันที บริษัทจึงขอหารือว่าการจัดหา Tooling for sale แล้วดำเนินการเรียกเก็บเงินค่า Tooling for sale จากลูกค้าถือเป็นการประกอบกิจการค้าปลีกสินค้า หรือการค้าส่งสินค้า และหากบริษัทใช้ทุนจดทะเบียนของบริษัท	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจจัดหาแม่พิมพ์ อุปกรณ์จับยึด และเกจสำหรับตรวจสอบคุณภาพ หรือที่เรียกว่า Tooling for sale เพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าที่ลูกค้าต้องการ ทั้งที่บริษัทเป็นผู้จัดหาเองและที่ผู้ผลิตรายอื่นเป็นผู้จัดหา แล้วบริษัทดำเนินการเรียกเก็บเงินค่า Tooling for sale ดังกล่าวจากลูกค้า มีลักษณะเป็นการขายสินค้าให้แก่ลูกค้าเพื่อใช้ในการบริโภคโดยตรงของตนเอง จึงเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้า ตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อน จึงจะประกอบธุรกิจได้ ๒. หากบริษัทต้องการประกอบธุรกิจค้าปลีกโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โดยทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถประกอบธุรกิจร้านค้าปลีกได้จำนวน ๕ ร้านค้า ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นตามที่	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จำนวน ๑๐๐ ล้านบาทในการประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้า มายกเว้นการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ จะสามารถทำได้หรือไม่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ การค้าปลีก ได้แก่ การขายให้แก่ลูกค้าเพื่อใช้ในการบริโภคโดยตรงของตนเอง และการค้าส่ง ได้แก่ การขายให้แก่ผู้ซื้อที่นำไปขายหรือให้บริการต่อแก่ลูกค้าหรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๑

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจเป็นผู้จัดการของทรัสต์ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยประกอบธุรกิจเป็นผู้จัดการของทรัสต์ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐ และบริษัทมีความเข้าใจว่าธุรกิจการเป็นผู้จัดการของทรัสต์เข้าลักษณะเป็นธุรกิจการบริหารจัดการเงินสด อันเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ บริษัทจึงขอหารือว่า ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่ และหากไม่ถูกต้อง บริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจการเป็นผู้จัดการของทรัสต์ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจการเป็นผู้จัดการของทรัสต์ เป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มกราคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา และหากคนต่างด้าวจะมีการว่าจ้างช่วงให้นิติบุคคลต่างด้าวอื่นดำเนินการบางส่วนภายใต้สัญญาดังกล่าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจผลิตและบริการในอุตสาหกรรมเครื่องบิน การบิน และอวกาศ บริษัทได้ทำสัญญาการให้บริการกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (สทอภ.) จึงขอหารือว่า การดำเนินงานหรือการให้บริการของบริษัทโดยมี สทอภ. เป็นคู่สัญญาดังกล่าวนั้น ถือเป็นการทำธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ และหากบริษัทจะมีการว่าจ้างช่วงให้นิติบุคคลต่างด้าวอื่นดำเนินการบางส่วนภายใต้สัญญาดังกล่าว ผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นคนต่างด้าวจะได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตด้วยหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การดำเนินงานของบริษัทภายใต้สัญญาระหว่างบริษัทกับ สทอภ. หากเป็นธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ บริษัทสามารถดำเนินงานภายใต้สัญญาดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. ผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นคนต่างด้าว หากประกอบธุรกิจตามบัญชีท้าย แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่มในประเทศไทย รายละเอียดตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX บริษัทขอหารือว่าบริษัทจะทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัท A จำนวนเกินกว่าจำนวนที่ได้ระบุในรายละเอียดลักษณะธุรกิจตามใบอนุญาตเลขที่ XXX ได้หรือไม่ หากไม่ได้ บริษัทจะต้องดำเนินการอย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าบริษัทสามารถทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่ บริษัท A ได้ตามรายละเอียดที่ปรากฏในใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาเงื่อนไข “เงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน” ของคนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือและในกลุ่ม รวม ๔ ฉบับ และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ เลขที่ XXX ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ ตามที่ได้รับบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งทั้งในบัตรส่งเสริมและในหนังสือรับรองดังกล่าวไม่ได้ระบุเงื่อนไขจำนวนเงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทสามารถกู้เงินมาประกอบธุรกิจในส่วนนี้โดยไม่มีเงื่อนไข “เงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน” ได้หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศได้ โดยในส่วนของเงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจนั้น ให้บริษัทปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจเพาะเลี้ยงสไปรูลิน่า (Arthrospira platensis) เพื่อนำมาผลิตเป็นอาหารเสริมและอาหารสำเร็จรูปเพื่อบริโภค	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยมีความประสงค์จะเพิ่มทุนจดทะเบียนและจะทำให้บริษัทมีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว บริษัทได้เคยขอหารือว่า สาหร่ายสไปรูลิน่าเป็นพืชหรือไม่ และ บต. ได้ตอบข้อหารือดังกล่าวแล้ว ในครั้งนี้บริษัทได้ขอหารือในเรื่องดังกล่าวอีกครั้ง โดยอ้างอิงผลการวินิจฉัยของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชว่า สไปรูลิน่า (Arthrospira platensis) เป็นสิ่งมีชีวิตในอาณาจักรแบคทีเรีย ซึ่งไม่ใช่สิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืชและอาณาจักรสัตว์ ตามหลักอนุกรมวิธานทางวิทยาศาสตร์ บริษัทจึงขอหารือว่า การทำธุรกิจเพาะเลี้ยง สไปรูลิน่า (Arthrospira platensis) เพื่อนำมาผลิตเป็นอาหารเสริมและอาหารสำเร็จรูปเพื่อบริโภค ไม่เป็นธุรกิจที่ตกอยู่ภายใต้บังคับให้ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสาม (๒๐) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าตามข้อหารือของบริษัทประกอบกับหนังสือแจ้งผลการหารือในเรื่องดังกล่าวจากสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช โดยขอยืนยันผลของการหารือดังเดิม คือ การทำธุรกิจเพาะเลี้ยงสไปรูลิน่า (Arthrospira platensis) เป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๐) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. กรณีคนต่างด้าวนำเข้าวัตถุเจืออาหารเพื่อจำหน่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหาร (มิได้จำหน่ายโดยตรงต่อผู้บริโภค) และนำเข้าน้ำมันปาล์ม น้ำผึ้ง มาเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตสินค้าของบริษัท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตเครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้างทำความสะอาดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม บริษัทมีความประสงค์นำเข้าวัตถุเจืออาหารเพื่อจำหน่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหาร (มิได้จำหน่ายโดยตรงต่อผู้บริโภค) และนำเข้าน้ำมันปาล์ม น้ำผึ้ง มาเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตสินค้าของบริษัท จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การนำเข้าวัตถุเจืออาหารเพื่อจำหน่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหาร (มิได้จำหน่ายโดยตรงต่อผู้บริโภค) เป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง แห่ง พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตหากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๒. การนำเข้าน้ำมันปาล์ม น้ำผึ้ง มาเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตสินค้าของบริษัท ไม่เข้าข่ายการเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย โดยยื่นแจ้งสถานที่เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี และการดำเนินการเมื่อไม่ประสงค์จะดำเนินกิจการสำนักงานผู้แทนในประเทศไทยอีกต่อไป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศแจ้งว่า บริษัทเข้ามาประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย โดยยื่นแจ้งสถานที่เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และได้เลขทะเบียนนิติบุคคล เลขที่ XXX ซึ่งหลังจากวันที่บริษัทได้รับเลขทะเบียนนิติบุคคล บริษัทมิได้โอนเงินทุนใดๆ มายังสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย ทั้งยังมิได้ดำเนินกิจกรรมหรือเริ่มประกอบกิจการใดๆ และบริษัทไม่ประสงค์จะดำเนินกิจการสำนักงานผู้แทนในประเทศไทยอีกต่อไป บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทต้องดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับสำนักงานผู้แทนในประเทศไทยของบริษัท	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า พิจารณาแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทเข้ามาประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานผู้แทนในประเทศโดยได้ยื่นแจ้งสถานที่เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี หากบริษัทเลิกประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลใดๆ โดยมิได้มีการชำระบัญชี ให้ส่งมอบบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีแก่สารวัตรบัญชีภายใน ๙๐ วันนับแต่วันเลิกประกอบธุรกิจ และบริษัทต้องจัดทำบัญชี งบการเงิน และนำส่งงบการเงินดังกล่าวภายใน ๕ เดือนนับแต่วันปิดบัญชี ตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ อย่างไรก็ตาม การประกอบธุรกิจสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย ถือเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต บริษัทต้องนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อใช้ในการเริ่มต้นการประกอบธุรกิจเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาวันแจ้งย้ายสำนักงานหรือสถานที่ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ บริษัทขอหารือในประเด็นเรื่องที่กำหนดให้ผู้รับหนังสือรับรองที่ย้ายสำนักงานให้แจ้งต่อนายทะเบียนภายใน ๑๕ วันนับแต่วันย้าย โดยบริษัทได้จดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมสำนักงานของบริษัทต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ แต่บริษัทได้ย้ายสำนักงานจริง คือวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งบริษัทเห็นว่าควรให้นับวันที่ย้ายสำนักงานตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ย้ายสำนักงานจริงให้ถูกต้องตรงตามที่บริษัทได้แจ้งย้ายกับกรมสรรพากรไว้ก่อนหน้านี้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า วันที่ย้ายสำนักงานของบริษัท ให้ถือเอาวันที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมสำนักงานของบริษัท โดยอาศัยความตามมาตรา ๑๐๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบริษัทต้องแจ้งการย้ายต่อนายทะเบียนการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใน ๑๕ วันนับแต่วันย้ายนั้น ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวสัญชาติอเมริกันจะขอใช้สิทธิขอรับความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑	นิติบุคคลต่างด้าวสัญชาติอเมริกันมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจ ๑) ผลิตสารสกัดจากพืช ผัก ผลไม้ ตลอดจนสมุนไพร ซึ่งรับซื้อวัตถุดิบมาจากพ่อค้าคนกลางและเกษตรกร ๒) ผลิตและรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง อาหารเสริม และเครื่องดื่มเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงขอหารือว่า นิติบุคคลสัญชาติอเมริกันสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยขอรับความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ การประกอบธุรกิจตาม ๑) และ ๒) ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่คู่ภาคีสงวนสิทธิไว้ตามสนธิสัญญาฯ ดังนั้น ในกรณีที่นิติบุคคลสัญชาติอเมริกันมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวอันเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตกระเป๋าโดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและได้แจ้งขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ แล้วจะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ อีกหรือไม่	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตกระเป๋า และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตามมาตรา ๑๒ ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างผลิตกระเป๋า บริษัทขอหารือว่า บริษัทต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ หรือไม่ หากบริษัทผลิตกระเป๋าทุกชนิดตามความต้องการของลูกค้าเพื่อขายกระเป๋าทุกชนิดในประเทศไทย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า เมื่อบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนและได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าวแล้ว บริษัทสามารถทำธุรกิจบริการรับจ้างผลิตกระเป๋าทุกชนิดตามความต้องการของลูกค้าได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ทั้งนี้บริษัทต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและการค้าส่งสินค้าทุกชนิดโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยมีทุนจดทะเบียน ๘๐๐ ล้านบาท ชำระแล้วเต็มจำนวน ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตด้ายหรือผ้าอื่นๆ โดยมีเงื่อนไขให้บริษัทต้องมีทุนจดทะเบียนเรียกชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท บริษัทประสงค์จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติมคือ ธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งบริษัทเข้าใจว่า บริษัทไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านบาท บริษัทจึงขอหารือว่าความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท หรือมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท และบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การพิจารณาทุนจดทะเบียนเพื่อใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาต ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกสินค้าประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง ภายใต้เครื่องหมายการค้า “xxx” โดยมิได้ขออนุญาตประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๔) และ (๑๕) เนื่องจากมีทุนจดทะเบียน ๒๐๐ ล้านบาท ต่อมาตามหนังสือที่ พณ ๐๘๑๐.๐๒/๑๑๒๓ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แจ้งว่าบริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการติดตั้ง ตรวจซ่อม ซ่อมแซม ปรับปรุง บำรุงรักษา ประกอบการวางแผน การเขียนระบบโปรแกรม อบรม สอนและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง โดยบริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท ซึ่งตลอดมาบริษัทไม่ได้เพิ่มทุนจดทะเบียนด้วยเข้าใจว่า ทุนจดทะเบียนจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ครอบคลุมจำนวนทุนขั้นต่ำ ๑๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท ทั้งนี้ปัจจุบันบริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ตามหนังสือที่ พณ ๐๘๑๐.๐๒/๑๑๒๓ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ระบุให้บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท นั้น หมายถึงจำนวนทุนซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ดังนั้น ทุนจดทะเบียนจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท จึงไม่ครอบคลุมจำนวนทุนขั้นต่ำ ๑๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท ตามที่ระบุ บริษัทต้องเพิ่มทุนอีกเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท ๒. ในการขอใบอนุญาตฉบับใหม่ หากการอนุญาตมีเงื่อนไขให้บริษัทต้องทำการเพิ่มทุนก่อน ตามจำนวนเงินขั้นต่ำที่จะระบุในหนังสือแจ้งอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนั้น แนวทางปฏิบัติในปัจจุบันไม่มีการกำหนดเงื่อนไขเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องนำเงินมาชำระค่าธรรมเนียมเพื่อจะได้ออกใบอนุญาต ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ลงในหนังสือแจ้ง	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ตามมาตรา ๑๗ เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งธุรกิจ และได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ว่า บริษัทจะต้องทำการเพิ่มทุนจำนวน ๑๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท ก่อน จึงขอหารือว่า หากบริษัทมีทุนจดทะเบียน ๒๐๐ ล้านบาท จะครอบคลุมจำนวนทุนขั้นต่ำ ๑๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท หรือไม่ และในการขอใบอนุญาตฉบับใหม่ หากบริษัทไม่สามารถทำการเพิ่มทุนได้ทันภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ลงในหนังสือแจ้งผลทางกฎหมายเกี่ยวกับใบอนุญาตจะเป็นอย่างไร		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ขอบข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้หนังสือรับรองและใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว รวมทั้งนิยามของการค้าปลีกและการค้าส่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยได้รับหนังสือรับรองและใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสินค้าทุกชนิด ยกเว้นการค้าผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำวิธีการใช้ บำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องจักร เครื่องกล เครื่องมือที่บริษัทเป็นผู้จำหน่าย โดยแจ้งว่าบริษัทประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับเครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์ เครื่องโทรสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ ภายใต้ชื่อทางการค้า “xxx” บริษัทจึงขอหารือในประเด็น ดังนี้ ๑) ขอบข่ายในการประกอบธุรกิจตามหนังสือรับรองและใบอนุญาตที่บริษัทได้รับว่า บริษัทสามารถจำหน่าย ให้เช่า ให้เช่าซื้อสินค้า เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์ ภายใต้ชื่อทางการค้า “xxx” และชื่อผลิตภัณฑ์ทางการค้าอื่นได้หรือไม่ และไม่ต้องมีทุนขั้นต่ำใช่หรือไม่ และ ๒) คำว่า “ค้าปลีก” หรือ “ค้าส่ง” หมายความรวมถึงการขาย การให้เช่า การให้เช่าซื้อ ด้วยหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัทสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสินค้าได้ตามขอบข่ายและเงื่อนไขที่ระบุในหนังสือรับรองและใบอนุญาต โดยไม่รวมถึงการให้เช่าและการให้เช่าซื้อสินค้า ๒. คำว่า “ค้าปลีก” หรือ “ค้าส่ง” ที่บริษัทได้รับอนุญาตและหนังสือรับรองให้ประกอบธุรกิจเป็นลักษณะของการขาย ซึ่งไม่รวมถึงการให้เช่าและการให้เช่าซื้อสินค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. นิยามคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทเป็นหนึ่งในจำนวนผู้ถือหุ้นในบริษัท A จำกัด (สถานะเป็นนิติบุคคลไทย) ซึ่งปัจจุบันบริษัท A จำกัด มีบุคคลและนิติบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นร้อยละ ๕๐.๖๔ และนิติบุคคลต่างด้าว (บริษัท B) ถือหุ้นร้อยละ ๔๙.๓๖ ของหุ้นทั้งหมด ด้วยผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยบางส่วนจะโอนหุ้นที่ตนถืออยู่ให้แก่นิติบุคคลต่างด้าว (บริษัท B) อันจะทำให้บริษัท A จำกัด ซึ่งเดิมมีสถานะเป็นนิติบุคคลสัญชาติไทยกลายเป็นนิติบุคคลต่างด้าว จึงขอหารือว่า หากผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยจะโอนหุ้นให้แก่นิติบุคคลต่างด้าวจะขัดต่อกฎหมายหรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีผู้ถือหุ้นไทยจะโอนหรือจำหน่ายหุ้นที่ตนถืออยู่ในบริษัท A จำกัด ให้แก่ บริษัท B (นิติบุคคลต่างด้าว) ซึ่งทำให้บริษัท B กลายเป็นผู้ถือหุ้นจำนวนทั้งสิ้นร้อยละ ๙๐.๓๖ ในบริษัท A จำกัด กรณีดังกล่าวจึงถือว่า บริษัท A จำกัด เป็นคนต่างด้าวตามคำนิยามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากมีคนต่างด้าวถือหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดของบริษัท ดังนั้น การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจึงต้องอยู่ภายใต้การกำกับของ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. บริษัท A จำกัด ซึ่งมีสถานะเป็นคนต่างด้าวภายหลังการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นจะต้องปฏิบัติ ดังนี้ ๒.๑ หากบริษัท A จำกัด ประกอบธุรกิจที่กำหนดอยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องปฏิบัติ ดังนี้ (๑) กรณีธุรกิจตามบัญชีหนึ่งไม่สามารถประกอบธุรกิจได้ เนื่องจากไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ (๒) กรณีธุรกิจตามบัญชีสองจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒			อนุมัติของคณะรัฐมนตรี และ (๓) กรณีธุรกิจตามบัญชีสามจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒.๒ หากบริษัท A จำกัด ประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตาม พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าโดยมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยมีทุนจดทะเบียนสี่ล้านบาท ประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าประเภทแม่สี สีน้ำ และสารเติมแต่งที่ใช้สำหรับอุตสาหกรรมสี บริษัทมีความประสงค์เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็นหนึ่งร้อยล้านบาท และภายหลังการเพิ่มทุนจะมีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว เพื่อประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าดังกล่าว โดยมีสถานประกอบกิจการค้าส่ง ๑ แห่ง ซึ่งทางบริษัทเข้าใจว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับกิจการที่จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสาม (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่า ความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าประเภทแม่สี สีน้ำ และสารเติมแต่งที่ใช้สำหรับอุตสาหกรรมสีเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าโดยมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยมีทุนจดทะเบียนหกสิบล้านบาท ประกอบธุรกิจค้าส่งเครื่องประดับจำพวกเพชรและอัญมณี บริษัทมีความประสงค์จะเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็นหนึ่งร้อยล้านบาท และภายหลังการเพิ่มทุนจะมีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว เพื่อประกอบธุรกิจค้าส่งเครื่องประดับจำพวกเพชรและอัญมณี โดยมีสถานประกอบกิจการค้าส่ง ๑ แห่ง ซึ่งทางบริษัทเข้าใจว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับกิจการที่จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชีสาม (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่าความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจค้าส่งเครื่องประดับจำพวกเพชรและอัญมณี เป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ในการประกอบธุรกิจค้าส่งเครื่องประดับจำพวกเพชรและอัญมณีดังกล่าว ไม่รวมถึงการประกอบเครื่องประดับ การเจียรไน และการผลิตใดๆ สำหรับเครื่องประดับ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจซื้อขายเหล็ก โดยทำข้อตกลงราคาประมาณการ และปรับราคาประมาณการเป็นราคาที่แท้จริง รวมทั้งการจ่ายค่าชดเชยส่วนต่างระหว่างบริษัทต่างด้าวและผู้นำเข้าเหล็ก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจหลักคือผลิตและประกอบรถยนต์ โดยมีเหล็กเป็นวัตถุดิบหลักและเป็นต้นทุนสำคัญ บริษัทจึงป้องกันการผันผวนของราคาเหล็ก โดยบริษัททำข้อตกลงกับผู้นำเข้าเหล็กเพื่อซื้อขายเหล็กในราคาประมาณการ จากนั้นผู้นำเข้าเหล็กจะทำการตัด ขึ้นรูป และค้าส่งให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์เพื่อทำชิ้นส่วนรถยนต์ส่งให้แก่บริษัทต่อไป หากภายหลังปรากฏว่า ราคาซื้อขายเหล็กที่แท้จริงสูงหรือต่ำกว่าราคาประมาณการ ก็จะมีการจ่ายค่าชดเชยส่วนต่างระหว่างกัน บริษัทจึงขอหารือว่า กรณีดังกล่าวนี้ ถือเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การปรับราคาเหล็กจากราคาประมาณการเป็นราคาที่แท้จริงและการจ่ายค่าชดเชยส่วนต่างระหว่างบริษัทและผู้นำเข้าเหล็กดังกล่าว ไม่ถือเป็นธุรกรรมใหม่ที่ก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์ทางการค้าเพิ่มขึ้นจากการประกอบธุรกิจหลัก จึงไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจอันเป็นการค้าตามมาตรา ๔ และไม่เป็นธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้เช่า ให้เช่าซื้อ และให้เช่าแบบลีสซิ่งสินค้าประเภทเครื่องมือแพทย์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง นำเข้า ส่งออกสินค้า อาทิเช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือแพทย์ โดยบริษัทประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติมคือ การให้เช่าทรัพย์ การให้เช่าแบบลีสซิ่ง การให้เช่าซื้อ ซึ่งสินค้าประเภทเครื่องมือแพทย์ที่ผลิตโดยบริษัทในเครือของบริษัทแก่โรงพยาบาล ทั้งนี้ หากบริษัทจะประกอบธุรกิจเพิ่มเติมดังกล่าว บริษัทต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจการให้เช่าทรัพย์ การให้เช่าแบบลีสซิ่ง การให้เช่าซื้อ ซึ่งสินค้าประเภทเครื่องมือแพทย์ที่ผลิตโดยบริษัทในเครือของบริษัทแก่โรงพยาบาล เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยมีการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ ขอหารือว่า การเปิดสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอเรียนว่า ธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผสมน้ำยาและจำหน่ายน้ำยาสำหรับผลิตผลิตภัณฑ์โพลียูรีเทนโฟม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทมีแผนจะประกอบธุรกิจผสมน้ำยาและจำหน่ายน้ำยาสำหรับผลิตผลิตภัณฑ์โพลียูรีเทนโฟม บริษัทจึงขอหารือว่าบริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้หรือไม่ หรือต้องปฏิบัติให้ถูกต้องอย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กระบวนการผลิตน้ำยาสำหรับโพลียูรีเทนโฟม ตามที่บริษัทได้หารือ ยังไม่ถือว่าเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ดังนั้น ๑. หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผสมน้ำยาสำหรับผลิตผลิตภัณฑ์โพลียูรีเทนโฟมและจำหน่ายในประเทศเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกและหรือบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผสมน้ำยาสำหรับผลิตผลิตภัณฑ์โพลียูรีเทนโฟมและจำหน่ายไปยังต่างประเทศถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. ขอบข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๔๕ ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าทรัพย์สิน และให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในกลุ่มบริษัท A บริษัทจึงขอหารือว่าภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ XXX ที่บริษัทได้รับอยู่แล้วนั้นบริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่มของบริษัท ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าบริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการให้เช่าทรัพย์สิน และให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในกลุ่มบริษัท A ได้ตามขอบข่ายและเงื่อนไขที่ระบุในหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามที่อ้างถึงเลขที่ XXX	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ ประเภทน้ำยางข้น ยางผสม และยางแท่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ ประเภทน้ำยางข้น ยางผสม และยางแท่ง จำนวน ๗ บัตรส่งเสริม บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัท จะต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ ประเภทน้ำยางข้น ยางผสม และยางแท่ง ยังไม่ถือว่าเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป โดยยังไม่พ้นสภาพการเป็นผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง ดังนั้น ๑. หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ ประเภทน้ำยางข้น ยางผสม และยางแท่ง ที่ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เพื่อจำหน่ายในประเทศ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายอื่นห้ามไว้ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องดำเนินการแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๒. หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ ประเภทน้ำยางข้น ยางผสม และยางแท่ง ที่ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เพื่อจำหน่ายไปยังต่างประเทศ ถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจดังกล่าว จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตหรือแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวจำหน่ายชิ้นส่วนเหล็กทุบขึ้นรูป (Forging parts) และชิ้นส่วนเหล็กกลึงขึ้นรูป (Machining parts) ให้แก่ ลูกค้าในต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ และชิ้นส่วนชนิดผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์สำหรับรถแทรกเตอร์เพื่อการเกษตร บริษัทมีความประสงค์ประกอบธุรกิจนอกเหนือจากที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน คือ จำหน่ายชิ้นส่วนเหล็กทุบขึ้นรูป (Forging parts) และชิ้นส่วนเหล็กกลึงขึ้นรูป (Machining parts) สำหรับรถแทรกเตอร์ ให้แก่ลูกค้าในต่างประเทศ โดยที่มาของสินค้ามีทั้ง ๑) จากผู้ผลิตในประเทศไทย (In-Out) ๒) จากผู้ผลิตในประเทศอินเดีย โดยไม่มีการนำสินค้าเข้ามาในประเทศไทย (Out-Out) และ ๓) จากส่วนที่เหลือจากการสั่งซื้อจากประเทศอินเดียและใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของบริษัท (Out-In-Out) บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว เป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจจำหน่ายชิ้นส่วนเหล็กทุบขึ้นรูปและชิ้นส่วนเหล็กกลึงขึ้นรูปให้แก่ลูกค้าในต่างประเทศทั้งสามลักษณะดังกล่าว ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท โดยไม่นับรวมทุนตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คำนิยาม“คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยขอหารือว่า กรณีที่บริษัทจัดตั้งขึ้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย เพื่อประกอบธุรกิจเป็นผู้จัดแสดงสินค้า และส่งเสริมสนับสนุนการแสดงสินค้า การประชุม หรืองานเทรดแฟร์ในประเทศไทย รวมถึงการขายอาหารและเครื่องดื่มทั่วไป โดยบริษัทมีสัดส่วนการถือหุ้นเป็นนิติบุคคลสัญชาติไทยร้อยละ ๕๑ โดยเป็นหุ้นบุริมสิทธิ และอีกร้อยละ ๔๙ ซึ่งเป็นหุ้นสามัญ ถือโดยนิติบุคคลต่างชาติที่จดทะเบียนในประเทศไทย และบริษัทมีการกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับหุ้นบุริมสิทธิและหุ้นสามัญไว้เป็นการเฉพาะ บริษัทเข้าใจว่า บริษัทมิได้มีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างชาติ และไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยหุ้นร้อยละ ๕๑ ถือโดยนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและหุ้นทั้งหมดถือโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ย่อมไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การประกอบธุรกิจของบริษัทจึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ขอบข่ายการประกอบธุรกิจสำหรับคนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และได้แจ้งขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจบริการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชผักที่ไม่เป็นการตัดต่อสายพันธุกรรมเพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์แม่ (MOTHER SEEDS) บริษัทมีความต้องการนำเข้าเมล็ดพันธุ์พืชที่มีความหลากหลายจากต่างประเทศมาใช้ในธุรกิจบริการวิจัยฯ บริษัทจึงขอหารือว่าการนำเข้าเมล็ดพันธุ์และส่วนต่างๆ ของพืชจะถือว่าครอบคลุมและเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจตามที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว โดยไม่ต้องขอหนังสือรับรองหรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าหากการนำเข้าเมล็ดพันธุ์และส่วนต่างๆ ของพืชมาใช้ในธุรกิจบริการวิจัยดังกล่าวอยู่ภายใต้สิทธิและประโยชน์ของโครงการตามที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน บริษัทสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้บริษัทต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๒๕ ล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นจำนวน ๒๕๐,๐๐๐ หุ้น โดยมีบริษัท A (บริษัทจดทะเบียนในต่างประเทศ) ถือหุ้น ๒๔๙,๙๙๗ หุ้น และคนไทยถือหุ้น ๓ หุ้น บริษัทจะประกอบธุรกิจเป็นผู้ให้บริการระบบเสนอขายโทเคนดิจิทัล จึงประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัท โดยจะเปลี่ยนเป็น บริษัท ก จดทะเบียนในประเทศไทย ถือหุ้น ๒๔๙,๙๙๘ หุ้น และคนไทยถือหุ้น ๒ หุ้น ทั้งนี้ บริษัท ก มีจำนวนหุ้นทั้งหมด ๑,๐๐๐ หุ้น โดยบริษัท A (บริษัทจดทะเบียนในต่างประเทศ) ถือหุ้น ๔๙๐ หุ้น และคนไทยถือหุ้น ๕๑๐หุ้น บริษัทจึงขอหารือว่า ในกรณีที่บริษัทเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นตามที่ระบุข้างต้นนี้ บริษัทมีสถานะเป็นไทยหรือคนต่างด้าว และบริษัทจะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นให้เป็นไปตามที่ระบุข้างต้น หุ้นทั้งหมดของบริษัทย่อมถือโดยบุคคลสัญชาติไทยและนิติบุคคลที่ไม่ใช่คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การประกอบธุรกิจของบริษัทจึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การขอหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ได้จัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทย เพื่อประกอบกิจการสำรวจ พัฒนา และผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ภายใต้สัญญาสัมปทาน โดยแจ้งว่านิติบุคคลต่างด้าวดังกล่าวมิใช่นิติบุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงขอหารือว่า สามารถดำเนินการขอหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจสำรวจ พัฒนา และผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ภายใต้สัญญาสัมปทานที่นิติบุคคลต่างด้าวดำเนินการในฐานะเป็นผู้รับสัมปทาน ไม่เข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น จึงไม่สามารถดำเนินการขอหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ อย่างไรก็ตาม หากนิติบุคคลต่างด้าวรับจ้างสำรวจ พัฒนา และรับจ้างผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่น จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อน โดยในกรณีนี้ จึงจะสามารถดำเนินการขอหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ฯ ได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์จะประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่ บริษัท ก (ผู้กู้) ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยอ้างถึงกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงขอหารือว่าบริษัทสามารถให้กู้ยืมเงินแก่ผู้กู้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือและสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทที่คัดจากสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ และนำส่งต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ขอเรียนว่า บริษัทและผู้กู้มีความสัมพันธ์กันโดยผู้กู้ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของทุนของบริษัท ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ลักษณะหนึ่งตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินในประเทศแก่ผู้กู้ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักรให้แก่ผู้ผลิตเพื่อผลิตสินค้าหรือชิ้นส่วนให้แก่ตนเองแต่เพียงผู้เดียว โดยไม่ได้คิดค่าใช้จ่ายใดๆ และยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เครื่องมือเครื่องจักรดังกล่าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการบริษัทการค้าระหว่างประเทศและได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจบัญชีสาม (๑๕) การจัดซื้อสินค้า วัตถุดิบ และชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยบริษัทว่าจ้างให้ผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าตามแบบ สเปค และคุณสมบัติที่ต้องการ ทั้งนี้ บริษัทเป็นผู้จัดหาเครื่องมือเครื่องจักรชนิดพิเศษ และจัดส่งให้แก่ผู้ผลิตเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าหรือชิ้นส่วน บริษัทจึงขอหารือว่า การที่บริษัทจัดหาเครื่องมือเครื่องจักรชนิดพิเศษให้แก่ผู้ผลิตเพื่อผลิตสินค้าหรือชิ้นส่วนของบริษัทแต่เพียงผู้เดียว โดยบริษัทไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ และยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เครื่องมือเครื่องจักรชนิดพิเศษดังกล่าว ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การจัดหาเครื่องมือเครื่องจักรชนิดพิเศษให้แก่ผู้ผลิตโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ และบริษัทยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เครื่องมือเครื่องจักรชนิดพิเศษดังกล่าว เพื่อให้ผู้ผลิตผลิตสินค้าหรือชิ้นส่วนให้แก่บริษัทแต่เพียงผู้เดียว และบริษัทนำสินค้าไปจำหน่ายให้แก่ลูกค้า ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้บริษัทต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. ขอบข่ายการประกอบธุรกิจกรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การทำธุรกิจบริการกิจการ E-Commerce พัฒนาเว็บไซต์ในรูปแบบของการให้บริการเป็นตัวกลางระหว่างร้านอาหารและลูกค้าในการสั่งอาหารผ่าน Internet บริษัทประสงค์จะจัดหาพื้นที่เพื่อให้ร้านอาหารต่างๆ มาใช้สถานที่เดียวกันเพื่อประกอบอาหารตามคำสั่งลูกค้า จากนั้นบริษัทจะมารับอาหารและส่งไปตามที่อยู่ที่ลูกค้าระบุ โดยการจัดหาพื้นที่ดังกล่าว บริษัทเป็นผู้รับผิดชอบจัดเตรียมสาธารณูปโภค จัดสรรพื้นที่ และทำความสะอาดพื้นที่ โดยไม่มีค่าเช่า และไม่ได้ค่าตอบแทนใดๆ ส่วนร้านค้าเพียงติดตั้งอุปกรณ์เครื่องมือและจ่ายค่าสาธารณูปโภคตามความเป็นจริง บริษัทเข้าใจว่า การดำเนินการดังกล่าวอยู่ในขอบเขตของธุรกิจตามหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจึงสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การดำเนินการจัดหาพื้นที่เพื่อให้ร้านอาหารต่างๆ มาใช้สถานที่เดียวกันเพื่อประกอบอาหารตามคำสั่งลูกค้า โดยบริษัทไม่คิดค่าเช่าหรือค่าตอบแทนใดๆ นั้น ไม่อยู่ในขอบข่ายการทำธุรกิจบริการ ตามหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และการดำเนินการดังกล่าวถือเป็นการเอื้อประโยชน์ทางการค้า จึงเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๓๖๐ ล้านบาท ชำระแล้วเต็มจำนวน ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะและผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ บริษัทมีแผนจะประกอบธุรกิจการทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนนำเข้าวัตถุดิบจากบริษัท A ในประเทศญี่ปุ่นจำหน่ายให้กับบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ในประเทศไทย บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย จัดซื้อหรือจัดจำหน่ายหรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนคงเหลือตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาท ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย จัดซื้อหรือจัดจำหน่ายหรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว คนต่างด้าวต้องมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. กรณีคนต่างด้าวติดตั้งอุปกรณ์กระจายสัญญาณไวไฟในรถยนต์โดยร่วมมือกับบริษัทผู้ให้บริการเครือข่ายในการส่งสัญญาณอินเตอร์เน็ตไปยังอุปกรณ์ดังกล่าว และบริษัทจะได้รับค่า “ส่วนแบ่งรายได้” จากบริษัทผู้ให้บริการเครือข่าย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีแผนจะติดตั้งอุปกรณ์กระจายสัญญาณไวไฟไว้ในรถยนต์ โดยร่วมมือกับบริษัทผู้ให้บริการเครือข่ายในการส่งสัญญาณอินเตอร์เน็ตไปยังอุปกรณ์ดังกล่าว เมื่อลูกค้ารถยนต์เปิดใช้บริการสัญญาณอินเตอร์เน็ตผ่านอุปกรณ์ดังกล่าวกับบริษัทผู้ให้บริการเครือข่าย บริษัทจะได้รับค่า “ส่วนแบ่งรายได้” จากบริษัทผู้ให้บริการเครือข่าย บริษัทจึงขอหารือว่า การที่บริษัทได้รับค่า “ส่วนแบ่งรายได้” ตามที่กล่าวข้างต้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัทอนุญาตหรือให้สิทธิ์ในการเชื่อมสัญญาณอินเตอร์เน็ตระหว่างบริษัทผู้ให้บริการเครือข่ายกับลูกค้ารถยนต์ผ่านอุปกรณ์กระจายสัญญาณไวไฟที่บริษัทติดตั้งไว้ในรถยนต์ โดยบริษัทได้รับค่า “ส่วนแบ่งรายได้” จากบริษัทผู้ให้บริการเครือข่าย ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. การประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ และคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ได้ประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยอยู่ภายใต้การดูแลของกรมการบินพลเรือน บริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศซึ่งมีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอเรียน ดังนี้ ๑. ธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัตินี้ แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ๒. คุณลักษณะของนิติบุคคลต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อกำหนดของหน่วยงานที่กำกับดูแล ทั้งนี้ ความหมายของนิติบุคคลต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นไปตามความหมายของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจบริการให้เช่าช่วงพื้นที่อาคารสำนักงานแก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม จึงขอหารือว่าตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น นิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กัน มีขอบเขตความหมายและตีความอย่างไร และธุรกิจบริการให้เช่าช่วงพื้นที่อาคารสำนักงานถือเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ขอบเขตและความหมายของนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันนั้น นิติบุคคลต้องมีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒. ธุรกิจบริการให้เช่าช่วงพื้นที่อาคารสำนักงานไม่อยู่ในประเภทธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวงฉบับนี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิของบริษัทในต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิของบริษัทในต่างประเทศนั้น การลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และมิใช่ธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิ ซึ่งบุริมสิทธิที่พึงให้แก่ผู้ถือหุ้นมีได้เฉพาะการรับเงินปันผล การคืนเงินค่าหุ้น และส่วนแบ่งทรัพย์สินที่เหลือจากการคืนทุนเมื่อมีการเลิกบริษัทนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ บุริมสิทธิที่พึงให้แก่ผู้ถือหุ้นประเภทนี้จะมีมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดหรือข้อตกลงระหว่างบริษัทผู้ขายหุ้นกับผู้ซื้อหุ้น ตลอดจนบทบัญญัติของกฎหมายในแต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องกับหุ้นประเภทนี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อสินค้า และจะดำเนินการเกี่ยวกับด้านการทำและต่อประกันภัยสำหรับทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อ ตลอดจนการชำระค่าเบี้ยประกันภัยสำหรับทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อแทนผู้เช่าซื้อให้แก่ผู้รับประกันภัยล่วงหน้าก่อน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใบอนุญาตเลขที่ XXX ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าให้เช่าแบบลีสซิ่ง และให้เช่าซื้อยานพาหนะ เครื่องจักร เครื่องยนต์ ยี่ห้อ “S” รวมทั้งชิ้นส่วนประกอบอื่น ๆ ของยานพาหนะที่บริษัทต้องซื้อหรือจ้างบริษัทอื่นผลิตให้ตามความต้องการของลูกค้า ทั้งนี้ ภายใต้สัญญาเช่าซื้อกำหนดให้ผู้เช่าซื้อต้องทำประกันภัยทรัพย์สินกับผู้รับประกันภัย และผู้เช่าซื้อรับผิดชอบค่าเบี้ยประกัน ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่นใดทั้งหมด แต่เพื่อเป็นการบริการแก่ผู้เช่าซื้อ บริษัทจึงจะชำระค่าเบี้ยประกันภัยภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวแทนผู้เช่าซื้อให้แก่ผู้รับประกันภัยล่วงหน้าก่อน (advance) โดยผู้เช่าซื้อตกลงชำระคืนค่าเบี้ยประกันภัยรวมเข้ากับค่าเช่าซื้อเป็นรายงวด และตกลงว่ายอดชำระรายงวดดังกล่าว คือ ค่าเช่าซื้อ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาเช่าซื้อ และผู้เช่าซื้อชำระ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การที่บริษัทดำเนินการเรื่องการประกันภัยทรัพย์สินระหว่างผู้เช่าซื้อกับผู้รับประกันภัย โดยบริษัทได้รับหรือไม่ได้รับผลตอบแทนจากผู้รับประกันภัยก็ตาม ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการเกี่ยวกับการทำและต่อประกันภัยสำหรับทรัพย์สินที่บริษัทให้เช่าซื้อ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การที่บริษัทชำระค่าเบี้ยประกันภัยสำหรับทรัพย์สินที่เช่าซื้อแทนผู้เช่าซื้อให้แก่ผู้รับประกันภัยล่วงหน้าก่อน จากนั้นผู้เช่าซื้อตกลงชำระคืนค่าเบี้ยประกันภัยรวมเข้ากับค่าเช่าซื้อเป็นรายงวด โดยบริษัทได้รับผลตอบแทน ส่วนต่าง ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ผลตอบแทนในรูปแบบอื่นใด หรือไม่ได้รับผลตอบแทนบนค่าเบี้ยประกันภัยจากผู้เช่าซื้อก็ตาม ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ค่าธรรมเนียมการทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาเช่าซื้อดังกล่าว ทั้งนี้บริษัทไม่ได้คิดส่วนต่าง ดอกเบี้ย หรือผลตอบแทนในรูปแบบอื่นใดบนค่าเบี้ยประกันภัยที่บริษัท advance ให้แก่ผู้เช่าซื้อ บริษัทจึงขอหารือว่าการที่บริษัทดำเนินการเรื่องการประกันภัยทรัพย์สิน และชำระค่าเบี้ยประกันภัยสำหรับทรัพย์สินที่เช่าซื้อแทนผู้เช่าซื้อให้แก่ผู้รับประกันภัยล่วงหน้าก่อน จากนั้นผู้เช่าซื้อตกลงชำระคืนค่าเบี้ยประกันภัยรวมเข้ากับค่าเช่าซื้อเป็นรายงวด โดยบริษัทได้รับหรือไม่ได้รับผลตอบแทนจากผู้รับประกันภัยก็ตาม และโดยบริษัทได้รับหรือไม่ได้รับผลตอบแทนบนค่าเบี้ยประกันภัยจากผู้เช่าซื้อก็ตามนั้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การขอและการออกหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีสำหรับผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจบริการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการรับจองและจำหน่ายตั๋วเครื่องบินของตนเอง อันเป็นธุรกิจซึ่งไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในกรณีเช่นนี้ นิติบุคคลต่างด้าวดังกล่าวมีความจำเป็นที่จะต้องขอหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยที่ออกโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การขอและการออกหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ที่ออกให้แก่นิติบุคคลที่ยื่นแจ้งสถานที่เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีสำหรับผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นช่องทางหนึ่งของการขอเลขทะเบียนนิติบุคคล กรณีนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือธุรกิจซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. วัตถุประสงค์ของการออกเลขทะเบียนนิติบุคคลและหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลตาม ๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นิติบุคคลในการแสดงให้หน่วยงานและบุคคลทั่วไปได้ทราบว่า นิติบุคคลดังกล่าวมีสถานะตามหลักกฎหมายของประเทศที่นิติบุคคลนั้นจดทะเบียนจัดตั้งและนิติบุคคลสามารถประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			เลขทะเบียนนิติบุคคลนี้สามารถใช้ในการปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรโดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอมีเลขประจำตัวและบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประสงค์จะเปิดบัญชีธนาคารในประเทศไทยเพื่อดำเนินการสั่งจ่ายเงินภายในประเทศกับผู้ใช้บริการในประเทศไทยภายใต้การประกอบธุรกิจบริการกระเป๋าเงินดิจิทัลสำหรับเงินสกุลต่าง ๆ รวมถึงบริการโอนเงิน บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประสงค์เปิดบัญชีธนาคารในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจบริการกระเป๋าเงินดิจิทัลสำหรับเงินสกุลต่างๆ รวมถึงบริการโอนเงิน บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา จึงขอหารือว่า การเปิดบัญชีธนาคารเพื่อประกอบธุรกิจบริการต่าง ๆ ดังกล่าว เข้าข่ายถือเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า นิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งภายใต้กฎหมายต่างประเทศเปิดบัญชีธนาคารในประเทศไทยเพื่อดำเนินการสั่งจ่ายเงินภายในประเทศกับผู้ใช้บริการในประเทศไทยภายใต้การประกอบธุรกิจบริการกระเป๋าเงินดิจิทัลสำหรับเงินสกุลต่างๆ รวมถึงบริการโอนเงิน บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา ถือเป็นคนต่างด้าวประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรไทย และเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้หากบริการดังกล่าวเข้าข่ายเป็นบริการชำระเงินภายใต้การกำกับของกฎหมายเฉพาะ นิติบุคคลต่างด้าวจะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะด้วย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. กรณีคนต่างด้าวผลิตสินค้าขึ้นเองตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และส่งมอบสินค้า ณ สถานที่ที่ลูกค้ากำหนด โดยบริษัทคิดค่าขนส่งตามระยะทางที่จัดส่ง รวมทั้งติดตั้งสินค้า โดยรวมค่าติดตั้งไว้กับราคาสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตตู้แช่เย็น บริษัทจึงขอหารือในกรณี ดังนี้ ๑. การผลิตสินค้าขึ้นเองตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ๒. การส่งมอบสินค้า ณ สถานที่ที่ลูกค้ากำหนด โดยบริษัทคิดค่าขนส่งตามระยะทางที่จัดส่ง และ ๓. การติดตั้งสินค้าโดยรวมค่าติดตั้งไว้กับราคาสินค้า ทั้งสามกรณีดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจการผลิตที่ไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. หากบริษัทผลิตตู้แช่เย็น โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามคุณสมบัติของตนเอง เพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการดังกล่าว สามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากบริษัทผลิตตู้แช่เย็น โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างหรือลูกค้ากำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิต อันเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการดังกล่าว จะประกอบธุรกิจได้ ต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. การส่งมอบสินค้า ณ สถานที่ที่ลูกค้ากำหนด โดยบริษัทคิดค่าขนส่งตามระยะทางที่จัดส่ง เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสอง หมวด ๑ (๒) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			จะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ๔. การติดตั้งสินค้า โดยรวมค่าติดตั้งไว้กับราคาสินค้า เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การประกอบธุรกิจขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีความประสงค์จะตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินตนเองผ่านทางเว็บไซต์และ ณ สำนักงานสาขาในประเทศไทย จึงขอหารือว่า การที่สายการบินจะตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้บริการจองและจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการเป็นที่ปรึกษาการพัฒนา Smart City ให้แก่นิติบุคคลที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประสงค์จะประกอบธุรกิจให้บริการกับนิติบุคคลที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยในการเป็นที่ปรึกษาการพัฒนา Smart City บนพื้นที่ที่ดินของผู้ว่าจ้าง บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจบริการที่ปรึกษาการพัฒนาดังกล่าว เป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือเป็นธุรกิจบริการที่ได้รับยกเว้นตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าการประกอบธุรกิจบริการที่ปรึกษาการพัฒนา ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจบริการดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจบริการดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากเป็นธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญาตามความในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตแป้งสำเร็จรูป โดยเป็นการซื้อแป้งและส่วนผสมอื่นนำมาผสมและผลิต ซึ่งไม่ใช่การรับจ้างผลิตตามสูตรหรือข้อกำหนดของลูกค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตแป้งสำเร็จรูป (pre-mixed powder) สำหรับอาหารแช่แข็ง แป้งชุบทอด (batter breader mixes) รวมทั้งบริการด้านอาหารและแป้งเบเกอรี่สำหรับตลาดในประเทศและส่งออก ผลิตภัณฑ์ของบริษัทผลิตขึ้นตามสูตรและเทคนิคของบริษัทเอง โดยบริษัทซื้อแป้ง เช่น แป้งสาลี และส่วนผสมอื่นๆ นำมาเข้าสู่กระบวนการผสมและการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ไม่ใช่การรับจ้างผลิตตามสูตรหรือข้อกำหนดของลูกค้า บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และกรณีที่บริษัทได้รับอนุญาตจาก กนอ. ให้ประกอบกิจการผลิตแป้งสำเร็จรูปดังกล่าว บริษัทมีสิทธิขอและได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากคนต่างด้าวผลิตแป้งสำเร็จรูปโดยเป็นการซื้อแป้งและส่วนผสมอื่นนำมาสู่กระบวนการผสมและผลิตและเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของตนเองเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายของ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ๒. หากคนต่างด้าวรับจ้างผลิตแป้งสำเร็จรูปตามสูตรหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม(๒๑)ท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือกรณีที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตจาก กนอ. ในการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตดังกล่าวต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง ตามมาตรา ๑๒ แห่ง พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ กนอ. กำหนด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๐. ธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่ บริษัท A (ผู้กู้) จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นบริษัทในกลุ่ม บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทและผู้กู้เป็นนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช่หรือไม่ และความเข้าใจของบริษัทในกรณีความรับผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอ้างถึงประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัทและผู้กู้ไม่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงิน เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีความรับผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่ บริษัท A (ผู้กู้) จดทะเบียนในประเทศไทย และมีความสัมพันธ์กันโดยมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งเป็นผู้รับผลประโยชน์เป็นคนๆ เดียวกัน บริษัทจึงขอหารือว่าบริษัทสามารถให้กู้ยืมเงินแก่ผู้กู้ โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าบริษัทและผู้กู้ไม่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. ธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่ บริษัท A (ผู้กู้) จดทะเบียนในประเทศไทย และมีความสัมพันธ์กันโดยมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งเป็นผู้รับผลประโยชน์เป็นคนๆ เดียวกัน บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. บริษัทสามารถให้กู้ยืมเงินแก่ผู้กู้ โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่ ๒. บริษัทสามารถเข้าถือหุ้นในกิจการของผู้กู้ ในสัดส่วนร้อยละ ๕๐ และให้กู้ยืมเงินแก่ผู้กู้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัทและผู้กู้มีความสัมพันธ์กัน ตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินในประเทศแก่ผู้กู้ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. บริษัทสามารถเข้าถือหุ้นในกิจการของผู้กู้ในสัดส่วนร้อยละ ๕๐ และให้กู้ยืมเงินในประเทศแก่ผู้กู้ได้ โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและส่งออก ผลิตภัณฑ์น้ำตาลผสมโกโก้ หรือนม หรือวัตถุปรุงแต่งอื่นๆ โดยได้รับอนุญาตจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมเพื่อการประกอบธุรกิจผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำตาลผสมโกโก้ หรือนม หรือวัตถุปรุงแต่งอื่นๆ บริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากการประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์น้ำตาลผสมโกโก้ หรือนม หรือวัตถุปรุงแต่งอื่นๆ ดังกล่าว เป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัท และเป็นไปตามเงื่อนไขที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนด ทั้งเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือส่งออกต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากการประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์น้ำตาลผสมโกโก้ หรือนม หรือวัตถุปรุงแต่งอื่นๆ ดังกล่าวเป็นการรับจ้างผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวจะดำเนินธุรกิจในลักษณะกิจการร่วมค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน โดยร่วมลงทุนกับบริษัทไทยเพื่อเข้าประมูลการก่อสร้างทางด่วนรวมถึงการจัดหาและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (บริษัท A) ประสงค์ที่จะดำเนินธุรกิจในลักษณะกิจการร่วมค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนกับบริษัทไทย ก. และบริษัทไทย ข. โดยแต่ละบริษัทลงทุนในกิจการร่วมค้าในสัดส่วน ๓๔ : ๓๓ : ๓๓ ตามลำดับ เพื่อเข้าประมูลการก่อสร้างทางด่วนรวมถึงการจัดหาและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ให้แก่ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) จึงขอหารือว่า ๑. การดำเนินกิจการร่วมค้าของบริษัท A เพื่อเข้าประมูลการก่อสร้างฯ ดังกล่าว เป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ๒. การประกอบธุรกิจดังกล่าว ถือเป็นการเข้าทำงานกับรัฐวิสาหกิจ อันได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ ๓. หากบริษัท A ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจบริหารและกระทำการแทนกิจการร่วมค้า ในการเข้าทำสัญญา	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ธุรกิจบริการก่อสร้าง การจัดหาและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เข้าข่ายเป็นเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวหรือคนต่างด้าวที่ร่วมลงทุนในกิจการร่วมค้าเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. คนต่างด้าวหรือคนต่างด้าวที่ร่วมลงทุนในกิจการร่วมค้าเพื่อประกอบธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณเป็นคู่สัญญา สามารถประกอบธุรกิจบริการตามสัญญาได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามความในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ๓. คนต่างด้าวกระทำการแทนกิจการร่วมค้าในการเข้าทำสัญญากับ กทพ. เพื่อดำเนินการใดๆ ที่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทย ต้องปฏิบัติตาม ๑. หรือ ๒.	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		กับ กทพ. หรือเข้าทำสัญญาใดในนามของกิจการร่วมค้า ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ๔. หากกิจการร่วมค้าได้รับการว่าจ้างจาก กทพ. ให้ดำเนินการก่อสร้างฯ ดังกล่าว และต่อมากิจการร่วมค้าทำการว่าจ้างช่วงให้แก่บริษัท A หรือบริษัทต่างประเทศอื่น เช่นนี้แล้ว บริษัท A หรือบริษัทต่างประเทศอื่นที่เข้ามารับเหมาช่วง ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ๕. หากบริษัท A ลงทุนในกิจการร่วมค้าร้อยละ ๖๐ บริษัทไทยลงทุนร้อยละ ๔๐ กิจการร่วมค้าจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือไม่	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจรับเหมาช่วงเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๕. กิจการร่วมค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนที่มีคนต่างด้าวลงทุนในกิจการร่วมค้าร้อยละ ๖๐ ไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากกิจการร่วมค้าเข้าทำสัญญากับ กทพ. เพื่อดำเนินการที่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทย คนต่างด้าวที่ลงทุนในกิจการร่วมค้าดังกล่าว ต้องปฏิบัติตาม ๑. หรือ ๒.	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. ลักษณะความสัมพันธ์ของผู้กู้ยืมเงินและผู้ให้กู้ยืมเงินตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ทำหน้าที่เป็น master account เพื่อดำเนินการบริหารจัดการการกู้ยืมร่วมกันระหว่างกลุ่มบริษัท (inter-company cash pooling) ซึ่งประกอบด้วย ๑. บริษัท A จำกัด ๒. บริษัท B จำกัด ๓. บริษัท C จำกัด ๔. บริษัท D จำกัด จึงทำให้บริษัทจะมีสถานะเป็นทั้งผู้ให้กู้และผู้กู้ยืมเงินกับทั้งสี่บริษัท บริษัทจึงขอหารือว่าตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจให้กู้ยืมเงินแก่ทั้งสี่บริษัท โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัท และ บริษัท A จำกัด บริษัท B จำกัด และ บริษัท C จำกัด มีความสัมพันธ์กันตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินในประเทศแก่ทั้งสามบริษัทได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. บริษัท และ บริษัท D จำกัด ไม่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. การทำหน้าที่เป็น master account เพื่อดำเนินการบริหารจัดการการกู้ยืมร่วมกันระหว่างกลุ่มบริษัท (inter-company cash pooling) เข้าข่ายเป็นการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ทุนขั้นต่ำที่คนต่างด้าวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าโดยมีเงื่อนไขกำหนดให้บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๓,๗๗๙,๕๑๒ บาท โดยไม่รวมทุนที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ บริษัทขอหารือว่า หากบริษัทมีกำไรสะสมที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจเดิม บริษัทไม่จำต้องนำส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยอีกใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีคนต่างด้าวที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวต้องนำส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย หรือต้องมีกำไรสะสมอันเกิดจากการประกอบธุรกิจเดิมที่เริ่มดำเนินการมาก่อนแล้วในประเทศไทย เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าเงินทุนขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขการอนุญาต เพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ ๒. กรณีคนต่างด้าวที่เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตามความเป็นจริง หรือต้องมีกำไรสะสมอันเกิดจากการประกอบธุรกิจเดิมที่เริ่มดำเนินการมาก่อนแล้วในประเทศไทย เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าเงินทุนขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขการอนุญาต เพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรมจะต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจบริการจัดการโรงแรม ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรมได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าอาคารและที่ดินบางส่วนภายในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง บริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจบริการให้เช่าอาคารและที่ดินบางส่วนแก่ผู้รับบริการซึ่งเป็นบริษัทในเครือเช่าอีกทอดหนึ่งนั้น อยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX หรือไม่ และการที่บริษัทให้เช่าอาคารและที่ดินบางส่วนอีกทอดหนึ่งดังกล่าว สามารถพิจารณาเป็นการให้เช่าโดยปกติหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการให้เช่าอาคารและที่ดินบางส่วนภายในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังได้ ตามขอบข่ายและเงื่อนไขที่ระบุในใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. รูปแบบและสิทธิ์ในการเช่าและการให้เช่าที่ดินของบริษัท ให้พิจารณาและให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม และ/หรือสัญญาการใช้ที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่บริษัททำไว้กับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. กรณีคนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตอาหารทะเลแปรรูป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ในกิจการผลิตอาหารทะเลแปรรูป ประเภทกิจการผลิตหรือถนอมอาหาร เครื่องดื่ม วัตถุเจือปนอาหาร หรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร โดยเป็นการผลิตตามรูปแบบ สูตร ลักษณะสินค้า และวิธีการผลิตของตนเอง บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตหรือถนอมอาหาร เครื่องดื่ม วัตถุเจือปนอาหาร หรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร โดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัทและตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตหรือถนอมอาหาร เครื่องดื่ม วัตถุเจือปนอาหาร หรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร ตามสูตรหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการวัดค่าและเปรียบเทียบค่าต่างๆ เกี่ยวกับยานยนต์ และหากจะนำชิ้นส่วนยานยนต์ที่ถูกถอดแยกซึ่งเสร็จสิ้นจากการให้บริการแล้วเพื่อจำหน่ายหรือให้เปล่า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการวัดค่าและเปรียบเทียบค่าต่างๆ เกี่ยวกับยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งภายหลังจากเสร็จสิ้นการให้บริการ ชิ้นส่วนยานยนต์ที่ถูกถอดแยกเพื่อวัดค่าจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท บริษัทจึงขอหารือว่า หากบริษัทจำหน่าย หรือให้เปล่าชิ้นส่วนยานยนต์ที่ถูกถอดแยกดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ที่ถูกถอดแยกให้แก่ผู้ซื้อในประเทศ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีบริษัทให้เปล่าชิ้นส่วนยานยนต์ที่ถูกถอดแยกโดยไม่มีการคิดมูลค่า ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจอันเป็นการค้า ตามมาตรา ๔ และไม่เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๒

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโรงงานหล่อหลอมทองแดงเพื่อการส่งออก โดยเป็นการหล่อหลอมตามแบบและกระบวนการของบริษัทเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจโรงงานหล่อหลอมทองแดงเพื่อการส่งออกทั้งหมดให้กับบริษัทแม่ในประเทศจีน โดยบริษัทซื้อเศษทองแดงจากโรงงานผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นวัตถุดิบในการหล่อหลอมเป็นทองแดงก้อน ตามแบบและกระบวนการของบริษัทเอง บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตทองแดงก้อน โดยเป็นการผลิตตามแบบและกระบวนการของบริษัทเอง เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือส่งออกไปยังต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวซึ่งเป็นนิติบุคคลจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจออกแบบเครื่องจักรให้กับลูกค้าในประเทศไทย โดยคนต่างด้าวจะว่าจ้างบริษัทอื่นซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย เพื่อให้จัดหาวิศวกรไปดำเนินการสำรวจพื้นที่หรือทำงานที่เกี่ยวกับการให้บริการออกแบบเครื่องจักรให้แก่ลูกค้าของตนในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (บริษัท ก.) ไม่มีสำนักงานในประเทศไทย ประกอบธุรกิจออกแบบเครื่องจักรให้กับลูกค้าในประเทศไทย โดยในการดำเนินการจะต้องมีการสำรวจพื้นที่ก่อนการออกแบบ บริษัท ก. จึงว่าจ้างบริษัท ข. ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย เพื่อจัดหาวิศวกรไปทำงานให้กับลูกค้าของบริษัท ก. โดยบริษัท ข. เป็นผู้จ่ายค่าจ้าง, หักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม และเงินอย่างอื่นให้กับวิศวกร อย่างไรก็ตาม วิศวกรอยู่ภายใต้การควบคุมและปฏิบัติงานตามคำสั่งที่บริษัท ก. มอบหมาย และบริษัท ก. เป็นผู้พิจารณาตัดสินใจจ้างงาน กำหนดค่าตอบแทน และเลิกจ้างวิศวกร แล้วจึงแจ้งให้บริษัท ข. ทราบเพื่อดำเนินการในฐานะนายจ้างตามกฎหมาย บริษัท ข. ใช้ค่าจ้างวิศวกรและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นฐานในการคำนวณและเรียกเก็บค่าบริการจากบริษัท ก. ส่วนบริษัท ก. เรียกเก็บค่าบริการในการออกแบบเครื่องจักร โดยลูกค้าโอน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัท ก. ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งภายใต้กฎหมายต่างประเทศ ว่าจ้างบริษัท ข. ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย เพื่อจัดหาวิศวกรไปดำเนินการสำรวจพื้นที่หรือทำงานที่เกี่ยวกับการให้บริการออกแบบเครื่องจักรให้แก่ลูกค้าของบริษัท ก. ที่อยู่ในประเทศไทย ถือเป็นคนต่างด้าวประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรไทย และเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เงินเข้าบัญชีบริษัท ก. ที่ต่างประเทศ จึงขอหารือว่า กรณีนี้ถือว่าบริษัท ก. ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ใช่หรือไม่ หากใช่ ต้องยื่นขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจประเภทใด		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มกราคม ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวซึ่งเป็นบริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกันประกอบธุรกิจในประเทศไทย ตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ซึ่งเป็นบริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกัน ประกอบธุรกิจในประเทศไทยภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ ประสงค์จะขอคัดหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. นิติบุคคลต่างด้าว ซึ่งจดทะเบียนจัดตั้ง ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีหนังสือถึงกรมทะเบียนการค้า เพื่อแจ้งการขอประกอบธุรกิจจัดหา ให้เช่า และขายเครื่องมือควบคุมการขุดเจาะทางวิทยาศาสตร์ และให้บริการซ่อมแซม บำรุงรักษา ให้คำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งจัดหาอะไหล่ และอุปกรณ์ของเครื่องมือดังกล่าว และให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ข้างต้น โดยอาศัยความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ และกรมทะเบียนการค้ามีหนังสือแจ้งว่า บริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกัน ก็ย่อมมีสิทธิประกอบธุรกิจได้โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ เว้นแต่ธุรกิจที่ภาคีทั้งสองฝ่ายสงวนไว้ตามสนธิสัญญาดังกล่าว อันได้แก่ การคมนาคม การขนส่ง การหน้าที่รับดูแลทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การธนาคารที่เกี่ยวกับการหน้าที่รับฝากเงิน การแสวงหาประโยชน์จากที่ดินหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๒. การประกอบธุรกิจในประเทศไทยตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ มิได้มีข้อกำหนดในการออกเป็นหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ ดังเช่นคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๓. นิติบุคคลต่างด้าวที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยจะได้รับเลขทะเบียนนิติบุคคลเพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้เช่าช่วงที่ดินบางส่วนพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ให้เช่าอาคารโรงงาน อาคารสำนักงานและเครื่องจักร และกรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจเพาะเห็ดเมืองหนาวโดยใช้โรงงานระบบปิดที่มีการควบคุมอุณหภูมิและมีการใช้เครื่องจักรในโรงงาน	นิติบุคคลต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุน เช่าที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารโรงงาน รวมถึงอาคารสำนักงานเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการ ต่อมาบริษัทมีความประสงค์ให้บริษัทอื่น ๆ ซึ่งเป็นบริษัทต่างชาติอันมีความสัมพันธ์เป็นบริษัทในเครือในกลุ่มเช่าช่วงที่ดินบางส่วนพร้อมสิ่งปลูกสร้างอาคารโรงงาน ให้เช่าอาคารสำนักงานและเครื่องจักร กรณีเช่นนี้ บริษัทจะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ และกรณีที่บริษัทต่างชาติมีความประสงค์ประกอบธุรกิจเพาะเห็ดเมืองหนาวโดยใช้โรงงานระบบปิดที่มีการควบคุมอุณหภูมิและมีการใช้เครื่องจักรในโรงงานเพื่อจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศ กรณีเช่นนี้ บริษัทจะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้เช่าช่วงที่ดินบางส่วนพร้อมสิ่งปลูกสร้างอาคารโรงงาน ให้เช่าอาคารสำนักงานและเครื่องจักร ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ “พืช” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืชและให้หมายความรวมถึงเห็ด และสาหร่าย แต่ไม่รวมถึงจุลชีพอื่น ดังนั้นการเพาะเห็ด จึงเข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง (๒) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจด้วยเหตุผลพิเศษ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ขอบข่ายการประกอบธุรกิจสำนักงานผู้แทน และทุนขั้นต่ำที่คนต่างด้าวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ เข้ามาจัดตั้งสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย โดยนิติบุคคลต้องส่งเงินตราต่างประเทศที่เป็นทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย จึงขอหารือว่า นิติบุคคลสามารถบอกกล่าวให้ลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้ในประเทศไทย โอนชำระหนี้ค้างชำระดังกล่าวมายังสำนักงานผู้แทนเพื่อให้ถือเป็นการนำส่งเงินทุนขั้นต่ำ ได้หรือไม่ และกรณีนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศประสงค์ที่จะให้ลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้ในประเทศไทย ทำการชำระเงินโดยตรงไปยังสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย เพื่อให้สำนักงานผู้แทนโอนเงินไปยังบัญชีของนิติบุคคลในต่างประเทศ จึงขอหารือว่าการที่สำนักงานผู้แทนรับชำระเงินแทนนิติบุคคลนั้น สามารถกระทำได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยต้องนำหรือส่งเงินตราต่างประเทศที่เป็นทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำ เข้ามาในประเทศไทย โดยสำนักงานผู้แทนต้องได้รับเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากสำนักงานใหญ่เท่านั้น ๒. สำนักงานผู้แทนรับชำระเงินแทนนิติบุคคลต่างด้าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจเกินขอบข่ายของการประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานผู้แทน ดังนั้นจึงไม่สามารถกระทำได้ การประกอบธุรกิจรับชำระเงินแทนนิติบุคคลหรือบุคคล ถือเป็นธุรกิจบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจสำหรับกรณีที่คนต่างด้าวได้ประกอบธุรกิจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ในกิจการดังต่อไปนี้ ๑. ธุรกิจบริการให้เช่าให้เช่าซื้อ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องโทรสาร เครื่องพิมพ์ (Printer) ภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัทแม่ ๒. การทำกิจการโรงพิมพ์ ๓. การค้าปลีกสินค้าทุกชนิด นอกจากการค้าที่กำหนดไว้ใน บัญชี ก. หมวด ๒(๑) และบัญชี ค. หมวด ๑(๓) ๔. ให้เช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์แก่พนักงานของบริษัท ๕. ค้าส่งสินค้าทุกชนิดในประเทศ (นอกจากผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง ตามที่ระบุไว้ในบัญชี ก.) ๖. การค้าปลีกสินค้าเครื่องจักร เครื่องกล และเครื่องมือ ๗. ให้บริการให้คำแนะนำวิธีการใช้ บำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องจักร เครื่องกล เครื่องมือที่บริษัทเป็นผู้จำหน่าย โดยในการประกอบธุรกิจของบริษัท มีการนำเครื่องถ่ายและพิมพ์เอกสารที่เคยนำออกให้เช่าใช้งานแล้ว มาทำการปรับสภาพตาม	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การปรับสภาพสินค้า หรือ “Refurbishment” ตามขั้นตอนกระบวนการดังกล่าวข้างต้น จนเป็น “สินค้าอีกประเภทหนึ่ง” ของบริษัท เพื่อนำไปให้เช่าแก่ลูกค้า ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถดำเนินการปรับสภาพสินค้าตามขั้นตอนกระบวนการดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ หาก “สินค้าอีกประเภทหนึ่ง” ของบริษัท คือ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องโทรสาร เครื่องพิมพ์ (Printer) ภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัทแม่ บริษัทก็สามารถประกอบธุรกิจให้เช่าใช้ “สินค้าอีกประเภทหนึ่ง” ของบริษัทได้ ตามขอบข่ายธุรกิจที่เคยได้รับอนุญาต แต่หาก “สินค้าอีกประเภทหนึ่ง” ของบริษัท ไม่ใช่เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องโทรสาร เครื่องพิมพ์ (Printer) ภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัทแม่ การประกอบธุรกิจให้เช่าใช้ “สินค้าอีกประเภทหนึ่ง” ของบริษัท ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ขั้นตอนดังต่อไปนี้ ๑) ตรวจสอบสภาพการใช้งานทั้งหมดอย่างละเอียด ๒) ถอดล้างและเช็ดทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ๓) พ่นสีฝาเครื่องใหม่ ๔) ทำความสะอาดเป่าฝุ่นผงที่อยู่ในเครื่อง ๕) เปลี่ยนอะไหล่และชิ้นส่วนที่หมดอายุและหมดสภาพออกและซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง ๆ ๖) ประกอบเครื่องกลับตามสภาพเดิม ๗) ตั้งค่า และทดสอบสภาพและระบบการใช้งานต่าง ๆ ตามมาตรฐานที่กำหนดอีกครั้ง และเมื่อสินค้าผ่านขั้นตอนกระบวนการปรับสภาพแล้วจะถือเป็นสินค้าอีกประเภทหนึ่งของบริษัทซึ่งจะนำออกไปให้ลูกค้าใช้งานโดยการให้เช่าใช้ได้อีกเท่านั้น บริษัทจึงขอหารือว่าขั้นตอนกระบวนการปรับสภาพสินค้า หรือ “Refurbishment” ดังกล่าวนั้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่คนต่างด้าวจะต้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวประกอบธุรกิจที่ต่างประเทศประสงค์จะจำหน่ายบัตรเงินสดอิเล็กทรอนิกส์และบัตรกำนัลแก่บริษัทนำเที่ยวไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศดำเนินธุรกิจบัตรเงินสดอิเล็กทรอนิกส์ (e-money card) เพื่อเป็นตั๋วเดินทางและการซื้อสินค้า/บริการ เฉพาะในต่างประเทศเท่านั้น บริษัทประสงค์จะจำหน่ายบัตรเงินสดอิเล็กทรอนิกส์และบัตรกำนัลเพื่อนำไปแลกเป็นบัตรเงินสดอิเล็กทรอนิกส์ แก่บริษัทนำเที่ยวไทย และให้บริษัทนำเที่ยวขายต่อให้แก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่า การจำหน่ายบัตรเงินสดอิเล็กทรอนิกส์และบัตรกำนัลแก่บริษัทนำเที่ยวไทย เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การจำหน่ายบัตรเงินสดอิเล็กทรอนิกส์และบัตรกำนัลแก่บริษัทนำเที่ยวไทย หากผู้รับผิดชอบหรือพนักงานของบริษัทไม่เดินทาง เข้ามาในประเทศไทยเพื่อจำหน่ายบัตรดังกล่าว หรือดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต แต่หากมีผู้รับผิดชอบหรือพนักงานของบริษัทดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดของการประกอบธุรกิจและ/หรือการจำหน่ายอยู่ในประเทศไทย ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับค้ำประกันหนี้ ให้แก่ บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ ตามใบอนุญาตเลขที่ XXX บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. ตามใบอนุญาตนี้ บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในการรับค้ำประกันหนี้ให้แก่ บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ ซึ่งหมายความรวมถึงการรับค้ำประกันหนี้ที่จะเกิดมีขึ้นในอนาคตของบริษัท A ทุกกรณี ดังนั้น บริษัทจึงเข้าใจว่าบริษัทสามารถทำการค้ำประกันเพื่อประกันหนี้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตของบริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ โดยไม่ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับใหม่ ใช่หรือไม่ ๒. บริษัทเข้าใจว่าขอบเขตของการรับค้ำประกันหนี้ให้แก่บริษัท A ตามใบอนุญาตนี้ ครอบคลุมถึงการที่บริษัทเข้าทำหลักประกันได้ด้วย โดยไม่ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับใหม่ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าบริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการรับค้ำประกันหนี้ให้แก่ บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือได้ ทั้งนี้ ขอบข่ายและเงื่อนไขต่าง ๆ ของการประกอบธุรกิจ ให้เป็นไปตามที่ระบุในใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ XXX	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การพิจารณาเงื่อนไขอัตราเงินกู้ทั้งสิ้นต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จำนวน ๙ ใบอนุญาต และได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนในกิจการสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ โดยมีขอบข่ายการประกอบธุรกิจเป็นศูนย์บริหารเงิน (TREASSURY CENTER) จึงทำให้บริษัทมียอดเงินกู้ยืมรวมทั้งหมดเป็นจำนวนสูงเกินกว่าเจ็ดเท่าของอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. เงินกู้ยืมที่เกิดจากการประกอบธุรกิจตามบัตรส่งเสริมการลงทุนได้รับยกเว้นไม่ถูกนับรวมในการคำนวณอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ของธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตทั้ง ๙ ใบอนุญาต ใช่หรือไม่ ๒. หากบริษัทสามารถแยกข้อมูลเงินกู้ยืมจากการประกอบธุรกิจเป็นศูนย์บริหารเงินกับเงินกู้ยืมอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน โดยที่อัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ภายใต้ใบอนุญาตทั้ง ๙ ใบอนุญาตไม่เกินเจ็ดเท่า แสดงว่าบริษัทไม่ได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. เงื่อนไขเงินกู้ทั้งสิ้นต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน พิจารณานับเฉพาะส่วนของเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยไม่นับรวมส่วนของเงินกู้จากการประกอบธุรกิจภายใต้บัตรส่งเสริมการลงทุน หรือเงินกู้จากการประกอบธุรกิจอื่น ๆ ๒. บริษัทควรมีการแยกข้อมูลเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เงินกู้จากการประกอบธุรกิจภายใต้บัตรส่งเสริมการลงทุน และเงินกู้จากการประกอบธุรกิจอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในกรณีที่มีการตรวจสอบ ทั้งนี้ หากอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตฯ ไม่เกินเจ็ดเท่า ถือว่าบริษัทไม่ได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจโฆษณา การพิมพ์สื่อโฆษณา การผลิตภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณาและการผลิตรายการและอัพโหลดผ่านสื่อ online และ social media ต่าง ๆ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือกรณีการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้แก่ ๑. การออกแบบสื่อโฆษณาตามคำสั่งของลูกค้า เช่น การออกแบบแผ่นพับ, ใบปลิว, หน้าโฆษณาที่จะนำไปลงนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์หรือสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๒. การพิมพ์สื่อโฆษณาที่บุคคลอื่นเป็นผู้ออกแบบ เพื่อให้ออกมาเป็นชิ้นงาน เช่น แผ่นพับ, ใบปลิว, ป้ายโฆษณา ๓. การผลิตภาพนิ่ง, ภาพเคลื่อนไหว, ภาพยนตร์ และ animation ตามความต้องการของลูกค้า เพื่อนำออกฉายตามสื่อต่าง ๆ ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานรวมถึงการวาง story board, การถ่ายทำ, การตัดต่อ, post-production ๔. การให้เช่าหรือให้บริการป้ายโฆษณาทั้งที่เป็นภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว (ป้ายดิจิตอล) ๕. การให้เช่าพื้นที่โฆษณาเสมือน (banner) บนเว็บไซต์ โดยมีการคิดค่าบริการจากลูกค้าตามระยะเวลาหรือตามจำนวนครั้งที่มีการกดเข้าไปดูโฆษณา ๖. การผลิตรายการและ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ธุรกิจตาม ๑. ๓. และ ๕. เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๖) การทำกิจการโฆษณาตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. ธุรกิจตาม ๒. และ ๔. เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. ธุรกิจตาม ๖. หากคนต่างด้าวผลิตรายการโดยเป็นการผลิตตามความคิดสร้างสรรค์ หรือรูปแบบรายการอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเอง และอัพโหลดผ่านสื่อ online และ social media โดยได้รับค่าตอบแทนจากเจ้าของสื่อ online เหล่านั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		อัพโหลดผ่านสื่อ online และ social media ต่างๆ เช่น Facebook, YouTube โดยได้รับค่าตอบแทนจากเจ้าของสื่อ online เหล่านั้น บริษัทจึงขอหารือว่าคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว แต่หากคนต่างด้าวผลิตรายการตามรูปแบบหรือความต้องการของลูกค้า เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ โดยอาศัยสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ เลขทะเบียนนิติบุคคล XXX ประกอบธุรกิจตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ โดยอาศัยสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ ประสงค์ขอหารือเกี่ยวกับการไม่ออกหนังสือรับรองบริษัท และขอเอกสารยืนยันเลขทะเบียนนิติบุคคล	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. นิติบุคคลต่างด้าวซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียน ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีหนังสือถึงกรมทะเบียนการค้า เพื่อแจ้งการขอประกอบธุรกิจตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ โดยอาศัยความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ และกรมทะเบียนการค้ามีหนังสือแจ้งว่า บริษัทอเมริกันตามสนธิสัญญาดังกล่าวข้างต้น ย่อมมีสิทธิประกอบธุรกิจตามบัญชี ก. บัญชี ข. และบัญชี ค. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ได้ เว้นแต่ธุรกิจที่ฝ่ายไทยมีสิทธิห้ามมิให้บริษัทอเมริกันจัดตั้งหรือได้มาซึ่งวิสาหกิจใดๆ ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการคมนาคม การขนส่ง การมีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การแสวงหาประโยชน์จากที่ดินหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ หรือการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง ทั้งนี้ตราบเท่าที่สนธิสัญญาฉบับนั้นยังมีผลใช้บังคับอยู่	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๒. การประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ โดยอาศัยความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ มิได้มีข้อกำหนดในการออกเป็นหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ดังเช่นคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๓. หนังสือรับรองบริษัท ที่ออกโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นการรับรองข้อมูลของนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วน และบริษัทเท่านั้น สำหรับนิติบุคคลต่างด้าวที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรจะได้รับเลขทะเบียนนิติบุคคลเพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คำนิยามการค้า “ของเก่า” ตามบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจรับซื้อขายสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทกล้องถ่ายรูปใช้แล้ว (กล้องถ่ายรูปมือสอง) บริษัทจึงขอหารือว่าการรับซื้อขายสินค้าประเภทกล้องถ่ายรูปหรือเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้แล้ว จะถือเป็นการค้าของเก่า ตามความหมายของบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า “ของเก่า” ตามบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ หมายถึง ของเก่าที่มีคุณค่าหรือราคาเพิ่มขึ้นตามความนิยมและอายุของของนั้น และมีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ดังนั้น หากสินค้าประเภทกล้องถ่ายรูปหรือเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นที่ใช้แล้ว ไม่เป็นของเก่าตามนิยามข้างต้น การรับซื้อขายสินค้าดังกล่าวย่อมไม่เป็นการค้าของเก่าตามบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวทำการส่งเสริมการขายสินค้าของตนเอง โดยเป็นผู้จัดหาของรางวัลและเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดและไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการใดๆ จากลูกค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้ชื่อ “S” เพื่อใช้สำหรับชำระค่าสินค้าและ/หรือบริการแทนเงินสด ณ สถานีบริการน้ำมัน ภายใต้เครื่องหมายการค้า “S” โดยบริษัทมีแผนธุรกิจในการส่งเสริมการขายให้แก่ลูกค้าผู้ถือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว หากลูกค้าผู้ถือบัตรมียอดใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงครบตามเงื่อนไข จะสามารถแลกของรางวัลต่าง ๆ ได้ เช่น ยอดใช้จ่าย ตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๑๕๐,๐๐๐ บาท ได้รับอุปกรณ์ Easy Pass พร้อมบัตรเติมเงินมูลค่า ๒,๐๐๐ บาท เพื่อชำระค่าธรรมเนียมทางด่วน หรือยอดใช้จ่ายตั้งแต่ ๑๕๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับอุปกรณ์เทเลเมติกส์ จำนวน ๒ เครื่อง เป็นต้น โดยบริษัทจะเป็นผู้จัดหาของรางวัลต่าง ๆ และไม่มีการเก็บค่าบริการใด ๆ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัททำการส่งเสริมการขายโดยให้ลูกค้าผู้ถือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้ชื่อ “S” ที่มียอดใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงครบตามเงื่อนไขสามารถแลกของรางวัลต่าง ๆ โดยบริษัทเป็นผู้จัดหาของรางวัลและเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการจากลูกค้า ถือเป็นการทำการส่งเสริมการขายของบริษัทเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำธุรกิจบัตรอิเล็กทรอนิกส์ฯ จึงไม่เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ประเภทธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และการทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนที่ได้รับยกเว้นข้อ (ค) ตามที่ระบุในบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยโดยมีบริษัท A ที่จัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ ถือหุ้นร้อยละ ๙๙.๙๙ บริษัทประกอบธุรกิจผลิตเหล็กดิบและเหล็กกึ่งสำเร็จรูป บริษัทประสงค์ประกอบธุรกิจ ดังนี้ (๑) ให้บริการแก่บริษัท A ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการค้า การนำเข้า และส่งออกผลิตภัณฑ์เหล็ก และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (๒) ให้บริการแก่บริษัท B ในการจัดหาตัวแทนขนส่งและโลจิสติกส์ในประเทศไทย (๓) ให้บริการแก่ บริษัท C ที่จัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศในการเป็นตัวแทนหาลูกค้าในการจำหน่ายเหล็กในประเทศไทย และประสานงานกับตัวแทนขนส่งและโลจิสติกส์ในประเทศไทย รวมถึงเรียกเก็บเงินค่าสินค้าที่ค้างชำระจากผู้ซื้อสินค้าของบริษัท C จึงขอหารือว่า ๑. การประกอบธุรกิจตาม (๑) และ (๒) ถือเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามที่ได้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจ ตาม (๑) และ (๒) ไม่ถือเป็นธุรกิจบริการที่ได้รับยกเว้น ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การประกอบธุรกิจ ตาม (๓) หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย จัดซื้อหรือจัดจำหน่ายหรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ อันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ การประสานงานกับตัวแทนขนส่งและโลจิสติกส์ในประเทศไทย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช่หรือไม่ ๒. การประกอบธุรกิจตาม (๓) เข้าข่ายเป็นการทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนที่ได้รับยกเว้น ตามที่ระบุในบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	และการเรียกเก็บเงินค่าสินค้าที่ค้างชำระจากผู้ซื้อสินค้าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้การส่งเสริมการลงทุนจาก BOI และหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ หนังสือรับรองเลขที่ XXX ในธุรกิจบัญชีสาม (๑๕) การเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศเพื่อจัดซื้อสินค้า วัตถุดิบ และชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นต้น เพื่อค้าส่งในประเทศ ทั้งนี้ต้องไม่เข้าข่ายกิจการนายหน้าหรือตัวแทน บริษัทประสงค์จะขายส่งสีรถยนต์ให้กับผู้ประกอบกิจการผลิตรถยนต์ หรือผู้ผลิตอะไหล่รถยนต์ในประเทศไทย และขายส่งออกซากขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปยังต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. ตามบัตรส่งเสริมการลงทุนและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจขายส่งสีรถยนต์ ได้หรือไม่ ๒. บริษัทสามารถประกอบธุรกิจขายส่งออกซากขยะ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากสีรถยนต์จัดเป็นสินค้าประเภทหนึ่งตามที่ระบุในเงื่อนไขเฉพาะโครงการ ในบัตรส่งเสริมการลงทุน บริษัทสามารถประกอบธุรกิจขายส่งสีรถยนต์ให้กับผู้ประกอบกิจการผลิตรถยนต์ หรือผู้ผลิตอะไหล่รถยนต์ในประเทศไทยได้ โดยบริษัทต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ ๒. การซื้อซากขยะอิเล็กทรอนิกส์เพื่อขายส่งออกไปยังต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้าย จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท โดยไม่นับรวมทุนตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ ๓. บริษัทสามารถเพิ่มวัตถุประสงค์ในหนังสือรับรองบริษัทได้ โดยจัดประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อมีมติพิเศษให้แก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิข้อ ๓. (วัตถุที่ประสงค์) แล้วยื่นจดทะเบียนต่อนายทะเบียน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		อิเล็กทรอนิกส์ ได้หรือไม่ ๓. บริษัทต้องดำเนินการเพิ่มวัตถุประสงค์ในหนังสือรับรองบริษัทอย่างไร	สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกลางว่าด้วยการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนและบริษัท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การขอและออกหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีสำหรับผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ เข้ามาจัดตั้งสำนักงานในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจบริการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งรับจองและจำหน่ายตั๋วเครื่องบินของตนเองอันเป็นธุรกิจซึ่งไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สำนักงานมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรและจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่มิได้ขอหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จึงขอหารือว่าสำนักงานต้องขอหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือไม่ และสามารถใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรแทนการใช้เลขทะเบียนนิติบุคคลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การขอและออกหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ออกให้แก่นิติบุคคลตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย และยื่นแจ้งสถานที่เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี ตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีสำหรับผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ ๒. นิติบุคคลต่างด้าวซึ่งไม่มีเลขทะเบียนนิติบุคคลที่ออกโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า แต่มีและใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรมาก่อนแล้ว สามารถใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรต่อไปได้ ทั้งนี้ หนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นรูปแบบหนึ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่นิติบุคคลต่างด้าว ในการแสดงให้หน่วยงานและบุคคลทั่วไปได้ทราบว่า นิติบุคคลดังกล่าวมีสถานะตามหลักกฎหมายของประเทศที่นิติบุคคลนั้นจดทะเบียนจัดตั้ง และเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยในประเภทธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือธุรกิจซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. นิยามของ “ร้านค้า” การประกอบธุรกิจการค้าปลีก การค้าส่ง และการซ่อมแซมบำรุงรักษาสินค้า ตลอดจนการพิจารณา เงื่อนไขและจำนวนทุนขั้นต่ำ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของบุคคลต่างด้าว และในปัจจุบันบริษัทได้มีการดำเนินธุรกิจในหลายลักษณะ จึงขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ๑. บริษัทใช้สำนักงานทั้งสองสาขาของบริษัทในการจัดเก็บสินค้า และใช้ในการอบรมสัมมนาให้กับบุคลากรและช่างของบริษัท โดยบริษัทมิได้ใช้ทั้งสองสาขานี้ในการดำเนินการติดต่อเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า มิได้ใช้ออกใบกำกับภาษี/ใบเสร็จรับเงิน หรือใช้ส่งมอบ/รับมอบสินค้าคืนจากลูกค้า ดังนั้นจะถือว่าทั้งสองสาขาข้างต้นเป็น “ร้านค้า” ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ๒. บริษัทให้บริการซ่อมแซมบำรุงรักษาสินค้าแก่ลูกค้า โดยเรียกเก็บเงินระบุราคาทั้งค่าอะไหล่ ชิ้นส่วนหรือผลิตภัณฑ์ และ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ความหมายของ “ร้านค้า” ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายความถึง สถานที่แห่งใดที่มีการติดต่อกับลูกค้าเป็นสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น ติดต่อซื้อขายสินค้ากับลูกค้า รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า ลูกค้ารับและส่งคืนสินค้าและออกเอกสารต่างๆ ทางบัญชีให้กับลูกค้า เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาตามข้อเท็จจริงแล้วบริษัทมิได้ใช้สำนักงานทั้งสองสาขาในการดำเนินการติดต่อเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า และมิได้ใช้ออกใบกำกับภาษี/ใบเสร็จรับเงิน หรือใช้ส่งมอบ/รับมอบสินค้าคืนจากลูกค้าหรือผู้ใช้งาน (End-User) จึงไม่ถือว่าเข้าข่ายเป็น “ร้านค้า” ที่ใช้สำหรับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ๒. ในกรณีที่บริษัทได้ให้บริการซ่อมแซม บำรุงรักษาสินค้าของบริษัทแก่ลูกค้า และเรียกเก็บเงินโดยระบุราคาทั้งค่าอะไหล่ ชิ้นส่วนหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการซ่อมแซมบำรุงรักษาสินค้านั้น เช่น สารหล่อลื่น น้ำยาล้างทำความสะอาด และค่าบริการ ได้แก่ ค่าแรงและค่าเดินทางในการซ่อมบำรุงรักษาสินค้าแยกกันต่างหากจากผลิตภัณฑ์ ย่อมเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑)	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ค่าบริการจะถือว่าเป็นเป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ๓. กรณีที่บริษัทต้องการใช้ทุนขั้นต่ำเป็นข้อยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้าตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติฯ นั้น บริษัทต้องมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท โดยสามารถมีร้านค้าปลีกได้ จำนวน ๕ ร้านค้าจะยังต้องพิจารณาทุนขั้นต่ำตามที่กำหนด ในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฯ และกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำฯ ด้วยหรือไม่ ๔. กรณีที่บริษัทต้องการมีร้านค้าส่งสินค้า เพิ่มอีก ๑ ร้าน โดยใช้ทุนขั้นต่ำเป็นข้อยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติฯ นั้น บริษัทต้องมีทุนขั้นต่ำเพิ่มขึ้นจากข้อ ๓ อีกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ใช่หรือไม่	ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ๓. กรณีที่บริษัทได้มีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทตามข้อหารือแล้ว บริษัทมิต้องพิจารณาทุนขั้นต่ำสำหรับธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฯ และกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำฯ แต่อย่างใด ๔. กรณีที่บริษัทต้องการมีร้านค้าส่งสินค้า เพิ่มอีก ๑ ร้าน หากบริษัทได้มีทุนขั้นต่ำเพิ่มขึ้นจาก ข้อ ๓ อีกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทแล้ว บริษัท ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติฯ นี้ ๕. การพิจารณาลักษณะของธุรกิจภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัตรส่งเสริมการลงทุนจะมีลักษณะเดียวกับการประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับดังกล่าวข้างต้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาในรายละเอียดของลักษณะธุรกิจเป็นกรณีไป รวมทั้งหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ด้วย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๕. บริษัทได้ดำเนินการขอแก้ไขหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX ให้เป็นไปตามบัตรส่งเสริม เลขที่ XXX ที่ได้รับการแก้ไขแล้ว การประกอบธุรกิจตามหนังสือรับรองฯ จะมีลักษณะเช่นเดียวกับการประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ YYY หรือไม่ ๖. หากบริษัทดำเนินการยกเลิกใบอนุญาตการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวเลขที่ YYY ย่อมทำให้บริษัทไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ตามใบอนุญาตดังกล่าว และสามารถนำทุนขั้นต่ำตามใบอนุญาตดังกล่าวมาคำนวณรวมในทุนขั้นต่ำเพื่อให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบการค้าปลีกสินค้าตามบัญชีสาม (๑๔) ได้หรือไม่	๖. หากบริษัทดำเนินการยกเลิกใบอนุญาตการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวเลขที่ YYY ย่อมทำให้บริษัทไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ตามใบอนุญาตดังกล่าว ซึ่งครอบคลุมถึงเงื่อนไขเรื่องทุนขั้นต่ำด้วย ดังนั้น บริษัทจึงสามารถนำทุนขั้นต่ำตามใบอนุญาตนั้นมาคำนวณรวมเพื่อใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจประเภทอื่น ๆ ได้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีนิติบุคคลจดทะเบียนที่ต่างประเทศจัดทำแพลตฟอร์ม L สำหรับการประกอบธุรกิจให้บริการโปรโมตสินค้า บริการทำการตลาดผ่านโซเชียลมีเดีย บริการชำระเงิน บริการการขนส่งสินค้าในประเทศและระหว่างประเทศให้แก่ผู้ขายที่อยู่ในประเทศไทยและต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ขอหารือในกรณีที่บริษัทได้จัดทำแพลตฟอร์ม L สำหรับการประกอบธุรกิจให้บริการโปรโมตสินค้า บริการทำการตลาดผ่านโซเชียลมีเดีย บริการชำระเงิน บริการการขนส่งสินค้าในประเทศ และระหว่างประเทศ ให้แก่ผู้ขายที่อยู่ในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยผู้ขายที่ต้องการใช้บริการ จะต้องทำสัญญาโดยตรงกับบริษัทและจ่ายเงินรวมทุกบริการ ที่เรียกว่า Subscription Package Fee โดยหลายส่วนของการประกอบธุรกิจดังกล่าว บริษัทจะว่าจ้างบริษัทในประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น บริษัทซึ่งเป็นคนต่างด้าว ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ธุรกิจบริการโปรโมตสินค้า ธุรกิจบริการทำการตลาดผ่านโซเชียลมีเดีย ธุรกิจบริการชำระเงิน และธุรกิจบริการการขนส่งสินค้า เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ คนต่างด้าวประกอบธุรกิจดังกล่าว โดยมีการดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่ว่าคนต่างด้าวจะดำเนินการเอง ว่าจ้างหรือใช้ให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นดำเนินการแทน ถือเป็นการประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรไทย คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และหากบริการชำระเงินดังกล่าวข้างต้นเข้าข่ายเป็นบริการชำระเงินภายใต้กำกับ คนต่างด้าวต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะด้วย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจผลิตสินค้าประเภทเทปบรรจุชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เทป ม้วนเทป อุปกรณ์พลาสติกสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยผลิตตามรูปแบบและใช้เทคโนโลยีของบริษัทเอง	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจผลิตสินค้าประเภทเทปบรรจุชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เทป ม้วนเทป อุปกรณ์พลาสติกสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยผลิตตามรูปแบบและใช้เทคโนโลยีของบริษัทเอง บริษัทจึงขอหารือว่า หากบริษัทเปลี่ยนสถานะเป็นคนต่างด้าว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจผลิตสินค้าดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามรูปแบบและเทคโนโลยีของตนเอง เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามรูปแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือหากคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อม โดยได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อม บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อม โดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัท เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตน้ำเชื่อม ตามสูตรหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิต ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การพิจารณาจำนวนทุนขั้นต่ำตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจ ๓ ธุรกิจ ได้แก่ ๑. ธุรกิจผลิตเครื่องจักรและกิจการซ่อมเครื่องจักร ตามที่ได้รับบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เลขที่ XXX โดยกำหนดให้ต้องมีทุนจดทะเบียนเรียกชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐๕ ล้านบาท ๒. ธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) บริการให้คำปรึกษา แนะนำ และอบรม ตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ YYY โดยต้องมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๓ ล้านบาท ๓. ธุรกิจค้าส่งสินค้าประเภทเครื่องจักร โดยใช้ทุนจดทะเบียนชำระแล้วทั้งสิ้น ๑๐๐ ล้านบาท เป็นข้อยกเว้นในการประกอบธุรกิจค้าส่ง บริษัทจึงขอหารือว่า หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วทั้งสิ้น ๑๐๕ ล้านบาท จะถือว่าเพียงพอแล้วเพื่อใช้ประกอบธุรกิจทั้งสามธุรกิจ ตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ตามใบอนุญาตเลขที่ YYY และการประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าประเภทเครื่องจักร โดยใช้ทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ๑๐๐ ล้านบาท เป็นข้อยกเว้น ดังกล่าวข้างต้นนั้น ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทต้องมีทุนขั้นต่ำสำหรับสองธุรกิจนี้รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐๓ ล้านบาท โดยไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ และไม่รวมทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ สำหรับธุรกิจผลิตเครื่องจักรและกิจการซ่อมเครื่องจักร ตามเงื่อนไขของบัตรส่งเสริมเลขที่ XXX ซึ่งบริษัทต้องมีทุนจดทะเบียนเรียกชำระแล้ว อีกไม่น้อยกว่า ๑๐๕ ล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. กรณีนิติบุคคลจดทะเบียนในต่างประเทศประกอบธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ตามกฎกระทรวงกำหนด ธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ เคยได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขทะเบียนนิติบุคคล XXX โดยปัจจุบันบริษัทเป็นส่วนหนึ่งของกิจการร่วมค้าซึ่งมีการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นคู่สัญญา จึงขอหารือว่า บริษัทได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับกิจการที่ทำให้แก่การรถไฟแห่งประเทศไทย ใช่หรือไม่ และ บริษัทต้องดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับการนำเข้ามาซึ่งทุนขั้นต่ำ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การดำเนินงานของบริษัท ในนามของกิจการร่วมค้าซึ่งมีการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นคู่สัญญา หากเป็นธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ บริษัทสามารถดำเนินงานภายใต้สัญญาดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยต้องนำหรือส่งเงินตราต่างประเทศที่เป็นทุนขั้นต่ำที่คนต่างด้าวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การประกอบธุรกิจการค้าส่งโดยมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์จะประกอบกิจการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ให้แก่ลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการเคลือบยางในกระบวนการผลิตชิ้นส่วนยางสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ โดยที่การประกอบธุรกิจข้างต้น เป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทฯ สามารถประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การที่บริษัทฯ จำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อที่นำไปขายหรือให้บริการต่อแก่ลูกค้าอีกทอดหนึ่ง หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น ย่อมเข้าข่ายการประกอบธุรกิจค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีที่บริษัทฯ ประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนตามความเป็นจริงที่ใช้เริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โดยทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าส่งได้ ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตคอนกรีตผสมเสร็จโดยผลิตตามสูตรของบริษัท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ประกอบธุรกิจผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ ด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังมากกว่า ๕๐ แรงม้า ซึ่งบริษัทจะผลิตคอนกรีตผสมเสร็จก็ต่อเมื่อได้รับการสั่งซื้อจากลูกค้า แต่ใช้สูตรคอนกรีตผสมเสร็จของบริษัท มิใช่เป็นการผลิตตามสูตรคอนกรีตผสมเสร็จของลูกค้า จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กระบวนการผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ ยังไม่ถือเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป คนต่างด้าวผลิตคอนกรีตผสมเสร็จเพื่อจำหน่ายแก่ลูกค้า เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีก หรือบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือธุรกิจค้าส่งได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วสำหรับแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าประเภทอาหารเสริม น้ำยาฆ่าเชื้อ น้ำยาทำความสะอาด และเครื่องสำอางประเภทผลิตภัณฑ์ดูแลผิว	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยและเป็นวิสาหกิจอเมริกันภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ ประสงค์จะเปิดโรงงานเพื่อประกอบธุรกิจผลิตสินค้าประเภทอาหารเสริม, น้ำยาฆ่าเชื้อ, น้ำยาทำความสะอาด, และเครื่องสำอางประเภทผลิตภัณฑ์ดูแลผิว บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามรูปแบบหรือตามสูตรของตนเองเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามรูปแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวซึ่งเป็นวิสาหกิจอเมริกันภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวซึ่งจดทะเบียนที่ต่างประเทศซื้อเหล็กจากผู้จัดจำหน่าย แล้วขายต่อให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย โดยใบแจ้งหนี้จะจำแนกราคาเป็น ๒ ส่วน คือระบุราคาซื้อขายเป็นต้นทุนเหล็ก และราคาค่าดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมการค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือกรณีบริษัทในกลุ่มในประเทศญี่ปุ่น ซื้อเหล็กจากผู้จัดจำหน่ายในราคา x USD แล้วขายต่อให้ลูกค้าในประเทศไทยในราคา x + y USD โดยในใบแจ้งหนี้ราคาซื้อขายนั้น จะระบุราคาซื้อขายแยกเป็นต้นทุนเหล็กจำนวน x USD และดอกเบี้ยซึ่งจะเปลี่ยนชื่อเป็นค่าธรรมเนียมการค้า (trade fee) จำนวน y USD จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทในกลุ่มในประเทศญี่ปุ่นซึ่งถือเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบธุรกิจจำหน่ายเหล็กให้ลูกค้าในประเทศไทยในราคาที่ตกลงกัน โดยมีการแยกราคาออกเป็นราคาต้นทุนเหล็กและราคาค่าดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมการค้า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจจำหน่ายเหล็กดังกล่าว โดยไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของการดำเนินการและ/หรือการรับชำระเงินเกิดขึ้นในประเทศไทย คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว แต่หากมีส่วนหนึ่งส่วนใดของการดำเนินการและ/หรือการรับชำระเงินเกิดขึ้นในประเทศไทย ทั้งที่คนต่างด้าวดำเนินการเองหรือให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นดำเนินการ ถือเป็นการประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การตีความเงื่อนไข “อัตราส่วนทุนต่อเงินกู้” ในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าว ขอหารือเกี่ยวกับการตีความเงื่อนไข “อัตราส่วนทุนต่อเงินกู้” ในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยให้ปรับการตีความให้ “ทุน” ที่ใช้ในการพิจารณา “อัตราส่วนเงินกู้ต่อทุน” หมายความถึงส่วนทุนที่เป็นของผู้ถือหุ้นทั้งหมด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติโดยความเห็นชอบของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การกำหนดเงื่อนไขเรื่องอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นไปตามมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขดังกล่าว และมาตรา ๔๓ กำหนดให้สามารถนำกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๖) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๑๕ มาใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ การตีความคำว่า “ทุน” ที่ใช้ในการพิจารณาเงื่อนไขเรื่องอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้จึงเป็นไปตามนิยามตามมาตรา ๔ ซึ่งหมายถึงทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด หรือทุนชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด หรือเงินที่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือสมาชิกนำมาลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นตามเรื่องเสร็จที่ ๗๓/๒๕๕๓ ว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกฎหมายที่ใช้ในการกำหนดเกณฑ์การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒			โดยมีมาตรา ๑๔ ประกอบกับมาตรา ๑๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฯ กำหนดจำนวนทุนขั้นต่ำที่คนต่างด้าวต้องมีเพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย และมาตรา ๑๘ (๑) ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดอัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย จำเป็นต้องพิจารณาทั้งในส่วนทุนและทุนขั้นต่ำแยกจากกัน อีกทั้งเมื่อพิจารณามาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฯ ที่กำหนดนิยามคำว่า “ทุน” และ “ทุนขั้นต่ำ” ไว้ต่างหากจากกัน ทุนและทุนขั้นต่ำจึงเป็นถ้อยคำที่มีความหมายต่างกันและเป็นคนละกรณีกัน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้เช่าเหมาเรือแก่ผู้เช่าในประเทศไทย ทั้งแบบให้เช่าเหมาเรือเฉพาะตัวเรือเปล่าๆ (Bareboat charter) และการเช่าเหมาเรือพร้อมบริการอื่น (Time charter) เช่น การจัดหาลูกเรือ การซ่อมบำรุงรักษา	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทได้ทำการเช่าเหมาเรือจากบริษัทเจ้าของเรือต่างชาติเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ โดยลักษณะการเช่า มีทั้งการเช่าเหมาเรือเฉพาะตัวเรือเปล่าๆ (Bareboat charter) และการเช่าเหมาเรือพร้อมบริการอื่น (Time charter) เช่น การจัดหาลูกเรือ การซ่อมบำรุงรักษา จึงขอหารือว่า การที่บริษัทเจ้าของเรือต่างชาติประกอบธุรกิจให้เช่าเหมาเรือดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทเจ้าของเรือต่างชาติซึ่งถือเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบธุรกิจให้เช่าเหมาเรือแก่ผู้เช่าในประเทศไทย ทั้งแบบเช่าเหมาเรือเฉพาะตัวเรือเปล่าๆ และแบบเช่าเหมาเรือพร้อมบริการอื่น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวกรณีเป็นธุรกิจบัญชีสาม หรือต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กรณีเป็นธุรกิจบัญชีสอง	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีสำหรับผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ได้ยื่นแจ้งสถานที่เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยระบุวัตถุประสงค์ที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยว่าการทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและเพื่อรายงานความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสภาวะเศรษฐกิจและได้รับหนังสือแสดงเลขทะเบียน นิติบุคคลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าแล้ว สำนักงานผู้แทนประสงค์จะเพิ่มขอบข่ายการดำเนินงานภายใต้วัตถุประสงค์การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนได้หรือไม่ เพื่อประกอบในการขอจ้างพนักงานชาวต่างชาติ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การยื่นแจ้งสถานที่เก็บรักษาบัญชีและการได้รับหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลดังกล่าวข้างต้น เป็นไปตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีสำหรับผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศประกอบธุรกิจในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ ในกรณีนิติบุคคลต่างด้าวประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือประกอบธุรกิจซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน เป็นหนึ่งในประเภทธุรกิจที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยขอบข่ายการดำเนินงานภายใต้วัตถุประสงค์การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน เป็นไปตามที่ระบุในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน ๓. ประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีดังกล่าว ตาม ๑. ไม่มีข้อกำหนดให้นิติบุคคลต้องแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			กรณีประสงค์เปลี่ยนแปลงขอบข่ายการดำเนินงานภายใต้วัตถุประสงค์การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนส่วนการดำเนินงานอื่นใดเกี่ยวกับการขอจ้างพนักงานชาวต่างชาติ ให้นิติบุคคลปฏิบัติตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานที่กำกับดูแลในเรื่องดังกล่าวกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร บน Facebook หรือ website โดยบริษัทไม่ได้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายหรือค่าบริการ และการรับซื้อผลิตภัณฑ์จากเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร เพื่อจำหน่ายแก่บุคคลทั่วไป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทประสงค์จะดำเนินการดังนี้ ๑. เปิดให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร บน Facebook หรือ website ของบริษัท โดยบริษัทไม่ได้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายหรือค่าบริการ ๒. รับซื้อผลิตภัณฑ์จากเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร เพื่อจำหน่ายแก่บุคคลทั่วไป บริษัทจึงขอหารือว่า การดำเนินการดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การเปิดให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร บน Facebook หรือ website เข้าข่ายเป็นการทำธุรกิจบริการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-COMMERCE) ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การรับซื้อผลิตภัณฑ์จากเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร เพื่อจำหน่ายแก่บุคคลทั่วไป เข้าข่ายเป็น การประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรพื้นเมือง คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี กรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การตีความนิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ และการพิจารณาการกระทำที่เป็นการหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติ ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยเป็นบริษัทฯ ร่วมทุนระหว่างบริษัทต่างชาติและบริษัทไทย ภายใต้สัญญาร่วมทุน (Joint Venture Agreement) ซึ่งมีข้อตกลงทางธุรกิจในสัดส่วน ๖๐:๔๐ โดยบริษัทฯ มีโครงสร้างการถือหุ้นประกอบด้วย ๑. บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีผู้ถือหุ้นเป็นต่างชาติทั้งหมด และไปถือหุ้นในบริษัทฯ ร้อยละ ๔๙ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด และเป็นหุ้นสามัญ ๒. บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยทั้งหมด และไปถือหุ้นในบริษัทฯ ร้อยละ ๕๑ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด และเป็นหุ้นบุริมสิทธิ โดยในการบริหารจัดการและการแบ่งผลกำไรจะเป็นของบริษัทต่างชาติในอัตราส่วนร้อยละ ๖๐ และบริษัทไทยในอัตราร้อยละ ๔๐ จึงขอหารือในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้ ๑. โครงสร้างการถือหุ้นผลประโยชน์ในทางธุรกิจและการแบ่งผลกำไรดังที่กล่าว ทำให้บริษัทฯ มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. มาตรา ๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าว หมายความถึง นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้น ถือโดย นิติบุคคลต่างด้าวซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า บริษัทฯ ไม่มีสถานะเป็น คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ ๒. การพิจารณาว่า ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มิใช่คนต่างด้าว กระทำความผิดโดยให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนหรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวอันเป็นธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติฯ หรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงอื่นๆ ในการตรวจสอบด้วย เช่น การดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกโดยให้นิติบุคคลและผู้ถือหุ้นชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจและการลงทุน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจน ก่อนส่งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดำเนินคดีต่อไป	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		และ ๒. การกระทำของบริษัทไทย ซึ่งถือหุ้นบุริมสิทธิในสัดส่วนร้อยละ ๕๑ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ภายใต้โครงสร้างดังกล่าว เป็นการกระทำที่เข้าข่ายให้ความช่วยเหลือบริษัทต่างชาติในการประกอบธุรกิจให้บริการในประเทศไทย ซึ่งเป็นธุรกิจตามบัญชีสามแห่งพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การตีความนิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย มีโครงสร้างผู้ถือหุ้น ประกอบด้วย (๑) นิติบุคคลสัญชาติไทย ถือหุ้นร้อยละ ๖๓ ของหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วของบริษัท (๒) นิติบุคคลสัญชาติไทย (จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ซึ่งมีข้อจำกัดการถือหุ้นของบุคคลต่างชาติไม่เกินร้อยละ ๔๙ ของหุ้นทั้งหมด ถือหุ้นร้อยละ ๒๓ ของหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้ว ของบริษัท (๓) บุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ถือหุ้นรวมกันร้อยละ ๖.๔๗ ของหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วของบริษัท (๔) บุคคลธรรมดาต่างชาติ ถือหุ้นรวมกันร้อยละ ๗.๕๓ ของหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วของบริษัท โดยขอหารือว่าตามโครงสร้างผู้ถือหุ้นข้างต้น บริษัทมีสถานะเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า “คนต่างด้าว” ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายความถึง (๑) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (๒) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย (๓) นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้น (๔) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ซึ่งเมื่อพิจารณาตามโครงสร้างการถือหุ้นจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น หากนิติบุคคลซึ่งถือหุ้นร้อยละ ๖๓ ในบริษัทมีสถานะเป็นไทยแล้ว บริษัทจะไม่มีสถานะเป็นคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวผลิตสินค้าโดยเป็นการผลิตตามแบบและคุณภาพที่ลูกค้าต้องการ รวมทั้งการว่าจ้างบริษัทช่วง (Outsource) ให้ผลิตสินค้าให้ และการจำหน่ายวัตถุดิบในการผลิตให้แก่บริษัทช่วง	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ทุนจดทะเบียน ๑๔๐ ล้านบาท บริษัทมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลและบุคคลสัญชาติไทย ร้อยละ ๕๑ และอีกร้อยละ ๔๙ ถือโดยนิติบุคคลต่างชาติที่จดทะเบียนในประเทศญี่ปุ่น บริษัทได้รับบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเครื่องมือ ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับรถยนต์ โดยเป็นการผลิตตามแบบและคุณภาพที่ลูกค้าต้องการ ทั้งนี้ นอกจากบริษัทจะเป็นผู้ผลิตสินค้าเองแล้ว บางส่วนของสินค้าที่จำหน่ายให้แก่ลูกค้า บริษัทได้ว่าจ้างบริษัทช่วง (Outsource) ในการผลิตสินค้าดังกล่าวด้วย โดยบริษัทช่วงต้องซื้อวัตถุดิบในการผลิตจากบริษัท และเมื่อส่งมอบสินค้าแล้ว บริษัทช่วงจะเรียกชำระค่าสินค้ากับบริษัท และบริษัทก็เรียกชำระค่าสินค้ากับลูกค้าต่อไปตามลำดับ บริษัทจึงขอหารือว่า หากบริษัทเปลี่ยนสถานะเป็นคนต่างด้าว การประกอบธุรกิจดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวประกอบกิจการผลิตเครื่องมือ ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับรถยนต์ โดยเป็นการผลิตตามแบบและคุณภาพที่ลูกค้าต้องการ ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างผลิต คนต่างด้าวที่ได้รับบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ๒. กรณีคนต่างด้าวว่าจ้างบริษัทช่วงให้ผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายสินค้านั้นแก่ลูกค้า และกรณีคนต่างด้าวจำหน่ายวัตถุดิบในการผลิตให้แก่บริษัทช่วง เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกหรือบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือธุรกิจค้าส่งได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วสำหรับแต่ละธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านการตลาด ที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจ ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย โดยมีบริษัท A ที่จัดตั้งตามกฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลี ถือหุ้นร้อยละ ๙๙.๙๙ ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายเหล็กดิบและเหล็กกึ่งสำเร็จรูป บริษัทประสงค์ประกอบธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำด้านการตลาดเกี่ยวกับสินค้าเหล็กในลักษณะ back office ให้แก่ บริษัท A ที่จัดตั้งตามกฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลี บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว ถือเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ การประกอบธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านการตลาดที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวนั้น ต้องเป็นการประกอบธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะด้านการตลาด ซึ่งไม่รวมถึงการดำเนินการ back office การให้บริการ การเป็นธุระหรือการดำเนินการแทนใด ๆ ด้านการตลาด	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการด้านทรัพยากรบุคคล ด้านบัญชี ด้าน Information Technology และด้านบริหารจัดการทั่วไป	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย มีแผนจะเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว และจะประกอบธุรกิจให้บริการด้านทรัพยากรบุคคล ด้านบัญชี ด้าน Information Technology และด้านบริหารจัดการทั่วไปให้แก่บริษัทในเครือ โดยบริษัทจะส่งบุคลากรของบริษัทไปทำงานให้บริการดังกล่าวและเรียกเก็บค่าบริการจากบริษัทในเครือ บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการด้านทรัพยากรบุคคล ด้านบัญชี ด้าน Information Technology และด้านบริหารจัดการทั่วไป ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าซื้อเครื่องจักรกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร ได้แก่ รถแทรกเตอร์ เครื่องเกี่ยวนวดข้าว เครื่องดำนา รถไถเดินตาม รถไถนั่งขับ อุปกรณ์เพาะกล้า เครื่องยนต์ดีเซลขนาดเล็ก รวมทั้งเครื่องจักรกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตรอื่น ยี่ห้อ “A” บริษัทประสงค์ทำธุรกิจบริการให้เช่าซื้อโดรน (Drone) เพื่อการเกษตร อาทิ การฉีด การพ่น การหว่าน การตรวจพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งจำหน่ายโดยบริษัทในเครือภายใต้ยี่ห้อ “A” บริษัทจึงขอหารือว่าการได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบริการให้เช่าซื้อข้างต้น ครอบคลุมธุรกิจบริการให้เช่าซื้อโดรนยี่ห้อ “A” โดยบริษัทไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเพิ่มเติม ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากเป็นโดรน ยี่ห้อ “A” ซึ่งผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะด้านการเกษตรเท่านั้น และมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกล เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ทางการเกษตร บริษัทก็สามารถประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อโดรนดังกล่าวได้ตามขอบข่ายธุรกิจที่ระบุในใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใบอนุญาตเลขที่ XXX	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาทุนจดทะเบียนและทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ปัจจุบันประกอบธุรกิจ ๑) ผลิตและบริการรับจ้างผลิตเครื่องจักรสำหรับงานอุตสาหกรรม ชิ้นส่วนเครื่องจักร และบริการซ่อมแซมเครื่องจักร ตามที่ได้รับบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บัตรส่งเสริมเลขที่ XXX และหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หนังสือรับรองเลขที่ XXX ๒) ธุรกิจบริการให้คำปรึกษา ตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใบอนุญาตเลขที่ XXX ๓) ค้าส่งสินค้าประเภทเครื่องจักร ชิ้นส่วนอุปกรณ์ บริษัทจึงขอหารือว่า ภายใต้การประกอบธุรกิจทั้งสามธุรกิจดังกล่าว บริษัทต้องมีทุนจดทะเบียนเท่าไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทต้องมีทุนจดทะเบียน ที่ชำระแล้ว ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจ ตาม ๑) บริษัทต้องมีทุนจดทะเบียน ที่ชำระแล้ว เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด ๒. การประกอบธุรกิจ ตาม ๒) บริษัทต้องมีทุนจดทะเบียน ที่ชำระแล้ว เป็นทุนขั้นต่ำ ไม่น้อยกว่า ๓ ล้านบาท ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขการอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใบอนุญาตเลขที่ XXX ๓. การประกอบธุรกิจ ตาม ๓) การประกอบธุรกิจค้าส่ง โดยไม่ขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทต้องมีทุนจดทะเบียน ที่ชำระแล้ว เป็นทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจให้กู้ยืมเงินที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ภายใต้กฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือกรณีบริษัท จำนวน ๔ บริษัท ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย มีสถานะเป็นคนต่างด้าว และทั้ง ๔ บริษัทมีผู้ถือหุ้นสูงสุดเป็นบริษัทต่างประเทศเดียวกัน ทั้ง ๔ บริษัทประสงค์ที่จะให้กู้ยืมเงินระหว่างกัน โดยมีธนาคารต่างชาติซึ่งเป็นสาขาในประเทศไทยเป็นผู้จัดการบริหารสภาพคล่อง (Cash Pooling) บริษัทจึงขอหารือว่า ทั้ง ๔ บริษัทสามารถดำเนินกิจกรรม การบริหารสภาพคล่อง (Cash Pooling) ร่วมกัน โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้กฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ โดยความเห็นชอบของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประสงค์ประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินในประเทศ โดยไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว คนต่างด้าวและผู้กู้ต้องเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการทำหน้าที่เป็นศูนย์บริหารเงิน ซึ่งถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คำนิยาม“คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือในเรื่องการดำเนินการปรับโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัท โดยได้มีการโอนหุ้นจากผู้ถือหุ้นเดิมไปยังผู้ถือหุ้นใหม่ของบริษัท และภายในวันเดียวกันได้มีการขอจดทะเบียนลดทุนโดยการลดจำนวนหุ้นบุริมสิทธิ และนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นฉบับใหม่ที่มีโครงสร้างผู้ถือหุ้นไทยถือหุ้นร้อยละ ๖๗.๔๙๙๗๕ ของจำนวนทุนทั้งหมดของบริษัท โดยบริษัทขอหารือว่าการดำเนินการดังกล่าว เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กรมพัฒนาธุรกิจการค้าพิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทโดยการโอนขายหุ้นของผู้ถือหุ้นเดิมไปยังผู้ถือหุ้นใหม่ และการลดทุนจดทะเบียนโดยลดหุ้นบุริมสิทธิทั้งหมด แต่ยังคงโครงสร้างการถือหุ้นที่มีผู้ถือหุ้นไทยถือหุ้นเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท การดำเนินการดังกล่าวจึงมิได้ทำให้บริษัทมีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คำนิยาม“คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยซึ่งเป็นที่ปรึกษาทางกฎหมาย ขอหารือเกี่ยวกับสถานะของบรรดานิติบุคคลที่เป็นลูกความว่า เข้าข่ายเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การเป็นคนต่างด้าวของแต่ละนิติบุคคลที่เป็นบริษัทจำกัดและบริษัทจำกัด (มหาชน) ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นดังนี้ ๑. เป็นนิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดย (๑) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือ (๒) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น ๒. นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (๑) (๒) ๑. หรือห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (๑)	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งเป็นที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย ขอหารือกรณีคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจให้เช่าพื้นที่ และธุรกิจให้บริการสนับสนุนและแนะนำในด้านต่างๆ โดยไม่ต้องขออนุญาตตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ คนต่างด้าวที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจบริการให้เช่าหรือให้บริการต่างๆ โดยไม่ต้องขออนุญาตนั้น คนต่างด้าวและผู้เช่าหรือผู้รับบริการต้องมีคุณสมบัติ ความสัมพันธ์และขอบข่ายธุรกิจ ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวและผู้เช่าพื้นที่หรือผู้รับบริการจะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับนี้ ๒. ขอบข่ายของธุรกิจบริการให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภค ตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับนี้ ไม่รวมถึงการให้เช่าอาคารเก็บสินค้า (โกดังสินค้า) ๓. ขอบข่ายของธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับนี้ คนต่างด้าวสามารถให้คำปรึกษาแนะนำได้แต่เฉพาะด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเท่านั้น โดยไม่รวมถึงการให้บริการสนับสนุนการเป็น back office การเป็นธุระ หรือการดำเนินการใดๆ แทนผู้รับบริการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจผลิตสินค้าตามรูปแบบและเครื่องหมายการค้าของบริษัทเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจผลิตสินค้าประเภทประตูม้วนอัตโนมัติ แผ่นพลาสติกสำเร็จสำหรับใช้ในโรงงานและอาคารทั่วไป โดยบริษัทผลิตสินค้าตามแบบและเครื่องหมายการค้าของบริษัทเอง บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจผลิตสินค้าดังกล่าวต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามรูปแบบและเครื่องหมายการค้าของตนเอง เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามรูปแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การเรียกเก็บค่าระวางและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินการทางศุลกากรจากลูกค้าเพิ่มเติมหรือแยกต่างหากจากราคาสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์เรียกเก็บค่าระวางและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินการทางศุลกากรจากลูกค้าเพิ่มเติมต่างหากจากราคาสินค้าที่ตกลงกันไว้ โดยไม่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การเรียกเก็บค่าระวางและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินการทางศุลกากรจากลูกค้าเพิ่มเติมต่างหากจากราคาสินค้าที่ตกลงกันไว้ ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๓

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจนำเข้าและค้าส่งเครื่องสูบน้ำ อุปกรณ์และอะไหล่ของเครื่องสูบน้ำ ตามที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนในกิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน และหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งสินค้าเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ โดยในการค้าส่งดังกล่าว บริษัทใช้ระบบ Extranet ซึ่งเป็น Platform การขายสินค้าของบริษัทในการรับคำสั่งซื้อสินค้า Online จากลูกค้าโดยไม่ได้เรียกเก็บค่าบริการใดๆ จากลูกค้า และปัจจุบันบริษัทอยู่ในระหว่างการดำเนินการยื่นขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. การค้าส่งสินค้าให้แก่ตัวแทนจำหน่ายผ่านระบบ Extranet ดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ๒. หากบริษัทต้องการ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าดังนี้ ๑. การใช้ระบบ Extranet ในการรับคำสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้า เพียงเพื่อการค้าส่งสินค้าของตนเอง และจำกัดเฉพาะสินค้าเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ตามที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยไม่ได้เรียกเก็บค่าบริการใช้ระบบจากลูกค้า ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทาง Online ผ่าน Platform รูปแบบอื่น นอกเหนือจากระบบ Extranet ให้แก่ตัวแทนจำหน่ายและผู้บริโภคทั่วไป รวมทั้งการทำการตลาดแบบตรง โดยมีลักษณะดังนี้ ๑) เป็นการค้าปลีก ๒) เป็นการค้าส่งสินค้าที่ไม่ใช่ เครื่องจักร เครื่องกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ตามที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓) เป็นการให้บริการช่องทางการรับคำสั่งซื้อสินค้า Online ผ่าน Platform รูปแบบอื่น ที่มีการเรียกเก็บค่าบริการจากลูกค้าหรือเปิดให้ผู้จำหน่ายสินค้ารายอื่นมาใช้บริการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จำหน่ายสินค้าผ่านช่องทาง Online ผ่าน Platform รูปแบบอื่น นอกเหนือจากระบบ Extranet ให้แก่ตัวแทนจำหน่ายและผู้บริโภคทั่วไป ถือเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	ทั้งสามลักษณะดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งเป็นที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย ขอหารือเกี่ยวกับโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทต่างด้าวและผู้ถือหุ้นร้อยละ ๙๙.๙๙ ของบริษัทต่างด้าวดังกล่าว ว่าเข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และบริษัทจะสามารถประกอบกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การเป็น “คนต่างด้าว” ของบริษัทและนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ให้พิจารณาจากร้อยละของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การประกอบกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การขายลดหนี้ การซื้อลดหนี้ และการว่าจ้างบริษัทผู้ขายลดหนี้ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทยดำเนินการติดตาม ทวงถาม จัดเก็บ รับชำระหนี้ และบังคับชำระหนี้ รวมถึงการฟ้องคดีในประเทศไทยและการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยซึ่งเป็นที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย (สำนักงาน) ขอหารือกรณีนิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ขายลดหนี้การค้าของตนในประเทศไทย (บริษัทผู้ขายลดหนี้) ให้แก่บริษัทในเครือที่จดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมายต่างประเทศ (บริษัทผู้ซื้อลดหนี้) จากนั้น บริษัทผู้ซื้อลดหนี้จะว่าจ้างบริษัทผู้ขายลดหนี้ดำเนินการติดตาม ทวงถาม จัดเก็บ รับชำระหนี้แทน และบังคับชำระหนี้ รวมถึงการฟ้องคดีในประเทศไทยและการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง สำนักงานจึงขอหารือว่า การขายลดหนี้ การซื้อลดหนี้ และการดำเนินการทวงถามและจัดเก็บหนี้ดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การขายลดหนี้ ซึ่งเป็นหนี้การค้าในประเทศให้แก่บริษัทผู้ซื้อลดหนี้ซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การซื้อลดหนี้ ถือเป็นการประกอบธุรกิจเนื่องจากบริษัทผู้ซื้อลดหนี้ได้ประโยชน์เป็นรายได้จากการที่ลูกหนี้ชำระหนี้และดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่น และเพื่อให้ได้ประโยชน์ดังกล่าว บริษัทผู้ซื้อลดหนี้จึงมีการดำเนินการเอง มอบหมาย หรือใช้และจ้างวานให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นดำเนินการแทนในการติดตาม ทวงถาม จัดเก็บ รับชำระหนี้แทน และบังคับชำระหนี้ รวมถึงการฟ้องคดีในประเทศไทยและการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ย่อมถือว่าบริษัทผู้ซื้อลดหนี้ประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร บริษัทผู้ซื้อลดหนี้จะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. การรับจ้างติดตาม ทวงถาม จัดเก็บ รับชำระหนี้แทน และบังคับชำระหนี้ รวมถึงการฟ้องคดีและการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้าย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานผู้แทน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ขอหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน ที่ประสงค์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการใหม่ของสำนักงานใหญ่ ว่าการดำเนินกิจกรรมการแจกแผ่นพับ การออกงานแสดงสินค้าเป็นครั้งคราว การนำเข้าตัวอย่างสินค้า อยู่ในขอบข่ายที่สำนักงานผู้แทนกระทำได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. สำนักงานผู้แทนสามารถทำกิจกรรมการส่งเสริมการขายได้ในขอบเขตจำกัด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การจัดแสดงตัวอย่างสินค้า การสาธิตการใช้สินค้า และการแจกตัวอย่างสินค้า เพื่อวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการใหม่ของสำนักงานใหญ่ โดยกิจกรรมดังกล่าวต้องไม่ได้เกิดขึ้นประจำ และต้องไม่มีการซื้อขายสินค้า ๒. การนำเข้าตัวอย่างสินค้า ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และกฎระเบียบเกี่ยวกับพิธีการศุลกากร	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในเครื่องหมายการค้าตามที่ได้จดทะเบียนไว้ ให้แก่บริษัทในเครือที่ต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ขอหารือเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในเครื่องหมายการค้า “A” ตามที่ได้จดทะเบียนไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา ให้แก่ บริษัทในเครือที่ประเทศญี่ปุ่น ในกรณีเช่นนี้ บริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีการโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในเครื่องหมายการค้าให้กับบริษัทแม่ ซึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์เครื่องหมายการค้าดังกล่าว โดยที่บริษัทไม่ได้รับรายได้หรือประโยชน์อย่างอื่นเป็นการตอบแทน การโอนกรรมสิทธิ์ดังกล่าวไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจ บริษัทจึงสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การประกอบกิจการท่าเรือเพื่อใช้สำหรับการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าของบริษัทเท่านั้น โดยไม่ได้ให้บริการแก่บุคคล/นิติบุคคลรายอื่น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย มีความประสงค์จะยื่นขออนุญาตประกอบกิจการท่าเรือเดินทะเลกับกรมเจ้าท่า ซึ่งท่าเรือดังกล่าวใช้สำหรับการบรรทุกหรือขนถ่ายทรายและโซดาแอชของบริษัทเท่านั้น มิได้ให้บริการท่าเรือแก่บุคคลอื่นใดโดยคิดค่าบริการทางการค้า บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบกิจการท่าเรือดังกล่าว ถือเป็นกิจการต้องห้ามตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบกิจการท่าเรือ เพียงเพื่อใช้สำหรับการบรรทุกหรือขนถ่ายทรายและโซดาแอชของบริษัทเท่านั้น มิได้ให้บริการแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. หากบริษัทประกอบกิจการท่าเรือ โดยมีการให้เช่าหรือให้บริการแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากรณีเป็นธุรกิจในบัญชีสาม หรือต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กรณีเป็นธุรกิจในบัญชีสอง ๓. การยื่นขออนุญาตประกอบกิจการท่าเรือเดินทะเล ก็ให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กรมเจ้าท่ากำหนด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างนิติบุคคล ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยขอหารือเกี่ยวกับ “นิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กัน” ตามที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ในกรณี บริษัท A (ต่างด้าว) ถือหุ้นร้อยละ ๙๘ ในบริษัท ก (ต่างด้าว) และบริษัท A ก็ถือหุ้นร้อยละ ๔๙ ในบริษัท ข อีกทั้งกรรมการของบริษัท ก และบริษัท ข เป็นบุคคลเดียวกันทั้งหมด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัท ก (ต่างด้าว) และ บริษัท ข มีความสัมพันธ์กันตามข้อ (๑๒) (ข) ของกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒. กรณีบริษัท ก (ต่างด้าว) และ บริษัท ข จะมีความสัมพันธ์กัน ตามข้อ (๑๒) (ง) ของกฎกระทรวงฉบับนี้ก็ต่อเมื่อกรรมการซึ่งมีอำนาจจัดการเกินกว่ากึ่งจำนวนของบริษัท ก เป็นกรรมการซึ่งมีอำนาจจัดการเกินกว่ากึ่งจำนวนของบริษัท ข ๓. ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อบริษัท ก (ต่างด้าว) และ บริษัท ข มีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใด บริษัท ก (ต่างด้าว) สามารถประกอบธุรกิจให้บริการแก่บริษัท ข ได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เฉพาะธุรกิจที่ระบุในข้อ (๑๒) ของกฎกระทรวงฉบับนี้เท่านั้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจจำหน่ายข้าวสาร อาหารแห้ง ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ อาหารแช่แข็ง อาหารและเครื่องดื่มพร้อมรับประทาน โดยเป็นการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มและมีการจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ประกอบธุรกิจจำหน่ายข้าวสาร อาหารแห้ง ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ อาหารแช่แข็ง อาหารและเครื่องดื่มพร้อมรับประทาน โดยเป็นการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มและมีการจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า ทั้งนี้บริษัทมีแผนที่จะประกอบธุรกิจดังกล่าวใน ๔ รูปแบบ จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจทั้ง ๔ รูปแบบ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจทั้ง ๔ รูปแบบ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้ ๑) บัญชีสอง หมวด ๑ (๒) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ ๒) บัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง ที่ยังไม่มีกฎหมายอื่นห้ามไว้ ๓) บัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หรือที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่ายี่สิบล้านบาท ๔) บัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นของแต่ละร้านค้าน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ๕) บัญชีสาม (๑๙) การขายอาหารหรือเครื่องดื่ม ๖) บัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ๒. คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจตาม ๑. ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กรณีเป็นธุรกิจบัญชีสอง หรือต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากรณีเป็นธุรกิจบัญชีสาม	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. สถาบันการเงินซึ่งจดทะเบียนที่ต่างประเทศ จะออกหนังสือค้ำประกัน (Standby Letter of Credit) ให้แก่ผู้ให้กู้ ที่เป็นการกู้ยืมเงินระหว่างบริษัทในประเทศไทย (ผู้กู้) กับธนาคารในประเทศไทย (ผู้ให้กู้)	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือเกี่ยวกับกรณี สถาบันการเงินซึ่งจดทะเบียนภายใต้กฎหมายของต่างประเทศ ประสงค์ประกอบธุรกิจบริการค้ำประกันเงินกู้ที่เป็นการกู้ยืมเงินระหว่างบริษัทในประเทศไทย (ผู้กู้) กับธนาคารในประเทศไทย (ผู้ให้กู้) โดยสถาบันการเงินจะออกเป็นหนังสือค้ำประกัน (Standby Letter of Credit) ให้กับผู้ให้กู้ ซึ่งการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถาบันการเงิน เกี่ยวกับการให้บริการนี้จะไม่เกิดขึ้นในประเทศไทย บริษัทจึงเข้าใจว่า สถาบันการเงินไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากการให้บริการค้ำประกันและการออกหนังสือค้ำประกันเงินกู้ดังกล่าว เป็นเหตุให้หรือส่งผลให้มีการดำเนินงานส่วนใดส่วนหนึ่งเกิดขึ้นในประเทศไทย ได้แก่ การทำนิติกรรมสัญญากับผู้กู้และกับผู้ให้กู้ การได้ผลตอบแทนหรือประโยชน์อื่น การปฏิบัติหรือผลที่เกิดขึ้นตามเงื่อนไขการค้ำประกัน การฟ้องคดี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ย่อมถือว่าคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการค้ำประกันเงินกู้ในราชอาณาจักร และเป็นธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ได้รับหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ XXX จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยระบุวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานผู้แทนฯ จึงขอหารือเกี่ยวกับการที่สำนักงานผู้แทนจะนำเข้าตัวอย่างสินค้า ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อประกอบการเผยแพร่ข้อมูลสินค้าใหม่ให้แก่ลูกค้า	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. สำนักงานผู้แทนสามารถทำกิจกรรมการให้คำแนะนำหรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าได้ในขอบเขตจำกัด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การจัดแสดงตัวอย่างสินค้า การสาธิตการใช้สินค้า และการแจกตัวอย่างสินค้า เพื่อวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการใหม่ของสำนักงานใหญ่ โดยกิจกรรมดังกล่าวต้องไม่มีการซื้อขายสินค้า และไม่เป็นการรับคำสั่งซื้อแทนสำนักงานใหญ่ ๒. การนำเข้าตัวอย่างสินค้า ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และกฎระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และพิธีการศุลกากร	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจโดยนำ “สินค้าให้ใช้ชั่วคราว” เพื่อให้ลูกค้านำไปใช้งานทดแทนชั่วคราวระหว่างการซ่อมแซมสินค้า และการส่งพนักงานไปประจำยังสถานที่ทำงานของลูกค้าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ สนับสนุน และแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากลูกค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือว่า การประกอบธุรกิจโดยการนำ “สินค้าให้ใช้ชั่วคราว” ให้ลูกค้านำไปใช้งานทดแทนชั่วคราวระหว่างที่ลูกค้าส่งสินค้าให้บริษัทดำเนินการซ่อมแซม และบริษัทส่งพนักงานไปประจำยังสถานที่ทำงานของลูกค้าเพื่อคอยให้คำปรึกษา สนับสนุนและแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยบริษัทเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากลูกค้า ดังนี้ ๑) ค่าเสื่อมราคาของ “สินค้าให้ใช้ชั่วคราว” ๒) ค่าซ่อมบำรุง “สินค้าให้ใช้ชั่วคราว” ให้มีสภาพกลับมาดังเดิม ๓) ค่าขนส่ง “สินค้าให้ใช้ชั่วคราว” ไปยังและกลับจากสถานที่ทำงานของลูกค้า ๔) ค่าบริการให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาทางด้านเทคนิค นั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งในธุรกิจการให้บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสินค้า ตามที่บริษัทได้รับอนุญาตหรือหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งในธุรกิจการให้บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสินค้า ตามที่บริษัทได้รับอนุญาตหรือหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น โดยเก็บค่าใช้จ่ายจากลูกค้าเป็นค่าเสื่อมราคาของ “สินค้าให้ใช้ชั่วคราว” เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าสินค้า ๓. การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น โดยเก็บค่าใช้จ่ายจากลูกค้าเป็นค่าขนส่ง เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสอง หมวด ๑ (๒) การขนส่งสินค้า ๔. การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น โดยเก็บค่าใช้จ่ายจากลูกค้าเป็นค่าบริการให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาทางด้านเทคนิค เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำ ๕. คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กรณีเป็นธุรกิจบัญชีสอง หรือต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากรณีเป็นธุรกิจบัญชีสาม	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจให้บริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ และได้รับหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ XX ประกอบธุรกิจให้บริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ และหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลจะไม่มีการออกสำเนาและไม่มีการเปลี่ยนแปลงวันที่ที่ออกหนังสือใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการโดยมีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา คนต่างด้าวประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ๒. หนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคล เป็นเอกสารที่ไม่มีการออกสำเนาหรือการออกหนังสือรับรองรายการข้อมูลของนิติบุคคล	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจให้บริการให้ใช้ศูนย์ติดต่อประสานงาน (call center) และการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ให้แก่ บริษัทในเครือ โดยมีการเรียกเก็บค่าบริการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประสงค์จะดำเนินการ ดังนี้ ๑. ให้บริการแก่บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ ในการใช้ศูนย์ติดต่อประสานงาน (call center) ของบริษัท เพื่อการติดต่อและให้คำแนะนำแก่ลูกค้าที่ซื้อรถยนต์ “B” และ “M” ๒. เผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรถยนต์ “B” และ “M” ให้แก่บริษัท A โดยทั้งสองกรณี บริษัทมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากบริษัท A บริษัทจึงขอหารือว่าการดำเนินการดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจในเชิงพาณิชย์ และเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การให้ใช้ศูนย์ติดต่อประสานงาน (call center) และการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรถยนต์ “B” และ “M” ให้แก่บริษัท A ถือเป็นการประกอบธุรกิจอันเป็นการค้า และเป็นธุรกิจบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวร่วมลงทุนถือหุ้นในธุรกิจต่าง ๆ โดยมีรายได้เป็นเงินปันผลจากธุรกิจที่ร่วมลงทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประสงค์จะเข้าร่วมลงทุนถือหุ้นในธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งรายได้ของบริษัทมาจากเงินปันผลในธุรกิจที่ร่วมลงทุน บริษัทจึงขอหารือว่า การเข้าร่วมลงทุนถือหุ้นในธุรกิจต่าง ๆ ดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวร่วมลงทุนถือหุ้นในธุรกิจต่าง ๆ โดยมีรายได้เป็นเงินปันผลจากธุรกิจที่ร่วมลงทุนนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจ คนต่างด้าวจึงสามารถร่วมลงทุนถือหุ้นในธุรกิจต่าง ๆ ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ขอบข่ายการเป็น “ร้านค้า” ที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่ง โดยจะมีสาขาในต่างจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อใช้เป็นสถานที่เก็บและพักสินค้า และใช้เป็นสถานที่ทำงานของพนักงาน จัดประชุมภายใน ชำระค่าใช้จ่าย จัดเตรียมรายงานการขาย สำนักงานเข้าใจว่า สาขาดังกล่าวไม่ถือเป็น “ร้านค้า” ที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การเป็น “ร้านค้า” พิจารณาจากสถานที่ที่มีกิจกรรมการติดต่อกับลูกค้าเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น ติดต่อซื้อขายสินค้า ชำระเงินค่าสินค้า รับ-ส่งคำสั่งซื้อ รับ-ส่งคืนสินค้า ออกหรือรับ-ส่งเอกสารต่างๆ ทางบัญชีให้กับลูกค้า เป็นต้น ๒. การใช้สาขาดังกล่าว เพื่อเป็นสถานที่ทำงานของพนักงาน จัดประชุมภายใน ชำระค่าใช้จ่าย จัดเตรียมรายงานการขาย หรือกิจกรรมอื่นที่เกินกว่ากิจกรรมของการเป็นสถานที่เก็บและพักสินค้า อาจเข้าข่ายการเป็น “ร้านค้า” สำหรับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่ระบุในใบอนุญาตและการพิจารณาความสัมพันธ์การเป็นบริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใบอนุญาตเลขที่ XXX โดยธุรกิจหนึ่ง ตามที่ระบุในใบอนุญาต คือ ธุรกิจบริการด้านทรัพยากรบุคคล ด้านธุรการ ให้แก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจบริการดังกล่าวให้แก่ บริษัท A ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัทสามารถประกอบธุรกิจให้บริการ ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านธุรการ ให้แก่ บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่มได้ ๒. การพิจารณาความสัมพันธ์การเป็นบริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม ให้เป็นไปตามคำนิยามบริษัทในเครือและคำนิยามบริษัทในกลุ่ม ตามที่คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้กำหนดไว้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวสั่งซื้ออัญมณีและตัวเรือนจากผู้ผลิตภายในประเทศแล้วทำการประกอบเครื่องประดับตามแบบของตนเอง เพื่อจำหน่าย (ส่งออก) ให้แก่ ลูกค้าในต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบกิจการส่งออกเครื่องประดับที่มีอัญมณี โดยบริษัทจะสั่งซื้ออัญมณีและตัวเรือนจากผู้ผลิตภายในประเทศ แล้วทำการประกอบเครื่องประดับตามแบบของตัวเองเพื่อจำหน่ายให้ลูกค้าในต่างประเทศทั้งหมด ไม่มีการจำหน่ายภายในประเทศ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวประกอบกิจการส่งออกเครื่องประดับที่มีอัญมณี โดยการสั่งซื้ออัญมณีและตัวเรือนจากผู้ผลิตภายในประเทศ แล้วทำการประกอบเครื่องประดับตามแบบของตัวเอง โดยที่การประกอบเครื่องประดับไม่ใช่การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเขิน และจำหน่ายเครื่องประดับนั้นให้ลูกค้าในต่างประเทศทั้งหมด ไม่มีการจำหน่ายภายในประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ๒. หากคนต่างด้าวประกอบเครื่องประดับหรือประกอบธุรกิจอันเป็นการผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเขิน ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด ๒ (๕) คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจค้าส่งโดยมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประสงค์ใช้ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำหนึ่งร้อยล้านบาท เพื่อประกอบกิจการนำเข้าและค้าส่งผลิตภัณฑ์สุขภาพของสัตว์ อาหารสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยไม่มีการจำหน่ายปลีก บริษัทมีความเข้าใจว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับกิจการที่จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชีสาม (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด บริษัทจึงขอหารือว่า ความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจค้าส่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจการค้าส่งดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีที่บริษัทต่างด้าวชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่พนักงานของบริษัทในเครือในต่างประเทศอยู่ในประเทศไทย และจะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าวคืนจากบริษัทในเครือในภายหลัง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประสงค์จะให้การสนับสนุนแก่บริษัท A ซึ่งจดทะเบียนในต่างประเทศ และถือหุ้นในบริษัทร้อยละ ๙๙ โดยจะชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระหว่างที่พนักงานของบริษัท A อยู่ในประเทศไทย เช่น ค่าโรงแรม ค่าเดินทาง หลังจากนั้นบริษัทจะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากบริษัท A โดยไม่มีการคิดกำไรใด ๆ จึงขอหารือว่า กิจกรรมดังกล่าวต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวชำระค่าใช้จ่ายแทนนิติบุคคลอื่น แล้วภายหลังมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายคืนจากนิติบุคคลนั้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการอื่น ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจผลิตขนมอบ ขนมปังอบกรอบ และบิสกิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตขนมอบ ขนมปังอบกรอบ และบิสกิต ตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวไม่อยู่ใต้บังคับที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตขนมอบ ขนมปังอบกรอบ และบิสกิต โดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัท เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตขนมอบ ขนมปังอบกรอบ และบิสกิต โดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) บริการรับจ้างผลิต ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิต ต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การพิจารณาทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการประกอบธุรกิจค้าปลีก โดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และโดยการใช้ทุนขั้นต่ำตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจค้าปลีก ตามที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และโดยการใช้ทุนขั้นต่ำตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาท	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว หักออกด้วยทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ คงเหลือน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หากประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าปลีก คนต่างด้าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. จาก ๑. หากคนต่างด้าวเรียกชำระทุนค่าหุ้นหรือเพิ่มทุน ทำให้ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว หลังจากหักออกด้วยทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ เท่ากับหรือมากกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจการค้าปลีกได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. จาก ๒. คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้าทั่วไปได้ทุกประเภท โดยต้องมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าไม่น้อยกว่ายี่สิบล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๔. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีก หากประสงค์ใช้ทุนขั้นต่ำหนึ่งร้อยล้านบาทในการประกอบธุรกิจค้าปลีกแทนการได้รับอนุญาตดังกล่าว คนต่างด้าวต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว หลังจากหักออกด้วยทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ เท่ากับหรือมากกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทเสียก่อน จึงดำเนินการแจ้งเลิกการประกอบธุรกิจ ค้าปลีกตามที่ได้รับอนุญาต	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การพิจารณาคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนที่ประเทศไทยประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าภายในประเทศ บริษัทมีข้อบังคับเกี่ยวกับสิทธิออกเสียงและสิทธิการได้รับเงินปันผลของหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ โดยมีโครงสร้างการถือหุ้นประกอบด้วย ๑) นิติบุคคลต่างด้าวถือหุ้นสามัญร้อยละ ๔๘ ๒) บุคคลสัญชาติจีนถือหุ้นสามัญร้อยละ ๑ และ ๓) บุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นบุริมสิทธิร้อยละ ๕๑ จากโครงสร้างการถือหุ้นดังกล่าว บริษัทมิได้มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” และไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยหุ้นร้อยละ ๕๑ ถือโดยบุคคลสัญชาติไทย บริษัทย่อมไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การประกอบธุรกิจของบริษัทจึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การประกอบกิจการผลิตเพชรเจียระไนหรือกิจการเจียระไนเพชร โดยลูกค้าส่งเพชรให้บริษัททำการตัด ขัด และเจียระไน จากนั้นบริษัทส่งเพชรที่เจียระไนแล้วกลับคืนให้แก่ลูกค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ในกิจการผลิตเพชรเจียระไน และได้รับหนังสืออนุญาตประกอบกิจการจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในกิจการเจียระไนเพชร บริษัทมีลูกค้าในต่างประเทศทั้งที่เป็นบริษัทในกลุ่มและลูกค้าอื่น โดยลูกค้าส่งเพชรให้บริษัททำการตัด ขัด และเจียระไน จากนั้นส่งเพชรที่เจียระไนแล้วกลับคืนให้แก่ลูกค้า บริษัทเข้าใจว่า การประกอบกิจการของบริษัทถือเป็นธุรกิจการผลิต ที่อยู่นอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิต คนต่างด้าวประกอบธุรกิจดังกล่าว โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเพชรเจียระไน ต้องดำเนินการแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างผลิตเพชรเจียระไน ๒. หากคนต่างด้าวต้องการประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยใช้สิทธิตามหนังสืออนุญาตประกอบกิจการจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมด้วย ให้คนต่างด้าวดำเนินการแก้ไขข้อความในหนังสืออนุญาตเป็น “กิจการเจียระไนเพชรและรับจ้างเจียระไนเพชร” แล้วจึงแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างเจียระไนเพชร	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ข) หรือ (ค) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ๑. บริษัท ก. ประสงค์จะให้บริการแก่ บริษัท ข. ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ในการจัดหาลูกค้าเพื่อซื้อสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ รวมถึงให้บริการส่งเสริมการขายสินค้าแก่บริษัท ข. โดยบริษัท ก. ได้รับค่าตอบแทนในอัตราร้อยละ ๒ ของมูลค่าสินค้า กรณีนี้ถือเป็นธุรกิจที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ค) หรือไม่ ๒. บริษัท ก. ประสงค์จะให้บริการแก่บริษัท A ซึ่งเป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและเป็นบริษัทในเครือกัน โดยเป็นผู้ประสานงาน/เจรจาเพื่อให้บริษัท A ขายสินค้าให้แก่บริษัท ข. รวมถึงให้บริการบริษัท ข. ในการจัดหาลูกค้า โดยบริษัท ก. ได้รับค่าตอบแทนจากบริษัท A ตามสัดส่วนจำนวนสินค้าที่บริษัท A ขายให้แก่บริษัท ข. กรณีนี้ถือเป็นธุรกิจที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ข) และ/หรือ (ค) หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากคนต่างด้าวเป็นนายหน้าหรือตัวแทนให้บริษัท ข. เพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ถือเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ค) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการทำธุรกิจบริการส่งเสริมการขายสินค้าแก่บริษัท ข. ซึ่งถือเป็นธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากคนต่างด้าวเป็นนายหน้าหรือตัวแทนให้บริษัท A ในการขายสินค้าให้แก่บริษัท ข. อันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ถือเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ค) ท้าย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจส่งออกผลไม้ไปยังต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบกิจการส่งออกผลไม้ไปยังต่างประเทศ และไม่มีการจำหน่ายในประเทศแต่อย่างใด บริษัทขอหารือว่า การดำเนินกิจการดังกล่าว เข้าข่ายที่จะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวซื้อผลไม้ในประเทศ เพื่อประกอบกิจการส่งออกผลไม้ไปยังต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายผลไม้ภายในประเทศแต่อย่างใด ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท โดยไม่นับรวมทุนตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจผลิตอุปกรณ์ติดตามตัว/ระบุตำแหน่งและพัฒนาซอฟท์แวร์ที่ใช้ภายในอุปกรณ์ดังกล่าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตอุปกรณ์ติดตามตัว/ระบุตำแหน่ง และพัฒนาซอฟท์แวร์ที่ใช้ภายในอุปกรณ์ดังกล่าว บริษัทจึงขอหารือว่า ธุรกิจดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับกิจการที่จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตอุปกรณ์และซอฟท์แวร์ที่ใช้ติดตามตัว/ระบุตำแหน่ง โดยเป็นการผลิตตามแบบและการพัฒนาคิดค้นของบริษัทเอง เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท โดยไม่นับรวมทุนตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตอุปกรณ์ หรือบริการรับจ้างพัฒนาซอฟท์แวร์ที่ใช้ในอุปกรณ์ติดตามตัว/ระบุตำแหน่ง โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือพัฒนาซอฟท์แวร์ตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนา	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้า โดยการซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในต่างประเทศ และให้ผู้ผลิตส่งสินค้าตรงไปยังลูกค้าที่อยู่ในต่างประเทศอีกประเทศหนึ่ง โดยสินค้าไม่ได้เข้ามาในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประสงค์จะประกอบธุรกิจสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในต่างประเทศ แล้วจำหน่ายแก่ลูกค้าที่อยู่ในต่างประเทศอีกประเทศหนึ่ง โดยให้ผู้ผลิตส่งสินค้าไปยังลูกค้าโดยตรง ทั้งนี้ สินค้าเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท และบริษัทเป็นผู้รับค่าสินค้าจากลูกค้าโดยตรง ๑๐๐% และชำระค่าสินค้าแก่ผู้ผลิตโดยตรง ๑๐๐% เช่นกัน บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้า โดยการซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในต่างประเทศ และให้ผู้ผลิตส่งสินค้าตรงไปยังลูกค้าที่อยู่ในต่างประเทศอีกประเทศหนึ่ง โดยสินค้าเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท และบริษัทเป็นผู้รับค่าสินค้าจากลูกค้าโดยตรง ๑๐๐% และชำระค่าสินค้าแก่ผู้ผลิตโดยตรง ๑๐๐% เช่นกัน ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจกรณีบริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประเภทกิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน และหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ XXX ธุรกิจบัญชีสาม (๙) (๑๕) และ (๒๑) บริษัทขอหารือว่า ภายใต้บัตรส่งเสริมและหนังสือรับรองดังกล่าว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจจำหน่าย ชุดก๊าซธรรมชาติ-LNG ให้ข้อมูลทางเทคนิคของชิ้นส่วน บริการปรับจูนชุดควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ และลงลายมือชื่อรับรองในกระบวนการตรวจสอบหลังการติดตั้ง ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวที่ได้รับบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวย่อมสามารถประกอบธุรกิจได้ ภายใต้ขอบข่ายประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริม และตามประเภทธุรกิจที่ระบุในหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 17 ใบอนุญาตเลขที่ XXX ในธุรกิจบัญชีสาม (21) การทำธุรกิจบริการเป็นศูนย์ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแบบครบวงจร (Fitness Center) จึงขอหารือว่า ภายใต้ขอบข่ายธุรกิจตามใบอนุญาตดังกล่าว บริษัทสามารถให้บริการ 1. บริการแก่ลูกค้าทั่วไปที่ไม่ใช่สมาชิก 2. บริการนอกศูนย์ออกกำลังกายของบริษัท 3. บริการแบบผ่านสื่อออนไลน์ เช่น ออนดีมานด์ live streaming 4. รับสมัครสมาชิกทางออนไลน์ ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้ตามที่ระบุในใบอนุญาต โดยต้องเป็นบริการที่เกิดขึ้นในศูนย์ออกกำลังกายของบริษัทเท่านั้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนที่ได้รับยกเว้นตาม บัญชีสาม (๑๑)(ข) หรือ (ค) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ขอหารือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างด้าวกับบริษัทคู่ค้าที่อาจจะเป็นการทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนและการให้บริการอื่น ๆ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าขอยืนยันคำตอบของข้อหารือดังเดิม ตามหนังสือกองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ ที่ พณ ๐๘๑๐.๐๒/๑๐๐๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ดังนี้ ๑. หากคนต่างด้าวเป็นนายหน้าหรือตัวแทนให้บริษัท ข. เพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ถือเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ค) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการทำธุรกิจบริการส่งเสริมการขายสินค้าแก่บริษัท ข. ซึ่งถือเป็นธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๒. หากคนต่างด้าวเป็นนายหน้าหรือตัวแทนให้บริษัท A ในการขายสินค้าให้แก่บริษัท ข. อันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ถือเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑)(ค) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าประเภทเหล็ก บิลเล็ต และเศษเหล็ก รวมถึงการส่งออกสินค้าดังกล่าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ทุนจดทะเบียนหนึ่งร้อยล้านสองร้อยบาท ประสงค์ประกอบธุรกิจค้าส่งเหล็ก บิลเล็ต และเศษเหล็ก รวมถึงการส่งออกสินค้าดังกล่าว จึงขอหารือว่า บริษัทเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวนำเข้าหรือซื้อเหล็ก บิลเล็ต และเศษเหล็ก จากภายในประเทศ เพื่อประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจการค้าส่งดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๒. คนต่างด้าวซื้อเหล็ก บิลเล็ต และเศษเหล็ก จากภายในประเทศเพื่อส่งออกไปจำหน่ายให้ลูกค้าในต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้อง	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้าย จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท โดยไม่นับรวมทุนตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจจำหน่ายแม่พิมพ์ โดยเป็นการรับแบบแม่พิมพ์จากลูกค้า แล้วว่าจ้างให้บริษัทอื่นผลิตแม่พิมพ์	นิติบุคคลจดทะเบียนที่ประเทศไทยมีทุนจดทะเบียน 120 ล้านบาท จะเปลี่ยนสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว บริษัทประกอบธุรกิจจำหน่ายแม่พิมพ์ โดยการรับแบบแม่พิมพ์จากลูกค้า แล้วว่าจ้างให้บริษัทอื่นผลิตแม่พิมพ์ให้ และลูกค้า นำแม่พิมพ์ไปใช้งานเอง จึงขอหารือว่า 1. บริษัทไม่ได้ประกอบธุรกิจผลิต แต่เป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีกแม่พิมพ์ ใช่หรือไม่ 2. หากเปลี่ยนสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาท บริษัทสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกโดยมิต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจจำหน่ายแม่พิมพ์ โดยเป็นการรับแบบแม่พิมพ์จากลูกค้า แล้วว่าจ้างให้บริษัทอื่นผลิตแม่พิมพ์ และลูกค้านำแม่พิมพ์นั้นไปใช้งานเอง ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิตแม่พิมพ์ แต่ถือเป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีกแม่พิมพ์ ๒. การประกอบธุรกิจค้าปลีกแม่พิมพ์ เป็นธุรกิจบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือหากคนต่างด้าวมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว หักออกด้วยทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ คงเหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจการค้าปลีกได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การพิจารณาคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนที่ประเทศไทยประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าภายในประเทศ โดยหุ้นร้อยละ 51 ของบริษัทถือโดยบริษัท A ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท A ประกอบด้วย 1) หุ้นร้อยละ 51 (ชำระค่าหุ้นร้อยละ 25) ถือโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย 2) หุ้นร้อยละ 49 (ชำระค่าหุ้นร้อยละ 100) ถือโดยคนต่างด้าว ทั้งบริษัทและบริษัท A มีข้อบังคับของตนเอง จึงขอหารือว่า บริษัทมิได้มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ดังนั้น การประกอบธุรกิจของบริษัทจึงไม่ เข้าข่ายต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 แต่อย่างใด ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัท ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยหุ้นจำนวนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ถือโดยคนต่างด้าว บริษัทย่อมไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การประกอบธุรกิจของบริษัทจึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. บริษัท A ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยหุ้นร้อยละ ๕๑ ถือโดยบุคคลธรรมดา สัญชาติไทย บริษัท A ย่อมไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ บริษัท A พึงต้องเรียกให้บุคคลธรรมดาสัญชาติไทยที่ถือหุ้นร้อยละ ๕๑ ชำระค่าหุ้นให้เต็มร้อยละ ๑๐๐ เช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นรายอื่น เพราะเป็นหุ้นซึ่งออกจำหน่ายในคราวเดียวกัน	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจผลิตและรับจ้างผลิตช้อนและส้อมพลาสติก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิตช้อนและส้อมพลาสติกเพื่อจำหน่าย โดยผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นคนต่างด้าวทั้งหมด บริษัทจึงขอหารือว่า การดำเนินธุรกิจผลิตสินค้าดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และบริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตช้อนและส้อมพลาสติกโดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามคุณสมบัติของบริษัทเอง เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ซึ่งหมายถึงทุนจดทะเบียนของบริษัทที่ชำระแล้ว โดยไม่นับรวมทุนตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตช้อนและส้อมพลาสติกโดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการทำธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การผลิตเครื่องประดับ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประกอบกิจการส่งออกเครื่องประดับและอัญมณี ไม่มีการจำหน่ายภายในประเทศ โดยบริษัทจะซื้ออัญมณีและตัวเรือนจากผู้ผลิตแล้วทำการประกอบเครื่องประดับดังกล่าวตามแบบของตนเองเพื่อจำหน่ายให้ลูกค้าในต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัทเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัททำการผลิตหรือประกอบเครื่องประดับตามแบบ หรือตามคุณสมบัติของบริษัท โดยเครื่องประดับดังกล่าวมีส่วนประกอบหรือผลิตจากเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเขิน ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด ๒ (๕) การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเขิน ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้อนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ การประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนไทยหรือนิติบุคคลที่มิใช่คนต่างด้าวถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของทุนบริษัท และต้องมีกรรมการที่เป็นคนไทยไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนกรรมการทั้งหมด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การจดทะเบียนรับจำนองเครื่องจักร ที่ดินและ/หรืออาคารเพื่อเป็นหลักประกันการชำระหนี้ค่าสินค้าที่ลูกค้าติดค้างหรือต้องชำระแก่บริษัท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย บริษัทมีความประสงค์ที่จะจดทะเบียนรับจำนองเครื่องจักร ที่ดินและ/หรืออาคารจากลูกค้าที่ซื้อสินค้าจากบริษัทเพื่อเป็นหลักประกันการชำระหนี้ค่าสินค้าที่ลูกค้าติดค้างหรือต้องชำระให้แก่บริษัทตามสัญญาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงทางการค้าเท่านั้น การดำเนินการดังกล่าวของบริษัทไม่อยู่ภายใต้บังคับกิจการที่จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะจดทะเบียนรับจำนองเครื่องจักร ที่ดินและ/หรืออาคารเพื่อเป็นหลักประกันการชำระหนี้ค่าสินค้าที่ลูกค้าติดค้างหรือต้องชำระให้แก่บริษัทเท่านั้น บริษัทสามารถดำเนินการดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยเป็นการให้บริการเฉพาะแก่ลูกค้าที่ลงทุนในตราสารและอนุพันธ์ที่บริษัทหลักทรัพย์เป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการลงทุนเท่านั้น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ขอหารือว่า การเป็นบริษัทหลักทรัพย์รับอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยเป็นการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เฉพาะกับลูกค้าที่ลงทุนใน ตราสารและอนุพันธ์ที่บริษัทหลักทรัพย์นั้นเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการลงทุน ตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง เลขที่ใบอนุญาต XXX นั้น ถือเป็นธุรกิจบริการที่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทดำเนินการดังกล่าวเฉพาะกับลูกค้าซึ่งจะซื้อหรือขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อลงทุนในตราสารและอนุพันธ์ที่บริษัทเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการลงทุนนั้น โดยไม่มีการคิดค่าธรรมเนียม ค่าบริการจากลูกค้า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยเป็นการให้บริการเฉพาะแก่ลูกค้าที่ลงทุนในตราสารและอนุพันธ์ที่บริษัทหลักทรัพย์เป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการลงทุนเท่านั้น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ขอหารือว่า การเป็นบริษัทหลักทรัพย์รับอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยเป็นการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเฉพาะกับลูกค้าที่ลงทุนใน ตราสารและอนุพันธ์ที่บริษัทหลักทรัพย์นั้นเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการลงทุน ตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง เลขที่ใบอนุญาต XXX นั้น ถือเป็นธุรกิจบริการที่ได้รับยกเว้นตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทดำเนินการดังกล่าวเฉพาะกับลูกค้าซึ่งจะซื้อหรือขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อลงทุนในตราสารและอนุพันธ์ที่บริษัทเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการลงทุนภายใต้การดำเนินธุรกิจการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ โดยไม่มีการคิดค่าธรรมเนียม ค่าบริการจากลูกค้า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีที่คู่สัญญาได้มีการลงนามในสัญญาต่างๆ เพื่อการเตรียมการ โดยยังไม่ได้ให้บริการใด ๆ	นิติบุคคลต่างด้าว (บริษัทฯ) จะให้บริการให้ใช้พื้นที่หลังคาอาคาร พื้นที่อาคาร และพื้นที่โดยรอบที่เกี่ยวข้องแก่บริษัทที่เป็นผู้ผลิตไฟฟ้า ซึ่งก่อนที่ผู้ผลิตไฟฟ้าจะดำเนินการได้นั้น ผู้ผลิตไฟฟ้าจะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตไฟฟ้าที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานราชการ โดยบริษัทฯ จะต้องลงนามในสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตไฟฟ้า เข้าใจว่า การลงนามในสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมการ และยังไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการให้ใช้พื้นที่หลังคาอาคาร พื้นที่อาคาร และพื้นที่โดยรอบที่เกี่ยวข้อง ความเข้าใจของบริษัทฯ ถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทฯลงนามในสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อการเตรียมการ โดยยังไม่ได้เริ่มให้บริการให้ใช้พื้นที่หลังคาอาคาร พื้นที่อาคาร และพื้นที่โดยรอบที่เกี่ยวข้อง ไม่ถือว่าเป็นการเริ่มประกอบธุรกิจให้บริการดังกล่าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศจะให้บริการแก่ลูกค้าในประเทศไทย โดยไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดในการให้บริการเกิดขึ้นในประเทศไทย รวมทั้งกรณีที่สำนักงานสาขาในประเทศไทยจะให้บริการต่าง ๆ แก่สำนักงานใหญ่หรือแทนสำนักงานใหญ่	นิติบุคคลต่างด้าว ขอหารือกรณี ดังนี้ ๑) นิติบุคคลต่างด้าวซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ที่ต่างประเทศต้องการให้บริการกับลูกค้าซึ่งเป็นผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Network Operation (MNO)) ในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย เพื่อเชื่อมต่อและส่งสัญญาณ โดยการให้บริการดังกล่าวสำนักงานใหญ่ไม่มีโครงข่ายโทรคมนาคมในประเทศไทย ไม่มีการใช้โครงข่ายในประเทศไทย ไม่มีการเช่าสาย ไม่มีเครื่องมือ ไม่มีอุปกรณ์ ไม่มีการเชื่อมต่อจุด Point of Presence (PoP) และไม่มีการจัดหาโครงข่ายเพื่อการเชื่อมต่อ หรือ Leased Line ให้กับ MNO ในประเทศไทย ๒) สำนักงานใหญ่ต้องการให้สำนักงานสาขาในประเทศไทย (สำนักงานสาขา) ให้บริการสนับสนุนทางเทคนิคให้กับ MNO ในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย โดยไม่เรียกเก็บค่าบริการจาก MNO ๓) การให้สำนักงานสาขาดำเนินการทำการตลาดและส่งเสริมการขาย (Marketing and Sales Promotion) บริการของสำนักงานใหญ่ โดย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีนิติบุคคลต่างด้าวซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ที่ต่างประเทศ ต้องการให้บริการดังกล่าวข้างต้นแก่ลูกค้าซึ่งเป็นผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Network Operation (MNO)) ในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย โดยสำนักงานใหญ่ไม่มีโครงข่ายโทรคมนาคมในประเทศไทย ไม่มีการใช้โครงข่ายในประเทศไทย ไม่มีการเช่าสาย ไม่มีเครื่องมือ ไม่มีอุปกรณ์ ไม่มีการเชื่อมต่อจุด Point of Presence (PoP) ไม่มีการจัดหาโครงข่ายเพื่อการเชื่อมต่อ หรือ Leased Line ให้กับ MNO ในประเทศไทย และหากการให้บริการดังกล่าวไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดในการให้บริการเกิดขึ้นในประเทศไทย สำนักงานใหญ่สามารถให้บริการดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีสำนักงานใหญ่ต้องการให้สำนักงานสาขาในประเทศไทย (สำนักงานสาขา) ให้บริการสนับสนุนทางเทคนิคให้กับ MNO ในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย การที่สำนักงานสาขาได้รับมอบหมายหรือได้รับแต่งตั้ง จากสำนักงานใหญ่ ให้เป็นผู้ดำเนินการแทนในการให้บริการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ขอหารือว่ากรณีดังกล่าวต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	ดังกล่าว ไม่ว่าสำนักงานสาขาจะมีการเรียกรับค่าบริการจาก MNO หรือไม่ก็ตาม ถือเป็นการประกอบธุรกิจอันเป็นการค้าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนดำเนินธุรกิจ ๓. กรณีสำนักงานสาขาดำเนินการทำการตลาดและส่งเสริมการขาย (Marketing and Sales Promotion) บริการของสำนักงานใหญ่ ถือเป็นการประกอบธุรกิจอันเป็นการค้าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนดำเนินธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจบริการรับค้ำประกันหนี้ โดยให้หลักประกันการชำระหนี้	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๑ หนังสือรับรองเลขที่ XXX ประกอบธุรกิจให้บริการรับค้ำประกันหนี้และความรับผิดตามสัญญาวงเงินสินเชื่อ สัญญากู้ยืม และสัญญาที่ก่อให้เกิดภาระหนี้สิน หรือภาระทางการเงินอื่นใด ให้แก่ บริษัทในเครือ และบริษัทในกลุ่ม ซึ่งลักษณะการรับประกันหนี้ของบริษัทตามสัญญาวงเงินสินเชื่อให้แก่บริษัทในเครือที่มีไว้กับธนาคารพาณิชย์เป็นการค้ำประกันที่มีการให้หลักประกัน ซึ่งบริษัท ธนาคารพาณิชย์ และคู่สัญญา ที่เกี่ยวข้องเห็นว่าธุรกิจที่ได้รับหนังสือ รับรองฯ ไม่มีข้อความหรือถ้อยคำที่ระบุว่า “ให้หลักประกัน” บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจในลักษณะดังกล่าวเป็นการประกอบธุรกิจตามที่บริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ XXX บริษัทสามารถให้บริการรับค้ำประกันหนี้ฯ ดังกล่าวข้างต้น ให้แก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม รวมทั้งการรับค้ำประกันหนี้ฯ ที่มีการให้หลักประกัน	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๔

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การนำเข้าวัตถุดิบ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ และเครื่องจักรเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ข้อมูลว่าบริษัทประกอบกิจการโรงงานผลิตผงขัดแคลไซน์อะลูมินา ผงขัดซิลิคอนคาร์ไบท์สีเขียว ผงขัดซิลิคอนคาร์ไบท์สีดำ ผงขัดซีเรียมออกไซด์ ผงขัดอะลูมินาสีขาว ผงขัดอะลูมินาสีน้ำตาล หินเจียรเพชร หินเจียรเรซิ่น จานขัด และเครื่องขัดชิ้นส่วน โดยบริษัทเป็นผู้ผลิตตามแบบหรือตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง เพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ ไม่ได้เป็นการบริการรับจ้างผลิตตามแบบหรือตามความต้องการของลูกค้า ทั้งนี้ บริษัทได้มีการนำเข้าวัตถุดิบ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ เครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้น จึงขอหารือว่าธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้นตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเอง โดยบริษัทได้นำเข้าวัตถุดิบ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ เครื่องจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้า และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. ธุรกิจและความสัมพันธ์ระหว่างนิติบุคคลที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ไม่ต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งบริษัทมีวัตถุประสงค์ให้บริการกับบริษัท ก จำกัด ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะที่บริษัทได้เข้าถือหุ้นจำนวนร้อยละ ๔๙ ในบริษัท ก จำกัด โดยบริษัทจะให้บริการดังนี้ ๑. ให้คำปรึกษาแนะนำในการประกอบธุรกิจ ๒.ให้คำปรึกษาและคำแนะนำรวมตลอดถึงการจัดเตรียมเอกสารรายงานทางธุรกิจ ๓.บริการให้กู้ยืมเงิน ทั้งหมดเป็นบริการที่ดำเนินการให้กับบริษัทในเครือโดยมิได้ให้บริการดังกล่าวแก่บุคคลที่สามแต่อย่างใด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนร้อยละ๔๙ ในบริษัท ก จำกัด (ผู้รับบริการ) หากบริษัทจะให้บริการให้กู้ยืมเงินและบริการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง “กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๖๒” บริษัทไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจภายใต้ พระราชบัญญัติการประกอบของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการบริการทำการตลาดและส่งเสริมการขาย การศึกษา วิเคราะห์วิจัย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การจำหน่ายสินค้าเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบ ชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าอื่น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตเลขที่ XXX ประกอบธุรกิจบริการรับจ้างประจุกระแสไฟฟ้าเข้าแบตเตอร์รี่รถยนต์ ให้บริษัท ก จำกัด และใบอนุญาตเลขที่ YYY ประกอบธุรกิจให้บริการให้กู้ยืมเงินแก่ บริษัท ข จำกัด แลบริษัทมีนโยบายที่จะยุติการผลิตในส่วนของการผลิตแบตเตอรี่รถยนต์ดังกล่าว บริษัทจึงขอหารือว่าในกรณีที่ทางบริษัทจะทำการขายแผ่นธาตุซึ่งเป็นส่วนประกอบในการผลิตแบตเตอรี่ให้ บริษัท ก จำกัด นำไปประกอบเป็นแบตเตอรี่รถยนต์ได้หรือไม่และต้องมีใบอนุญาตสำหรับการขายนี้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทจะทำการขายแผ่นธาตุซึ่งเป็นส่วนประกอบในการผลิตแบตเตอรี่รถยนต์ให้กับบริษัท ก จำกัด นำไปประกอบเป็นแบตเตอรี่รถยนต์ ถือว่าเข้าข่ายการประกอบธุรกิจการค้าส่ง ตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าส่ง โดยไม่ต้องขออนุญาตจะต้องมีเงินทุนตามความเป็นจริงที่ใช้เริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มกราคม ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวได้รับหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคล (ธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาต) ประกอบธุรกิจสำนักงานผู้แทนและต้องการเพิ่มวัตถุประสงค์ขอบข่ายธุรกิจสำนักงานผู้แทนเพิ่มเติม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศประกอบธุรกิจในประเทศไทยโดยได้รับหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลที่ระบุวัตถุประสงค์เป็นการทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนเพื่อ ๑. ให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เกี่ยวกับสินค้าของสำนักใหญ่ที่จำหน่ายแก่ตัวแทนจำหน่าย และ/หรือผู้ใช้สินค้า ๒. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับสินค้าใหม่ของสำนักงานใหญ่ ๓. รายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจเกี่ยวกับสภาวะเศรษฐกิจ การผลิต การตลาด การลงทุน และความต้องการใช้สินค้าในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่ทราบ จึงขอหารือว่าหากสำนักงานมีความประสงค์ที่จะเพิ่มวัตถุประสงค์ที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยของสำนักงานผู้แทนนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในแบบแจ้งฯที่ได้อนุมัติไปแล้วนั้นสามารถดำเนินการได้หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีสำนักงานประสงค์จะเพิ่มวัตถุประสงค์ที่ประกอบธุรกิจของสำนักงานผู้แทนเพิ่มเติมจากหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลที่เคยได้รับ หากวัตถุประสงค์ดังกล่าวยังอยู่ในขอบข่ายของธุรกิจสำนักงานผู้แทน สำนักงานสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องแจ้งเพิ่มเติมแต่อย่างใด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กรณีคนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ประกอบธุรกิจส่งออกเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ประเภท ๕๗ กิจการการค้าระหว่างประเทศ โดยบริษัททำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ นำส่งผลิตภัณฑ์ไปต่างประเทศ ๑๐๐% และไม่มีการจำหน่ายในประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่ากรณีที่บริษัทประกอบธุรกิจส่งออกเพียงอย่างเดียว บริษัทไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เนื่องจากธุรกิจส่งออกเป็นธุรกิจนอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งไม่ต้องขออนุญาตใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนให้ดำเนินกิจการ ค้าระหว่างประเทศ นำส่งผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้บริษัทต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทได้ดำเนินการขอใบอนุญาตนำเข้าหรือสั่งอาหารเข้ามาในราชอาณาจักรต่อสำนักงานอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เพื่อนำมาผลิตส่วนประกอบของอาหารโดยมีการนำน้ำตาลมาเข้าเครื่องบดป่นให้ละเอียดเป็นผงจากนั้นนำเข้าสู่เครื่องผสมนำไปผสมกลูโคสในอัตราตามสูตรที่กำหนดไว้ หลังจากที่ผสมให้เข้ากันแล้วจะนำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ขั้นตอนการแพ็คบรรจุโดยนำเข้าเครื่องกรอง กรอกลงถุงและนำเข้าเครื่องเย็บปากถุง แพ็คบรรจุภัณฑ์ให้เสร็จเรียบร้อยหลังจากนั้นขนย้ายผลิตภัณฑ์ไปยังพื้นที่จัดเก็บ บริษัทจึงขอหารือว่าบริษัทอยู่ในหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่สามารถขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทนำเข้าวัตถุดิบเพื่อผลิตสินค้าของบริษัทโดยเป็นการผลิตตามรูปแบบ/สูตร/กระบวนการผลิตของตนเอง เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากผลิตสินค้าของบริษัท ตามข้อ ๑. เป็นการผลิตตามรูปแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างผลิต คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การนำคาร์บอนเครดิตมาใช้ในกิจการของตนเองหรือใช้เพื่อการส่งเสริมการขายสินค้า การจัดหา การซื้อขายหรือการให้ใช้คาร์บอนเครดิตแก่ผู้ประกอบการรายอื่น รวมทั้งการประกอบธุรกิจสถานีอัดประจุไฟฟ้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศขอหารือ ดังนี้ ๑. ธุรกิจการซื้อขายคาร์บอนเครดิต โดยบริษัทเข้าร่วมโครงการพัฒนาที่สะอาดเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ได้คาร์บอนเครดิต หรือจัดหาคาร์บอนเครดิตจากผู้ประกอบการอื่นเพื่อนำมาใช้ในกิจการของตนเองในการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกตามนโยบายของบริษัท หรือการนำคาร์บอนเครดิตไปจัดสรรให้ลูกค้าที่ใช้บริการหรือซื้อสินค้าจากบริษัท ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตลาดที่สนับสนุนการส่งเสริมการขาย บริษัทสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ส่วนกรณีบริษัทซื้อคาร์บอนเครดิตจากผู้ประกอบการอื่นหรือซื้อผ่านตลาดคาร์บอนและขายคาร์บอนเครดิตนั้นไปยังลูกค้าของตนโดยได้รับค่าตอบแทนนั้นเป็นการซื้อขายคาร์บอนเครดิต จึงเป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีก บริษัทจึงขอหารือว่า ความเข้าใจของบริษัททั้งหมดถูกต้องแล้วใช่หรือไม่ ๒. การประกอบธุรกิจสถานีอัดประจุไฟฟ้า	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การที่บริษัทได้มาซึ่งคาร์บอนเครดิตเพื่อนำมาใช้ในกิจการของตนเอง หรือการที่บริษัทนำคาร์บอนเครดิตไปเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการตลาดของบริษัทเอง โดยที่บริษัทไม่คิดค่าตอบแทน บริษัทสามารถดำเนินการโดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ สำหรับกรณีที่บริษัทได้มาซึ่งคาร์บอนเครดิตและขายให้ลูกค้านำไปใช้เป็นสิทธิในการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกโดยได้รับค่าตอบแทน ถือเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การประกอบธุรกิจสถานีอัดประจุไฟฟ้าสำหรับยานยนต์ไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายไฟฟ้า ถือเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		สำหรับยานยนต์ไฟฟ้า บริษัทเข้าใจว่า การจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ผู้ใช้ยานยนต์ไฟฟ้าโดยตรงถือเป็นการประกอบธุรกิจค้าปลีก ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องแล้วใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาขอบข่ายของธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาตและการประกอบธุรกิจให้เช่าอาคารที่สร้างขึ้นใหม่เพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุญาต	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย โดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ บัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าที่ดินและพื้นที่อาคารสำนักงานบางส่วนพร้อมทั้งสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก แก่ บริษัท B จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่ม เพื่อใช้เป็นที่เก็บสินค้า ณ สถานที่ระบุ จึงขอหารือว่าหากบริษัทมีความประสงค์ที่จะให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกเพิ่มเติมแก่บริษัท B จำกัด คือให้เช่าอาคารเก็บสินค้าที่สร้างขึ้นใหม่ พร้อมทั้งสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับการใช้อาคารเก็บสินค้า ณ สถานที่ระบุดังกล่าวข้างต้นโดยไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตใหม่ได้หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทประสงค์จะให้บริการเช่าที่ดินและพื้นที่อาคารบางส่วนพร้อมทั้งสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ บริษัท B จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่ม ณ สถานที่ตั้งตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้ตามขอบเขตธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาตเท่านั้น ๒. หากบริษัทประสงค์จะให้เช่าอาคารเก็บสินค้าที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ต่างจากสถานที่ตั้งตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทต้องขออนุญาต การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนา ธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีความประสงค์จะให้บริการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาดแก่บริษัท B จำกัด (ผู้รับบริการ) ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยบริษัทเข้าถือหุ้นมากกว่าร้อยละ ๒๕ ของผู้รับบริการและบริษัทจะเข้าทำสัญญากับผู้รับบริการ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนในรูปแบบของค่าบริการ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจให้บริการแก่บริษัทในเครือในกลุ่มของบริษัทเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะให้บริการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ระหว่างนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บริษัทไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจท้ายบัญชีของพระราชบัญญัติการประกอบของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการบริการทำการตลาดและส่งเสริมการขาย การศึกษา วิเคราะห์วิจัย	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ทุนขั้นต่ำที่คนต่างด้าวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย และการประกอบธุรกิจให้สวัสดิการเบิกเงินเดือนล่วงหน้าแก่พนักงานแทนบริษัทหรือโรงงาน และสวัสดิการด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้โดยให้บริการผ่านแอปพลิเคชั่นหรือแพลตฟอร์ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีความประสงค์จะจัดตั้งบริษัทในเครือ (บริษัทลูก) ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการให้บริการกับลูกค้าผ่านทางแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มสำหรับการให้บริการสวัสดิการพนักงานในบริษัทหรือโรงงานที่ไม่มีระบบสวัสดิการรองรับ โดยบริษัทลูกมีแผนที่จะทำผลิตภัณฑ์สวัสดิการใน ๒ รูปแบบ ดังนี้ ๑. สวัสดิการเบิกเงินเดือนล่วงหน้าแก่พนักงานแทนบริษัทหรือโรงงาน ๒. สวัสดิการด้านการเรียนรู้ให้บริการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ โดยเรียกเก็บค่าบริการ บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหากบริษัทมีผลิตภัณฑ์สวัสดิการหลายๆ ประเภท จำเป็นต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำแยกแต่ละประเภทของผลิตภัณฑ์สวัสดิการหรือไม่ และ ๒. สำหรับแผนธุรกิจสวัสดิการเบิกเงินเดือนล่วงหน้าแก่พนักงานแทนบริษัทหรือโรงงานจะมีเกณฑ์หรือข้อ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ทุนขั้นต่ำที่คนต่างด้าวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท และกำหนดให้คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีทุนขั้นต่ำของแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่าสามล้านบาท ทั้งนี้ กรณีคนต่างด้าวเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยทุนขั้นต่ำหมายถึงทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว โดยไม่รวมทุนที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ ๒. กรณีการประกอบธุรกิจของบริษัทลูกตามที่บริษัทขอหารือ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบของธุรกิจคนต่างด้าวพ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		กำหนดให้บริษัทต้องมีหรือปฏิบัติเพื่อการพิจารณาอนุมัติหรือไม่	คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นไปตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ หากการประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่กำกับดูแลเฉพาะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานดังกล่าวก่อนยื่นขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. บริษัทต่างด้าวเรียกเก็บค่าขนส่งจากลูกค้า โดยบริษัทไม่ได้ดำเนินการขนส่งด้วยตนเอง และไม่มีการบวกกำไรจากการขนส่งสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าประเภทชิ้นส่วน ส่วนประกอบที่ใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้สำนักงาน อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งในการขายสินค้าของบริษัท กรณีที่ลูกค้าร้องขอให้จัดส่งในกรณีเร่งด่วน บริษัทต้องเปลี่ยนวิธีจัดส่งจากรถเป็นอากาศยานโดยผู้ให้บริการขนส่งแบบเร่งด่วนจะส่งใบแจ้งหนี้เรียกเก็บค่าขนส่งเพิ่มเติมหลังจากที่บริษัทได้ส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้าแล้ว และบริษัทจำเป็นต้องออกใบแจ้งหนี้เรียกเก็บค่าขนส่งที่บริษัทได้ชำระให้ผู้ขนส่งคืนจากลูกค้าซึ่งลูกค้าให้แยกใบเรียกเก็บค่าสินค้าและใบเรียกเก็บค่าขนส่งแยกต่างหากออกจากกัน ได้แก่ ๑) ค่าสินค้า และ ๒) ค่าขนส่ง ทั้งนี้บริษัทไม่ได้ดำเนินการขนส่งด้วยตนเอง และไม่มีการบวกกำไรจากการส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้า บริษัทเข้าใจว่าการกระทำดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการขายสินค้า เนื่องจาก	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การดำเนินการบริการขนส่งและเรียกเก็บค่าดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นธุรกิจในบัญชีสอง หมวด ๑ (๒) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ รวมถึงกิจการการบินในประเทศ ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บริษัทมีหน้าที่ตามกฎหมายและสัญญาในการส่งมอบสินค้าไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามความหมายของพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่าบริษัทสามารถออกใบเรียกเก็บค่าขนส่งแก่ลูกค้าโดยเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจค้าส่งใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณานิยามของบริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการบริหารจัดการด้านการวางแผนธุรกิจ ด้านการตลาด ด้านวางแผนการเงิน ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านการตรวจสอบภายใน ด้านการจัดหาชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่มบริษัทประสงค์จะให้บริการตามที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวแก่บริษัทผู้รับบริการ ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกันโดยมีบริษัทแม่ในชั้นสุดท้ายของบริษัทผู้ให้บริการและบริษัทผู้รับบริการต่างเป็นบุคคลเดียวกัน จึงทำให้บริษัทผู้ให้บริการและบริษัทผู้รับบริการ เป็นบริษัทในเครือเดียวกัน โดยถือว่าการให้บริการดังกล่าวอยู่ในขอบข่ายธุรกิจที่ได้รับอนุญาต จึงขอหารือว่าความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทผู้ให้บริการและบริษัทผู้รับบริการมีบริษัทแม่ในชั้นสุดท้ายเป็นบุคคลเดียวกันถือหุ้น เป็นผลให้เข้าข่ายความสัมพันธ์การเป็นบริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่มตามคำนิยามบริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม ตามที่คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวกำหนดไว้ บริษัทผู้ให้บริการจะสามารถประกอบธุรกิจให้บริการแก่บริษัทผู้รับบริการในขอบข่ายธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวข้างต้น	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. บริษัทต่างด้าวที่ต่างประเทศว่าจ้างบริษัทในไทยจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยโดยบริษัทที่ต่างประเทศจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการดำเนินการด้านคาร์บอนเครดิต	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (บริษัท) ประสงค์จะช่วยจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยผ่านการว่าจ้างนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยที่บริษัทจะส่งเจ้าหน้าที่ของบริษัทเพื่อติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานเป็นครั้งคราว ซึ่งบริษัทจะได้สิทธิประโยชน์ในต่างประเทศจากการดำเนินการดังกล่าว เช่น คาร์บอนเครดิต โดยไม่มีการนำสิทธิประโยชน์นั้นมาโอนหรือขายในประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทไม่ได้รับเงินหรือรายได้อื่นใดจากการดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย บริษัทเห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวไม่เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากบริษัทมิได้ทำการค้า แสวงหากำไร หรือได้รับผลตอบแทน หรือรายได้ใด ๆ ในหรือจากประเทศไทย ทั้งยังเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายใน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทประสงค์จะดำเนินการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น โดยบริษัทจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการดำเนินการ เช่น คาร์บอนเครดิต หากบริษัทนำสิทธิประโยชน์ดังกล่าวไปโอนหรือขายในประเทศไทยหรือนอกประเทศไทย ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจเพื่อการถือหุ้นและรับเงินปันผลในบริษัทอื่นๆ	การว่าจ้างการดำเนินการทั้งหมดด้วยตนเองความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่ นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า มีคนต่างชาติถือหุ้น ข้างมาก บริษัทมีวัตถุประสงค์การประกอบธุรกิจเพื่อการถือหุ้นและรับเงินปันผลในบริษัทอื่นๆ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทดังกล่าว ไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวซึ่งถือหุ้นในบริษัทอื่นโดยรับเงินปันผลจากการถือหุ้นนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจ ธุรกิจที่คู่ภาคีสงวน และทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจ ภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ. ศ. ๒๕๑๑	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยมีผู้ถือหุ้นข้างมากเป็นบุคคลสัญชาติอเมริกัน ประสงค์จะให้เช่าเครื่องจักรสำหรับใช้ในกิจการโทรคมนาคม ดำเนินการติดตั้งบำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องจักรสำหรับใช้ในกิจการโทรคมนาคมให้แก่ผู้รับบริการซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมจากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (“กสทช.”) จึงขอหารือว่า ๑. การให้บริการให้เช่าเครื่องจักร รวมถึงการให้บริการติดตั้ง บำรุงรักษา และซ่อมแซม เครื่องจักรดังกล่าวให้แก่ผู้รับบริการในประเทศไทย บริษัทสามารถขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ. ศ. ๒๕๑๑ ได้ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การให้บริการให้เช่าเครื่องจักร รวมทั้งการบริการติดตั้ง บำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องจักรดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ได้ให้บริการด้านโทรคมนาคมใดๆ ไม่ถือว่าเป็นกิจการการคมนาคมที่สงวนสิทธิ์ภายใต้สนธิสัญญา ทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ. ศ. ๒๕๑๑ คนต่างด้าวซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถ แจ้งขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ๒. กรณีที่บริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ ตามข้อ ๑ ต้องนำส่งเงินตราต่างประเทศที่เป็นทุนขั้นต่ำที่ต้องนำเงินส่งเข้ามาในประเทศไทยให้ครบตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒ ภายในวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๗๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๒.กรณีบริษัทสามารถขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ. ศ. ๒๕๑๑ บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำหกล้านบาท เพื่อใช้สำหรับการให้บริการเช่าเครื่องจักรและให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม โดยจะต้องนำส่งเงินเข้ามาในประเทศไทยเพื่อชำระค่าหุ้นจนเต็มมูลค่า ภายในวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ ตามกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กรณีการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศเพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศอื่น โดยไม่มีการนำสินค้าเข้ามาในประเทศไทย และไม่ได้รับค่านายหน้าหรือค่าบริการอื่นๆ จากการประกอบธุรกิจ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่าบริษัทมีผู้ถือหุ้นต่างชาติร้อยละ ๑๐๐ ประกอบธุรกิจการค้าและจำหน่ายท่อเหล็ก เครื่องมือชิ้นส่วนต่างๆ โดยเป็นการซื้อและขายที่ภายนอกประเทศ เป็นการสั่งซื้อในต่างประเทศและส่งไปยังประเทศอื่น โดยไม่ได้นำสินค้าเข้ามาในประเทศไทย รวมถึงการค้าปลีกและค้าส่งนั้นกระทำนอกประเทศเช่นกัน บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างชาติตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัททำการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศเพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศอื่น โดยไม่มีการนำสินค้าเข้ามาในประเทศไทย และไม่ได้รับค่านายหน้าหรือค่าบริการอื่นๆ จากการประกอบธุรกิจ ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท โดยไม่รวมทุนตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. บริษัทต่างด้าวในประเทศไทยเป็นตัวแทนหรือตัวการของบริษัทต่างด้าวที่ต่างประเทศไทย เพื่อดำเนินการในด้านต่าง ๆ เช่น การให้บริการแทน การรับชำระเงินแทน การเรียกเก็บเงินค่าขนส่ง รวมทั้งการพิจารณาทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจบริการหล่อดอกยางล้อยานพาหนะสำหรับอากาศยาน โดยมีรูปแบบและขั้นตอน ดังนี้ ๑. บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่มในต่างประเทศทำสัญญาให้บริการหล่อดอกยางล้อยานพาหนะสำหรับอากาศยานกับบริษัทสายการบินในประเทศไทย ๒. บริษัท A ทำสัญญาว่าจ้างบริษัทให้ดำเนินการหล่อดอกยางล้อยานพาหนะสำหรับอากาศยานให้กับบริษัทสายการบินดังกล่าว ๓. บริษัทรับโครงล้อยางอากาศยานจากบริษัทสายการบินเพื่อทำการหล่อดอกและส่งคืนเมื่อดำเนินการเรียบร้อย โดยบริษัทว่าจ้างบริษัทขนส่งในการดำเนินการรับและส่งคืนโครงยางล้อ ๔. บริษัทออกใบเรียกเก็บค่าบริการหล่อดอกยางล้อยานพาหนะสำหรับอากาศยานจากบริษัท A และ ๕. บริษัท A ชำระค่าบริการมายังบริษัท จึงขอหารือ ดังนี้ ๑. บริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจบริการหล่อดอกยางล้อยานพาหนะสำหรับอากาศยานข้างต้น ถือเป็นธุรกิจบริการในบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อน จึงจะประกอบธุรกิจได้ ทั้งนี้ การที่บริษัท A ว่าจ้างหรือใช้ให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นดำเนินการแทนในการให้บริการดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทย ดังนั้น บริษัท A ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจคนต่างด้าวเช่นกัน ๒. กรณีที่บริษัทยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวนั้น มาตรา ๑๔ ได้กำหนดให้ทุนขั้นต่ำสำหรับประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๓ ล้านบาท หากทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัทที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้มีเพียงพอและครอบคลุมทุนขั้นต่ำของธุรกิจที่ขออนุญาตแล้ว บริษัทไม่จำเป็นต้องเพิ่มทุนจดทะเบียนแต่อย่างใด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ของคนต่างด้าวสำหรับการประกอบธุรกิจบริการดังกล่าวหรือไม่ และหากเข้าข่ายต้องขออนุญาตจะเป็นธุรกิจใดของบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติ ๒. หากบริษัทต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต ซึ่งจะต้องมีทุนขั้นต่ำ ๓ ล้านบาทต่อธุรกิจ โดยหลังจากที่บริษัทหักทุนของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมออกแล้วยังคงเหลือทุนจดทะเบียนอีก ๒๖๐ ล้านบาท บริษัทไม่จำเป็นต้องเพิ่มทุนจดทะเบียนอีกใช่หรือไม่ ๓. บริษัทว่าจ้างบริษัทขนส่งเพื่อรับและส่งคืนโครงยางล้อแก่บริษัทสายการบิน โดยบริษัทจะชำระค่าขนส่งให้แก่บริษัทขนส่ง และหลังจากนั้นบริษัทจะเรียกเก็บค่าขนส่งคืนจากบริษัท A ดังนี้ ๑) บริษัทออกใบเรียกเก็บเฉพาะค่าขนส่ง ๒) บริษัทออกใบเรียกเก็บรวมค่าขนส่งเข้าเป็นส่วนหนึ่งของค่าบริการหล่อดอกยางทั้งหมดการเรียกเก็บค่าขนส่งข้างต้น บริษัทเข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	๓. การที่บริษัทได้ว่าจ้างบริษัทขนส่งทำการขนส่งสินค้า โดยมีการเรียกเก็บคืนจากบริษัท A เป็นค่าขนส่งเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสอง หมวด ๑ (๒) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ รวมถึงกิจการการบินในประเทศ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะประกอบธุรกิจได้ และการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ กำหนดว่าจะต้องมีคนไทยหรือนิติบุคคลที่มิใช่คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ ถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของทุนของคนต่างด้าวที่เป็นนิติบุคคลนั้น และต้องมีกรรมการที่เป็นคนไทยไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนกรรมการทั้งหมด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. บริษัทต่างด้าวที่ต่างประเทศจะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานราชการของประเทศไทยในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด เพื่อการขอรับสิทธิประโยชน์คาร์บอนเครดิตที่จะออกโดยองค์กรในต่างประเทศ	หรือไม่ และหากเข้าข่ายต้องขออนุญาตจะเป็นธุรกิจใดของบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติ นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (บริษัท) ประสงค์จะช่วยเหลือและให้การสนับสนุนหน่วยงานราชการของประเทศไทยในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยบริษัทตกลงที่จะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการปัญหาดังกล่าวให้แก่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งประกอบธุรกิจรับกำจัดสารที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมแก่หน่วยงานราชการในประเทศไทยมาแล้ว มาเป็นผู้ให้บริการสำหรับดำเนินการกำจัดสารที่เป็นอันตรายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามที่หน่วยงานราชการในประเทศไทยกำหนด โดยบริษัทไม่มีการเข้าทำสัญญาก่อนิติสัมพันธ์หรือความรับผิดใดๆ ต่อหน่วยงานราชการของประเทศไทย แต่การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการปัญหาข้างต้นเป็นหนึ่งในเงื่อนไขหลักที่จะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติเพียงพอในการขอรับสิทธิประโยชน์คาร์บอน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทประสงค์จะช่วยเหลือและให้การสนับสนุนหน่วยงานราชการของประเทศไทยในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยบริษัทจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการปัญหาดังกล่าวให้แก่ผู้ให้บริการ และบริษัทไม่ได้รับประโยชน์ใดๆจากหน่วยราชการหรือองค์กรใดๆในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติในการขอรับสิทธิประโยชน์คาร์บอนเครดิตที่จะออกโดยองค์กรในต่างประเทศ หากการดำเนินการทุกขั้นตอนของบริษัทดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้นภายนอกประเทศไทยทั้งสิ้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เครดิตที่จะออกโดยองค์กรในต่างประเทศโดยบริษัทไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากหน่วยราชการหรือองค์กรใดๆ ในประเทศไทยทั้งสิ้น บริษัทเข้าใจว่า การที่บริษัทได้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการกำจัดสารที่เป็นอันตราย ซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติในการขอรับสิทธิประโยชน์คาร์บอนเครดิตที่จะออกโดยองค์กรในต่างประเทศ ซึ่งการดำเนินการทุกขั้นตอนของบริษัทเกิดขึ้นภายนอกประเทศไทยทั้งสิ้น จึงไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้จัดจำหน่ายเพื่อจำหน่ายต่อให้แก่ผู้บริโภคผ่านตู้กดอัตโนมัติ การให้ใช้ตู้กดอัตโนมัติ การติดตั้งและซ่อมแซมตู้โดยไม่คิดค่าบริการและเพื่อส่งเสริมการขายสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำพืชผักและน้ำผลไม้และน้ำชาเขียวพร้อมดื่มเพื่อขายทั้งในและต่างประเทศ บริษัทมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าเพิ่มเติม เช่น น้ำอัดลม เครื่องชูกำลัง น้ำผลไม้ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป โจ๊ก/ข้าวต้มกึ่งสำเร็จรูป ให้แก่ ผู้จัดจำหน่าย เพื่อให้ผู้จัดจำหน่ายนำไปจำหน่ายต่อให้แก่ผู้บริโภคผ่านตู้กดอัตโนมัติซึ่งบริษัทเป็นผู้จัดหาและติดตั้งโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการ ทั้งนี้ ผู้จัดจำหน่ายจะเป็นผู้พิจารณากำหนดจุดวางขายสินค้าด้วยตนเอง และกำหนดประเภทสินค้าและจำนวนสินค้าที่ต้องการในแต่ละรอบ พร้อมรับสินค้าจากบริษัทเพื่อนำไปจัดเรียงและวางขายในตู้กดอัตโนมัติในจุดต่างๆ ต่อไป การให้ใช้ตู้กดอัตโนมัติดังกล่าวจะต้องใช้เพื่อวางขายสินค้าของบริษัทเท่านั้น และถือเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทแต่เพียงผู้เดียว หากมี	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทจำหน่ายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้จัดจำหน่ายเพื่อจำหน่ายต่อให้ผู้บริโภคผ่านตู้กดอัตโนมัติดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นการค้าส่ง ตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นกำหนดไว้แล้ว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจการค้าส่งสินค้าโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. การให้ใช้ตู้กดอัตโนมัติเพื่อการวางขายสินค้า รวมถึงการติดตั้งและซ่อมแซมตู้ดังกล่าวให้แก่ผู้จัดจำหน่ายของบริษัทโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการเพื่อเป็นการสนับสนุนธุรกิจการค้าส่งสินค้าของบริษัทไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		การยกเลิกการเป็นผู้จัดจำหน่ายของบริษัท บริษัทจะทำการเรียกเก็บตู้คืนจากผู้จัดจำหน่าย หากตู้เสียหายบริษัทจะเป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมให้กลับมาอยู่ในสภาพพร้อมใช้โดยไม่คิดค่าซ่อมแซมตู้ บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. การขายสินค้าของบริษัทข้างต้นเข้าข่ายเป็นค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่ ๒. หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการทำธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ ๓. การให้ใช้ตู้กดอัตโนมัติ รวมทั้งการติดตั้งและซ่อมแซมตู้ดังกล่าวโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการ ถือเป็นการประกอบกิจการทางการค้าอันต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบกิจการนายหน้าหรือตัวแทนอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศตามบัญชีสาม (๑๑) ค	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองสำหรับสินค้าประเภทยางแท่ง ยางแผ่น น้ำยางข้น ยางผสม บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้ ๑. บริษัทจะประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการจัดหากลุ่มลูกค้าต่างประเทศเพื่อซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศประเภทผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติ ยางแท่ง จากบริษัทในเครือบริษัทในกลุ่มในประเทศไทย หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนคงเหลือตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป บริษัทสามารถประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าหรือตัวแทนจัดหาลูกค้าในต่างประเทศเพื่อซื้อสินค้าของบริษัทในเครือในกลุ่มที่ผลิตในประเทศอันมีลักษณะเป็น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทประกอบกิจการนายหน้าหรือตัวแทนในการจัดหาตลาดในต่างประเทศ เพื่อทำการซื้อสินค้า จำพวก ยางแท่ง ยางแผ่น น้ำยางข้น ยางผสม ที่ผลิตในประเทศ โดยบริษัทได้รับค่านายหน้าเป็นรายได้ของบริษัท หากเป็นการประกอบธุรกิจอันมีลักษณะตามบัญชีสาม (๑๑) ค การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายจัดซื้อหรือจัดจำหน่าย หรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยบริษัทต้องมีทุนขั้นต่ำตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป บริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ไม่รวมทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๒. กรณีบริษัทประสงค์ให้บริษัทในเครือเช่าพื้นที่อาคารสำนักงานของบริษัทบางส่วน พร้อมคิดค่าบริการนอกเหนือจากค่าเช่าเป็นรายเดือนเป็นรายได้ของบริษัท เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		การประกอบธุรกิจระหว่างประเทศโดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ ๒. บริษัทจะให้บริษัทในเครือบริษัทในกลุ่มซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยเช่าพื้นที่อาคารสำนักงานบริษัทบางส่วนเพื่อเป็นสถานประกอบการโดยคิดค่าบริการนอกเหนือจากค่าเช่า บริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การจำหน่ายเศษและของเสียจากกระบวนการผลิต การจำหน่ายซากวัตถุดิบที่หมดอายุการใช้งาน รวมถึงการให้ใช้พื้นที่โรงอาหารแก่ร้านค้าเพื่อเป็นสวัสดิการสำหรับพนักงานหรือลูกจ้าง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ขอหารือ ดังนี้ ๑. บริษัทประกอบธุรกิจผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น ชิป หน่วยความจำ แผงวงจรรวม โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยในขั้นตอนการผลิตสินค้าดังกล่าว ก่อให้เกิดเศษและของเสียจากกระบวนการผลิต ได้แก่ เศษของแผงวงจรและเศษหรือซาก หรือบริษัทมีวัตถุดิบที่หมดอายุหรือใช้งานไม่ได้ บริษัทจะจำหน่ายเศษหรือของเสียดังกล่าวให้กับบุคคลภายนอกเพื่อนำไปแยกชิ้นส่วนและ รีไซเคิลต่อไป คิดเป็นรายได้สัดส่วนไม่ถึงร้อยละ ๑ ของยอดรายได้รวมของบริษัท จึงขอหารือว่ากรณีดังกล่าว บริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ หากต้องยื่นคำขอการจำหน่ายสินค้าดังกล่าวถือเป็นการค้าปลีกหรือการค้าส่ง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทจะจำหน่ายเศษและของเสียจากกระบวนการผลิตไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ส่วนของการขายซากวัตถุดิบที่หมดอายุและใช้งานไม่ได้บริษัทสามารถดำเนินการโดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ การขายดังกล่าวต้องไม่ขายโดยติดต่อกันหลายคราว โดยมีเจตนากระทำเป็นปกติวิสัยของธุรกิจหรือขายเพื่อหวังค้ากำไร ๒.กรณีที่บริษัทสร้างโรงอาหารเพื่อสวัสดิการแก่ลูกจ้างโดยให้คณะกรรมการสวัสดิการซึ่งเป็นตัวแทนของลูกจ้างทำการคัดเลือกร้านอาหารเข้ามาใช้พื้นที่โรงอาหารของบริษัท โดยไม่คิดค่าเช่าหรือค่าตอบแทนอื่นใด หากการอนุญาตให้บุคคลภายนอกใช้พื้นที่ภายในโรงอาหารเพื่อจำหน่ายอาหารให้แก่ลูกจ้างดังกล่าวข้างต้นเป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นสวัสดิการแก่พนักงานตามที่ระบุไว้ในสถานประกอบกิจการ และได้มีการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในระเบียบข้อบังคับหรือประกาศ กำหนดลักษณะการให้บริการเพื่อเป็นสวัสดิการแก่พนักงานไว้ชัดเจนสามารถแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๒. บริษัทได้ดำเนินการก่อสร้างโรงอาหารเพื่อสวัสดิการแก่ลูกจ้างของบริษัทภายในส่วนของโรงงาน โดยโรงอาหารดูแลและจัดการโดยคณะกรรมการสวัสดิการซึ่งเป็นตัวแทนลูกจ้างของบริษัทซึ่งคณะกรรมการสวัสดิการจะเป็นผู้คัดเลือกร้านอาหารเข้ามาจำหน่าย โดยที่บริษัทไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงให้ใช้พื้นที่ภายในโรงอาหารของบริษัทและไม่คิดค่าเช่าหรือค่าตอบแทน รวมทั้งบริษัทยังรับผิดชอบค่าน้ำประปาและไฟฟ้าแต่เพียงผู้เดียวโดยไม่เรียกเก็บจากร้านค้าแต่อย่างใด ทั้งนี้เฉพาะลูกจ้างของบริษัทเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ซื้ออาหารและซื้อในราคาถูกกว่าร้านค้าที่อื่น จึงขอหารือว่า กรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องยื่นคำขอรับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่าง หรือไม่	เรียกตรวจสอบได้ ก็ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. ขอบข่ายการประกอบธุรกิจซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนี้ ๑. บริษัทแม่จะจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดเพื่อสร้างการรับรู้แบรนด์ในประเทศไทย โดยบริษัทจะเข้าทำสัญญาจ้างบริษัทผู้รับจ้างในประเทศไทยเพื่อวางแผน ออกแบบ โฆษณาและ จัดกิจกรรมอีเวนต์ โดยบริษัทจะดำเนินการ ก) รวบรวมข้อมูล คำสั่ง และความต้องการของบริษัทแม่ส่งให้กับผู้รับจ้าง ข) ประสานงานผู้จัดงาน ตรวจแผนงานโฆษณาสำหรับเผยแพร่ทางสื่อออนไลน์และออฟไลน์ โดยไม่ได้ตัดสินใจใดๆ แทนบริษัทแม่เพียงทำหน้าที่ส่งต่อข้อความระหว่างบริษัทแม่ถึงผู้รับจ้างเท่านั้น ค) บริษัทรับใบแจ้งหนี้และจะชำระเงินให้แก่ผู้รับจ้างและบริษัทจะออกใบแจ้งหนี้เพื่อให้บริษัทแม่โอนชำระรายการตามยอดที่ปรากฏในใบแจ้งหนี้ของผู้รับจ้าง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การดำเนินการของบริษัทเพื่อส่งเสริมการตลาดของบริษัทแม่ทั้งข้อ ๑. และข้อ ๒. ซึ่งรวมถึงการชำระเงินแก่บริษัทผู้รับจัดงานแทนบริษัทแม่ไปก่อนและเรียกเก็บเงินคืนในจำนวนเดียวกัน โดยไม่คิดค่าบริการเพิ่มเติม ไม่เข้าข่ายการประกอบกิจการเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะด้านบริหารจัดการด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระหว่างนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และถือว่าธุรกิจดังกล่าวข้างต้นเป็นการประกอบธุรกิจ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		โดยบริษัทจะไม่คิดค่าบริการใดๆ เพิ่ม ๒. บริษัทแม่จะเข้าทำสัญญาจ้างกับผู้รับจ้างโดยตรงโดยให้บริษัททำหน้าที่ประสานงานกับบริษัทผู้จัดงานดำเนินการชำระเงินให้แก่ผู้รับจ้างก่อน และบริษัทแม่ชำระหนี้ให้แก่บริษัทโดยบริษัทไม่คิดค่าบริการใดๆ เพิ่ม จึงขอหารือว่าการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นของบริษัทถือเป็นการประกอบกิจการเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำ เฉพาะด้านบริหารจัดการด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือกิจการดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) หรือไม่		

เดือนมิถุนายน 2565 ไม่มีข้อหารือ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจค้าส่งที่ไม่อยู่ภายใต้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) ประกอบธุรกิจภายใต้บัตรส่งเสริมการลงทุนในกิจการบริษัทการค้าระหว่างประเทศ (International Trading Centers : ITC) มีขอบข่ายธุรกิจในการจัดหาจัดซื้อวัตถุดิบ ส่วนประกอบและชิ้นส่วน สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นต้น เพื่อค้าส่งในประเทศ โดยบริษัทฯ มีแผนจะจำหน่ายชิ้นส่วนส่วนประกอบสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ลูกค้าซึ่งเป็นบริษัทผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย โดยเป็นธุรกิจที่อยู่นอกกิจการส่งเสริมการลงทุน (Non-BOI Business) จึงขอหารือว่าธุรกิจค้าส่ง ซึ่งเป็นธุรกิจที่อยู่นอกกิจการส่งเสริมการลงทุน บริษัทฯ สามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ภายใต้ขอบข่ายธุรกิจของบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือไม่ หรือบริษัทจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทฯ ประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าส่งที่อยู่นอกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งธุรกิจดังกล่าวถือเป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทฯ จะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนจึงจะประกอบธุรกิจได้ อย่างไรก็ตาม หากบริษัทฯ จะประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทฯ สามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทสามารถมีร้านค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การเพิ่มหรือขยายขอบข่ายธุรกิจสำนักงานผู้แทนเพิ่มเติมจากธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาต	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เลขที่ XXX บัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน เพื่อรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจการตลาด และการลงทุนในธุรกิจและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศไทยให้กับสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ จึงขอหารือว่าหากสำนักงานใหญ่มีความประสงค์จะให้สำนักงานผู้แทนขยายขอบเขตกิจกรรมในประเทศไทยให้กว้างขึ้น โดยกิจกรรมที่ขยายขอบข่ายดังกล่าวนั้นเป็นกิจกรรมที่อยู่ในขอบข่ายได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๘) ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศตามระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีว่าด้วย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีสำนักงานผู้แทนประสงค์จะขยายขอบเขตการให้บริการเพิ่มเติมจากขอบเขตที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน หากกิจกรรมดังกล่าวยังอยู่ในขอบข่ายของธุรกิจสำนักงานผู้แทนตามระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานผู้แทนสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องแจ้งเพิ่มเติมแต่อย่างใด ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการดำเนินการในลักษณะทำการสั่งซื้อสินค้าหรือชำระราคาสินค้าแทนสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือดำเนินการและจัดทำธุรกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดซื้อ หรือประสานงานในการซื้อขายสินค้าแทนสำนักงานใหญ่ หรือบริษัทในเครือ หรือดำเนินงานในลักษณะที่เป็นคนกลางหรือตัวแทนจำหน่ายระหว่างลูกค้าในประเทศไทยกับสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		การจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานผู้แทนสามารถประกอบกิจกรรมที่อยู่ในขอบเขตที่ได้รับการยกเว้นได้ทันทีและไม่ต้องแจ้งขออนุญาตต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือแจ้งการแก้ไขใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ความเข้าใจของสำนักงานผู้แทนถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจขนส่งตามบัญชีสองหมวด ๑ (๒) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ รวมถึงกิจการการบินในประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตยางหล่อดอกสำหรับอากาศยาน ภายใต้การส่งเสริมการลงทุน บริษัทจะประกอบธุรกิจให้บริการหล่อดอกยางล้อยานพาหนะ โดยมีรูปแบบธุรกิจเป็น ๔ รูปแบบ จึงขอหารือว่าการเรียกเก็บค่าบริการขนส่งคืนทั้ง ๔ รูปแบบต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ดังนี้ ๑. รูปแบบธุรกิจที่ ๑ บริษัท A เป็นบริษัทในกลุ่มบริดจสโตนในต่างประเทศ ทำสัญญาให้บริการหล่อดอกยางอากาศยานแก่สายการบิน B ในประเทศไทย บริษัท A ทำสัญญาจ้างบริษัท ให้ดำเนินการหล่อดอกยางให้แก่สายการบิน B บริษัทจ้างบริษัทขนส่งให้ดำเนินการขนส่งรับโครงล้อยางจากสายการบิน B มายังบริษัทเพื่อทำการหล่อดอก และดำเนินการขนส่งคืนยางที่หล่อดอกเรียบร้อยแล้วให้กับสายการบิน B โดยบริษัท	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทจะให้บริการหล่อดอกยางอากาศยานให้กับบริษัทสายการบิน B ตามสัญญาจ้างจากบริษัท A หรือรับจ้างโดยตรงจากบริษัทสายการบิน B โดยจ้างบริษัทขนส่งทำการขนส่งโครงยางเพื่อนำมาหล่อดอกและส่งยางที่หล่อดอกเรียบร้อยแล้วให้กับบริษัทสายการบิน B และบริษัทเรียกเก็บค่าบริการขนส่งจากบริษัท A หรือจากบริษัทสายการบิน B เข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามบัญชีสองหมวด ๑ (๒) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ก่อนประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จ่ายเงินค่าบริการขนส่งให้แก่บริษัทขนส่ง จากนั้นบริษัทเรียกเก็บค่าบริการหล่อดอกยางและค่าขนส่งคืนจากบริษัท A โดยออกใบเรียกเก็บ (INVOICE) ในลักษณะแยกค่าใช้จ่ายออกจากกันไปยังบริษัท A และบริษัท A ชำระค่าบริการหล่อดอกยางและค่าขนส่งแก่บริษัท และบริษัท A เรียกเก็บค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการหล่อดอกยางกับบริษัทสายการบิน B ๒. รูปแบบธุรกิจที่ ๒ มีรูปแบบการดำเนินธุรกิจเช่นเดียวกับรูปแบบธุรกิจที่ ๑ แต่บริษัทจะเรียกเก็บค่าบริการหล่อดอกยางและค่าบริการขนส่งคืนจากบริษัท A โดยออกใบเรียกเก็บ (INVOICE) ในลักษณะรวมค่าบริการขนส่งดังกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของค่าบริการหล่อดอกยางทั้งหมดไปยังบริษัท A และบริษัท A ชำระค่าบริการหล่อดอกยาง (มีค่าบริการขนส่งดังกล่าวรวมอยู่ด้วย) ให้แก่บริษัท และบริษัท A เรียกเก็บค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการหล่อดอกยางจากสายการบิน B		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๓. รูปแบบธุรกิจที่ ๓ บริษัททำสัญญาให้บริการหล่อดอกยางล้อยานพาหนะแก่สายการบิน B ในประเทศไทยโดยตรง บริษัทจ้างบริษัทขนส่งให้ดำเนินการขนส่ง รับโครงล้อยางจากบริษัทสายการบิน B มายังบริษัทเพื่อทำการหล่อดอกยางและ ขนส่งคืนยางที่หล่อดอกเรียบร้อยแล้วให้กับบริษัทสายการบิน B โดยบริษัทจ่ายเงินค่าบริการขนส่งให้แก่บริษัทขนส่งและเรียกเก็บค่าบริการหล่อดอกยางและค่าขนส่งจากบริษัทสายการบิน B โดยออกใบเรียกเก็บ (INVOICE) ในลักษณะแยกค่าใช้จ่ายทั้งสองออกจากกันไปยังบริษัทสายการบิน B ๔. รูปแบบธุรกิจที่ ๔ มีรูปแบบการดำเนินธุรกิจเช่นเดียวกับรูปแบบธุรกิจที่ ๓ โดยบริษัทเรียกเก็บค่าบริการหล่อดอกยางและค่าขนส่งจากสายการบิน B โดยออกใบเรียกเก็บ (INVOICE) ในลักษณะรวมค่าบริการขนส่งดังกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของค่าบริการหล่อดอกยางทั้งหมดไปยังสายการบิน B		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การให้บริการแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยไม่มีการดำเนินการส่วนใดส่วนหนึ่งในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจพัฒนา ผลิต และขายสินค้าประเภทอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ภายใต้เครื่องหมาย XXX เป็นผู้พัฒนาระบบแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อการโฆษณาสินค้า การใช้งานสินค้า บริการหลังการขายและเผยแพร่ข่าวสารของบริษัท แก่ลูกค้าทั่วโลก บริษัทได้อนุญาตให้ตัวแทนจำหน่ายในพื้นที่ในแต่ละประเทศใช้แพลทฟอร์มออนไลน์ดังกล่าว เพื่อโฆษณาสินค้าและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ภายใต้เครื่องหมายการค้า XXX โดยบริษัทกำลังทำข้อตกลง E-Commerce (ข้อตกลง EC) ของระบบแพลทฟอร์มออนไลน์กับบริษัท B ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย ซึ่งขอบเขตการดำเนินธุรกิจเซิร์ฟเวอร์ไซต์ EC จะตั้งอยู่นอกประเทศไทย บริษัทจะจัดการดูแลไซต์ EC จากต่างประเทศ และไม่มีการส่งบุคคลากรหรือผู้แทนใดๆ มาทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับไซต์ EC ในประเทศไทย บริษัทจะจ้างผู้รับเหมาด้านไอทีจากต่างประเทศทำระบบเชื่อมโยง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การให้บริการแพลทฟอร์มออนไลน์ของบริษัท สำหรับขายสินค้าโดยคิดค่าตอบแทนจากยอดขายแต่ละครั้ง หากการให้ใช้บริการดังกล่าวเป็นการให้บริการภายนอกประเทศไทย โดยไม่มีการดำเนินการส่วนใดส่วนหนึ่งในประเทศไทย จะไม่เข้าข่ายการทำธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ฐานข้อมูลของบริษัทกับบริษัท B ในประเทศไทย บริษัทจะอนุญาตให้บริษัท B ขายผลิตภัณฑ์ของตนผ่านทางไซต์ EC ในนามบริษัท B และ บริษัทจะคิดค่าตอบแทนจากบริษัท B ร้อยละ ๕ ของของแต่ละครั้ง ที่ทำธุรกรรมผ่านไซต์ EC บริษัทเข้าใจว่ารูปแบบกิจกรรมทางธุรกิจข้างต้นไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจส่งออกผลไม้ตามฤดูกาล โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยมีบุคคลซึ่งไม่มีสัญญชาติไทย ๓ ราย ถือหุ้นรวมกันทั้งหมด ประกอบธุรกิจส่งออก ขายส่ง ขายปลีกผลไม้ตามฤดูกาลทุกชนิดไปยังต่างประเทศ และไม่มีการขายหรือจำหน่ายในประเทศไทยแต่อย่างใด บริษัท ประสงค์ขอหารือว่าการที่ บริษัทดำเนินกิจการดังกล่าวเข้าข่ายจะต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าการประกอบธุรกิจส่งออกผลไม้ตามฤดูกาลไปต่างประเทศทั้งหมดโดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทยแต่อย่างใดจะไม่เข้าข่ายการทำธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การให้บริการแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยไม่มีการดำเนินการส่วนใดส่วนหนึ่งในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (บริษัท) เป็นผู้ให้บริการแพลตฟอร์มชื่อ G โดยแพลตฟอร์ม G จะเชื่อมโยงกับระบบแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชั่นของผู้ใช้แพลตฟอร์ม ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจด้านเทคโนโลยีทางการเงินหรือผู้ให้บริการชำระเงิน โดยแพลตฟอร์มจะทำหน้าที่ ดังนี้ ๑. ประมวลผลเกี่ยวกับธุรกรรมการรับชำระเงินตามคำสั่งหรือตามที่ตกลงกับผู้ใช้แพลตฟอร์ม เช่น การขออนุมัติธุรกรรม การหักบัญชี การปฏิเสธการชำระเงินและการคืนเงิน การจัดการด้านการโอนเงิน ๒. เชื่อมต่อเข้ากับระบบแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชั่นของผู้ใช้แพลตฟอร์ม ๓. รายงานและตรวจสอบสถานะธุรกรรมทางการเงิน เช่น การเคลื่อนไหวของเงิน (Fund flow) การตรวจสอบรายการธุรกรรมย้อนหลัง และยอดเงินคงเหลือ ๔. ตรวจสอบและตรวจจับข้อมูล ซึ่งสามารถป้องกันการทำธุรกรรมที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ บริษัทจะดำเนินการในลักษณะข้ามพรมแดน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การให้บริการของบริษัท ซึ่งให้บริการแพลตฟอร์ม G เชื่อมต่อด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับการรับชำระเงินด้วยบัตรให้แก่ผู้รับบริการในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น หากเป็นการให้บริการภายนอกประเทศไทยโดยไม่มีการดำเนินการส่วนใดส่วนหนึ่งในประเทศไทย จะไม่เข้าข่ายการทำธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ในรูปแบบบริการออนไลน์ โดยแพลตฟอร์มจะดำเนินการประมวลผลโดยเครือแม่ข่าย (Servers) ที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย และมิได้ให้บริการหรือทำกิจกรรมใดๆ ในประเทศไทย หรือมีสถานประกอบกิจการในประเทศไทย รวมทั้งจะไม่ส่งพนักงานเข้ามาจัดทำบริการส่วนหนึ่งส่วนใดในประเทศไทย บริษัทจึงขอหารือว่า กิจกรรมทางธุรกิจดังกล่าวข้างต้นถือเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทยตามความหมายของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และบริษัทสามารถดำเนินธุรกิจในลักษณะข้ามพรมแดนดังกล่าว โดยไม่ต้องขอใบอนุญาตและหนังสือรับรองภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การจำหน่ายหนังสืออิเล็กโทรนิกส์ (“อีบุ๊ก”) ผ่านทางช่องทางแพลตฟอร์มออนไลน์ เว็บไซต์ และแอปพลิเคชั่น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (บริษัท) ประกอบธุรกิจในสื่อบันเทิง รวมถึงธุรกิจที่เกี่ยวกับการพิมพ์ วีดิโอเกมส์ ให้บริการเว็บไซต์และการศึกษา ประสงค์จะจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย โดยบริษัทที่ต่างประเทศจะเป็นเจ้าของทั้งหมด เพื่อประกอบกิจการขายหนังสืออิเล็กโทรนิกส์ (“อีบุ๊ก”) ในประเทศไทย ซึ่งผู้ลงทุนและเจ้าของลิขสิทธ์สื่อสิ่งพิมพ์จะให้สิทธ์จำหน่ายหนังสืออีบุ๊กแก่นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยตามสัญญาให้สิทธิ์ และนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยจะจ่ายค่าสิทธิ์ให้แก่ผู้ลงทุน โดยบริษัทในประเทศไทยจะให้บริการแพลตฟอร์มออนไลน์ผ่านเว็บไซต์และแอปพลิเคชั่นสำหรับขายหนังสืออีบุ๊กให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย ซึ่งแพลตฟอร์มจะมีหนังสือจากสำนักพิมพ์ต่างๆ ทั้งหนังสือต่างประเทศและไทยโดยลูกค้าสามารถค้นหาหนังสืออีบุ๊กและชำระค่าหนังสืออีบุ๊กแล้วสามารถอ่านอีบุ๊กด้วยการเข้าระบบบัญชีลูกค้าบน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากนิติบุคคลที่จะจัดตั้งขึ้นในประเทศไทยจะใช้แอพพลิเคชั่นของบริษัทให้ลูกค้าเข้าไปค้นหาหนังสือ ชำระค่าหนังสืออีบุ๊ก และอ่านหนังสือโดยการเข้าระบบบัญชีลูกค้าบนแอพพลิเคชั่นที่ให้บริการดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชั่นออนไลน์ด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ผ่านช่องทางที่กำหนด บริษัทเข้าใจว่าการขายหนังสืออีบุ๊ก ถือเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งกำหนดให้ต้องขออนุญาตผ่านอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เว้นแต่จะมีทุนตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป จึงขอหารือว่าความเข้าใจของบริษัท ถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ที่เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว แห่งกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตเลขที่ XXX ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บัญชีสาม (๒๑) ให้บริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่ธนาคาร A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ และตามหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอนุญาต (ระหว่างการออกใบอนุญาต) บัญชีสาม (๒๑) ให้บริการติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัท B ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ โดยบริษัทฯ ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงธุรกิจจากธุรกิจติดตามทวงถามหนี้ให้แก่บริษัทในเครือเปลี่ยนเป็นการประกอบธุรกิจบริหารสินทรัพย์ ภายใต้พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.๒๕๔๑ และการแก้ไขเพิ่มเติม (“พ.ร.ก. บริษัทบริหารสินทรัพย์ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาอนุมัติจากธนาคารแห่งประเทศไทย ธุรกิจบริหารสินทรัพย์มีธุรกรรมประกอบไปด้วย (ก) การรับซื้อหรือโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเพื่อบริหารหรือจำหน่ายโอนต่อไป (ข) การรับจ้างบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าหากการดำเนินธุรกิจติดตามทวงถามหนี้แก่บุคคลอื่นที่เป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์จะเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามข้อ (๗) แห่งกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งส่งผลให้บริษัทไม่อยู่ในบังคับต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกต่อไป ยกเว้นเรื่องทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยตามมาตรา ๑๔	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ซึ่งรวมถึงการรับจ้างทวงถามหนี้ และ (ค) การรับเป็นที่ปรึกษาในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ภายใต้ พ.ร.ก. บริษัทบริหารสินทรัพย์และตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด บริษัทขอหารือดังนี้ (๑) การประกอบกิจการรับจ้างติดตามทวงถามหนี้ที่เป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้กับธนาคาร A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือถือเป็นส่วนหนึ่งของการรับจ้างบริหารสินทรัพย์ที่ด้อยคุณภาพ ตาม พ.ร.ก.บริหารสินทรัพย์และกฎหมายว่าด้วยบริหารสินทรัพย์ และถือเป็นธุรกิจบริหารสินทรัพย์ตามข้อ (๗) แห่งกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ และแก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช่หรือไม่ (๒) การรับจ้างติดตามทวงถามหนี้ที่เป็นทรัพย์ด้อยคุณภาพให้แก่บุคคลอื่นที่เป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินถือเป็นส่วนหนึ่งของการรับจ้างบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตาม พ.ร.ก.		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายบริหารสินทรัพย์ และถือเป็นธุรกิจบริหารสินทรัพย์ตามข้อ (๗) แห่งกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๖ และแก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช่หรือไม่ (๓) การให้บริการรับจ้างติดตามทวงถามหนี้หากเป็นการบริหารสินทรัพย์ซึ่งเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทฯ มีสิทธิหรือสามารถดำเนินการขอคืน ยกเลิก หรือถอนการอนุญาต (ซึ่งไม่ใช่การแจ้งเลิกประกอบธุรกิจ) ได้หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การจำหน่ายเศษข้าวสารที่ไม่ได้มาตรฐานการส่งออก หรือเหลือจากการคัดคุณภาพการส่งออกในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจส่งออกข้าวสารไปต่างประเทศ บริษัทประสงค์ที่จะจำหน่ายเศษข้าวสารที่ไม่ได้มาตรฐานการส่งออกและเหลือจากการคัดคุณภาพในประเทศไทย (เฉพาะที่เหลือจากการส่งออกข้าว) เพื่อไม่ให้เศษข้าวสารดังกล่าวต้องถูกทำลายทิ้งโดยเสียเปล่า บริษัท ขอหารือ ดังนี้ ๑. การจำหน่ายเศษข้าวสารที่เหลือจากการส่งออกถือเป็นผลพลอยได้จากการส่งออกข้าวไม่ถือเป็นการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองตามบัญชีสาม (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่ ๒. การจำหน่ายเศษข้าวสารที่ไม่ได้มาตรฐานสำหรับการส่งออกเหลือจากการคัดคุณภาพไม่ถือเป็นการค้าปลีกหรือค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๔) (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การจำหน่ายเศษข้าวสารที่เหลือจากการส่งออกในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ตามบัญชีสาม (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องขออนุญาตอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยผ่านคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาเงื่อนไขเงินกู้ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือเกี่ยวกับเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กรณีเงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุนตามที่กำหนดไว้ในข้อ (๑) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยหารือในประเด็น ดังนี้ ๑. ส่วนเกินมูลค่าหุ้น (share premium) ถือเป็นเงินทุนส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้น ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ หรือไม่ ๒. ทุนสำรองตามกฎหมาย (reserve fund) ถือเป็นเงินทุนส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้น ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ หรือไม่ ๓. กรณีที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลายธุรกิจ โดยบางธุรกิจของบริษัทเป็นธุรกิจบริการที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตภายใต้กฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การกำหนดเงื่อนไขเรื่องอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นไปตามมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขดังกล่าว และมาตรา ๔๓ กำหนดให้สามารถนำกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๖) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๑๕ มาใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การตีความคำว่า “ทุน” ที่ใช้ในการพิจารณาเงื่อนไขเรื่องอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ จึงเป็นไปตามนิยามตามมาตรา ๔ ซึ่งหมายถึง ทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด หรือทุนชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด หรือเงินที่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือสมาชิกนำมาลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ๒. เงื่อนไขเงินกู้ทั้งสิ้นต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุนพิจารณานับเฉพาะส่วนของเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น จึงต้องมีการแยกข้อมูลเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จะมีแนวทางในการพิจารณาจัดสรรและคำนวณอัตราส่วนทุนกับเงินกู้สำหรับธุรกิจที่ได้รับยกเว้นแยกออกจากธุรกิจอื่นๆ ของบริษัทอย่างไร	รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ออกจากเงินกู้จากการประกอบธุรกิจอื่นที่ได้รับยกเว้นเพื่อประโยชน์ในกรณีที่มีการตรวจสอบเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีได้รับอนุญาตให้บริการแก่บริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือ และต่อมาจำนวนบริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือได้เพิ่มขึ้นจากวันที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ XXX บริษัท แจ้งว่าบริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบริการ “ให้คำปรึกษาแนะนำ และบริหารจัดการงานด้านทรัพยากรบุคคลและการฝึกอบรม ด้านธุรการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการจัดซื้อ ด้านการวางแผนการผลิต ด้านการบริหารสินค้าคงคลัง ด้านการซ่อมบำรุงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตยางรถยนต์และระบบสาธารณูปโภคในโรงงาน ให้กับบริษัทในกลุ่ม และบริษัทในเครือ” ขอหารือว่าหากบริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากวันที่ได้รับอนุญาต บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจตามขอบเขตใบอนุญาตดังกล่าวได้หรือไม่ หรือต้องขออนุญาตเพิ่มเติม	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากธุรกิจให้บริการดังกล่าวยังอยู่ในขอบข่ายของบริการตามที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวข้างต้น หากต่อมามีบริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือ ซึ่งจะเป็นผู้รับบริการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจตามขอบข่ายที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้กับบริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นได้ โดยไม่ต้องแจ้งเพิ่มเติมแต่อย่างใด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย แจ้งว่า ประกอบกิจการส่งออก ขายส่ง ขายปลีกสินค้าอุปโภคและบริโภคชนิดต่างๆ ไปยังต่างประเทศทั้งหมด และไม่มีลักษณะของการขายหรือจำหน่ายภายในประเทศไทยแต่อย่างไร บริษัทจึงขอหารือว่ากิจการดังกล่าว เข้าข่ายที่จะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจใน ประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การให้ยืมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ร่วมกับสินค้าที่บริษัทเป็นผู้จำหน่าย การให้บริการซ่อมแซม และการเรียกร้องค่าทดแทนกรณีอุปกรณ์เกิดความเสียหาย รวมทั้งการจัดหาผู้ให้บริการขนส่งอุปกรณ์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตและค้าส่ง สารเคมีภัณฑ์และนำเข้าเคมีภัณฑ์บางชนิดจากบริษัทในเครือจากต่างประเทศเพื่อค้าส่งและค้าปลีกให้แก่ลูกค้าในประเทศไทยภายใต้ข้อยกเว้นเรื่องทุนขั้นต่ำ เพื่อเป็นการส่งเสริมการขาย บริษัทมีความประสงค์ที่จะให้ลูกค้ายืมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่บริษัทจำหน่ายโดยไม่คิดค่าเช่า ค่าเสื่อมราคา ค่าสิทธิ ค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายใดๆ โดยมีเงื่อนไขว่าลูกค้าจะซื้อผลิตภัณฑ์จากบริษัทตามระยะเวลาตามปริมาณที่ตกลงร่วมกัน โดยลูกค้าจะใช้อุปกรณ์ดังกล่าวเฉพาะผลิตภัณฑ์ของบริษัท เท่านั้น ลูกค้าแต่ละรายจะต้องเป็นผู้จัดหา ผู้ขนส่ง และชำระค่าขนส่งโดยตรงด้วยตนเอง บริษัทไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับการขนส่ง การซ่อมแซม หรือการบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่ลูกค้าได้ยืมไปทั้งสิ้น บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประสงค์ให้ลูกค้ายืมอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่บริษัทเป็นผู้จำหน่าย เพื่อเป็นการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ของบริษัท โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนใดๆ ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การให้บริการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่บริษัทให้ลูกค้ายืมโดยไม่คิดค่าบริการซ่อมแซม ไม่ถือเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ยกเว้นค่าชิ้นส่วนอะไหล่ เข้าข่ายประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้า ตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนจึงจะประกอบธุรกิจได้ ยกเว้นกรณีบริษัทมีทุนขั้นต่ำตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไปและมีทุนแต่ละร้านค้าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำดังกล่าวจะไม่รวมถึงทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๑. บริษัทจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับการให้ยืมอุปกรณ์แก่ลูกค้าโดยไม่คิดค่าบริการใดๆ ตามลักษณะข้างต้นหรือไม่ ๒. กรณีอุปกรณ์ที่บริษัทให้ลูกค้ายืมนั้นได้รับความเสียหาย หรือไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ บริษัทสามารถที่จะซ่อมแซมอุปกรณ์ดังกล่าวโดยไม่คิดค่าซ่อมใดๆ จากลูกค้า ยกเว้นแต่ค่าชิ้นส่วนอะไหล่ของอุปกรณ์ที่ได้เปลี่ยนทดแทนชิ้นที่เสียหายได้หรือไม่ ๓. ในกรณีอุปกรณ์ที่บริษัทให้ลูกค้ายืมได้รับความเสียหายเกินกว่าจะซ่อมแซมได้อันเนื่องมาจากความผิดของลูกค้า (ไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือประมาท) หรือกรณีลูกค้าไม่สามารถที่จะหาผู้ให้บริการที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการซ่อมแซมอุปกรณ์ได้ บริษัทสามารถเรียกร้องให้ลูกค้าชำระค่าเสียหายในราคาตามมูลค่าทางบัญชีหรือมูลค่าในการเปลี่ยนทดแทนของอุปกรณ์ที่เสียหายดังกล่าวได้หรือไม่ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการค้าปลีกอุปกรณ์หรือไม่	คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ โดยกรณีบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยทุนขั้นต่ำจะหมายถึงทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้ว ๓. กรณีอุปกรณ์ที่ให้ลูกค้ายืมเกิดความเสียหายเกินกว่าจะซ่อมแซมได้ ซึ่งบริษัทมีการเรียกร้องให้ลูกค้าชำระค่าอุปกรณ์ตามมูลค่าทางบัญชีหรือตามมูลค่าทดแทนของอุปกรณ์ที่เสียหาย เข้าข่ายการประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้าตามบัญชีสาม (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๔. บริษัทจัดหาผู้ขนส่งเป็นบุคคลภายนอกสำหรับการขนส่งอุปกรณ์จากบริษัทไปยังสถานที่ของลูกค้าและเรียกชำระเงินค่าขนส่งคืนจากลูกค้าตามที่บริษัทได้จ่ายไปโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ เพิ่มเติม เข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามบัญชีสองหมวด ๑ (๒) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีก่อนประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๔. บริษัทสามารถจัดหาผู้ขนส่งเป็นบุคคลภายนอกสำหรับการขนส่งอุปกรณ์จากบริษัทไปยังสถานที่ของลูกค้า และเรียกชำระเงินค่าขนส่งคืนจากลูกค้าสำหรับค่าขนส่งดังกล่าวตามค่าขนส่งแท้จริงที่บริษัทได้ชำระให้แก่ผู้บริการขนส่งที่เป็นบุคคลภายนอกโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ เพิ่มเติมได้หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีที่คนต่างด้าวได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจแล้วได้มีการควบรวมบริษัท และการดำเนินการภายหลังจากการควบรวมบริษัท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีความประสงค์จะควบรวมกิจการกับบริษัทในเครือ โดยการควบรวมกิจการระหว่างบริษัท A ประกอบธุรกิจนำเข้า และจำหน่ายผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ในเครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง เครื่องยนต์ เครื่องจักรอัตโนมัติ มีคนไทยถือหุ้น ๕๑% และคนต่างด้าวถือหุ้น ๔๙% และบริษัท B ประกอบธุรกิจนำเข้า และจำหน่ายผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ในเครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง เครื่องยนต์ เครื่องจักรอัตโนมัติ มีคนต่างด้าวถือหุ้นบริษัท ๑๐๐% โดยบริษัท B ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ในธุรกิจค้าปลีก และค้าส่งสินค้าเครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง เครื่องยนต์ เครื่องจักรอัตโนมัติในโรงงาน สินค้าผลิตโดยบริษัทในเครือที่ต่างประเทศ ทั้งสองบริษัทมีความประสงค์จะรวมธุรกิจกันโดย บริษัท A จะควบรวมเข้ากับบริษัท B อันทำให้บริษัท A จะสิ้นสภาพนิติบุคคล ซึ่งบริษัท B หลังจากการรับโอน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัท B ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไปแล้ว หากมีการควบรวมกิจการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นบริษัทใหม่ บริษัทที่เกิดขึ้นจากการควบรวมกิจการสามารถประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวข้างต้นต่อไปได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		กิจการแล้วยังคงดำเนินธุรกิจแบบเดิมและมีคนต่างด้าวถือหุ้นข้างมาก จึงขอหารือ ดังนี้ ๑. กรณีดังกล่าว บริษัท B ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ หรือไม่ และ/หรือก่อนการควบรวมกิจการจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าวทราบหรือไม่ ๒. หากบริษัท A และบริษัท B ประสงค์เข้ามาร่วมธุรกิจกัน โดยการควบรวมเป็นบริษัทใหม่ คือบริษัท C ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องการควบรวมบริษัทจำกัดเข้ากัน หลังจากควบรวมบริษัท C ยังคงดำเนินธุรกิจแบบเดิม และมีคนต่างด้าวถือหุ้นมากกว่าคนไทย กรณีดังกล่าว บริษัท C ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ หรือไม่ และก่อนการควบกิจการจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวทราบหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาการให้บริการกรณีที่ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมีการระบุศูนย์บริการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒ ฉบับ คือ เลขที่ XXX และเลขที่ YYY ตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการติดตั้งชิ้นส่วน อุปกรณ์ รวมทั้งประกอบและดัดแปลงรถยนต์ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “T” ใบอนุญาตทั้งสองฉบับมีการระบุสถานที่ให้บริการ คือ ศูนย์บริการ ๑ แห่ง ณ สำนักงานใหญ่ โดยผู้รับบริการ ได้แก่ บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม ตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ภายใต้เครื่องหมายการค้า “T”และลูกค้าของบริษัทอื่น ๆ ตามที่ได้ระบุชื่อไว้ บริษัทจึงขอหารือว่าการให้บริการตามที่ได้รับอนุญาต สามารถให้บริการโดยส่งบุคลากรช่างเทคนิคของบริษัทไปให้บริการติดตั้ง ประกอบ ดัดแปลงตามที่ได้รับอนุญาต ณ พื้นที่ของผู้รับบริการได้ โดยไม่ได้จำกัดว่าต้องกระทำการให้บริการในพื้นที่ของสำนักงานใหญ่เท่านั้น ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาต ภายใต้ใบอนุญาต เลขที่ XXX และใบอนุญาตเลขที่ YYY โดยมีศูนย์บริการ ๑ แห่ง ณ สำนักงานใหญ่เท่านั้น สำหรับกิจกรรมการติดต่อการค้ากับลูกค้าเกี่ยวกับการขอรับบริการ เช่น การติดต่อ รับบริการ ชำระเงินค่าบริการ ออกหรือรับ-ส่ง เอกสารต่างๆ ทางบัญชีให้แก่ลูกค้า เป็นต้น	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๕

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจการค้าปลีกและการค้าส่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือว่า บริษัทฯ มีทุนจดทะเบียนเกินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ดังนั้น การประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าประเภทเครื่องสำอาง อุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้เสริมความงาม และเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นๆ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “S” และ “T” โดยจัดซื้อหรือจัดหาสินค้าดังกล่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงเข้าข้อยกเว้นตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวในประเทศไทยได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจในบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท และ (๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากบริษัทฯ จะประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทฯ จะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้ว เพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ โดยบริษัทฯ ต้องมีทุนขั้นต่ำสำหรับประกอบธุรกิจการค้าปลีก ๑๐๐ ล้านบาท และประกอบธุรกิจการค้าส่ง ๑๐๐ ล้านบาท รวมเป็นทุนขั้นต่ำที่บริษัทฯ ต้องมีเพื่อประกอบธุรกิจทั้งสองเป็น ๒๐๐ ล้านบาท ซึ่งทุนขั้นต่ำดังกล่าวจะไม่รวมถึงทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ กรณีการค้าปลีก ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าได้ ๕ ร้านค้า และการค้าส่งทุน ๑๐๐ ล้านบาทสามารถมีร้านค้าได้ ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าหรือตัวแทนที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามบัญชีสาม (๑๑) (ข) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการจัดหาบริการที่จำเป็นต่อการให้บริการของวิสาหกิจในเครือเดียวกัน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์ประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนในการจัดหานิยายและภาพการ์ตูนลายเส้นในประเทศไทยให้แก่บริษัทในเครือที่ต่างประเทศ โดยมีรูปแบบ คือ ๑. บริษัทเป็นตัวแทนในการจัดหานักเขียนเนื้อเรื่อง (Story) และนักวาดภาพลายเส้น (Drawing) โดยบริษัทในเครือที่ต่างประเทศเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในเนื้อเรื่องและภาพลายเส้น ๒. บริษัทเป็นตัวแทนในการจัดหานิยายและภาพลายเส้นการ์ตูน โดยบริษัทในเครือที่ต่างประเทศเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ เฉพาะในภาพลายเส้นการ์ตูน แต่นักเขียนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในเนื้อเรื่อง ต้นฉบับ และอนุญาตให้บริษัทในเครือที่ต่างประเทศนำเนื้อเรื่องไปดัดแปลง เสริม เติม แต่ง เพื่อนำเผยแพร่ใน website และ application ๓ บริษัทเป็นตัวแทนในการจัดหานิยายและภาพลายเส้นการ์ตูนเพื่อเผยแพร่ใน website และ application โดยบริษัทในเครือที่ต่างประเทศไม่ได้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ทั้งในเรื่องและภาพลายเส้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทประสงค์จะประกอบธุรกิจบริการแก่บริษัทในเครือที่ต่างประเทศ ในการเป็นตัวแทนจัดหานิยายและภาพลายเส้นการ์ตูนเพื่อการนำเนื้อเรื่องและภาพลายเส้นที่ได้ทำการจัดหาไปเผยแพร่ใน website และ application ของบริษัทเพื่อให้บริการแก่ลูกค้าต่อไป ถือว่าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๑) (ข) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการจัดหาบริการที่จำเป็นต่อการให้บริการของวิสาหกิจในเครือเดียวกัน ซึ่งบริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ลักษณะการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นบางประการ เช่น การดำเนินการเรียบเรียงเนื้อหาและภาพลายเส้น หรือการดำเนินการตรวจสอบควบคุม กำกับเกี่ยวกับเนื้อหาและภาพลายเส้น เป็นต้น จะเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		แต่ได้รับอนุญาตให้นำผลงานทั้งเนื้อเรื่องและภาพลายเส้นมาเผยแพร่ ๔. บริษัท เป็นตัวแทนในการจัดหานิยายและภาพลายเส้นการ์ตูน โดยบริษัทในเครือที่ต่างประเทศไม่ได้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์แต่เป็นผู้ร่วมลงทุนในการสร้างภาพลายเส้น ซึ่งได้รับอนุญาตให้นำเนื้อเรื่องที่นักเขียนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์เดิมอยู่มาสร้างเป็นภาพลายเส้นขึ้นใหม่ โดยตกลงกันว่าลิขสิทธ์ของภาพลายเส้นที่ได้ถูกสร้างจะเป็นของนักเขียน บริษัทจึงขอหารือว่า กิจกรรมในแต่ละรูปแบบระหว่างบริษัทกับบริษัทในเครือที่ต่างประเทศ เข้าข่ายเป็นตัวแทนในการจัดหาสินค้าหรือบริการให้กับวิสาหกิจในเครือเดียวกัน ซึ่งจะถือว่าเป็นการทำกิจการตัวแทนที่ได้รับยกเว้นในบัญชีสาม (๑๑) (ข) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ หรือไม่ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวแต่อย่างใด ใช่หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มกราคม ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาธุรกิจให้เช่าอาคารสำนักงาน อาคารโรงงาน และความสัมพันธ์ระหว่างนิติบุคคลที่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทประสงค์ให้ บริษัท B (บริษัทผู้เช่า) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่มีบริษัทแม่เดียวกันเป็นผู้ถือหุ้นคิดเป็น ๙๙ % ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของทั้งสองบริษัท และกรรมการผู้มีอำนาจลงนามกระทำการแทนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทำการของทั้งสองบริษัทเป็นบุคคลเดียวกัน จึงขอหารือว่า ธุรกิจต่อไปนี้ของบริษัทผู้ให้เช่า ๑. ให้เช่าอาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภคของบริษัทบางส่วนเพื่อตั้งเป็นสถานประกอบกิจการสำนักงานแห่งใหญ่ โดยได้ผลตอบแทนเป็นค่าเช่าและค่าบริการ กรณีนี้ผู้ให้เช่าต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ๒. ให้เช่าอาคารโรงงานของบริษัท เพื่อใช้เป็นสถานประกอบกิจการโรงงานผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรหรือเกี่ยวกับอุปกรณ์อะไหล่เครื่องจักร โดยบริษัทจะได้ผลตอบแทนเป็นค่าเช่า กรณีเช่นนี้บริษัทจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทจะให้เช่าอาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภค ให้แก่บริษัทผู้เช่าซึ่งมีความสัมพันธ์ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยได้รับผลตอบแทนเป็นค่าเช่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงาน พร้อมสาธารณูปโภคโดยไม่ต้องขออนุญาต ๒. กรณีบริษัทประสงค์ให้บริษัทในเครือเช่าพื้นที่อาคารเพื่อเป็นสถานประกอบกิจการโรงงานผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรฯ ได้ค่าตอบแทนเป็นค่าเช่าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาธุรกิจให้เช่าอาคารสำนักงานและความสัมพันธ์ระหว่างนิติบุคคลที่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทจะให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภคบางส่วนให้แก่บริษัทอื่น เพื่อตั้งเป็นสถานที่ประกอบกิจการสำนักงานใหญ่ โดยบริษัทได้ผลตอบแทนเป็นค่าเช่าและค่าบริการ ดังนี้ ๑. ให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานแก่ บริษัท A ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น ๔๓.๒๙% ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท ๒. ให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานแก่ บริษัท B ซึ่งบริษัทเป็นผู้ถือหุ้น ๙๙.๙๙% ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัทดังกล่าว ๓. ให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานแก่ บริษัท C ซึ่งบริษัทเป็นผู้ถือหุ้น ๔๙% ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัทดังกล่าว บริษัทขอหารือว่า ธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทจะให้เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานของบริษัทบางส่วนแก่บริษัทซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะดังกล่าวข้างต้น โดยได้รับผลตอบแทนเป็นค่าบริการนอกเหนือจากค่าเช่าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาเงื่อนไขอัตราส่วนเงินกู้ต่อเงินทุนสำหรับธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ๒๑๕ ล้านบาท บริษัทประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์และซอฟแวร์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือสื่อสารเครื่องโทรศัพท์ เครื่องใช้สำนักงาน รวมทั้งอะไหล่และอุปกรณ์ของสินค้าดังกล่าว โดยมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วรวม ๒๐๐ ล้านบาท ในการประกอบกิจการค้าปลีกค้าส่งโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต และบริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสามจำนวน ๕ ธุรกิจ โดยต้องมีทุนขั้นต่ำรวมเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ ล้านบาท และเงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตต้องไม่เกิน ๗ เท่าของเงินทุน บริษัทจึงขอหารือดังนี้ ๑. กิจการค้าปลีกค้าส่งมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วรวม ๒๐๐ ล้านบาท บริษัทสามารถประกอบกิจการค้าปลีกค้าส่งได้โดยไม่จำเป็นต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า เงื่อนไขเงินกู้ทั้งสิ้นไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน พิจารณานับเฉพาะส่วนของเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทควรมีการแยกข้อมูลเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในกรณีที่มีการตรวจสอบ ทั้งนี้ หากอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตฯ ไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุน ถือว่าบริษัทไม่ได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ต่างด้าว และการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในกิจการค้าปลีกค้าส่งจึงได้รับยกเว้นไม่ถูกจำกัดด้วยข้อกำหนดเรื่องอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้เจ็ดเท่าของเงินทุนใช่หรือไม่ ๒. บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจบริการ จำนวน ๕ ประเภทธุรกิจโดยมีข้อกำหนดต้องมีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ล้านบาท โดยไม่รวมทุนที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ และกู้เงินทั้งสิ้นได้ไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุนเงื่อนไขอัตราเงินกู้ไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุนจะต้องพิจารณาแยกตามจำนวนทุนขั้นต่ำของกิจการที่ได้รับอนุญาตใช่หรือไม่ ๓. บริษัทจำเป็นต้องแยกข้อมูลการกู้ยืมเงินและการใช้เงินกู้ยืมในกิจการค้าปลีก และค้าส่งสินค้าออกจากกิจการตามบัญชีสาม ซึ่งเป็นธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวให้ชัดเจนเพื่อให้เงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตมีจำนวนไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินทุนจำนวน ๑๕ ล้านบาท จึงจะไม่ฝ่าฝืนเงื่อนไขอัตราส่วนทุนต่อเงินกู้ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจกรณีได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ โดยเป็นธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น หน่วยความจำ แผงวงจรรวม (Integrated Circuit) ให้แก่บริษัทในเครือ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจำนวน ๓ โครงการ และบริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับการรับจ้างผลิตสินค้า โดยการผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้น มีขั้นตอนการผลิตและเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการผลิตที่คล้ายกัน บริษัทประสงค์ที่จะผลิตสินค้าตามที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนโดยใช้ขั้นตอนการผลิตและเครื่องจักรภายใต้โครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนทั้ง ๓ โครงการร่วมกัน หรือสลับกันในบางกรณี โดยสินค้าที่ได้จากการผลิตที่ใช้เครื่องจักรร่วมกันหรือสลับกันยังคงเป็นสินค้าชนิดเดียวกันที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุน บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. บริษัทจะทำการรับจ้างผลิตสินค้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยมีการ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากการรับจ้างผลิตสินค้าโดยการใช้เครื่องจักรร่วมกันหรือสลับกันระหว่างโครงการหรือการนำเครื่องจักรใหม่มาใช้ร่วมกับเครื่องจักรที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวข้างต้น เป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด และเป็นการดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนข้างต้น ก็จะถือว่าเป็นการรับจ้างผลิตภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่บริษัทได้รับ ทั้งนี้ หากการรับจ้างผลิตสินค้าดังกล่าวเป็นการประกอบธุรกิจที่เกินขอบข่ายของการส่งเสริมการลงทุนกำหนด บริษัทจะประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตได้ โดยต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ใช้ขั้นตอนการผลิตและเครื่องจักรร่วมกันหรือสลับกันระหว่างโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามที่กล่าวข้างต้น ถือเป็นการดำเนินการภายในขอบเขตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มาตรา ๑๒ โดยที่ไม่ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับการรับจ้างผลิตสินค้าตามมาตรา ๑๗ อีกใช่หรือไม่ ๒. หากบริษัทนำเข้าเครื่องจักรใหม่นอกเหนือจากที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาใช้ร่วมกันกับเครื่องจักรที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสำหรับผลิตผลิตภัณฑ์ภายใต้บัตรส่งเสริมทั้ง ๓ โครงการ การผลิตโดยใช้เครื่องจักรใหม่ถือเป็นการผลิตภายในขอบเขตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ โดยไม่ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ อีกใช่หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คุณสมบัติและเงื่อนไขตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจเป็นนายหน้า ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา ได้ขอสอบถามว่า การเข้ามาประกอบธุรกิจของบริษัทดังกล่าวข้างต้นถือว่ามีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนี้ ๑.ในการประกอบธุรกิจให้บริการเป็นตัวแทนนายหน้าขายหลักสูตรอบรมให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ เข้าข่ายเป็นการนำเทคโนโลยีที่สำคัญจากต่างประเทศมาเผยแพร่ในประเทศไทยหรือไม่ ๒. มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่สำคัญให้แก่คนไทยหรือไม่ ๓. มีการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญหรือไม่ ๔. มีการสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (ถ้ามี) มีมูลค่ามากกว่าเงินได้ที่ประเทศไทยต้องสูญเสียให้แก่ต่างชาติหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทซึ่งได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสนธิสัญญาดังกล่าว ซึ่งประเด็นเกี่ยวกับเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการวิจัยและพัฒนา ไม่ใช้บังคับแก่บริษัทซึ่งประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามสนธิสัญญาดังกล่าวข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจตามหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ กรณีได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือและในกลุ่ม ต่อมาบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทจึงขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๑๒ ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ ๑) ศูนย์บริหารการเงิน (TREASURY CENTER) ๒) การกู้ยืมและให้กู้ยืมเงินบาท บริษัทจึงขอหารือว่าธุรกิจตามหนังสือรับรองได้ครอบคลุมถึงธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือและในกลุ่มด้วย ดังนั้น บริษัทสามารถยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๑๗ ธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือและในกลุ่ม และสามารถใช้หนังสือรับรองสำหรับการประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือในกลุ่มแทนใบอนุญาตได้ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากลักษณะหรือขอบเขตธุรกิจภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัตรส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวข้างต้นมีลักษณะเดียวกันหรือครอบคลุมใบอนุญาตประกอบธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือและในกลุ่มที่บริษัทได้รับอนุญาต บริษัทสามารถใช้หนังสือรับรองสำหรับประกอบบริการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือในกลุ่มแทนใบอนุญาตได้ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาจากบัตรส่งเสริมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ธุรกิจรับจ้างประมูลทรัพย์สิน การขายทอดตลาดและการค้าของเก่า รวมทั้งการพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจให้บริการรับจ้างประมูลทรัพย์สิน โดยได้รับใบอนุญาตขายทอดตลาดและค้าของเก่า จากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งบริษัทจะทำสัญญาซื้อขายสินค้ากับผู้ขายในต่างประเทศเพื่อนำสินค้ามาขายต่อในประเทศไทยด้วยวิธีการประมูล บริษัทนำเข้าสินค้าและดำเนินพิธีการศุลกากรในนามของตนเอง ซึ่งกรรมสิทธิ์ในสินค้าตกเป็นของบริษัท บริษัทอาจซ่อมแซมสินค้าเพื่อให้สินค้าประมูลมีมูลค่าสูงขึ้น เมื่อบริษัทประมูลขายได้แล้ว บริษัทจึงจะจ่ายราคาซื้อให้กับบริษัทผู้ขายในต่างประเทศ โดยหักค่าใช้จ่ายในการประมูล ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม และบำรุงรักษา หากสินค้าประมูลไม่ได้ก็จะเสนอขายหรือนำสินค้าเข้าประมูลในคราวถัดไป บริษัทประสงค์จะขอหารือดังนี้ ๑. บริษัทซื้อสินค้าจากผู้ขายในต่างประเทศ โดยนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพื่อขายต่อด้วยการจัดประมูล	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยหุ้นทั้งหมดถือโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ย่อมไม่เข้าลักษณะนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การประกอบธุรกิจของบริษัทตามที่กล่าวจึงไม่อยู่ในข้อบังคับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ หากบริษัทมิได้ดำเนินการในลักษณะให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน หรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่เพียงผู้เดียวเพื่อให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็จะไม่เข้าข่ายความผิดตามมาตรา ๓๖ ของพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		กับผู้ซื้อในประเทศไทย สามารถทำได้หรือไม่ และไม่อยู่ภายใต้การบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากบริษัทเป็นนิติบุคคลสัญชาติไทย มีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกว่ากึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมดจึงไม่ใช่คนต่างด้าวตามมาตรา ๔ ๒. สัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างบริษัท และผู้ขายต่างประเทศเป็นการซื้อขายระหว่างประเทศ และสินค้าตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัททันทีเมื่อบริษัท ได้นำสินค้าเข้ามาในประเทศไทยในนามของบริษัท จึงไม่ถือว่าบริษัทผู้ขายต่างประเทศ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวได้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ขายต่างประเทศ จึงไม่ต้องขอรับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. การประกอบกิจการดังกล่าวของบริษัทเป็นการประกอบธุรกิจของตนเองและเป็นอิสระจากบุคคลอื่น เพื่อมุ่งแสวงหาผลกำไรตามปกติธุระ		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		และบริษัทต่างประเทศไม่ถือว่าประกอบกิจการขายปลีกหรือขายส่งในประเทศไทย ดังนั้น จึงไม่ถือว่าเป็นการให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุน หรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่เพียงผู้เดียว เพื่อให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๖ ของพระราชบัญญัตินี้		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประสงค์จัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศ รวมถึงให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินตนเองผ่านเว็บไซต์ และ ณ สำนักงานภายในประเทศ จึงขอหารือว่าการที่สายการบินจะตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเอง ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้นคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. กรณีคนต่างด้าวเข้ามาถือหุ้นในบริษัทในประเทศไทยเกินร้อยละ ๕๐ เพื่อประกอบธุรกิจรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางทะเล และธุรกิจเป็นนายหน้าจัดหาระวางสินค้าทางทะเล	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ จะเข้ามาซื้อหุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศ ซึ่งจะทำให้บริษัทในประเทศไทยมีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” โดยธุรกิจที่จะลงทุน ดังนี้ ๑. ธุรกิจบริการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยทางทะเล (ซึ่งไม่ได้เป็นเจ้าของเรือหรือเป็นผู้ดำเนินการเดินเรือและยานพาหนะอื่นๆ ที่ใช้ในการขนส่งสินค้าด้วยตัวเอง) ๒. ธุรกิจบริการเป็นนายหน้าจัดหาระวางสินค้าทางทะเล จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้นต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ และการพิจารณาอนุญาตคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มีแนวทาง หรือหลักเกณฑ์การพิจารณาอย่างไร และกรณีที่บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นคนต่างด้าว บริษัทสามารถยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เพื่อให้พิจารณาการประกอบธุรกิจก่อนการเปลี่ยนสถานะเป็นต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจบริการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยทางทะเล และธุรกิจบริการเป็นนายหน้าจัดหาระวางสินค้าทางทะเล เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้ โดยต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การพิจารณาอนุญาตคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จะคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อประเทศไทยในด้านต่างๆ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่น ผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นต้นกรณีบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นคนต่างด้าว บริษัทสามารถยื่น คำขอรับความเห็นชอบในหลักการ ต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อให้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการเปลี่ยนสถานะเป็นต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจนำเข้า จำหน่าย ส่งออกเหล็ก บิลเล็ต เศษเหล็ก คอนกรีต และซีเมนต์ รวมทั้งให้เช่านั่งร้านและอุปกรณ์ส่วนควบที่เกี่ยวข้อง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการค้าส่ง นำเข้า และส่งออกเหล็ก บิลเล็ต และเศษเหล็ก มีทุนจดทะเบียนเกิน ๑๐๐ ล้านบาท ต้องการจะประกอบธุรกิจเพิ่มเติม ดังนี้ ๑. นำเข้า จำหน่าย และค้าส่งผลิตภัณฑ์คอนกรีต ๒. นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ผลิตภัณฑ์ซีเมนต์ ๓. ให้เช่านั่งร้านและอุปกรณ์ส่วนควบที่เกี่ยวข้อง บริษัทจึงขอหารือว่าธุรกิจดังกล่าวอยู่ภายใต้ข้อบังคับแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ หรือจะต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และมีความจำเป็นต้องเพิ่มทุนจดทะเบียนเพื่อให้เป็นตามข้อบังคับ หรือไม่อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้าย ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวได้ซื้อสินค้า และจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในประเทศไทย เข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ของท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีก หรือธุรกิจการค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีก หรือการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้ จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ข้อกำหนดและเงื่อนไขทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน ๒๐๗ ล้านบาท ชำระค่าหุ้นแล้วเต็มจำนวน โดยนำทุนจดทะเบียนใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจภายใต้บัตรส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรมจำนวน ๒ ล้านบาท ธุรกิจค้าปลีกจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท ธุรกิจค้าส่งจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท และในธุรกิจตามใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้อนุญาตแล้วจำนวน ๓ ล้านบาท และธุรกิจส่งออกจำนวน ๒ ล้านบาท รวมทุนขั้นต่ำทั้งสิ้นจำนวน ๒๐๗ ล้านบาท จึงขอหารือว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจภายใต้เงื่อนไขทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดไว้ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจภายใต้เงื่อนไขทุนขั้นต่ำตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ กรณีบริษัทซึ่งประกอบธุรกิจไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก กำหนดให้ต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท กรณีการประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้า และการค้าส่งสินค้าตามบัญชีสาม (๑๔) และ (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนจึงจะประกอบธุรกิจได้ ยกเว้นบริษัทมีทุนขั้นต่ำตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป และต้องมีทุนแต่ละร้านค้าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทสำหรับการค้าปลีก และตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทสำหรับร้านค้าส่ง ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำดังกล่าวจะไม่รวมถึงทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ โดยกรณีบริษัทจดทะเบียนใน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ประเทศไทยทุนขั้นต่ำจะหมายถึงทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้ว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาให้เช่าห้องชุดคอนโดมิเนียมของตนเองแก่บุคคลอื่น	บุคคลต่างด้าวสัญชาติไต้หวันมีกรรมสิทธ์ห้องชุด ๑ ห้องเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของตนเอง ต่อมาได้ย้ายที่อยู่อาศัยจึงไม่มีบุคคลใดอาศัยในห้องชุด มีความประสงค์นำห้องชุดให้บุคคลอื่นเช่าเป็นรายเดือนที่ไม่มีลักษณะเป็นรายวัน หรือเข้าพักอาศัยแบบชั่วคราว โดยเรียกเก็บเงินจากผู้เช่า จึงขอหารือเกี่ยวกับการให้เช่าห้องชุด ดังนี้ ๑. การให้เช่าห้องชุดคอนโดมิเนียมของคนต่างด้าวที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ๒. หากเป็นเรื่องประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว มีวิธีการอย่างไรบ้างในการขออนุญาต หรือต้องปฏิบัติตามขั้นตอนใดบ้าง จึงไม่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๓. หากไม่สามารถนำห้องชุดดังกล่าวออก ให้เช่า คนต่างด้าวมีสิทธิ์นำห้องชุดดังกล่าวให้พนักงานในบริษัทเข้าอยู่อาศัยแทนเพื่อเป็นสวัสดิการได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแล้วนำห้องชุดดังกล่าวมาให้เช่า เข้าข่ายการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนจึงจะประกอบธุรกิจได้ กรณีบริษัทซึ่งเป็นเจ้าของห้องชุดจะนำห้องชุดให้พนักงานอยู่อาศัยเพื่อเป็นสวัสดิการบริษัทนั้นจะต้องมีการระบุเรื่องดังกล่าวไว้ในระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศกำหนดลักษณะการให้บริการ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่พนักงานไว้ชัดเจน และสามารถแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเรียกตรวจสอบได้ จึงจะไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. กรณีคนต่างด้าวว่าจ้างผู้ประกอบการอื่นผลิตสินค้าให้ และนำสินค้าดังกล่าวไปจำหน่ายแก่ผู้บริโภคหรือตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจเป็นผู้สั่งซื้อวัตถุดิบ และนำแบบแปลน (BLUE PRINT) ของจักรยานยนต์ไฟฟ้า ไปจ้างโรงงานในประเทศไทยประกอบขึ้นรูปเป็นจักรยานยนต์ไฟฟ้าตามคำสั่ง และนำจักรยานยนต์ไฟฟ้าดังกล่าวไปจำหน่ายแก่ผู้บริโภคหรือตัวแทนจำหน่ายต่อไป จึงขอหารือว่าลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวจ้างผู้ประกอบการอื่นผลิตสินค้าให้ และนำสินค้าที่จ้างผลิตดังกล่าวไปจำหน่ายแก่ผู้บริโภคหรือจำหน่ายให้แก่ตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย เข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต คนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสินค้าในประเทศรวมทั้งการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ขอหารือว่า ๑. การประกอบธุรกิจผลิตนิเกิลเคลือบ (NICKEL MATTE) โดยส่งออกต่างประเทศ ๒. ประกอบธุรกิจผลิตสังกะสีออกไซด์ (ZINC OXIDE) โดยจำหน่ายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ทั้งสองธุรกิจเข้าข่ายต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าโดยเป็นการผลิตตามรูปแบบและเทคโนโลยีของตนเองเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตสินค้าโดยเป็นการผลิตตามรูปแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนดถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต หรือสินค้าอื่นใดที่ใช้งานแล้วให้กับบริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตยางนอกหรือยางในสำหรับรถยนต์ ประสงค์ประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางรถยนต์ หรือสินค้าอื่นใดที่ใช้งานแล้วให้กับบริษัทในเครือในกลุ่มในลักษณะการค้าปลีกเพื่อให้เกิดการสนับสนุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ หรือสินค้าอื่นใดสำหรับกระบวนการผลิตสินค้าให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าหลักเกณฑ์และระเบียบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการบัญชีสาม (๑๔) ธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทจำหน่ายเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางรถยนต์ หรือสินค้าอื่นใดที่ใช้งานแล้วให้กับบริษัทในเครือในกลุ่ม เข้าข่ายการประกอบธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกโดยไม่ต้องขออนุญาต คนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าปลีกไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท และมีทุนขั้นต่ำแต่ละร้านค้าไม่ต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวซื้อสินค้าและจำหน่ายต่อให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเคมีภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ และกิจการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะอื่น ๆ บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทจะทำการซื้อเคมีภัณฑ์จากบริษัทแม่ที่ญี่ปุ่น (สูตรผลิตเดียวกัน) เพื่อนำมาขายต่อให้บริษัทลูกค้าโดยดำเนินการในสองรูปแบบ คือ ๑. ซื้อสินค้าเคมีภัณฑ์โดยตรงจากบริษัทแม่ซึ่งมีสูตรการผลิตเดียวกันเพื่อขายต่อยังลูกค้าในประเทศ ๒. ซื้อเคมีภัณฑ์จากกลุ่มบริษัทในต่างประเทศที่ผลิตโดยใช้สูตรการผลิตเดียวกันตามที่บริษัทแม่ขายลิขสิทธิ์ให้เพื่อทำการขายต่อไปยังลูกค้าจากทั้งสองกรณีดังกล่าว บริษัทจะต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในการซื้อมาขายไปหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากการซื้อสินค้าและขายต่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต ทั้งสองกรณีดังกล่าวเข้าข่ายการประกอบธุรกิจการค้าส่งสินค้าตามบัญชีสาม ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อน จึงจะประกอบธุรกิจได้ อย่างไรก็ตามหากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าโดยไม่ต้องขออนุญาตคนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาต ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ ทั้งนี้ทุน ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทสามารถมีร้านค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจที่ได้รับอนุญาต และโครงสร้างความสัมพันธ์ของบริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ XXX ในการให้บริการแก่บริษัทในเครือและบริษัทในกลุ่ม ดังนี้ ๑. ให้เช่าที่ดินและอาคารสำนักงานบางส่วนพร้อมทั้งสาธารณูปโภคเพื่อใช้เป็นสถานประกอบการ ๒. ให้คำปรึกษาแนะนำและบริหารจัดการงานด้านทรัพยากรบุคคลและการฝึกอบรม ด้านธุรการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการจัดซื้อ ด้านการวางแผนการผลิต ด้านบริหารสินค้าคงคลัง ด้านซ่อมบำรุงเครื่องจักรที่ใช้ผลิตยางรถยนต์ บริษัทขอหารือว่า กรณีที่บริษัทจะให้บริการแก่บริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือประกอบกิจการ ดังนี้ (๑) เช่าที่ดินและคลังสินค้า เพื่อเป็นสถานที่เก็บยางรถยนต์ (๒) บริการดูแลสินค้าและบริหารจัดการสินค้าคงคลัง และ (๓) ให้บริการแก่ บริษัท ก ซึ่งถือหุ้นโดย บริษัท ข ร้อยละ ๖๙.๙๓ โดยบริษัท ข มี บริษัท A ถือหุ้นร้อยละ ๖๙.๑๙ และ บริษัท A ถือหุ้นในบริษัทร้อยละ ๙๙.๙๙	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะให้บริการเช่าที่ดินและอาคารสำนักงานบางส่วนพร้อมสาธารณูปโภคแก่บริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือเพื่อใช้เป็นสถานประกอบการ ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้ขอบข่ายตามที่บริษัทได้รับใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น แต่หากบริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือนำพื้นที่ที่บริษัทให้เช่าไปให้เช่าต่อ เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการให้เช่าช่วงไม่อยู่ในขอบข่ายตามที่บริษัทได้รับอนุญาต บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ บริษัท ก มีสถานะเป็นบริษัทในกลุ่มของบริษัทตามขอบข่ายของธุรกิจที่ได้ใบอนุญาตดังกล่าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวในประเทศไทยว่าจ้างนิติบุคคลจดทะเบียนที่ต่างประเทศหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยเป็นผู้ให้บริการแก่ตนเอง หรือให้บริการแทนตนให้แก่ลูกค้าที่อยู่ในประเทศไทย	กรณีนี้ บริษัท ก ถือว่าเป็นบริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือของบริษัทหรือไม่ นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในการประกอบธุรกิจ ให้เช่าให้เช่าซื้อ ให้เช่าแบบลิสซิ่งแก่บุคคลทั่วไป ให้กู้แก่ผู้จำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อ M บริษัทอยู่ระหว่างพิจารณาขอรับบริการจากนิติบุคคลในต่างประเทศ ดังนี้ ๑. จ้างนิติบุคคลที่จัดตั้งในต่างประเทศเป็นผู้ให้บริการแก่บริษัท และลูกค้าของบริษัทในประเทศไทยแทนบริษัท โดยได้รับค่าบริการจากบริษัท โดยนิติบุคคลที่จัดตั้งในต่างประเทศจะให้บริการโดยการส่งบุคคลากรเข้ามาบริการในประเทศไทย หรือไม่ส่งบุคคลากรเข้ามาในไทยแต่เป็นการให้บริการทางโทรศัพท์ หรือ ONLINE เท่านั้น ๒. จ้างผู้ให้บริการเป็นนิติบุคคลต่างด้าวที่จัดตั้งในประเทศไทย และผู้ให้บริการดังกล่าวว่าจ้างนิติบุคคลที่จัดตั้งในต่างประเทศสำหรับให้บริการตามข้อ ๑	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทจ้างนิติบุคคลที่จัดตั้งในต่างประเทศเป็นผู้ให้บริการแก่บริษัท หรือลูกค้าของบริษัทในประเทศไทย แทนบริษัทในการให้บริการ เช่น บริการ CALL CENTER หรือ CUSTOMER SERVICE หรือบริการอื่นๆ โดยการส่งบุคคลากรเข้ามาให้บริการในไทย เข้าข่ายประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่หากนิติบุคคลในต่างประเทศหรือผู้รับผิดชอบ หรือพนักงานของบริษัทไม่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพื่อให้บริการดังกล่าว หรือเป็นการให้บริการทางโทรศัพท์ หรือ ONLINE ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ นิติบุคคลในต่างประเทศสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ๒. กรณีบริษัทจ้างผู้ให้บริการเป็นนิติบุคคลต่างด้าวที่จัดตั้งในประเทศไทย และผู้ให้บริการดังกล่าวว่าจ้างช่วงนิติบุคคลที่จัดตั้งในต่างประเทศ เป็นผู้ให้บริการดังกล่าวข้างต้น นิติบุคคลต่างด้าวที่จัดตั้งในประเทศไทย จะต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ส่วนนิติบุคคลต่างด้าวที่จัดตั้งในต่างประเทศที่เป็นผู้รับจ้างช่วงจะต้อง	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จึงขอสอบถามว่านิติบุคคลต่างด้าวทั้ง ๒ กรณี ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ และต้องเข้ามาจดจัดตั้งสำนักงานสาขา หรือนิติบุคคลเพิ่มเติมในประเทศไทยหรือไม่	ขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเฉพาะกรณี มีการส่งบุคคลากรเข้ามาให้บริการหรือดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดในประเทศไทยเช่นเดียวกับ กรณีตามข้อ ๑. ทั้งนี้ คนต่างด้าวที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจในประเทศไทยในรูปแบบนิติบุคคล สามารถยื่นขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในรูปแบบของนิติบุคคลที่จัดตั้ง ดังนี้ (๑) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย (๒) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจนำเข้า ส่งออก จำหน่าย ค้าปลีก และค้าส่งพลาสติกทุกประเภท และผลิตภัณฑ์วัสดุอื่นๆ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๖๕๒ ล้านบาท บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตแผ่นฟิล์มพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรม (PLASTIC PRODUCTS FOR INDUSTRIAL GOODS) บริษัทมีความประสงค์ประกอบธุรกิจนำเข้า ส่งออก จำหน่าย ค้าปลีก และค้าส่งพลาสติกทุกประเภท และผลิตภัณฑ์วัสดุอื่นๆ บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัทเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวได้ซื้อสินค้าและจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในประเทศไทยเข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือการค้าส่ง ตามบัญชีสาม (๑๕) ของบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือธุรกิจการค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตามหากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าปลีก หรือธุรกิจการค้าส่ง โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ทั้งนี้ กรณีธุรกิจส่งออก บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่า สองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจการบริการจัดการโรงแรม	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม รีสอร์ท สถานที่ตากอากาศ หรือประกอบธุรกิจอันเกี่ยวเนื่องเกี่ยวกับการบริการจัดการที่พักแรม เนื่องจากผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยของบริษัท มีความประสงค์จะขายหุ้นให้บริษัทต่างด้าว ซึ่งจะส่งผลทำให้บริษัทเปลี่ยนแปลงสถานะจากนิติบุคคลไทยเป็นนิติบุคคลต่างด้าว บริษัทจึงขอหารือว่าธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรมได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจบริการจัดการโรงแรม ไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ การบริการจัดการโรงแรมที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องเป็น “โรงแรม” ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. ให้เช่าช่วงที่ดินและคลังสินค้าบางส่วนให้แก่บริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตยางนอกหรือยางในสำหรับรถยนต์ ภายใต้การส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานส่งเสริมการลงทุน บริษัทประสงค์เช่าที่ดินและคลังสินค้าของบริษัทในเครือในกลุ่ม คือ บริษัท “B” เพื่อเป็นสถานที่เก็บสินค้า (ยางรถยนต์) จากนั้น บริษัทประสงค์จะให้เช่าช่วงที่ดินและคลังสินค้าส่วนหนึ่งให้แก่บริษัท “C” ซึ่งเป็นบริษัทในเครือและบริษัทกลุ่ม เพื่อเป็นสถานที่เก็บสินค้า และบริการจัดการคลังสินค้าคงคลัง ซึ่งบริษัท และ “B” จะว่าจ้างให้บริษัทในเครือในกลุ่ม คือ บริษัท “D” บริการจัดการคงคลังสินค้าและขนส่งสินค้าให้กับลูกค้าของตนต่อไป บริษัทจึงขอหารือว่า กรณีบริษัทประสงค์ให้เช่าช่วงที่ดินและคลังสินค้าดังกล่าว ให้แก่ บริษัท “C” เข้าข่ายเป็นธุริกจที่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทต่างด้าวประสงค์จะประกอบธุรกิจให้เช่าช่วงที่ดินและคลังสินค้าบางส่วนให้แก่บริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือ ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจาก อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจอยู่แล้ว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการ ๑. บริหารงานควบคุมคลังสินค้า ๒. บริหารงานและควบคุมการขนส่งภายในประเทศ ๓. รับจ้างประกอบยางรถยนต์เข้ากับกระทะล้อ บริษัทประสงค์ประกอบธุรกิจเพิ่มเติม ให้แก่ บริษัท A และบริษัท B ในการให้บริการบริหารควบคุมคลังสินค้าและขนส่งสินค้าในประเทศ โดยเป็นการให้บริการแก่ ลูกค้าของแต่ละบริษัทที่ว่าจ้างต่อไป บริษัทจึงขอหารือว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ตามใบอนุญาตเดิมหรือเข้าข่ายต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับใหม่ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถให้บริการแก่ผู้รับบริการตามขอบเขตธุรกิจที่ระบุไว้ในใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเท่านั้น กรณีบริษัทประสงค์ประกอบธุรกิจให้บริการดังกล่าวแก่ผู้รับบริการรายอื่น บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การให้ใช้พื้นที่ของโรงงานสำหรับสร้างโรงเรือนและติดตั้งเครื่องจักรผลิตไอน้ำจากชีวมวล	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบกิจการผลิต ส่งออกยางนอกและยางในทุกชนิด มีความประสงค์จะให้บริษัทซึ่งประกอบกิจการพลังงานชีวมวล (BIOMASS FUEL) (“คู่ค้า”) ใช้พื้นที่ภายในบริเวณโรงงานของบริษัทฯ เพื่อสร้างโรงเรือนและติดตั้งเครื่องจักรผลิตไอน้ำจากชีวมวล สำหรับใช้เป็นพลังงานในกระบวนการผลิตของโรงงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ๑. การใช้พลังงานชีวมวลทดแทนการใช้ก๊าซธรรมชาติ อีกทั้งกำหนดให้คู่ค้าซื้อของเหลือใช้จากผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อนำมาเป็นพลังงานชีวมวล ๒. บริษัทให้ใช้พื้นที่แก่บริษัทคู่ค้า โดยไม่เรียกเก็บค่าเช่าและหรือเงินอื่นใดตอบแทน และบริษัทจะซื้อพลังงานไอน้ำที่ผลิตโดยบริษัทคู่ค้าทั้งหมด ซึ่งภายใต้สัญญาบริการดังกล่าวจะใช้ระยะเวลาประมาณ ๑๕-๒๐ ปี โดยไอน้ำหรือผลผลิตที่ได้จากโครงการผลิตไอน้ำชีวมวลจะใช้ในโรงงานของบริษัทเพียงผู้เดียวเท่านั้น และเมื่อสิ้นอายุสัญญาบริการ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประสงค์จะให้คู่ค้าใช้พื้นที่ของโรงงานสำหรับสร้างโรงเรือนและติดตั้งเครื่องจักรผลิตไอน้ำจากชีวมวล เพื่อจำหน่ายพลังงานไอน้ำให้แก่บริษัท เพื่อใช้ในกระบวนการผลิต ถือเป็นการประกอบธุรกิจอันเป็นการค้าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		โรงเรือนและเครื่องจักรทั้งหมดจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท หรือให้ลูกค้ารื้อถอนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ข้างหน้า บริษัทจึงขอหารือว่าการอนุญาตให้คู่ค้าใช้พื้นที่ในโรงงานของบริษัทเพื่อสร้างโรงเรือนและติดตั้งเครื่องจักรผลิตไอน้ำชีวมวลสำหรับใช้เป็นพลังงานในกระบวนการผลิตของบริษัท เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม รีสอร์ท สถานที่ ตากอากาศ หรือประกอบธุรกิจอันเกี่ยวเนื่องเกี่ยวกับการบริการจัดการที่พักแรม เนื่องจากผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยของบริษัทที่จะขายหุ้นให้บริษัทต่างด้าว ซึ่งส่งผลทำให้บริษัทเปลี่ยนแปลงสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. ธุรกิจให้บริการจัดการโรงแรมถือเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร ๒. ธุรกิจบริการจัดการโรงแรม มีนิยาม และมีข้อจำกัดหรือขอบเขตในการดำเนินธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไร ๓. การดำเนินธุรกิจบริการจัดการโรงแรม ทางบริษัทส่งคนเข้าไปประจำการ เพื่อให้บริการบริหารจัดการโรงแรมให้ลูกค้าผู้ว่าจ้าง สามารถทำได้หรือไม่อย่างไร ๔. พนักงานของบริษัทสามารถเข้าไปบริหารจัดการโรงแรมในทุกตำแหน่ง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจบริการจัดการโรงแรม ไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรมได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ซึ่งการบริการจัดการโรงแรมที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องเป็น “โรงแรม” ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยการส่งคนเข้าไปประจำการเพื่อให้บริการจัดการตามปกติวิสัยของธุรกิจให้กับผู้ประกอบการเจ้าของโรงแรมที่เป็นผู้ว่าจ้างที่ไม่ใช่ลักษณะของการจัดหาคนหรือพนักงานให้ก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจบริการจัดการโรงแรม แต่ไม่ใช่เป็นการทำกิจการแทนโรงแรม ทั้งนี้ กรณีนิติบุคคลต่างด้าว ให้บริการนอกเหนือจากธุรกิจบริการจัดการโรงแรม โดยจัดหาพนักงานเข้าไปทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ของโรงแรมถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการอื่น ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจาก อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		อาทิ พนักงานส่วนต้อนรับ พนักงานส่วนครัว หัวหน้าฝ่ายบริหารจัดการ ผู้อำนวยการบริหารจัดการ หรือผู้จัดการทั่วไป สามารถทำได้หรือไม่อย่างไร ๕. ธุรกิจบริการจัดการโรงแรม นอกเหนือจากการบริหารจัดการ การให้คำปรึกษาแนะนำในการประกอบธุรกิจด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแล้ว ทางบริษัทสามารถบริหารจัดการด้านอื่นได้ หรือไม่อย่างไร	ธุรกิจของคนต่างด้าว อนึ่งมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การประกอบธุรกิจบริการการจัดการโรงแรม	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม รีสอร์ท สถานที่ตากอากาศ หรือประกอบธุรกิจอันเกี่ยวเนื่องเกี่ยวกับการบริการจัดการที่พักแรม เนื่องจากผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยของบริษัท มีความประสงค์จะขายหุ้นให้บริษัทต่างด้าว ซึ่งส่งผลทำให้บริษัทเปลี่ยนแปลงสถานะจากนิติบุคคลไทยเป็นนิติบุคคลต่างด้าว บริษัทจึงขอหารือว่า ธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า เนื่องจากธุรกิจบริการจัดการโรงแรม ไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ทั้งนี้ การบริการจัดการโรงแรมที่ได้รับยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องเป็น “โรงแรม” ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ อนึ่งมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การประกอบธุรกิจโรงงานผลิตพืช (PLANT FACTORY) โดยการสร้างโรงงานระบบปิด การติดตั้งระบบควบคุมการผลิต	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจ “โรงงานผลิตพืช (PLANT FACTORY)” ดังนี้ ๑. บริษัทสร้างอาคารโรงงานระบบปิด มีการติดตั้งระบบควบคุมการผลิต รวมถึงนำเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่และนวัตกรรมต่างๆ มาใช้ในโรงงาน เช่น เครื่องจักรหุ่นยนต์ใช้ในการปลูกเก็บเกี่ยวพืชเป็นต้น โดยอาศัยองค์ความรู้แขนงต่างๆ เพื่อใช้ในการผลิตพืช มีความแตกต่างจากการปลูกผลิตผลทางการเกษตรทั่วไป ๒. มีวัตถุประสงค์เพื่อการผลิตพืชในสายพันธุ์ต่างๆ เช่น ผักกาดหอม ผักกวางตุ้ง ซึ่งจะปลูกได้ดีในโรงงานที่มีการควบคุมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ๓. รายได้เกิดจากการจำหน่ายผลผลิตพืชที่ได้จากโรงงานผลิตพืชดังกล่าว บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจโรงงานผลิตพืช ถือเป็นธุรกิจที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การปลูกพืชพันธุ์ เช่น ผักกาดหอม ผักกวางตุ้ง เพื่อจำหน่ายดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง (๒) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. การประกอบธุรกิจภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา และการพิจารณาขอบข่ายธุรกิจภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับอยู่แล้ว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ได้รับหนังสือรับรองให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีของสหรัฐฯ ประกอบธุรกิจ ดังนี้ ๑. การค้าปลีก/การค้าส่ง ติดตั้ง ซ่อมแซม บำรุงรักษาให้คำปรึกษา ฝึกอบรม และบริหารจัดการเกี่ยวกับชิ้นส่วน อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องยนต์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องบิน จรวด และยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางทางอากาศ ทางน้ำ หรือการเดินทางในอวกาศ ๒. ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน บริษัทขอหารือเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจว่าอยู่ภายใต้ขอบเขตของหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับอยู่แล้วหรือไม่ ซึ่งธุรกิจที่จะให้บริการ คือ ๑. ฝึกบินภายในภายนอกเครื่องบิน รวมถึงการฝึกอบรมโดยนักบินควบคุมเครื่อง หรือผู้ฝึกสอนหรือกัปตัน ผู้คุมฝึกโดยการปฏิบัติงานจริงในเครื่องบิน ๒. จัดหา	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่คนต่างด้าวซึ่งเป็นวิสาหกิจอเมริกันขอใช้สิทธิประกอบธุรกิจภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวแล้ว ย่อมสามารถประกอบธุรกิจได้ภายใต้ขอบข่ายประเภทธุรกิจตามที่ระบุในหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเท่านั้น หากประสงค์จะประกอบธุรกิจอื่นที่นอกเหนือจากที่ระบุในหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับดังกล่าว สามารถแจ้งขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับใหม่ได้ ทั้งนี้ ประเภทการให้บริการต่างๆ ตามที่หารือ เช่นบริการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือต่างๆ ยังไม่มีความชัดเจนของขอบข่ายกิจกรรมการให้บริการ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บุคคลากรเพื่อทำการบินหรือให้ความช่วยเหลือในการทำการบินของเครื่องบิน ๓. ให้คำปรึกษาทางด้านวิศวกรรมหรือด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของเครื่องบิน ๔. ให้บริการสนับสนุนและกำกับดูแลการพัฒนาและการส่งมอบ การฝึกบินรวมทั้งการฝึกลูกเรือการบิน การฝึกบินจำลอง (SIMULATOR) ขั้นตอนการบิน และเทคนิคการปฏิบัติงานตลอดจนการให้คำแนะนำจากการสังเกตการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ๕. ให้บริการสนับสนุนและสังเกตการณ์การปฏิบัติงานของลูกค้า รวมทั้งให้การตรวจสอบคำแนะนำในการปฏิบัติงานและขั้นตอนการบิน ตลอดจนให้ข้อมูลทางด้านเทคนิคเพื่อกำกับการดูแลการปฏิบัติงานของลูกค้า ๖. ให้บริการสนับสนุนและช่วยเหลือในการพัฒนา และประยุกต์ใช้ความคิดริเริ่มหรือกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยในการบิน และวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการบิน ประกาศทางเทคนิค และขั้นตอนต่างๆ ๗. ให้บริการสนับสนุนออกแบบ การพัฒนา		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		การตรวจสอบความถูกต้องของห้องบังคับเครื่องบิน เพื่อให้สอดคล้องกับขั้นตอนการปฏิบัติของลูกเรือการบิน และเทคนิคการปฏิบัติการบิน หากบริการข้างต้นไม่ครอบคลุมภายใต้หนังสือรับรองที่มีอยู่ บริษัทสามารถขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีของสหรัฐฯ เพิ่มเติมสำหรับธุรกิจดังกล่าวได้หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ รวมทั้งการพิจารณาคำนิยามหรือขอบข่ายของผู้รับบริการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใบอนุญาตเลขที่ XXXในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้แก่บริษัทในกลุ่มของบริษัท คือ ๑. เป็นที่ปรึกษาทางด้านธุรกิจการพาณิชย์ การตลาด การเงิน การบัญชี และการบริหาร ๒. ให้กู้ยืมเงิน ๓. ให้เช่าพื้นที่สำนักงาน รถยนต์ ระบบการสื่อสาร และเครื่องจักร บริษัทจึงขอหารือว่า ๑) บริษัทสามารถประกอบธุรกิจข้างต้นกับ “บริษัทในกลุ่มของบริษัท” คำว่า บริษัทในกลุ่ม หมายถึงทุกบริษัทที่บริษัทเคยแจ้งชื่อไว้ขณะขออนุญาต โดยในอนาคตหากมีบริษัทในกลุ่มเพิ่มขึ้นจะครอบคลุมและเข้าเงื่อนไขของใบอนุญาตนี้ด้วยหรือไม่ ๒) บริษัทในกลุ่ม หมายถึงกลุ่มบริษัทที่บริษัทฯ เข้าไปลงทุนโดยมีความเกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงทางอ้อม โดยมิได้คำนึงถึงร้อยละการถือหุ้น หรือคำนิยาม “บริษัทในกลุ่ม” โดยทั่วไป ใช่หรือไม่ ๓) บริษัทสามารถประกอบธุรกิจกับ “บริษัทในกลุ่ม” ที่ได้รับอนุญาตจนกว่าจะยกเลิกใบอนุญาตใช่หรือไม่ นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทจะให้บริการแก่บริษัทในกลุ่มของบริษัทที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต หากบริษัทในกลุ่มที่จะเพิ่มขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้รับใบอนุญาตฉบับดังกล่าว บริษัทก็สามารถให้บริการแก่บริษัทในกลุ่มดังกล่าวได้ ตามขอบข่ายธุรกิจที่ได้รับอนุญาตจนกว่าจะเลิกประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การค้าส่งผลิตภัณฑ์ไอศกรีมและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ห้องเย็น รถห้องเย็น และตู้แช่แข็ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจนำเข้า- ส่งออก และค้าส่งผลิตภัณฑ์ไอศกรีมและผลิตภัณฑ์โซ่เย็นเสริม (ห้องเย็น รถห้องเย็น ตู้แช่แข็ง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง) บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบริษัทเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าส่งผลิตภัณฑ์ไอศกรีม และค้าส่งผลิตภัณฑ์โซ่เย็นเสริม (ห้องเย็น รถห้องเย็น ตู้แช่แข็ง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง) เข้าข่ายการประกอบธุรกิจตาม บัญชีสาม (๑๕) ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่มีทุนขั้นต่ำซึ่งเป็นทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท คนต่างด้าวจึงจะสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต โดยทุนจดทะเบียนหนึ่งร้อยล้านบาทสามารถมีร้านค้าส่งได้ ๑ ร้านค้า โดยไม่รวมทุนจดทะเบียนที่ใช้เป็นทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้สำหรับประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และไม่รวมทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาคำนิยาม “คนต่างด้าว” ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า มีความประสงค์พัฒนาโครงการประเภทอาคารที่อยู่อาศัยรวม (อาคารชุด) และห้องชุดเพื่อการพาณิชย์ โดยบริษัทมีทุนจดทะเบียน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งหุ้นข้างมากของบริษัท ถือโดย บริษัท กข จำกัด ซึ่งจดทะเบียนจัดตั้งภายใต้กฎหมายไทย โดยบริษัท กข จำกัด มีผู้ถือหุ้น คือ ๑. บริษัท A (จดทะเบียนที่ต่างประเทศ) ถือหุ้นร้อยละ ๔๙ และ ๒. บุคคลสัญชาติไทย จำนวน ๒ รายถือหุ้นรวมกันเป็น ร้อยละ ๕๑ บริษัทขอหารือว่า ๑) ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทถือเป็นนิติบุคคลต่างด้าวหรือไม่ อย่างไร ๒) บริษัทสามารถประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (ประกอบธุรกิจขายห้องชุด) สำหรับโครงการฯ ได้หรือไม่ อย่างไร นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การจัดตั้งบริษัทโดยมีหุ้นอันเป็นทุนมากกว่ากึ่งหนึ่งของบริษัทถือโดยบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งไม่เป็น “คนต่างด้าว” ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทนั้นจะไม่เข้าข่ายเป็น “คนต่างด้าว” ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงไม่อยู่ภายใต้การกำกับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การจำหน่ายเครื่องจักรที่บริษัทใช้งานแล้ว ซึ่งยังอยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานต่อได้ ให้แก่ บริษัทในเครือในกลุ่ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในกิจการผลิตยางนอกหรือยางในสำหรับรถยนต์ บริษัทจะทำการสั่งซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ใหม่เข้ามาเปลี่ยนทดแทนเครื่องจักรและอุปกรณ์เดิม โดยเครื่องจักรที่ผ่านการใช้งานบางส่วนจะถูกทำลายทิ้ง บางส่วนที่ยังอยู่ในสภาพที่สามารถนำไปใช้งานต่อได้จะจำหน่ายให้บริษัทในเครือบริษัทในกลุ่มในลักษณะการค้าปลีก บริษัทจึงขอหารือว่า การค้าปลีกตามที่กล่าวข้างต้น เข้าหลักเกณฑ์และระเบียบการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทต่างด้าวประสงค์จะจำหน่ายเครื่องจักรที่บริษัทใช้งานแล้วที่ยังอยู่ในสภาพที่สามารถนำไปใช้งานต่อได้ ซึ่งเป็นสินค้าที่เหลือจากส่วนที่จะทำลายทิ้ง ให้แก่บริษัทในเครือ บริษัทสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต แต่ทั้งนี้การจำหน่ายนั้นต้องไม่ใช่การจำหน่ายโดยติดต่อกันหลายคราวโดยมีเจตนากระทำเป็นปกติวิสัยของธุรกิจหรือจำหน่ายเพื่อหวังค้ากำไร	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจอยู่แล้ว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ XXX ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ธุรกิจบริการรับจัดการผลิตสินค้าประเภทแผงวงจรพิมพ์สำเร็จรูป (PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY) สำหรับประกอบในอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน ให้แก่ บริษัท B ซึ่งเป็นบริษัทคู่ค้า เนื่องจากบริษัท B จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบการ ใช้งานและคุณสมบัติเหมือนเดิมแต่มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น โดยทางบริษัทเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ ได้แก่ ตัวต้านทาน (RESISTOR) ให้กับชัพพลายเออร์ บริษัทจึงขอหารือว่าการจัดหาวัตถุดิบให้ชัพพลายเออร์ ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจใหม่อีก หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถให้บริการแก่ผู้รับบริการตามขอบข่าย และเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามใบอนุญาตเลขที่ XXX เท่านั้น กรณีที่บริษัทจะประกอบธุรกิจเกินกว่าขอบข่ายและเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ บริษัทจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การแจ้งขอเลขประจำตัวนิติบุคคลสำหรับนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ แจ้งว่า ประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสาร และสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งให้บริการจองตั๋วและจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง บริษัทได้ขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกับกรมสรรพากร และได้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรแล้ว ต่อมาบริษัทได้ยื่นขอมีเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เลขที่ XXX บริษัทจึงขอหารือว่า กรณีบริษัทมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรที่ออกให้โดยกรมสรรพากร และเลขประจำตัวนิติบุคคลออกให้โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้ารวม ๒ เลขหมาย บริษัทควรยึดถือเลขประจำตัวใดเป็นเลขประจำตัวของนิติบุคคล เพื่อบริษัทจักได้ดำเนินการให้ถูกต้อง และแจ้งยกเลิกการใช้เลขประจำตัวอีกเลขหมายต่อไป	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การออกเลขประจำตัวนิติบุคคล ๑๓ หลักของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าให้แก่นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้นิติบุคคลดังกล่าวได้มีเลขประจำตัวนิติบุคคลใช้สำหรับประกอบธุรกิจในประเทศไทยเท่านั้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. นิติบุคคลจดทะเบียนที่ต่างประเทศจะให้กู้ยืมเงิน และรับค้ำประกันหนี้หนี้ ให้แก่บริษัทในเครือในกลุ่มในประเทศไทย รวมทั้งการโอนสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับการให้กู้ยืมและการค้ำประกันหนี้	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ เรียกว่า “บริษัท A” ถือหุ้นร้อยละ ๗๐ ในบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย เรียกว่า “บริษัท B” ขอสอบถาม ดังนี้ ๑. บริษัท A ให้บริษัท B กู้ยืมเงินเพื่อดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ๒. บริษัท B กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศเพื่อดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ๓. บริษัท A จำนำหุ้นที่ตนถือในบริษัท B กับสถาบันการเงินต่างประเทศเพื่อประกันการชำระหนี้ของบริษัท B ตามสัญญากู้ยืมเงินในข้อ ๒ ๔. บริษัท A จำนำสิทธิเรียกร้องของตนในฐานะเจ้าหนี้ของสัญญาให้กู้ยืมเงินตามข้อ ๑. ให้แก่สถาบันการเงินต่างประเทศเพื่อประกันการชำระหนี้ของบริษัท B ในสัญญากู้ยืมเงินในข้อ ๒ ทั้งนี้ธุรกรรมทั้งหมด บริษัท B ลงนามสัญญาในประเทศไทยและส่งเอกสารสัญญาให้บริษัท A และสถาบันการเงินลงนามในต่างประเทศ นอกจากนี้การรับประกันชำระหนี้โดยการจำนำหุ้นและโอนสิทธิ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัท A ให้กู้ยืมเงินแก่บริษัท B และการประกันการชำระหนี้ของบริษัท B ถือเป็นการให้บริการค้ำประกัน หากการออกหนังสือค้ำประกันเงินกู้ดังกล่าวเป็นเหตุให้หรือส่งผลให้มีการดำเนินงานส่วนใดส่วนหนึ่งเกิดขึ้นในประเทศไทย ได้แก่ การทำนิติกรรมสัญญากับผู้กู้และกับผู้ให้กู้ การได้ผลตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใดการปฏิบัติหรือผลที่เกิดขึ้นตามเงื่อนไขการค้ำประกัน การฟ้องคดี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เรียกร้องบริษัท A มิได้รับผลประโยชน์ใดๆ ตอบแทน จึงขอหารือว่าบริษัท A และหรือบริษัท B ต้องขออนุญาตในการทำธุรกรรมดังกล่าวหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. ธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณเป็นคู่สัญญา	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประสงค์ที่จะดำเนินกิจการรับเหมาก่อสร้างครบวงจรในประเทศไทยในนามกิจการร่วมค้าที่มีคู่สัญญาเป็นการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) บริษัท จึงขอหารือว่า ๑. การประกอบธุรกิจของบริษัทอยู่ในขอบข่ายกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณเป็นคู่สัญญาหรือไม่ ๒. การทำงานรับจ้างเหมาเพิ่มเติมจากงานรับจ้างเหมาก่อสร้างเดิม บริษัทอยู่ในข่ายยกเว้น ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่ ๓. กรณีกิจการร่วมค้า (JOINT VENTURE) ทำสัญญารับจ้างแบบเบ็ดเสร็จ (TURN KEY) กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ กฟผ. และในสัญญาร่วมทุนของกิจการร่วมค้า	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีการก่อสร้างเข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๐) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวหรือคนต่างด้าวที่ร่วมลงทุนในกิจการร่วมค้าเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. คนต่างด้าวหรือคนต่างด้าวที่ร่วมลงทุนในกิจการร่วมค้ารับจ้างก่อสร้างเพิ่มเติม จะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจเช่นเดียวกันกับกรณีตามข้อ ๑ ทั้งนี้ การประกอบธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณเป็นคู่สัญญา สามารถประกอบธุรกิจบริการตามสัญญาได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามความในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จะต้องเป็นการทำธุรกิจบริการอื่นตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีคนต่างด้าวในกิจการร่วมค้า หรือกิจการค้าร่วมซึ่งมีหน้าที่เพียงจัดหาอุปกรณ์เครื่องจักร และจัดส่งเข้ามาใน	

		กำหนดขอบข่ายงานของแต่ละบริษัท โดยบริษัทต่างชาติมีหน้าที่เพียงจัดซื้อหาอุปกรณ์หรือเครื่องจักรเข้ามาในประเทศไทย บริษัทต่างชาติจะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ และในกรณีที่กิจการร่วมค้า (CONSORTIUM) ทำสัญญาให้บริการรับเหมาก่อสร้างแบบเบ็ดเสร็จ (TURN KEY) กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ กฟผ. และในสัญญาของกิจการร่วมค้ามีการกำหนดขอบข่ายของแต่ละบริษัทอย่างชัดเจน รวมถึงมีการออกใบแจ้งหนี้ ใบเสร็จรับเงิน เอกสารต่างๆ ในนามของแต่ละบริษัท ซึ่งบริษัทต่างชาติมีขอบข่ายแค่เพียงการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์หรือเครื่องจักรเข้ามาในประเทศไทย บริษัทต่างชาติต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ รวมทั้งในกรณีที่กิจการค้าร่วม (CONSORTIUM) ทำสัญญาให้บริการรับเหมาก่อสร้างแบบเบ็ดเสร็จ (TURN KEY) กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ กฟผ. และในสัญญาของกิจการค้าร่วมฯ มีการกำหนดขอบข่ายของแต่ละบริษัทอย่างชัดเจน รวมถึงมีการออกใบแจ้งหนี้ ใบเสร็จรับเงิน เอกสารต่างๆ ในนามของแต่ละบริษัท โดยบริษัทต่างชาติเพียงการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์หรือเครื่องจักรเข้ามาในประเทศไทย	ประเทศไทย โดยไม่ได้เข้ามาดำเนินการในประเทศไทยก็ไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาต	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		โดยผู้ว่าจ้าง/คู่สัญญากิจการร่วมค้าฯ ต้องโอนเงินในสัดส่วนที่บริษัทฯ รับผิดชอบไปยังบัญชีของบริษัทฯ ในต่างประเทศ กรณีนี้บริษัทต่างชาติ ต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ผ่านการคัดกรองคุณภาพ “เมล็ดพันธุ์ตกเกรด” ที่เหลือจากกระบวนการประกอบธุรกิจเพาะขยายพันธุ์พืชและปรับปรุงพันธุ์พืช	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสาม (๒๐) การเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช โดยจะต้องดำเนินการวิจัย พัฒนา ผลิตและจำหน่ายเมล็ดพันธุ์เท่านั้น เมล็ดพันธุ์ที่เหลือจากการคัดคุณภาพจะต้องทำลายทิ้งทั้งหมด โดยเงื่อนไขเฉพาะโครงการที่ระบุไว้ต้องดำเนินการวิจัย พัฒนา ผลิต และจำหน่ายเมล็ดพันธ์เท่านั้น โดยเมล็ดพันธุ์ที่เหลือจากการคัดคุณภาพจะต้องทำลายทั้งหมด และเมล็ดพันธุ์ที่เหลือจากการคัดคุณภาพจะต้องไม่มีรายได้จากการจำหน่าย โดยในกระบวนการข้างต้นของบริษัท จะมีผลพลอยได้เป็นเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ผ่านการคัดกรองคุณภาพ (หรือเรียกว่า “เมล็ดพันธุ์ตกเกรด”) ได้แก่ เมล็ดเสียจากกระบวนการคัดแยก เมล็ดแตก หัก เมล็ดปนฝุ่น เมล็ดร่วงหล่น ฝักเสีย บริษัทเห็นว่าการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ตกเกรดดังกล่าว ที่เป็นผลพลอยได้ไม่เข้าข่ายการทำนา ทำไร่ หรือทำ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทประกอบกิจการเพาะขยายพันธุ์พืชและปรับปรุงพันธุ์พืช โดยในกระบวนการจะเกิดเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ผ่านการคัดกรองคุณภาพ “เมล็ดพันธุ์ตกเกรด” และบริษัทจะนำเมล็ดพันธุ์ที่ตกเกรดดังกล่าวไปจำหน่ายนั้น จะเข้าข่ายเป็นการทำธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง (๒) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		สวน ตามบัญชีหนึ่ง (๒) และการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรพื้นเมืองที่ตามบัญชีสาม (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงขอสอบถามว่าหากบริษัทมีความประสงค์จะจำหน่ายผลพลอยได้ที่เป็นเมล็ดพันธุ์ตกเกรดดังกล่าว จะสามารถทำได้เช่นเดียวกับการจำหน่ายซังข้าวโพดที่ถือเป็นผลพลอยได้ได้หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การประกอบธุรกิจส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการจัดซื้อสินค้าประเภทอุปกรณ์ออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬา และเครื่องแต่งกายทุกประเภท รวมทั้งส่วนประกอบของอุปกรณ์ออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬาในประเทศไทย และจำหน่ายไปยังต่างประเทศ บริษัทขอหารือว่า ๑. บริษัทมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนหรือเพิ่มผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลสัญชาติไทยหรือไม่ ๒. ธุรกิจส่งออกสามารถถือหุ้น ๑๐๐ % และบริหารงานโดยบุคคลต่างชาติได้หรือไม่ ๓. บริษัทมีความจำเป็นต้องขอมีใบอนุญาตสำหรับธุรกิจของชาวต่างชาติหรือไม่ นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทเป็น “คนต่างด้าว” ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบธุรกิจจัดซื้อสินค้าประเภทอุปกรณ์ออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬา และเครื่องแต่งกายทุกประเภท รวมทั้งส่วนประกอบของอุปกรณ์ออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬาในประเทศไทย เพื่อจำหน่ายไปยังต่างประเทศถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การประกอบธุรกิจส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบกิจการ ส่งออก ขายส่ง ขายปลีกผลไม้ตามฤดูกาลทุกชนิด ผลไม้แช่แข็งทุกชนิด ผลไม้อบแห้งทุกชนิดไปยังต่างประเทศ และประกอบกิจการส่งออก ขายส่ง ขายปลีกแร่เหล็ก และผลิตภัณฑ์จากไก่ทุกชนิดไปยังต่างประเทศ ซึ่งไม่มีลักษณะของการขายหรือจำหน่ายภายในประเทศแต่อย่างใด บริษัทจึงขอหารือว่า การที่บริษัทดำเนินการดังกล่าวเข้าข่ายที่จะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจโดยเป็นธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	คนต่างด้าวประสงค์จะประกอบธุรกิจจำหน่ายรถจักรยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย โดยมีลักษณะการดำเนินธุรกิจ ๑. นำเข้าวัสดุ อะไหล่ และชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ไฟฟ้าเข้ามาในประเทศไทย ๒. บริษัทจะเป็นผู้ผลิตและประกอบรถจักรยานไฟฟ้าในประเทศไทย ๓. บริษัทจะส่งออกไปยังต่างประเทศ รวมถึงขายและหรือเป็นตัวแทนจำหน่ายภายในประเทศ จึงขอหารือว่าหากบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้ว จะสามารถประกอบกิจการดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทฯ จะต้องดำเนินการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยบริษัทต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. นิยาม“คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทเป็นผู้ถือหุ้นโดยตรงและโดยอ้อมในบริษัทจำนวน ๔ บริษัท ประกอบด้วย บริษัท A จำกัด, บริษัท B จำกัด, บริษัท C จำกัด และบริษัท Dจำกัด “บริษัทที่เกี่ยวข้อง” บริษัทมีความประสงค์ขอหารือ ลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท คือ การค้าปลีกอุปกรณ์ตกแต่งบ้านและสินค้าไลฟ์สไตล์ โดยมีโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทและบริษัทที่เกี่ยวข้องตามที่แจ้ง ซึ่งบริษัทเข้าใจว่า บริษัทและบริษัทที่เกี่ยวข้องไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าวตามมาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทและบริษัทที่เกี่ยวข้องจึงไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย คือ บริษัทที่มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดย ๑) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือ ๒) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือ ๓) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยที่มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” หากบริษัทไม่เข้าข่ายเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ ดังกล่าวข้างต้น จึงไม่อยู่ภายใต้กำกับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
	๑. คนต่างด้าวได้รับเงินสนับสนุนแบบให้เปล่าจากหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ในโครงการลดการปล่อยก๊าซไนตรัสออกไซด์ในกระบวนการผลิตคาโปแลคตัม เพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายคาโปรแลคตัม และเม็ดไนล่อน โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุน จาก BOI มีความประสงค์จะลดการปล่อยก๊าซไนตรัสออกไซด์จากกระบวนการผลิต ขณะนี้อยู่ระหว่างการลงนามบันทึกข้อตกลงกับ “NACAG” ซึ่งจัดตั้งโดยกระทรวงสิ่งแวดล้อมคุ้มครองธรรมชาติและความปลอดภัยทางปรมาณู (BMU) แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดย NACAG จะให้การสนับสนุนเงินทุนให้เปล่าแก่บริษัท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการติดตั้งอุปกรณ์ลดก๊าซไนตรัสออกไซด์ โดย NACAG จะชำระค่าอุปกรณ์และค่าติดตั้งทั้งหมดให้กับผู้ขายโดยตรง และสนับสนุนเงินทุนให้เปล่าสำหรับการติดตั้ง ดำเนินการและตรวจวัดผลการดำเนินการ โดยบริษัทจะดำเนินการเปิดบัญชีธนาคารแยกต่างหากจากบัญชีธุรกิจอื่นๆ และเมื่อสิ้นสุดโครงการเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ จะตกเป็นทรัพย์สินของบริษัท โดย NACAG จะจ่ายเงินสนับสนุนให้แก่บริษัทแยกเป็นสองส่วน คือ (๑) จ่ายให้บริษัทรายเดือนเท่ากันทุกเดือน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทได้รับเงินทุนแบบให้เปล่าจากหน่วยงานรัฐบาลดังกล่าวข้างต้น สำหรับดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดการปล่อยก๊าซไนตรัสออกไซด์ในกระบวนการผลิตคาโปแลคตัมของบริษัทเอง และการตรวจวัดผลการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีบริษัทจะโอน หรือขายสิทธิในคาร์บอนเครดิตที่ได้รับจากการดำเนินโครงการดังกล่าว ให้แก่ผู้ประกอบการอื่นที่มีความประสงค์ลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจก โดยได้รับค่าตอบแทนจากการโอนหรือขายดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เพื่อใช้ในการชำระค่าจ้างให้กับบุคคลที่ทำหน้าที่ในการติดต่อประสานงานกับ NACAG (๒) จ่ายให้อัตราร้อยละ ๕ ของยอดเงินทุกคราวที่จ่ายให้ผู้ขายของบริษัท เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารโครงการ โดยเงินที่ได้รับการสนับสนุนทั้งหมดจาก NACAG บริษัทจะใช้ในโครงการนี้เท่านั้น ทั้งนี้ ปริมาณคาร์บอนเครดิตที่บริษัทได้มาจะนำไปใช้ลดปริมาณคาร์บอนที่มาจากการผลิตโปรแลคตัมของบริษัท และในอนาคตหากมีเหลือบริษัทอาจจำหน่ายในประเทศต่อไป เงินจากการขายคาร์บอนเครดิตดังกล่าวจะถือเป็นรายได้อื่นของบริษัท บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. กรณีที่บริษัทรับเงินทุนให้เปล่าบริษัทจาก NACAG ดังกล่าวข้างต้น ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ถูกต้องหรือไม่ ๒. หากในอนาคตบริษัทจะจำหน่ายคาร์บอนเครดิตที่บริษัทได้มาจากโครงการดังกล่าว		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จะถือเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ และหากบริษัทประสงค์จะยื่นคำขออนุญาตจะต้องระบุชื่อผู้ใช้สิทธิในการใช้คาร์บอนเครดิต (ระบุชื่อผู้ซื้อแบบเฉพาะเจาะจง) หรือไม่อย่างไร		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
	๒. การประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนของสถาบันการเงินที่เข้าข่ายธุรกิจบริการที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวให้บริการ E-COMMERCE ภายใต้ชื่อทางการค้า “A” (แพลตฟอร์ม) บริษัทต้องการให้ผู้ขายสินค้าบนแพลตฟอร์มเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายใต้การกู้ยืมเงินจากพันธมิตรของบริษัทที่เป็นธนาคารพาณิชย์ที่ประกอบธุรกิจสินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพ โดยธนาคารจะเป็นผู้วิเคราะห์ และให้สินเชื่อดังกล่าว บริษัทจะเป็นผู้หักรายได้จากการขายสินค้าบนแพลตฟอร์มนำส่งให้แก่ธนาคารผู้ให้สินเชื่อตามที่ผู้ขายได้ยินยอมตกลงกับธนาคาร โดยธนาคารพาณิชย์ จะแต่งตั้งให้บริษัทเป็นตัวแทนทางการเงิน (BANKING AGENT) จึงขอหารือว่า กรณีที่บริษัทหักรายได้อัตโนมัติและนำส่งตามที่ได้รับมอบหมายจากธนาคารผู้ให้สินเชื่อในรูปแบบตัวแทนทางการเงิน (BANKING AGENT) ดังกล่าวเป็นการทำธุรกิจบริการหรือไม่ และหากเป็นธุรกิจบริการจะเข้าข่ายเป็นตัวแทนของสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นธุรกิจบริการที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ในบัญชีสาม (๒๑) ตาม	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจบริการการเป็นตัวแทนของสถาบันการเงินที่เข้าข่ายธุรกิจบริการที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ บริษัทสามารถดำเนินการดังกล่าว โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและส่งออกสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจออกแบบ ผลิตและส่งออกอุปกรณ์เครื่องสำอางประเภทแปรงแต่งหน้าโดยไม่มีการรับจ้างผลิตให้บุคคลภายนอกแต่อย่างไร บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจของบริษัทดังกล่าวข้างต้น จำเป็นต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและส่งออกอุปกรณ์เครื่องสำอางประเภทแปรงแต่งหน้าไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๖

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณเป็นคู่สัญญาตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศแจ้งว่า บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ ๑) บริการจัดหา ติดตั้ง ตรวจสอบ และทดสอบสายไฟฟ้าใต้ดินแรงสูงสำหรับโครงการการก่อสร้างอุโมงค์สายส่งระหว่างสถานีลาดพร้าวถึงสถานีวิภาวดี ให้แก่ การไฟฟ้านครหลวง ตามใบอนุญาตเลขที่ XXXXX และ ๒) บริการจัดหา ติดตั้ง ตรวจสอบ และทดสอบสายไฟฟ้าใต้ดินแรงสูง สำหรับโครงการก่อสร้างอุโมงค์สายส่งระหว่างสถานีลาดพร้าวถึงวิภาวดี ให้แก่ การไฟฟ้านครหลวง ตามใบอนุญาตเลขที่ XXXXX ซึ่งบริษัทได้ดำเนินงานตามที่ได้รับอนุญาตเรียบร้อยแล้ว และไม่มีภาระผูกพัน บริษัทขอหารือว่า การไฟฟ้านครหลวงได้มีหนังสือมายังบริษัทเพื่อแจ้งให้บริษัทดำเนินการซ่อมบำรุงสายส่งไฟฟ้าใต้ดินที่มีน้ำมันรั่วไหล (OIL LEAKS OF THE UNDER GROUNDCABLE) สำหรับโครงการก่อสร้างอุโมงค์สายส่งระหว่างสถานีบางกะปิถึงสถานีชิดลม และโครงการการก่อสร้างอุโมงค์สายส่งระหว่างสถานี	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการที่มีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณเป็นคู่สัญญาซึ่งเป็นการทำธุรกิจอื่นตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งเป็นไปตามความในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ลาดพร้าวถึงสถานีวิภาวดี และอาจมีการแจ้งให้บริษัทเข้ามาดำเนินงานดังกล่าวเป็นระยะตามรอบบำรุงรักษาซ่อมแซมสำหรับโครงการดังกล่าว บริษัทเข้าใจว่า การให้บริการดังกล่าวของบริษัทแก่การไฟฟ้านครหลวงมีลักษณะเป็นธุรกิจบริการซ่อมแซมบำรุงรักษาฯ ตามบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงทำให้บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการดังกล่าวให้แก่การไฟฟ้านครหลวงซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยการงบประมาณ และเป็นคู่สัญญาได้โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบกิจการท่าเรือ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบกิจการเป็นผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิง และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ภายใต้เครื่องหมายการค้าชื่อ “C” ได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความประสงค์จะประกอบกิจการท่าเรือเดินทะเล ซึ่งตั้งอยู่ ณ คลังน้ำมันสุราษฎธานี โดยท่าเรือดังกล่าวมีวัตถุประสงค์สำหรับการบรรทุก หรือขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเท่านั้น มิได้ให้บริการท่าเรือแก่บุคคลอื่นใดโดยคิดค่าบริการทางการค้า บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบกิจการท่าเรือเดินทะเลโดยท่าเรือดังกล่าวมีวัตถุประสงค์สำหรับบรรทุกหรือขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงในกิจการของบริษัทฯ และ ผู้ร่วมค้า JOINT VENTURE เท่านั้น มิได้ให้บริการแก่บุคคลอื่นใดโดยคิดค่าบริการทางการค้า กิจการดังกล่าวถือเป็นกิจการต้องห้ามตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบกิจการท่าเรือเพียงเพื่อใช้สำหรับการบรรทุกหรือขนถ่ายน้ำมันของบริษัทเท่านั้นมิได้ให้บริการแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. หากบริษัทประกอบกิจการท่าเรือโดยมีการให้เช่าหรือให้บริการแก่บุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ถือเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี กรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวซึ่งเป็นเจ้าของห้องชุดจะให้เช่าห้องชุดแก่บุคคลอื่นเป็นการชั่วคราว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ได้กรรมสิทธิ์ในห้องชุดสำหรับการพักอาศัยซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทยมีความประสงค์ที่จะปล่อยเช่าห้องชุดดังกล่าวเป็นการชั่วคราวให้แก่ผู้เช่า โดยจะลงนามในสัญญาเช่าที่ต่างประเทศ และสัญญาเช่าจัดเก็บไว้ที่ต่างประเทศ จะมีการชำระค่าเช่าไปยังต่างประเทศ ไม่มีลูกจ้างและไม่มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในประเทศไทย นอกเหนือจากค่าบำรุงรักษาห้องชุด บริษัทไม่ได้มีเทคโนโลยี ข้อมูล หรือทักษะไม่ว่าประเภทใดที่จะถ่ายทอดให้กับบุคคลใดในประเทศไทย บริษัทจึงไม่สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้ พรบ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้หากการให้เช่าห้องชุดดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาต เนื่องจากไม่สามารถจัดทำข้อมูลเพื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้ บริษัทเข้าใจว่า การให้เช่าทรัพย์สินดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาต เนื่องจาก ๑. บริษัทไม่ได้มีข้อตกลงประการใดต่อผู้เช่านอกเหนือไปจาก “การให้เช่าทรัพย์สิน” ซึ่งไม่อยู่ภายใต้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแล้วนำห้องชุดดังกล่าวมาให้เช่าเข้าข่ายการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนจึงจะประกอบธุรกิจได้ การพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ คณะกรรมการฯ พิจารณาโดยคำนึงผลดีผลเสียในด้านต่าง ๆ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนกรณีการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือทักษะประเภทใดเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งจะสอดคล้องกับประเภทธุรกิจที่ขออนุญาต	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บังคับของ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่มีการตกลงประการใดที่เข้าข่าย “รับจ้างทำของ” และไม่ได้ให้บริการประเภทใดแก่ผู้เช่า ๒. ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สัญญาอยู่นอกเหนือการบังคับใช้ของกฎหมายไทย เนื่องจากสัญญาเช่าทำขึ้นนอกประเทศไทย และได้รับค่าเช่าที่ชำระเข้าบัญชีนอกประเทศไทย จึงขอหารือว่าความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวซึ่งเป็นเจ้าของห้องชุดหรือห้องเช่าจะให้เช่าห้องชุดหรือห้องเช่าแก่บุคคลอื่นเป็นการชั่วคราว โดยการให้เช่าจะดำเนินการโดยบริษัทที่เป็นผู้ให้บริการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	คนต่างด้าวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาซื้อห้องชุดจากบริษัท ก ซึ่งเป็นผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต่อมาคนต่างด้าวจะนำห้องชุดมอบให้ บริษัท ก เพื่อนำห้องชุดออกให้บุคคลที่สามเช่าเป็นการชั่วคราว (RENTAL POOL) โดยแบ่งรายได้บางส่วนตามอัตราส่วนที่ตกลงกันไว้ในสัญญาโอนสิทธิการให้ใช้ห้องชุดชั่วคราว โดยคนต่างด้าวซึ่งเป็นเจ้าของห้องชุดไม่ได้เป็นคู่สัญญากับบุคคลที่สามหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้เช่าห้องชุดหรือการให้บริการใดๆ หรือการเรียกเก็บเงินระหว่างบริษัท ก กับบุคคลที่สามแต่อย่างใด จึงขอหารือ ดังนี้ ๑. การที่บุคคลคนต่างด้าวโอนกรรมสิทธิห้องชุดให้กับบริษัท ก เพื่อดำเนินการดังกล่าวข้างต้นเป็นครั้งคราวจะถือว่าบุคคลต่างด้าวดังกล่าวประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวซึ่งถือกรรมสิทธิในห้องชุดในอาคารชุดหรือห้องเช่าในอาคารที่พักอาศัยแล้วนำมาให้เช่าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนจึงจะประกอบธุรกิจได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๒. หากบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นคนต่างด้าวทำสัญญาเช่าบ้านพักหรือห้องพักระยะยาว ๓๐ ปี จากบริษัท ก และโอนกรรมสิทธิ์การให้ใช้บ้านพักหรือห้องพักของตนให้กับบริษัท ก เป็นการชั่วคราวเป็นครั้งคราวเพื่อแลกกับส่วนแบ่งเงินรายได้ในลักษณะเดียวกันข้างต้น จะถือว่าบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นคนต่างด้าวดังกล่าวประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต แปรรูป ส่งออก และจำหน่ายน้ำเชื่อมและส่วนผสมอาหารทุกชนิด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทประกอบกิจการผลิต แปรรูป ส่งออก จำหน่ายน้ำเชื่อม และส่วนผสมอาหาร ทุกชนิด บริษัทจึงขอหารือว่าธุรกิจของบริษัทเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อมผ่านกระบวนการผลิตดังกล่าวในโรงงานของบริษัทตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศ หรือต่างประเทศถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท หากบริษัทประกอบธุรกิจให้บริการผลิตสินค้าตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการให้บริการรับจ้างผลิตอันเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การพิจารณาคำนิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทมีผู้ถือหุ้นในบริษัทจำนวน ๔ บริษัท ประกอบด้วย บริษัท A จำกัด, บริษัท B จำกัด, บริษัท C จำกัด และบริษัท D จำกัด จึงขอหารือ ดังนี้ ๑. บริษัท A จำกัด, บริษัท B จำกัด, และบริษัท C จำกัด มีโครงสร้างการถือหุ้นเหมือนกัน ซึ่งประกอบด้วยผู้ถือหุ้น ๓ กลุ่ม คือ ๑) บริษัทที่จัดตั้งขึ้นที่ต่างประเทศถือหุ้นร้อยละ ๔๙.๙๙ (“ผู้ถือหุ้นกลุ่ม ก”) ๒) กลุ่มบริษัทซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยถือหุ้นร้อยละ ๔๙.๘๕ (“ผู้ถือหุ้นกลุ่ม ข”) และ ๓) กลุ่มบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยถือหุ้นร้อยละ ๐.๑๖ (“ผู้ถือหุ้นกลุ่ม ค”) กรณีนี้จะถือว่าทั้ง ๓ บริษัท เป็น”คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ หรือไม่ ๒. กรณีข้อบังคับของ บริษัท A จำกัด, บริษัท B จำกัด, และบริษัท C จำกัด มีการกำหนดสิทธิในการเลือกและแต่งตั้งกรรมการของกลุ่มผู้ถือหุ้นแต่ละกลุ่ม	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การพิจารณาสถานะการเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีบริษัทจำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยที่มีการถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมตามลำดับชั้น โดยบริษัทซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยจะพิจารณา ดังนี้ ๑. หากบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทย (๑) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยบุคคลธรรมดาซึ่งไม่ได้มีสัญชาติไทย หรือ (๒) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของบริษัทนั้นถือโดยนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย และ ๒. หากบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทย (๑) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยบุคคลธรรมดา ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือ (๒) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือ (๓) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยบริษัทจำกัดตามข้อ ๑	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		และการเลือกประธานคณะกรรมการ รวมถึงการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมผู้ถือหุ้นแตกต่างกัน เช่น ผู้ถือหุ้นกลุ่ม ก มีสิทธิเลือกกรรมการได้มากกว่าผู้ถือหุ้นกลุ่มอื่น และผู้ถือหุ้นกลุ่ม ก มีสิทธิออกเสียงชี้ขาดในการเลือกประธานกรรมการหากคะแนนเสียงเท่ากัน กรณีเช่นนี้จะถือว่าทั้ง ๓ บริษัท เป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การนำเข้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทได้รับใบอนุญาตให้ใช้ที่ดิน และประกอบธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตขนมอบ ขนมปังกรอบ และบิสกิต โดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือคุณสมบัติของบริษัท เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ โดยบริษัทได้ขออนุญาตนำหรือสั่งอาหารเข้ามาในราชอาณาจักร บริษัทจึงหารือว่า “การนำเข้าอาหารหรือวัตถุดิบ เพื่อนำมาใช้ในการผลิตขนมปังอบกรอบ และบิสกิตเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่”	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าของบริษัทเอง การนำเข้าวัตถุดิบดังกล่าวไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การพิจารณาการประกอบธุรกิจการค้าส่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๕ ล้านบาท ประสงค์จะประกอบกิจการค้าส่งผลิตภัณฑ์สาร SULFURIC ACID ซึ่งบริษัทผลิตผลิตภัณฑ์นี้โดยการนำสาร SULFURIC ACID ๙๘% มาเจือจางกับน้ำเปล่าให้เหลือความเข้มข้น ๕๐% ซึ่งขณะเจือจางจะเกิดปฏิกริยาความร้อน ทำให้ต้องใช้เครื่องลดความร้อนที่มีกำลัง ๒๑.๗๖-๒๗.๒ แรงม้า เมื่ออุณหภูมิลดลงจึงใส่บรรจุภัณฑ์ขาย บริษัทจึงอยากทราบว่า “ขั้นตอนดังกล่าวนี้ เข้าข่ายกิจการค้าส่ง ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ๒๕๔๒ หรือไม่”	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากกระบวนการดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นการผลิตและบริษัทจำหน่ายผลิตภัณฑ์สาร SULFURIC ACID ให้แก่ผู้ประกอบการอื่นเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหรือผู้จัดจำหน่ายเข้าข่ายเป็นการค้าส่ง ตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัท ใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจการค้าส่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท ชำระค่าหุ้นเต็มมูลค่า บริษัทประกอบกิจการค้าส่งเสาเข็มชาร์จอุปกรณ์ไฟฟ้าโซล่าเซลล์กักเก็บพลังงานไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้าโซล่าเซลล์ อุปกรณ์เสริมที่เกี่ยวข้องกับการกักเก็บพลังงาน อุปกรณ์สำหรับอัดประจุไฟฟ้าสำหรับยานพาหนะไฟฟ้าและระบบพลังงานอัจฉริยะ โดยเป็นการค้าส่งในประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่า “การดำเนินกิจการดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่”	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจการค้าส่งอาหารเสริมเพื่อสุขภาพ ยา และเครื่องสำอาง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจนำเข้าเพื่อค้าส่งสินค้าประเภทอาหารเสริมเพื่อสุขภาพ ยา และเครื่องสำอางภายในประเทศไทย โดยมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท ที่ชำระเต็มจำนวนแล้ว โดยบริษัทใช้ทุนดังกล่าวเพื่อประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าดังกล่าว บริษัทจึงขอหารือว่า “การค้าส่งดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นในการขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้หรือไม่”	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การพิจารณาธุรกิจการผลิตสินค้าและการค้าส่งสินค้า	คนต่างด้าวประสงค์จะประกอบกิจการผลิตแผ่นโมดูลสำหรับเชื่อมต่ออุปกรณ์ไฟฟ้า โดยเบื้องต้นจะซื้อวัตถุดิบ (แผ่นอลูมิเนียม และแผ่น BACK UP BOARD) และนำมาตัดตามขนาดที่ลูกค้าต้องการ เจาะรูนำร่องสำหรับติดตั้งอุปกรณ์เพื่อเชื่อมต่ออุปกรณ์ไฟฟ้าลงบนแผ่นโมดูลดังกล่าว และทำการห่อสินค้าเพื่อจัดส่งให้โรงงานผลิตแผ่นวงจรต่อไป บริษัทเข้าใจว่าขอบข่ายธุรกิจดังกล่าวเป็นการผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กระบวนการซื้อวัตถุดิบ (แผ่นอลูมิเนียม และแผ่น BACK UP BOARD) และนำมาตัดตามขนาดที่ลูกค้าต้องการ และเจาะรูนำร่องสำหรับติดตั้งอุปกรณ์เพื่อเชื่อมต่ออุปกรณ์ไฟฟ้าลงบนแผ่นโมดูล เพื่อจำหน่ายแก่โรงงานสำหรับผลิตแผ่นวงจรต่อไป เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่ง ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจค้าส่งได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำที่ชำระแล้วสำหรับแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การพิจารณาคำนิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยประกอบธุรกิจจัดหาที่ดิน พัฒนาที่ดิน จัดสรรที่ดินเปล่าเพื่อขาย และบริการจัดการสาธารณูปโภคแบบครบวงจรที่เกี่ยวข้องกับนิคมอุตสาหกรรม โดยปัจจุบันผู้ถือหุ้นของบริษัท คือ บริษัทมหาชนไทยถือหุ้นคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของหุ้นทั้งหมด (ผู้ถือหุ้น ๑๐ ลำดับแรกเป็นคนธรรมดาสัญชาติไทย ถือหุ้นประมาณร้อยละ ๙๔.๓๘ ของหุ้นทั้งหมด) บริษัทมีความประสงค์จะปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้นใหม่ โดยจะทำการเพิ่มทุนด้วยการออกหุ้นบุริมสิทธิให้บริษัทมหาชนไทยทั้งหมด หลังจากการเพิ่มทุนแล้ว บริษัทจะดำเนินการลดทุนด้วยการลดหุ้นสามัญในส่วนที่บริษัทมหาชนไทยถืออยู่ทำให้หุ้นและทุนจดทะเบียนของบริษัทลดกลับมาเป็นจำนวนเท่าเดิม และหลังจากการเพิ่มทุนและลดทุนตามตามลำดับข้างต้น บริษัทมหาชนไทยจะโอนหุ้นสามัญคิดเป็นร้อยละ ๔๙ ของหุ้นทั้งหมดของบริษัทให้แก่บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเมื่อปรับ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การพิจารณาสถานะการเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีบริษัทจำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยจะพิจารณา ดังนี้ ๑. หากบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทยนั้น ๑) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยบุคคลธรรมดาซึ่งไม่ได้มีสัญชาติไทย หรือ ๒) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของบริษัทนั้นถือโดยนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือ ๒. หากบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทย ๑) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือ ๒) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือ ๓) มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยบริษัทจำกัดตามข้อ ๑	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		โครงสร้างการถือหุ้นแล้ว หุ้นของบริษัทจะเป็น ดังนี้ (๑) บริษัทมหาชนไทย ถือหุ้นบุริมสิทธิจำนวน ๘๖๗,๒๐๐ หุ้น (ประมาณร้อยละ ๕๑ ของหุ้นทั้งหมด) (๒) บริษัทสิงคโปร์ถือหุ้นสามัญจำนวน ๘๓๒,๗๙๘ หุ้น (ประมาณร้อยละ ๔๙ ของหุ้นทั้งหมด) และ (๓) บุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ๒ ท่าน ถือหุ้นสามัญท่านละ ๑ หุ้น ทั้งนี้ บริษัทจะกำหนดสิทธิของผู้ถือหุ้น สรุป ดังนี้ (๑) การออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุม ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะมีสิทธิออกเสียง ๑ เสียงต่อจำนวนหุ้นบุริมสิทธิ ๒๐๐ หุ้น ส่วนผู้ถือหุ้นสามัญจะมีสิทธิออกเสียงหนึ่งเสียงต่อจำนวนหุ้นสามัญหนึ่งหุ้น (๒) ในกรณีจ่ายเงินปันผล ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับเงินปันผลแบบไม่สะสมในอัตราคงที่ร้อยละ ๐.๕ ของเงินปันผลก่อนหุ้นสามัญ (ส่วนที่เหลือจะจัดสรรให้กับผู้ถือหุ้นสามัญตามสัดส่วนการถือหุ้น) (๓) ในกรณีที่มีการชำระบัญชีของบริษัทผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะมีสิทธิได้รับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจคงเหลือในอัตรา		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ร้อยละ ๐.๕ ก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ (ส่วนที่เหลือจะจัดสรรให้กับผู้ถือหุ้นสามัญตามสัดส่วนการถือหุ้น) ในกรณีที่ทรัพย์สินสุทธิไม่เพียงพอสำหรับการชำระคืนทุนทั้งหมดให้แก่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิ บริษัทจะแบ่งสินทรัพย์สุทธิทั้งหมดให้แก่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิตามสัดส่วนการคืนทุนที่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิแต่ละรายจะได้รับ ด้วยลักษณะข้างต้นบริษัทจะมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดยนิติบุคคลสัญชาติไทย ซึ่งไม่เข้าลักษณะคำนิยามของ “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทยังสามารถประกอบกิจการจัดหาที่ดิน พัฒนาที่ดิน จัดสรรที่ดินเปล่า เพื่อขาย และบริการจัดการสาธารณูปโภคแบบครบวงจรที่เกี่ยวข้องกับนิคมอุตสาหกรรมได้ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายที่ต่างประเทศโดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันร้อยละ ๑๐๐ ประกอบกิจการ ส่งออก ขายส่ง ขายปลีกผลไม้ตามฤดูกาลทุกชนิด ผลไม้แช่แข็งทุกชนิด ผลไม้อบแห้งทุกชนิดไปยังต่างประเทศ และประกอบกิจการส่งออกขายส่ง ขายปลีกแร่เหล็กและผลิตภัณฑ์จากไก่ทุกชนิดไปยังต่างประเทศ ซึ่งไม่มีการขายหรือจำหน่ายภายในประเทศไทยแต่อย่างใด บริษัทจึงขอหารือว่า การที่บริษัทดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่จะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังต่างประเทศโดยไม่ได้มีการขาย หรือจำหน่ายภายในประเทศ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการจองและการจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีสำนักงานสาขาตั้งอยู่ในประเทศไทย ประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเอง และผ่านทางบริษัทตัวแทนจำหน่าย บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และจำเป็นต้องจดทะเบียนพาณิชย์ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองสำหรับการขนส่งทางอากาศดังกล่าว ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และการให้บริการให้ใช้ข้อมูลของราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์โดยมีการเรียกเก็บค่าบริการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ จากกระทรวงการคลัง ซึ่งธุรกิจหลักทรัพย์เป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ ปัจจุบันบริษัทอยู่ระหว่างการขออนุมัติเพื่อประกอบธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งในการทำหน้าที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทต้องจัดเตรียมช่องทางในการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ พร้อมทั้งจัดหาและเผยแพร่ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ลูกค้า ปัจจุบันบริษัทได้มีระบบสำหรับให้ลูกค้าซื้อขายแบบออนไลน์ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งจัดให้มีข้อมูลการเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ ในรูปแบบ REAL TIME ซึ่งลูกค้าจะ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือการเป็นนายหน้า หรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ หากการเรียกเก็บค่าบริการให้ใช้ข้อมูลราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ หรือการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

		ได้ข้อมูลการเสนอซื้อ-เสนอขาย และปริมาณการซื้อ-ขาย ๑ ช่องราคา ที่แสดงราคาเสนอซื้อสูงสุด และราคาเสนอขายต่ำสุด โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการใดๆ ปัจจุบันบริษัทหลักทรัพย์อื่นมีการให้ข้อมูลราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ในรูปแบบ REAL TIME มากถึง ๑๐ ช่องราคา ทำให้ลูกค้าได้รับข้อมูลที่มากเพียงพอในการวิเคราะห์และตัดสินใจในการลงทุนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นบริษัทจึงจำเป็นต้องมีทางเลือกให้กับลูกค้าเพื่อเข้าถึงข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว แต่เนื่องจากบริษัทให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างประเทศ จึงต้องซื้อข้อมูลราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์จากผู้ให้บริการจากต่างประเทศ ซึ่งไม่ได้คิดราคาแบบเหมาจ่ายแต่คิดราคาเป็นรายลูกค้า ทำให้บริษัทไม่อาจแบกรับต้นทุนทั้งหมดได้ จึงต้องมีการเรียกเก็บค่าบริการจากลูกค้า บริษัทจึงขอหารือว่า การเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมดังกล่าวบริษัทต้องดำเนินการใดเพิ่มเติมเพื่อที่จะสามารถให้ลูกค้าได้รับบริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าระบบเซลล์แสงอาทิตย์และจำหน่ายไฟฟ้าที่ตนเป็นผู้ผลิต	คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากระบบเซลล์โฟโตวอลเทอิค (SOLAR PHOTOVOLTAIC SYSTEM: PV SYSTEM) โดยมีลักษณะการประกอบธุรกิจเป็นผู้ออกแบบ จัดซื้อ จัดหา วางแผนงานด้านวิศวกรรม ก่อสร้าง ติดตั้ง ทดสอบและซ่อมบำรุงเซลล์แสงอาทิตย์ด้วยตนเอง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าที่ผลิตจากระบบเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าวให้แก่ผู้รับซื้อพลังงาน (“ผู้ซื้อ”) โดยเข้าทำสัญญาซื้อขายพลังงานกับผู้ซื้อ และได้รับใบอนุญาตผลิตไฟฟ้าและใบอนุญาตจำหน่ายไฟฟ้าจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (“กกพ”) รวมถึงหนังสืออนุญาตและใบอนุญาตอื่นๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการประกอบธุรกิจดังกล่าว ซึ่งภายใต้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าคนต่างด้าวมีหน้าที่ในการติดตั้งระบบเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาอาคารซึ่งตั้งอยู่ ณ สถานที่ของผู้ซื้อ ซึ่งรวมถึงงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านวิศวกรรม การออกแบบ การจัดซื้อ การจัดหา การก่อสร้าง และการทดสอบการทำงานของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ตลอดจนการบำรุงรักษาระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง รวมทั้ง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าและจำหน่ายไฟฟ้าที่ตนเป็นผู้ผลิตตามที่ได้รับอนุญาตผลิตไฟฟ้าจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานดังกล่าว หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เป็นผู้ถือกรรมสิทธิในระบบเซลล์แสงอาทิตย์ตลอดเวลาและตลอดอายุของสัญญา และมิได้ส่งมอบการครอบครอง หรือการควบคุมในระบบเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้อแต่อย่างใด ทั้งนี้ บริษัทอาจจะมีการเรียกเก็บราคาค่าไฟฟ้าแบบเหมาจ่าย ซึ่งเป็นการเรียกเก็บราคาสำหรับการซื้อกระแสไฟฟ้าหรือพลังงานในอัตราคงที่และเหมาจ่ายเป็นรายเดือนเท่า ๆ กัน ดังนั้น ตามลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าว บริษัทเข้าใจว่าการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน และจำหน่ายไฟฟ้าที่ผลิตเองให้แก่ผู้รับซื้อไฟฟ้าภายใต้สัญญาซื้อขายไฟฟ้า ถือเป็นการประกอบธุรกิจ “ผลิตไฟฟ้า” ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ ๒๕๔๒		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การประกอบธุรกิจค้าส่งโดยมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๔๐๒ ล้านบาท มีการชำระค่าหุ้นแล้ว ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทประกอบธุรกิจนำวัตถุดิบพลาสติกขายให้กับลูกค้าโดยลูกค้าส่วนใหญ่เป็นโรงงานที่นำวัตถุดิบพลาสติกเหล่านี้ไปผลิตต่อเป็นสินค้าตนเอง บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้นเป็นลักษณะกิจการค้าส่ง ที่ไม่เข้าข่ายที่จะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ บริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจค้าส่งดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการตลาดให้กับกลุ่มบริษัท A ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัทในกลุ่ม บริษัทเป็นเจ้าของร่วมหรือมีสิทธิร่วมใน APPLICATION ซึ่งเป็นโปรแกรมประยุกต์เพื่อใช้งานบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่หรือสมาร์ทโฟน มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยผู้ที่ใช้ APPLICATION ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตเพื่อให้มีสุขภาพดีขึ้น ดูแลสุขภาพของตัวเอง และ APPLICATION ยังสามารถให้คำแนะนำเรื่องการรับประทานอาหาร การปรุงอาหาร และการขยับร่างกาย บริษัทจะให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการตลาดให้แก่บริษัทในกลุ่ม คือ ๑. บริษัทจะอนุญาตให้บริษัทในกลุ่มนำ APPLICATION ไปใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น อนุญาตให้นำไปใช้ต่อองค์กรและ/หรือ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทประสงค์จะอนุญาตให้บริษัทในกลุ่มนำ APPLICATION ไปใช้ประกอบธุรกิจโดยนำไปให้องค์กรหรือบุคคลทั่วไปใช้ APPLICATION ต่อ และเรียกเก็บค่าตอบแทนสำหรับการใช้ APPLICATION ถือเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บุคคลธรรมดาที่สนใจ ตลอดจนให้คำปรึกษาในด้านเทคนิคแก่บริษัทในกลุ่มในการใช้ APPLICATION โดยมีการเรียกเก็บค่าตอบแทน ๒. ให้บริการด้านการตลาดแก่บริษัทในกลุ่มด้วยการให้คำปรึกษา วางแผน จัดกิจกรรมกระตุ้นการใช้ APPLICATION เพื่อให้ผู้ใช้งานนำ APPLICATION ไปใช้ในการดูแลสุขภาพได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ บริษัทเข้าใจว่าการให้บริการลักษณะดังกล่าว ถือเป็นการให้บริการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการตลาดอย่างหนึ่ง ซึ่งเมื่อบริษัทให้บริการแก่บริษัทในกลุ่มตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ตามที่ระบุไว้ข้างต้น บริษัทสามารถกระทำได้ตามใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อม ไซรัป และน้ำตาลผสม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำเชื่อม ไซรัป และน้ำตาลผสม (PREMIX SUGAR) โดยมีการนำเข้าวัตถุดิบ ได้แก่ น้ำตาลทราย และเด็กซ์โตรส (DEXTROSE) เพื่อนำมาผลิตและส่งออก ดังนี้ ๑. น้ำเชื่อมไซรัป โดยนำน้ำตาลทรายมาละลายน้ำด้วยอุณหภูมิที่กำหนดไว้ ได้เป็นน้ำเชื่อมและบรรจุขึ้นตู้คอนเทนเนอร์เพื่อส่งออก ๒.น้ำตาลผสม โดยการนำน้ำตาลทรายและเด็กซ์โตรสผสมให้เข้ากันและบรรจุลงกระสอบขึ้นตู้คอนเทนเนอร์เพื่อส่งออก จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อมผ่านกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัทตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตดังกล่าวไปต่างประเทศ ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายที่ต่างประเทศโดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันร้อยละ ๑๐๐ ประกอบกิจการ ส่งออก ขายส่ง ขายปลีกผลไม้ตามฤดูกาลทุกชนิด ผลไม้แช่แข็งทุกชนิด ผลไม้อบแห้งทุกชนิดไปยังต่างประเทศ และประกอบกิจการส่งออกขายส่ง ขายปลีกแร่เหล็กและผลิตภัณฑ์จากไก่ทุกชนิดไปยังต่างประเทศ ซึ่งไม่มีการขายหรือจำหน่ายภายในประเทศไทยแต่อย่างใด บริษัทจึงขอหารือว่า การที่บริษัทดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่จะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังต่างประเทศโดยไม่ได้มีการขาย หรือจำหน่ายภายในประเทศ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการจองและการจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ มีสำนักงานสาขาตั้งอยู่ในประเทศไทย ประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเอง และผ่านทางบริษัทตัวแทนจำหน่าย บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และจำเป็นต้องจดทะเบียนพาณิชย์ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองสำหรับการขนส่งทางอากาศดังกล่าว ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และการให้บริการให้ใช้ข้อมูลของราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์โดยมีการเรียกเก็บค่าบริการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ จากกระทรวงการคลัง ซึ่งธุรกิจหลักทรัพย์เป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ ปัจจุบันบริษัทอยู่ระหว่างการขออนุมัติเพื่อประกอบธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งในการทำหน้าที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทต้องจัดเตรียมช่องทางในการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ พร้อมทั้งจัดหาและเผยแพร่ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ลูกค้า ปัจจุบันบริษัทได้มีระบบสำหรับให้ลูกค้าซื้อขายแบบออนไลน์ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งจัดให้มีข้อมูลการเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ ในรูปแบบ REAL TIME ซึ่งลูกค้าจะ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือการเป็นนายหน้า หรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ หากการเรียกเก็บค่าบริการให้ใช้ข้อมูลราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ หรือการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

		ได้ข้อมูลการเสนอซื้อ-เสนอขาย และปริมาณการซื้อ-ขาย ๑ ช่องราคา ที่แสดงราคาเสนอซื้อสูงสุด และราคาเสนอขายต่ำสุด โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการใดๆ ปัจจุบันบริษัทหลักทรัพย์อื่นมีการให้ข้อมูลราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ในรูปแบบ REAL TIME มากถึง ๑๐ ช่องราคา ทำให้ลูกค้าได้รับข้อมูลที่มากเพียงพอในการวิเคราะห์และตัดสินใจในการลงทุนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นบริษัทจึงจำเป็นต้องมีทางเลือกให้กับลูกค้าเพื่อเข้าถึงข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว แต่เนื่องจากบริษัทให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างประเทศ จึงต้องซื้อข้อมูลราคาเสนอซื้อ-เสนอขายและปริมาณการซื้อ-ขายหลักทรัพย์จากผู้ให้บริการจากต่างประเทศ ซึ่งไม่ได้คิดราคาแบบเหมาจ่ายแต่คิดราคาเป็นรายลูกค้า ทำให้บริษัทไม่อาจแบกรับต้นทุนทั้งหมดได้ จึงต้องมีการเรียกเก็บค่าบริการจากลูกค้า บริษัทจึงขอหารือว่า การเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมดังกล่าวบริษัทต้องดำเนินการใดเพิ่มเติมเพื่อที่จะสามารถให้ลูกค้าได้รับบริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าระบบเซลล์แสงอาทิตย์และจำหน่ายไฟฟ้าที่ตนเป็นผู้ผลิต	คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากระบบเซลล์โฟโตวอลเทอิค (SOLAR PHOTOVOLTAIC SYSTEM: PV SYSTEM) โดยมีลักษณะการประกอบธุรกิจเป็นผู้ออกแบบ จัดซื้อ จัดหา วางแผนงานด้านวิศวกรรม ก่อสร้าง ติดตั้ง ทดสอบและซ่อมบำรุงเซลล์แสงอาทิตย์ด้วยตนเอง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าที่ผลิตจากระบบเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าวให้แก่ผู้รับซื้อพลังงาน (“ผู้ซื้อ”) โดยเข้าทำสัญญาซื้อขายพลังงานกับผู้ซื้อ และได้รับใบอนุญาตผลิตไฟฟ้าและใบอนุญาตจำหน่ายไฟฟ้าจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (“กกพ”) รวมถึงหนังสืออนุญาตและใบอนุญาตอื่นๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการประกอบธุรกิจดังกล่าว ซึ่งภายใต้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าคนต่างด้าวมีหน้าที่ในการติดตั้งระบบเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาอาคารซึ่งตั้งอยู่ ณ สถานที่ของผู้ซื้อ ซึ่งรวมถึงงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านวิศวกรรม การออกแบบ การจัดซื้อ การจัดหา การก่อสร้าง และการทดสอบการทำงานของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ตลอดจนการบำรุงรักษาระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง รวมทั้ง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าและจำหน่ายไฟฟ้าที่ตนเป็นผู้ผลิตตามที่ได้รับอนุญาตผลิตไฟฟ้าจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานดังกล่าว หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เป็นผู้ถือกรรมสิทธิในระบบเซลล์แสงอาทิตย์ตลอดเวลาและตลอดอายุของสัญญา และมิได้ส่งมอบการครอบครอง หรือการควบคุมในระบบเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้อแต่อย่างใด ทั้งนี้ บริษัทอาจจะมีการเรียกเก็บราคาค่าไฟฟ้าแบบเหมาจ่าย ซึ่งเป็นการเรียกเก็บราคาสำหรับการซื้อกระแสไฟฟ้าหรือพลังงานในอัตราคงที่และเหมาจ่ายเป็นรายเดือนเท่า ๆ กัน ดังนั้น ตามลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าว บริษัทเข้าใจว่าการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน และจำหน่ายไฟฟ้าที่ผลิตเองให้แก่ผู้รับซื้อไฟฟ้าภายใต้สัญญาซื้อขายไฟฟ้า ถือเป็นการประกอบธุรกิจ “ผลิตไฟฟ้า” ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ ๒๕๔๒		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การประกอบธุรกิจค้าส่งโดยมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๔๐๒ ล้านบาท มีการชำระค่าหุ้นแล้ว ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทประกอบธุรกิจนำวัตถุดิบพลาสติกขายให้กับลูกค้าโดยลูกค้าส่วนใหญ่เป็นโรงงานที่นำวัตถุดิบพลาสติกเหล่านี้ไปผลิตต่อเป็นสินค้าตนเอง บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้นเป็นลักษณะกิจการค้าส่ง ที่ไม่เข้าข่ายที่จะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใช่หรือไม่ นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ บริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจค้าส่งดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การพิจารณาขอบข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการตลาดให้กับกลุ่มบริษัท A ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัทในกลุ่ม บริษัทเป็นเจ้าของร่วมหรือมีสิทธิร่วมใน APPLICATION ซึ่งเป็นโปรแกรมประยุกต์เพื่อใช้งานบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่หรือสมาร์ทโฟน มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยผู้ที่ใช้ APPLICATION ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตเพื่อให้มีสุขภาพดีขึ้น ดูแลสุขภาพของตัวเอง และ APPLICATION ยังสามารถให้คำแนะนำเรื่องการรับประทานอาหาร การปรุงอาหาร และการขยับร่างกาย บริษัทจะให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการตลาดให้แก่บริษัทในกลุ่ม คือ ๑. บริษัทจะอนุญาตให้บริษัทในกลุ่มนำ APPLICATION ไปใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น อนุญาตให้นำไปใช้ต่อองค์กรและ/หรือ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทประสงค์จะอนุญาตให้บริษัทในกลุ่มนำ APPLICATION ไปใช้ประกอบธุรกิจโดยนำไปให้องค์กรหรือบุคคลทั่วไปใช้ APPLICATION ต่อ และเรียกเก็บค่าตอบแทนสำหรับการใช้ APPLICATION ถือเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บุคคลธรรมดาที่สนใจ ตลอดจนให้คำปรึกษาในด้านเทคนิคแก่บริษัทในกลุ่มในการใช้ APPLICATION โดยมีการเรียกเก็บค่าตอบแทน ๒. ให้บริการด้านการตลาดแก่บริษัทในกลุ่มด้วยการให้คำปรึกษา วางแผน จัดกิจกรรมกระตุ้นการใช้ APPLICATION เพื่อให้ผู้ใช้งานนำ APPLICATION ไปใช้ในการดูแลสุขภาพได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ บริษัทเข้าใจว่าการให้บริการลักษณะดังกล่าว ถือเป็นการให้บริการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการตลาดอย่างหนึ่ง ซึ่งเมื่อบริษัทให้บริการแก่บริษัทในกลุ่มตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ตามที่ระบุไว้ข้างต้น บริษัทสามารถกระทำได้ตามใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อม ไซรัป และน้ำตาลผสม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำเชื่อม ไซรัป และน้ำตาลผสม (PREMIX SUGAR) โดยมีการนำเข้าวัตถุดิบ ได้แก่ น้ำตาลทราย และเด็กซ์โตรส (DEXTROSE) เพื่อนำมาผลิตและส่งออก ดังนี้ ๑. น้ำเชื่อมไซรัป โดยนำน้ำตาลทรายมาละลายน้ำด้วยอุณหภูมิที่กำหนดไว้ ได้เป็นน้ำเชื่อมและบรรจุขึ้นตู้คอนเทนเนอร์เพื่อส่งออก ๒.น้ำตาลผสม โดยการนำน้ำตาลทรายและเด็กซ์โตรสผสมให้เข้ากันและบรรจุลงกระสอบขึ้นตู้คอนเทนเนอร์เพื่อส่งออก จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อมผ่านกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัทตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตดังกล่าวไปต่างประเทศ ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจที่เข้าข่ายตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ให้บริการ ดังนี้ ๑. ให้คำแนะนำปรึกษาในการประกอบธุรกิจ ๒. ให้คำปรึกษาและแนะนำรวมถึงการจัดเตรียมเอกสารรายงานทางธุรกิจ ๓.บริการให้กู้ยืม โดยธุรกิจดังกล่าวจะให้บริการกับบริษัทในเครือ โดยมิได้ให้บริการแก่บุคคลที่สามแต่อย่างใด ทั้งนี้บริษัทมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะที่บริษัทผู้รับบริการเป็นผู้ถือหุ้นจำนวนร้อยละ ๙๙ ของหุ้นทั้งหมดของบริษัทบริษัทจึงขอหารือว่าบริษัทจำเป็นต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะให้บริการให้กู้ยืมเงินในประเทศ บริการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้แก่บริษัทในเครือ ซึ่งถือหุ้นร้อยละ ๙๙ ของบริษัท จึงเข้าข่ายตามลักษณะที่มีความสัมพันธ์กันตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าว โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวเข้าทำสัญญาหลักกับรัฐวิสาหกิจเพื่อให้ได้สิทธิให้บริการในพื้นที่ของท่าอากาศยานและเข้าทำสัญญาย่อยเพื่อให้บริการกับบริษัทสายการบินอื่นๆ และได้รับเงินรายได้จากสายการบินอื่นๆ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในกิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน และบริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ บริษัทมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติม ซึ่งเป็นธุรกิจที่อยู่ระหว่างการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI เพื่อให้บริการในท่าอากาศยานในฐานะคู่สัญญากับบริษัท A จำกัด (มหาชน) และเป็นขอบเขตงานที่เป็นโครงการตามที่ บริษัท A จำกัด (มหาชน) จะเปิดให้สิทธิเอกชนเข้ามาดำเนินกิจการของรัฐเพื่อเชิงพาณิชย์และสังคมตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๔ หากบริษัทต้องเป็นคู่สัญญาหรือได้รับสัมปทานจะต้องให้บริการทุกสายการบินที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่ท่าอากาศยานไทย ภายใต้การดูแลของ บริษัท A จำกัด (มหาชน) สัญญาที่เกิดขึ้นจะมีสองส่วน สัญญาส่วนที่ ๑ <u>สัญญาหลัก</u>จะต้องเข้าเป็นคู่สัญญากับ บริษัท A จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ได้สิทธิ์ในการให้บริการในพื้นที่ของท่าอากาศยาน สัญญาส่วนที่ ๒ <u>สัญญาย่อย</u>จะต้องทำสัญญากับ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทฯ ทำสัญญาให้บริการกับสายการบินโดยมีรายได้จากสายการบินที่เป็นคู่สัญญา ถือเป็นการทำธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ หากบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเภทธุรกิจเพิ่มเติม บริษัทสามารถแจ้งขอหนังสือรับรองประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และบริษัทสามารถให้บริการแก่ผู้รับบริการตามขอบข่าย และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมการลงทุนนั้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		สายการบินอื่นๆ ที่ขอใช้บริการตามขอบเขตที่ให้บริการ โดยบริษัทจะมีรายได้จากสายการบินที่เป็นคู่สัญญาในส่วนสัญญาย่อยนี้ บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้ ๑. การให้บริการส่วนที่เพิ่มเติมเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) ธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวงใช่หรือไม่ ๒. หากบริษัทเป็นคู่สัญญากับ บริษัท A จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงคมนาคม บริษัทจะได้รับการยกเว้นตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญาใช่หรือไม่ ๓. การให้บริการตามสัญญาย่อยระหว่างบริษัทกับบริษัทสายการบินในเครือของบริษัท และบริษัทสายการบินอื่นๆ บริษัทจะได้รับการยกเว้นตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวทำสัญญาสนับสนุนเงินลงทุนแก่บริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจติดตั้งโซลลาร์เซลล์ให้กับโรงงานต่างๆ และได้รับผลตอบแทนตามสัญญาลงทุนจากกำไรที่บริษัทเอกชนได้รับจากการเก็บเงินค่าไฟฟ้า	นิติบุคคลต่างด้าวจะเข้าทำสัญญาลงทุนกับบริษัทเอกชน “บริษัทเอกชน” โดยมีลักษณะการดำเนินกิจการ คือ เป็นการทำสัญญากับบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจติดตั้งโซลลาร์เซลล์ให้ตามโรงงานต่างๆ โดยบริษัทต่างด้าวจะเป็นเพียงผู้สนับสนุนเงินลงทุนเท่านั้น บริษัทเอกชนจะเป็นผู้ติดตั้งระบบและแผงโซลาร์เซลล์และประสานงานต่างๆ โดยตรงกับโรงงาน และรับเงินรายได้จากการเก็บเงินค่าไฟฟ้ากับโรงงานในระยะยาว บริษัทต่างด้าวจะได้ผลตอบแทนตามสัญญาลงทุนที่ลงนามกัน โดยรายได้ที่บริษัทต่าวด้าวจะได้รับจะเป็นเรื่องผลตอบแทนจากสัญญา ซึ่งเป็นผลตอบแทนคงที่ร้อยละ ๓ ต่อปี หรือร้อยละ ๕ จากกำไรที่บริษัทเอกชนได้รับจากการเก็บเงินค่าไฟฟ้า ซึ่งบริษัทต่างด้าวจะทำสัญญาลงทุนเป็นโครงการ ๆ บริษัทขอหารือข้อกฎหมายว่า การที่บริษัทต่างด้าวดำเนินกิจการทำสัญญาลงทุนกับบริษัทเอกชนดังกล่าวข้างต้น เป็นลักษณะกิจการที่เข้าข่ายที่จะต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวทำสัญญาสนับสนุนเงินลงทุนแก่บริษัทเอกชนที่รับติดตั้งโซลลาร์เซลล์ให้กับโรงงานต่างๆ โดยคนต่างด้าวได้รับผลตอบแทนจากสัญญาลงทุนเป็นโครงการดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายอันเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ข้อมูลที่ปรากฏในข้อหารือยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอสำหรับการพิจารณาประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การใช้ทุนขั้นต่ำแต่ละร้านค้าตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อใช้สำหรับการประกอบธุรกิจค้าส่งและการพิจารณาร้านค้าที่ใช้สำหรับการประกอบธุรกิจค้าส่ง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ทุนจดทะเบียน ๓๕๐ ล้านบาท ชำระเต็มมูลค่าหุ้น ประกอบธุรกิจผลิตเคมีภัณฑ์ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI บริษัทจะนำเข้าสารเติมแต่ง (ADDITIVE) ในการผลิตพลาสติกและขายให้กับลูกค้าเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้า โดยมีรูปแบบดำเนินการ คือ ๑. บริษัทนำเข้าผลิตภัณฑ์และนำไปเก็บไว้ยังสถานที่ของบริษัทก่อน แล้วส่งให้กับลูกค้าต่อไป หรือในบางกรณีอาจส่งให้ลูกค้าโดยตรงทันทีที่ได้นำผลิตภัณฑ์ออกจากท่าเรือ ๒. บริษัทนำเข้าผลิตภัณฑ์ตามข้อ ๑. แล้วนำไปเก็บไว้ในสถานที่ของลูกค้าเพียงเล็กน้อย ไม่เกินร้อยละ ๕ ของพื้นที่ของลูกค้า ๒.๑ เมื่อลูกค้าต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการผลิตของตน ลูกค้าสามารถนำไปใช้ได้ทันที และแจ้งจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ใช้ไปให้บริษัททราบเป็นระยะเพื่อชำระราคาค่าผลิตภัณฑ์ที่ได้ใช้ไปให้แก่บริษัทในภายหลัง ๒.๒ หลังจากที่ได้รับแจ้งจากลูกค้าตามข้อ ๒.๑ บริษัทจะนำผลิตภัณฑ์มาวางแทนที่ผลิตภัณฑ์ที่ได้ใช้ไป ๒.๓ บริษัทไม่ได้ส่งพนักงานของบริษัทไปประจำที่สถานที่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นกำหนดไว้แล้ว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจการค้าส่งสินค้าโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทสามารถมีร้านค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า ทั้งนี้ หากบริษัทได้ใช้สถานที่ใดเป็นที่ใช้สำหรับการติดต่อกับลูกค้า เช่น ติดต่อซื้อขายสินค้ากับลูกค้า รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า ลูกค้ารับและส่งคืนสินค้า ออกเอกสารต่างๆ ทางบัญชีให้กับลูกค้าตามที่กล่าว จะเข้าข่ายเป็นร้านค้าที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจการค้าส่งดังกล่าวข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เก็บของลูกค้าเพียงแต่ส่งไปทำการนับจำนวนผลิตภัณฑ์สถานที่ของลูกค้า ๒ ครั้งต่อปีเท่านั้น ทั้งนี้ บริษัทได้ใช้ที่ตั้งบริษัทเพียงสถานที่เดียวเพื่อเป็นสถานที่ติดต่อกับลูกค้าทั้งหมดเกี่ยวกับการซื้อขายผลิตภัณฑ์ เช่น ติดต่อซื้อขาย รับคำสั่งซื้อ ออกเอกสารต่างๆ ทางบัญชีให้กับลูกค้า (ออกใบกำกับภาษีหรือออกใบเสร็จรับเงิน) จากข้อมูลดังกล่าว หากบริษัทต้องการใช้ทุนขั้นต่ำเป็นข้อยกเว้นโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับการค้าส่งตามรูปแบบข้อ ๑. และตามรูปแบบข้อ ๒. สำนักงานเข้าใจว่าสถานที่เก็บผลิตภัณฑ์ที่เป็นของลูกค้าตามรูปแบบข้อ ๒. นั้น ไม่ได้เป็นสถานที่ติดต่อซื้อขายสินค้าและรับ คำสั่งซื้อจากลูกค้า และไม่ได้ใช้เป็นสถานที่ออกเอกสารทางบัญชีให้แก่ลูกค้า (ออกใบกำกับภาษีหรือออกใบเสร็จรับเงิน) รวมถึงไม่มีพนักงานของบริษัทประจำอยู่แต่อย่าง จึงขอให้พิจารณาว่าความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจส่งออกสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีผู้ถือหุ้นทั้งหมดเป็นบุคคลต่างด้าว บริษัทมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจการค้า-ส่งออกมะพร้าว ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว ข้าว ผลิตภัณฑ์ข้าว มันสำปะหลัง ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ผัก ผลไม้ น้ำตาล อาหารสัตว์และพืชผลทางการเกษตรทุกชนิด และอื่นๆ จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัท เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท แต่หากคนต่างด้าวจำหน่ายสินค้าดังกล่าวข้างต้นในประเทศอาจเข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง หรือการค้าปลีกและการค้าส่งสินค้า ตามบัญชีสาม (๑๔) และ (๑๕) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่กรณีการค้าปลีก และการค้าส่ง หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำ	

			หรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าปลีก หรือธุรกิจการค้าส่งแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ บริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจการค้าส่งหรือการค้าปลีกโดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจภายใต้ใบอนุญาต และการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ได้รับอนุญาตแล้ว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจขุดเจาะ สำรวจ ผลิตและจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ภายใต้เครื่องหมายการค้า “S” และบริษัทได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับธุรกิจ ดังนี้ ๑. การทำธุรกิจบริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้ชื่อ “S CARD” เพื่อใช้สำหรับชำระค่าสินค้าและ/หรือบริการแทนเงินสด ณ สถานีบริการน้ำมันภายใต้เครื่องหมาย “S” ให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนิติบุคคล ๒. การทำธุรกิจบริการบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ประเภทบัตรเติมเงิน (PREPAID CARD) ภายใต้ชื่อ “S CARD” เพื่อใช้สำหรับชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าสินค้าและ/หรือบริการแทนเงินสด ณ สถานีบริการน้ำมันภายใต้เครื่องหมายการค้า “S” ทั้งนี้ บริษัทให้บริการบัตร “S CARD” แก่ลูกค้าเพื่อใช้ชำระค่าสินค้าหรือบริการของบริษัทแทนเงินสด โดยลูกค้าไม่ต้องชำระเงินทันที ผ่านทางระบบออนไลน์ โดยบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ “S CARD” เป็นบัตรที่ต้องทำธุรกรรมผ่านเครื่องรูดบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC DATA CAPTURE : EDC) บริษัทมีความประสงค์	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้ชื่อ“S CARD” เพื่อใช้สำหรับชำระค่าสินค้าและ/หรือบริการแทนเงินสด ณ สถานีบริการน้ำมัน ภายใต้เครื่องหมายการค้า “S” ให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนิติบุคคล และธุรกิจบริการบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ประเภทบัตรเติมเงิน (PREPAID CARD) ภายใต้ชื่อ“S CARD” เพื่อใช้สำหรับชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าสินค้าและ/หรือบริการแทนเงินสด ณ สถานีบริการน้ำมันภายใต้เครื่องหมายการค้า“S” หากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการออกบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และธุรกิจบริการบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการดำเนินการโดยปกติวิสัยของธุรกิจจะถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจบริการดังกล่าวข้างต้น บริษัทสามารถดำเนินการได้ภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จะคิดค่าธรรมเนียมการใช้บัตร “S CARD” จากลูกค้าในอัตราร้อยละ ๓ ของวงเงินที่ลูกค้าผู้ใช้บัตรได้ใช้บัตรไปบริษัทเข้าใจว่าค่าธรรมเนียมการใช้บัตรดังกล่าวที่เรียกเก็บเป็นค่าธรรมเนียมที่เกิดจากการดำเนินการโดยปกติวิสัยของธุรกิจบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่บริษัท สามารถดำเนินการภายใต้ใบอนุญาตใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจการค้าปลีกและการค้าส่ง รวมทั้งการนำเข้าและส่งออกเครื่องสำอาง และสินค้าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๒๐๐ ล้านบาท บริษัทมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าปลีก-ค้าส่ง รวมทั้งนำเข้าและส่งออกเครื่องสำอาง รวมถึงสินค้าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นคนต่างด้าวจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในประเทศไทยเข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตามหากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่ง โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า ทั้งนี้ กรณีธุรกิจส่งออก บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตาม พระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การประกอบธุรกิจการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจส่งออกสินค้า โดยการซื้อสินค้าและจ้างผลิตสินค้าภายในประเทศ แล้วส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าภายในประเทศ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจส่งออกสินค้า ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจ ที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจค้าส่งเคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมี ปุ๋ยเคมี และผลผลิตทางการเกษตรที่บริโภคได้	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทประกอบกิจการการค้าส่งเคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมี ปุ๋ยเคมี ผลผลิตทางการเกษตรที่บริโภคได้ เครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยี โดยการเป็นค้าส่งภายในประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่า การที่บริษัท มีผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นต่างชาติถือหุ้นร้อยละ ๑๐๐ เพื่อประกอบกิจการดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นการค้าส่งที่ไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ โดยทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าสำหรับการค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า ทั้งนี้ หากเป็นการค้าส่ง ผลผลิตทางการเกษตรที่บริโภคได้จะเข้าข่ายเป็นการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ตามบัญชีสาม (๑๓) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศไทยโดยลูกค้านำสินค้าเข้ามาในประเทศไทยด้วยตนเอง และกรณีที่ลูกค้าไม่ได้นำสินค้าเข้ามาในประเทศไทย แต่ได้ส่งสินค้าไปจำหน่ายระหว่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทประกอบกิจการการค้าส่งเคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมี ปุ๋ยเคมี ผลผลิตทางการเกษตรที่บริโภคได้ บริษัทต้องการดำเนินการ ดังนี้ ๑) บริษัทซื้อสินค้าจากผู้ขายในต่างประเทศเพื่อขายให้กับผู้ซื้อในประเทศไทย โดยบริษัทจะได้รับค่าสินค้าทั้งหมดจากผู้ซื้อ และบริษัทจะเป็นผู้ชำระค่าต้นทุนสินค้าให้แก่ผู้ขายในต่างประเทศโดยตรง แต่มีข้อตกลงว่าผู้ซื้อจะจัดการนำสินค้าเข้ามาในประเทศไทยด้วยตนเอง ๒) บริษัทซื้อสินค้าจากผู้ขายในต่างประเทศเพื่อขายให้กับผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยบริษัทจะได้รับค่าสินค้าทั้งหมดจากผู้ซื้อ และบริษัทจะเป็นผู้ชำระค่าต้นทุนสินค้าให้แก่ผู้ขายในต่างประเทศโดยตรง แต่มีข้อตกลงว่าผู้ซื้อจะจัดการนำสินค้าเข้ามาด้วยตนเอง โดยจะไม่มีการนำสินค้าผ่านเข้ามาในประเทศไทย บริษัทจึงขอหารือว่าการที่บริษัทดำเนินการดังกล่าว เป็นการค้าส่งที่ไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาต ตาม	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทดำเนินการตาม ๑) เข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และหรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	๒. กรณีบริษัทดำเนินการตาม ๒) ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การพิจารณาเงื่อนไขและข้อกำหนดเรื่องทุนขั้นต่ำ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (สำนักงานสาขา) ประกอบธุรกิจค้าส่งเคมีภัณฑ์ชนิดพิเศษและวัตถุดิบให้แก่ลูกค้าในภาคอุตสาหกรรม โดยสำนักงานสาขาประกอบธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ บริษัทจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นคนหรือนิติบุคคลสัญชาติอื่นโดยไม่ใช่คนสัญชาติอเมริกัน ซึ่งจะทำให้ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาไทย-อเมริกัน บริษัทจึงขอหารือในประเด็นเรื่องทุนขั้นต่ำ ดังนี้ ๑. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บังคับใช้กับคนต่างด้าวทุกประเภทตามที่กำหนดในคำนิยาม ดังนั้นคนต่างด้าวทุกประเภทมีสิทธิในการใช้ข้อยกเว้น ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่น ข้อยกเว้นเรื่องทุนขั้นต่ำ ครอบคลุมทั้งนิติบุคคลที่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า “ทุนขั้นต่ำ” ตามมาตรา ๔ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายความว่า ทุนของคนต่างด้าวในกรณีที่คนต่างด้าวเป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และในกรณีที่คนต่างด้าวเป็นนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยหรือเป็นบุคคลธรรมดา ให้หมายถึงเงินตราต่างประเทศที่คนต่างด้าวนำเข้ามาใช้เมื่อเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย หากสำนักงานสาขามีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าส่ง ตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นกำหนดไว้แล้ว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจการค้าส่งสินค้าโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

		จดทะเบียนในประเทศไทยและ นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย ๒. บัญชีสาม (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กำหนดเงื่อนไขโดยใช้คำว่า “ทุนขั้นต่ำ” ตามความหมายในมาตรา ๔ ในกรณีคนต่างด้าวที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในต่างประเทศหรือเป็นบุคคลธรรมดา ให้หมายถึงเงินตราต่างประเทศที่คนต่างด้าวนำเข้ามาใช้เมื่อเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งจุดมุ่งหมายของข้อยกเว้นทุนขั้นต่ำเป็นการกำหนดให้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ๓. นิยามความหมายของคำว่า “ทุนขั้นต่ำ” มีความหมายแตกต่างจากคำว่า “ทุนจดทะเบียน” ทุนขั้นต่ำ คือ เงินทุนตามความเป็นจริงที่คนต่างด้าวนำเข้ามาในประเทศไทยใช้เริ่มต้นประกอบธุรกิจ ดังนั้น บริษัทจำกัดและสำนักงานสาขาสามารถประกอบธุรกิจค้าส่งในประเทศไทยโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต หากมีทุนขั้นต่ำซึ่งเป็นเงินทุนตามความเป็นจริงที่นำเข้ามาใช้ในการประกอบธุรกิจค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาทสำหรับแต่ละร้านค้า		

		๔. สำนักงานสาขาสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของข้อยกเว้นเรื่องทุนขั้นต่ำโดยใช้เงินที่สำนักงานใหญ่ได้นำเข้ามาเป็นทุนได้ โดยสำนักงานใหญ่ของสำนักงานสาขาโอนเงินทุนซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศที่มีมูลค่า เมื่อแปรเป็นเงินบาทได้ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทไปยังบัญชีธนาคารของสำนักงานสาขาที่เปิดไว้กับธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของข้อยกเว้นเรื่องทุนขั้นต่ำ ๕. เนื่องจากไม่มีการกำหนดขั้นตอนในการแจ้งให้กระทรวงพาณิชย์ทราบว่าสำนักงานสาขาได้ดำเนินการตามเงื่อนไขข้อยกเว้นเรื่องทุนขั้นต่ำแล้ว กรณีของสำนักงานสาขาจึงควรใช้หนังสือแสดงการเคลื่อนไหวบัญชีเงินฝาก (BANK STATEMENT) ที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์เพื่อแสดงให้เห็นว่าสำนักงานใหญ่ ได้โอนเงินทุนขั้นต่ำตามที่กำหนดเข้ามาในบัญชีธนาคารของสำนักงานสาขาแล้ว เพื่อเป็นหลักฐานอ้างอิงต่อหน่วยงานของรัฐว่าสำนักงานสาขาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของข้อยกเว้นเรื่องทุนขั้นต่ำเพื่อประกอบการค้าส่ง โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจแล้ว		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การประกอบธุรกิจการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยมีการขนส่งผู้โดยสารและสินค้ารวมทั้งจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง เป็นธุรกิจที่ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่า มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยการขนส่งคนโดยสารและสินค้ารวมทั้งการจำหน่ายตั๋ว โดยสารการบินของตนเองหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การกำกับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการจำหน่ายตั๋วโดยสารการบินของตนเองยังเป็นไปตามหนังสือกองบริหารการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ ที่บริษัทอ้างถึง	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจนำเข้าหอยเชลล์จากต่างประเทศมาตัดแต่ง ทำความสะอาด บรรจุภัณฑ์ แช่แข็ง และส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยประสงค์จะนำเข้าหอยเชลล์จากต่างประเทศมาตัดแต่ง ทำความสะอาด บรรจุภัณฑ์ แช่แข็ง และส่งออกไปยังต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่าการที่บริษัทดำเนินกิจการดังกล่าวเข้าข่ายจะต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การนำเข้าหอยเชลล์จากต่างประเทศมาตัดแต่ง ทำความสะอาด บรรจุภัณฑ์ แช่แข็งแล้วส่งออกไปต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย ถือเป็นการประกอบธุรกิจส่งออกซึ่งไม่เข้าข่ายการทำธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการทำธุรกรรมสัญญา “REPO” หรือสัญญาซื้อขายฝากหลักทรัพย์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ซึ่งเป็นสถาบันลงทุนของเอกชน โดยทำธุรกรรมการลงทุนหลักทรัพย์ที่เรียกว่าธุรกรรมสัญญา “REPO” หรือสัญญาซื้อขายฝากหลักทรัพย์ บริษัทจะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยโดยการซื้อหุ้นที่สามารถซื้อขายได้โดยอิสระในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลาดหลักทรัพย์) จากคู่สัญญาที่ถือครองหุ้นดังกล่าว และบริษัทจะให้สิทธิคู่สัญญาในการซื้อหุ้นดังกล่าวคืน (ไถ่หุ้นคืน) หลังจากที่ผ่านช่วงระยะเวลาไประยะหนึ่ง (โดยปกติประมาณ ๓ ปี) ทั้งนี้ ก่อนที่คู่สัญญาจะใช้สิทธิไถ่คืนหุ้นนั้น บริษัทจะมีกรรมสิทธิในหุ้น และสามารถขายหุ้นดังกล่าวออกไปได้โดยอิสระเพื่อบริหารความเสี่ยงของตน เพียงแต่เมื่อคู่สัญญาใช้สิทธิในการไถ่หุ้นคืน บริษัทจะต้องนำหุ้นดังกล่าวมาขายคืนแก่คู่สัญญาให้ครบตามจำนวนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญา อย่างไรก็ดีหากคู่สัญญาไม่มาไถ่หุ้นคืน บริษัทอาจจะพิจารณานำหุ้นดังกล่าวไปขายในตลาดหลักทรัพย์ หรือครอบครองหุ้นดังกล่าวต่อไปตามความเหมาะสม บริษัทเข้าใจว่าการทำธุรกรรมดังกล่าวข้างต้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การทำธุรกรรมสัญญา “REPO” หรือสัญญาซื้อขายฝากหลักทรัพย์ เป็นธุรกิจบริการที่ไม่ได้รับการยกเว้นตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ให้บริการตามบัญชีท้ายของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นธุรกิจตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ ถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบธุรกิจรับซื้อขยะอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC WASTE) จากในประเทศ เพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ประเทศไทย ประสงค์จะประกอบธุรกิจรับซื้อขยะอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC WASTE) จากภายในประเทศ เพื่อส่งออกสินค้าดังกล่าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศ จึงขอหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนี้ ๑. บริษัทประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจรับซื้อขยะอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC WASTE) เพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ บริษัทเข้าข่ายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร ๒. หากการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ต้องมีใบอนุญาต บริษัทสามารถส่งออกสินค้าดังกล่าวผ่านผู้ที่มีใบอนุญาตผู้ค้าต่างประเทศ (FOREIGN TRADER LICENSE) โดยที่บริษัทไม่ต้องมีใบอนุญาตดังกล่าวได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC WASTE) ได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. หลักเกณฑ์การนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรมาใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีกำไรสะสมประมาณ ๗,๖๒๔ ล้านบาท ซึ่งเป็นกำไรสะสมที่เกิดจากการประกอบธุรกิจภายหลังจากการเปลี่ยนสถานะเป็นคนต่างด้าวแล้ว บริษัทประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์เคมีต่าง ๆ สำหรับใช้ในงานอุตสาหกรรม จึงขอหารือว่า ๑. บริษัทสามารถนำกำไรสะสมที่มีขึ้นภายหลังที่บริษัทได้กลายสถานะเป็นบริษัทต่างด้าวมาใช้ในการยกเว้นการประกอบธุรกิจการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้หรือไม่ ๒. หากบริษัทไม่สามารถนำกำไรสะสมมาใช้ในการยกเว้นการประกอบธุรกิจการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) บริษัทจะได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการค้าส่งผลิตภัณฑ์เคมีดังกล่าวหรือไม่ ทั้งนี้ หากบริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการค้าส่งข้างต้น บริษัทจะนำกำไรสะสมที่เกิดขึ้นภายหลังที่บริษัทได้กลายสถานะเป็นบริษัทต่างด้าว มาใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามที่ได้รับอนุญาต ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัทจะนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรมาใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวคือ การนำเงินหรือทรัพย์สินอันเกิดจากรายได้ที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจเดิมที่ดำเนินการมาก่อนแล้วในประเทศไทยไปเริ่มประกอบธุรกิจอื่นเพื่อใช้เป็นทุนขั้นต่ำ สามารถกระทำได้เฉพาะธุรกิจการค้าส่ง ตามบัญชีสาม (๑๕) ที่ต้องได้รับอนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น ๒. กรณีที่บริษัทยื่นขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทต่างด้าวสามารถนำกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรมาใช้เป็นทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๔ วรรคท้ายได้ ทั้งนี้ บริษัทจะต้องมีกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรรเพียงพอกับจำนวนทุนขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ทั้งจำนวน	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจส่งออกและการค้าส่งสินค้าโดยมีทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระค่าหุ้นแล้วเต็มมูลค่า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียน ๑๐๒ ล้านบาท (ชำระเต็มมูลค่า) ประกอบกิจการนำเข้า-ส่งออก และค้าส่งวัสดุก่อสร้าง วัสดุตกแต่ง ผลิตภัณฑ์เครื่องกลไฟฟ้า ผลิตวัตถุโลหะ อุปกรณ์เครื่องจักรกล ผลิตภัณฑ์ฮาดแวร์ ประตูหน้าต่างโลหะผสมอลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์สแตนเลส วัสดุอุปกรณ์ดับเพลิง และอื่นๆ ทั้งนี้ ทุนจดทะเบียนจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทได้ใช้สำหรับประกอบธุรกิจค้าส่ง และทุน ๒ ล้านบาทใช้สำหรับธุรกิจส่งออก บริษัทจึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังต่างประเทศ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ หากบริษัทต้องการประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำ คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โดยทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถประกอบธุรกิจร้านค้าส่งได้ จำนวน ๑ ร้านค้า ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำในธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการทำธุรกรรมสัญญา “REPO” หรือสัญญาซื้อขายฝากหลักทรัพย์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำหอม เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์เสริมความงาม และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัท โดยวิธีการฝากขายผ่านช่องทางเคาน์เตอร์เซลล์ในห้างสรรพสินค้า (“จุดจำหน่ายสินค้า”) โดยมีรายละเอียดข้อตกลง ดังนี้ ๑) บริษัทจะจัดหาสินค้าให้กับห้างสรรพสินค้าเพื่อจำหน่าย ณ จุดจำหน่ายสินค้า ๒) ห้างสรรพสินค้าจะได้รับค่าคอมมิชชั่นจากราคาขายตามกำไรขั้นต้นจากการขายปลีก (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ๓) บริษัทจะจัดให้มีที่ปรึกษาด้านความงาม ณ จุดจำหน่ายสินค้า โดยบริษัทเป็นผู้ว่าจ้างงานแบบประจำเพื่อขายสินค้าเท่านั้น โดยไม่ได้รับการว่าจ้างจากห้างสรรพสินค้า ๔) บริษัทจะจำหน่ายสินค้าให้แก่ลูกค้าโดยตรงผ่านที่ปรึกษาด้านความงาม ๕) บริษัทเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในสินค้า จนกว่าจะจำหน่ายสินค้าให้แก่ลูกค้า ๖) ลูกค้าจะทำการชำระค่าสินค้าผ่านจุดชำระเงินของห้างสรรพสินค้า ๗) ราคาสินค้าจะเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำหอม เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์เสริมความงาม และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัท โดยวิธีการฝากขาย ณ จุดจำหน่ายสินค้าในห้างสรรพสินค้าดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าปลีกไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาต ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนด ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าสำหรับการค้าปลีกได้จำนวน ๕ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๘) บริษัทจะรับผิดชอบอย่างเต็มที่โดยลำพังสำหรับการหดตัวทางกายภาพใด ๆ ของสินค้าที่อาจจะเกิดขึ้น ๙) ห้างสรรพสินค้าจะเป็นผู้รับเงินค่าสินค้าแทนไว้ก่อน และจะหักเงินขั้นต้นตามอัตราร้อยละที่ตกลงกันไว้เป็นค่าคอมมิชชั่น แล้วจึงส่งยอดคงเหลือโดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่บริษัท ๑๐) บริษัทจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อลูกค้าโดยตรง ในกรณีที่ลูกค้าร้องเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจของสินค้าหรือได้รับความเสียหายใด ๆ จากการใช้สินค้า จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจในลักษณะดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตก่อนประกอบธุรกิจหรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจการค้าส่งสินค้า โดยมีทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระค่าหุ้นแล้ว ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์จะประกอบธุรกิจการค้าส่งตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท ที่ได้ชำระแล้ว ขอสอบถาม ดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัทมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการประกอบธุรกิจการค้าส่งแล้ว จะต้องมีการขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือไม่ ๒. ระยะเวลาในการดำเนินการขอรับอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ใช้ระยะเวลาเท่าไหร่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าหากบริษัทมีทุนขั้นต่ำที่ได้ชำระแล้ว ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นกำหนดไว้แล้ว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทสามารถมีร้านค้าส่งได้ ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. การประกอบธุรกิจผลิต แปรรูป ส่งออก และจำหน่าย น้ำเชื่อม น้ำตาลผสม และน้ำตาล	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมประกอบกิจการผลิต แปรรูป ส่งออก จำหน่ายน้ำเชื่อม (SYRUP) น้ำตาลผสม (PRE-MIXED SUGAR) และส่งออก จำหน่าย น้ำตาล (SUGAR) บริษัทจึงขอหารือว่าต้องได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และหนังสืออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อมผ่านกระบวนการผลิตดังกล่าวในโรงงานของบริษัทตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศ หรือต่างประเทศถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตสินค้าอันเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้าโดยมีทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระค่าหุ้นแล้ว ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท (ชำระเต็มมูลค่า) บริษัทประกอบธุรกิจการค้าปลีกผลิตภัณฑ์แผงวงจรพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ซอฟแวร์ และฮาร์ทแวร์ เครื่องจักรที่มีความแม่นยำสูง รวมถึงอุปกรณ์และชิ้นส่วนสำหรับเครื่องจักรที่มีความแม่นยำสูงโดยเป็นการค้าปลีกภายในประเทศ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้นเป็นลักษณะการค้าปลีกสินค้า ที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้า อันเป็นธุรกิจที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ยกเว้นกรณีบริษัท ค้าปลีกสินค้าที่มีทุนขั้นต่ำตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาท และมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้าได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. บริษัทต่างด้าวจัดทำโปรแกรม DEP เพื่อเป็นช่องทางในการรับชำระหนี้ค่าสินค้าโดยตรงจากผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าจากผู้ค้าซึ่งซื้อสินค้าจากบริษัทไปขายต่อ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประสงค์จะจัดทำโครงการ Direct Express Program “โปรแกรม DEP” ซึ่งเป็นข้อตกลงให้ผู้ค้าที่เป็นคู่ค้ากับบริษัทฯ (“ผู้ค้า) ออกคำสั่งให้แก่ผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้ซื้อทอดสุดท้าย (“ผู้บริโภค”) ให้ชำระหนี้ค่าสินค้า ให้แก่บริษัทแทนการให้ผู้บริโภคชำระเงินให้กับผู้ค้าโดยตรง การดำเนินการภายใต้ โปรมแกรม DEP ดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ ก่อนดำเนินกิจการหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การดำเนินการชำระหนี้ค่าสินค้าโดยตรงจากผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าจากผู้ค้าซึ่งซื้อสินค้าจากบริษัทไปขายต่อ และเมื่อผู้บริโภคชำระเงินให้บริษัทแล้วบริษัทก็จะหักชำระหนี้ค่าสินค้าของผู้ค้าที่มีต่อบริษัทและโอนส่วนต่างให้กับผู้ค้าต่อไป หากการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การได้รับการชำระหนี้ค่าสินค้าของบริษัทเท่านั้น โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินและรายได้ที่เกิดจากส่วนต่างของการซื้อขายที่ดิน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินกับบริษัท A โดยชำระค่ามัดจำที่ดินไปแล้วร้อยละ ๒๐ ยังไม่ได้ชำระอีกร้อยละ ๘๐ ต่อมามีผู้ซื้อที่ต้องการจะซื้อที่ดิน บริษัทจึงประสงค์จะขายที่ดินให้แก่ผู้ซื้อ โดยราคาขายจะสูงกว่าราคาที่บริษัทได้ซื้อมาจากบริษัท A ซึ่งราคาเป็นไปตามกลไกตลาด ณ ปัจจุบัน ทำให้เกิดส่วนต่างจากราคาซื้อขายดังกล่าว จึงขอหารือ ดังนี้ ๑. หากบริษัทรับโอนกรรมสิทธิในที่ดินจะซื้อจะขายแล้วดำเนินการขายและโอนกรรมสิทธิที่ดินต่อภายใน ๑ เดือนให้กับผู้ซื้อ และได้รับส่วนต่างจาการดำเนินการนั้น เข้าข่ายเป็นกิจกรรมการค้าที่ดินและ/หรือการทำกิจกรรมนายหน้าหรือตัวแทนและ/หรือกิจการอื่น ซึ่งเป็นธุรกิจที่ห้ามไม่ให้คนต่างด้าวประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือไม่ ๒. หากบริษัทโอนสิทธิในสัญญาซื้อขายที่ดินให้ผู้ซื้อโดยผู้ซื้อเป็นฝ่ายชำระเงินส่วนที่เหลือร้อยละ ๘๐ ให้กับบริษัท A โดยตรงและค่ามัดจำร้อยละ ๒๐ ที่บริษัทได้จ่ายให้แก่บริษัท A ไปแล้วนั้น จะถูกโอนไปกับสัญญา	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินและดำเนินการขายที่ดินและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับผู้ซื้อ เข้าข่ายบัญชีหนึ่ง การค้าที่ดิน ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีบริษัทจะขายสิทธิในที่ดินที่จะซื้อจะขาย เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ซื้อขายที่ดินให้แก่ผู้ซื้อ และผู้ซื้อจะชำระค่ามัดจำที่ดินร้อยละ ๒๐ พร้อมค่าส่วนต่างจากราคาซื้อขายให้แก่บริษัท เช่นนี้ถือว่าเข้าข่ายเป็นกิจการค้าที่ดินและ/หรือการทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนและ/หรือกิจการอื่นซึ่งเป็นธุรกิจห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ๓. กรณีที่ (๑) หรือที่ (๒) กรณีใดที่สุ่มเสี่ยงเข้าข่ายเป็นการค้าที่ดิน และ/หรือการทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทนและหรือกิจการอื่น ซึ่งเป็นธุรกิจที่ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากกรณีเข้าข่ายทั้ง ๒ กรณี บริษัทต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อไม่ให้เข้าข่ายการเป็นกิจการค้าที่ดินและหรือกิจการนายหน้าหรือตัวแทน ซึ่งเป็นธุรกิจที่ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. การเข้าร่วมกลุ่มการให้กู้ยืมเงินของบริษัทในกลุ่ม ซึ่งเรียกว่า CASH Pooling โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแหล่งเงินกู้ยืมเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยแจ้งว่า บริษัทเข้าร่วมกลุ่มการกู้ยืมเงินของบริษัทในกลุ่ม ซึ่งเรียกว่า POOLING โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแหล่งเงินกู้ยืมเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน โดยการทำงานของระบบ POOLING เป็นระบบอัตโนมัติที่เรียกว่า “ZET ZERO” อาจทำให้บริษัทมีสถานะเป็นผู้ให้กู้ยืมเงินได้ เช่น ในการชำระเงินกู้ บริษัทจะโอนเงินพร้อมค่าธรรมเนียมธนาคารไปพร้อมกัน ซึ่งอาจเกิดกรณีที่บริษัทชำระคืนเงินกู้พร้อมค่าธรรมเนียมธนาคาร ซึ่งบริษัทอาจจะโอนเงินค่าธรรมเนียมธนาคารไปเกินกว่าที่ทางธนาคารเรียกเก็บจริง เนื่องจากการเข้าใจผิด ซึ่งจำนวนเงินที่โอนไปนั้นเป็นจำนวนเงินที่ไม่มาก ซึ่งจากการเข้าใจผิดนี้เป็นผลให้บริษัทมีเงินฝากคงเหลืออยู่ในบัญชีกลางของระบบ ซึ่งระบบจะทำงานโดยถือว่าบริษัทให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในกลุ่ม ทั้งนี้ทันทีที่บริษัทรับทราบว่ามีการโอนเงินไปบริษัทจะดำเนินการแก้ไขโอนเงินกลับทันที จากข้อมูลข้างต้น บริษัทจึงขอหารือว่า ๑. บริษัท เข้าใจว่าถ้าบริษัทไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มโดยมีจุดประสงค์ที่จะให้กู้ยืมเงิน บริษัทไม่มีความจำเป็นต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะให้กู้ยืมเงินในกลุ่มแบบ CASH POOLING ที่เป็นการบริหารจัดการด้านการเงินของกลุ่มบริษัทโดยการให้กู้ยืมระหว่างบริษัทที่เข้าร่วมกลุ่มด้วยกันเพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจภายในกลุ่มเดียวกัน เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๒. กรณีที่บริษัทอาจอยู่ในสถานะเป็นผู้ให้กู้ยืมเงินได้โดยไม่เจตนาตามตัวอย่างข้างต้น บริษัทจำเป็นต้องขออนุญาตการทำธุรกิจบริการหรือไม่ ๓. กรณีที่บริษัทไม่ได้ขออนุญาต และเกิดเป็นผู้ให้กู้ยืมโดยไม่เจตนาตามตัวอย่างข้างต้นบริษัทสามารถอธิบายสาเหตุได้ บริษัทจะมีความผิดหรือไม่ โทษเป็นอย่างไร		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ประกอบกิจการนำเข้า – ส่งออกผลิตภัณฑ์แร่ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทุกชนิด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทมีความประสงค์จะประกอบกิจการนำเข้า – ส่งออกผลิตภัณฑ์แร่ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทุกชนิด ตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งบริษัท จึงขอหารือว่า การที่บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบกิจการส่งออกผลิตภัณฑ์แร่ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทุกชนิด ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท หากเป็นการนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เพื่อจำหน่ายในประเทศ ถือเป็นธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตาม บัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือการค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. นิติบุคคลที่ได้รับหนังสือแสดงเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยบริษัทได้แจ้งวัตถุประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจในประเทศไทย ในเรื่องรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจเกี่ยวกับสภาวะเศรษฐกิจ การผลิต การตลาด การลงทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ได้รับหนังสือแสดงเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจในประเทศไทย ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. 2540 และ ต่อมาบริษัทมีความประสงค์ประกอบธุรกิจเพิ่มเติมในส่วนของการให้บริการให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เกี่ยวกับสินค้าของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือ หรือบริษัทในกลุ่มที่จำหน่ายแก่ตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ใช้สินค้า บริษัทเข้าใจว่าเมื่อได้รับหนังสือแสดงเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทยสำหรับการทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนแล้ว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจภายใต้ขอบข่ายธุรกิจของสำนักงานผู้แทนได้ทั้ง 5 ประเภท โดยไม่ต้องยื่นขออนุญาตเพิ่มเติมอีก จึงขอหารือว่า ความเข้าใจของบริษัทถูกต้องหรือไม่ และหากความเข้าใจ ไม่ถูกต้องจะต้องปฏิบัติอย่างไร นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทได้แจ้งขอมีเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น เมื่อบริษัทได้รับหนังสือแสดงเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทยสำหรับ การทำธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนแล้ว บริษัทสามารถประกอบธุรกิจบริการอื่นใดที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้งขอบข่ายธุรกิจอื่นของสำนักงานผู้แทน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในการแจ้งขอมีเลขประจำตัวนิติบุคคลตั้งแต่ต้นได้ โดยไม่ต้องแจ้งขอมีเลขประจำตัวนิติบุคคลใหม่	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. การประกอบกิจการใช้ท่าเรือเดินทะเลเพื่อขนถ่ายสินค้าประกอบกิจการท่าเรือเดินทะเลของบริษัทเป็นการเฉพาะ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผงพีวีซี โซดาไฟ และอีพีคลอโรไฮดริน โดยบริษัทมีสำนักงานอยู่ที่โรงงานกรุงเทพฯ และมีโรงงานผลิตจำนวน ๔ แห่ง บริษัทมีความประสงค์ยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการท่าเรือเดินทะเลกับกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม โดยมีท่าเรืออยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ บริษัทมีความประสงค์เพื่อใช้ในกิจการของบริษัทเท่านั้น ไม่อนุญาตให้บุคคลหรือนิติบุคคลหรือบุคคลอื่นใดเข้ามาใช้งานท่าเรือ และบริษัทไม่มีความประสงค์ที่เปิดให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใช้บริการท่าเรือของบริษัทโดยคิดค่าบริการทางการค้าแต่อย่างใด ซึ่งสินค้าที่ถูกบรรทุกหรือขนถ่ายโดยท่าเรือ คือเกลือซึ่งบริษัทใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตสินค้าของบริษัท	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลตามที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบกิจการท่าเรือเพื่อใช้สำหรับการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในกิจการของบริษัทเท่านั้น โดยมิได้ให้บริการแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ดังนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องยื่นขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานไฟฟ้าและไอน้ำจากขยะหรือเชื้อเพลิงจากขยะ โดยการกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาไหม้เพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า และจำหน่ายให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประสงค์จะขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการขอหนังสือรับรองประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ และใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ (พระราชบัญญัติฯ) โดยแจ้งว่ามีข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้ ๑. บริษัทเป็นคู่สัญญากับกรุงเทพมหานครตามสัญญาให้สิทธิดำเนินโครงการกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาไหม้เพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า ๒. การดำเนินโครงการดังกล่าว บริษัทจะมีรายได้จากค่ากำจัดขยะที่ได้รับจากกรุงเทพมหานคร และยังมีการนำความร้อนที่ได้จากการกำจัดขยะมูลฝอยโดยการเผามาผลิตไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ๓. ในการดำเนินโครงการดังกล่าว บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตไฟฟ้าจากขยะ ประเภท ๗.๑.๑ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานไฟฟ้าและไอน้ำจากขยะ หรือเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel)	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากการกำจัดมูลฝอยโดยการเผาดังกล่าวข้างต้นของบริษัทเป็นส่วนหนึ่งของกิจการผลิตไฟฟ้าจากขยะ ที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ก็จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ซึ่งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้มีหนังสือยืนยันขอบข่ายกิจการที่ได้รับการส่งเสริมว่ามีกรรมวิธีการผลิตที่ได้รับอนุมัติ คือ รับขยะชุมชนจากกรุงเทพมหานครเพื่อเป็นเชื้อเพลิงนำมาเข้าเตาเผาหม้อไอน้ำเพื่อผลิตเป็นไอน้ำแรงดันสูง และส่งไอน้ำแรงดันสูงจากหม้อไอน้ำขับเคลื่อนกังหันไอน้ำ เพื่อหมุนเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ก่อนผลิตไฟฟ้าส่งจำหน่าย ซึ่งโครงการต้องมีกรรมวิธีการผลิตครบถ้วนและใช้เครื่องจักรที่ได้รับการส่งเสริม ดังนั้น การกำจัดมูลฝอยโดยการเผา จึงเป็นส่วนหนึ่งของกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามบัตรส่งเสริมดังกล่าว บริษัทสามารถใช้สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักรที่ใช้ในการกำจัดมูลฝอยโดยการเผา และสามารถนำเครื่องจักรที่ใช้ในการกำจัดมูลฝอยโดยการเผาไปใช้เพื่อการกำจัดมูลฝอยให้กรุงเทพมหานครได้ โดยมูลค่าเครื่องจักร อาคาร และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่ใช้ในการกำจัดมูลฝอยโดยการเผา ถือเป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนด้วย		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๔. บริษัทเข้าใจว่า ตามพระราชบัญญัติฯ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานไฟฟ้าและไอน้ำจากขยะ หรือเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel) ไม่เป็นกิจการที่อยู่ในประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. การประกอบธุรกิจนำเข้า - ส่งออกผลไม้	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย “บริษัท” เป็นนิติบุคคลต่างด้าวจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทย มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเข้า - ส่งออกผลไม้ ตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งบริษัท จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลตามที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ธุรกิจส่งออกสินค้าไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจ ที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท หากบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ เข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การมอบหมายให้ตัวแทน (ทั้งกรณีบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล) ซึ่งมีภูมิลำเนาในประเทศไทย (ตัวแทนในประเทศไทย) เป็นผู้เตรียมการและอำนวยความสะดวกให้แก่ ผู้สอบและผู้ทดสอบในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประสงค์ขอหารือ โดยบริษัทจดทะเบียนภายใต้กฎหมายของ สหราชอาณาจักร ประกอบธุรกิจหลักคือการจัดสอบและประเมินผลความสามารถด้านการดนตรีในระดับสากลที่ได้รับการยอมรับการพัฒนาวิชาชีพครูและจัดหาทรัพยากรคือสิ่งพิมพ์และการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ของบริษัท อัปพลิเคชั่นและวีดิโอ (“ธุรกิจ”) โดยบริษัทไม่มีสำนักงานในประเทศไทยและมีแผนการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้ ๑. มอบหมายให้ตัวแทนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย (“ตัวแทนในประเทศไทย”) เป็นผู้เตรียมการและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สมัครสอบ และผู้ทดสอบในประเทศไทย โดยตัวแทนในประเทศไทยไม่มีสถานะเป็นลูกจ้างของบริษัท และไม่มีสำนักงานในประเทศไทย โดยตัวแทนจะมีสถานะเป็นผู้รับจ้างอิสระ ที่ทำสัญญากับบริษัท ทำงานภายใต้คำสั่งของบริษัท และได้รับค่าตอบแทนการบริการโดยตรงจากบริษัท	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า การจัดการสอบและประเมินผลความสามารถด้านการดนตรี โดยมอบหมายให้ผู้แทนในไทย ที่บริษัทว่าจ้างให้ดำเนินการแทนภายใต้คำสั่งของบริษัทตามแผนการดำเนินการดังกล่าว ถือว่าบริษัทประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ตัวแทนในไทยจะดำเนินการที่เกี่ยวข้องต่างๆ ณ สถานที่จัดการทดสอบ ตัวแทนจะได้รับมอบหมายจากบริษัทคือ (๑.) เป็นผู้ติดต่อประสานกับผู้สมัครสอบในประเทศไทย (๒.) จัดเตรียมสิ่งจำเป็นและอำนวยความสะดวกให้กับผู้สมัครสอบและ ผู้ทดสอบในนามของบริษัทในระหว่างกระบวนการสอบออนไลน์หรือการสอบ ณ สถานที่จัดสอบ เช่น จัดหารถรับส่งสำหรับ ผู้ทดสอบ จัดหาสถานที่ทำการทดสอบ เป็นต้น ๒. มอบหมายให้ผู้ทดสอบซึ่งมีภูมิลำเนาในสหราชอาณาจักร เดินทางมายังประเทศไทยเพื่อทำการทดสอบ ณ สถานที่จัดการสอบ ทั้งนี้ ผู้ทดสอบไม่มีสถานะเป็นลูกจ้างของบริษัท แต่เป็นผู้รับจ้างอิสระภายใต้สัญญาที่ทำกับบริษัท และบริษัทจะจ่ายค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการทดสอบแก่ผู้ทดสอบโดยตรงรวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. ประกอบธุรกิจผลิตวัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดและประกอบธุรกิจค้าส่ง และส่งออกวัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดและอื่นๆ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) แจ้งว่าบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยมีสถานะเป็นบุคคลต่างด้าวมีทุนจดทะเบียน ๕ ล้านบาท โดยบริษัทประกอบธุรกิจ ๑. ผลิตวัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด ๒. ประกอบธุรกิจค้าส่ง และส่งออกวัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดและอื่นๆ ตามวัตถุประสงค์ บริษัท จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตสินค้าวัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด (อันมิใช่การรับจ้างผลิต) การผลิตสินค้าดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ หรือผลิตเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากบริษัทซื้อสินค้าแล้วนำมาค้าส่ง ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า กรณีส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศถือเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. ประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองผ่านเว็ปไซด์ และ ณ สำนักงานสาขาในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองผ่านเว็ปไซด์ และ ณ สำนักงานสาขาในประเทศไทย บริษัทจึงขอหารือว่า การที่สายการบินจัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ธุรกิจการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินของตนเองสำหรับการขนส่งทางอากาศดังกล่าวข้างต้น ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ วัสดุอุปกรณ์และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกิจการผลิต แปรรูป และจำหน่ายผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์กระดาษ ผลิตภัณฑ์ยางแผ่นระบายความร้อน แผ่นฉนวน ผลิตภัณฑ์การพิมพ์ วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ เทป ฮาร์ดแวร์ เครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์อัตโนมัติ แม่พิมพ์ อุปกรณ์การพิมพ์ วัสดุบรรจุภัณฑ์ อุปกรณ์โชว์ ผลิตภัณฑ์ไม้ อุปกรณ์ป้องกันแรงงาน (เซฟตี้) ผลิตภัณฑ์เคมี รวมถึงสินค้าและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) แจ้งว่า บริษัทมีผู้ถือหุ้นทั้งหมดเป็นคนต่างด้าว มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจ ๑. ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ วัสดุอุปกรณ์และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง ๒. ประกอบกิจการผลิต แปรรูป และจำหน่ายผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์กระดาษ ผลิตภัณฑ์ยางแผ่นระบายความร้อน แผ่นฉนวน ผลิตภัณฑ์การพิมพ์ วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ เทป ฮาร์ดแวร์ เครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์อัตโนมัติ แม่พิมพ์ อุปกรณ์การพิมพ์ วัสดุบรรจุภัณฑ์ อุปกรณ์โชว์ ผลิตภัณฑ์ไม้ อุปกรณ์ป้องกันแรงงาน (เซฟตี้) ผลิตภัณฑ์เคมี รวมถึงสินค้าและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง บริษัทประสงค์ประกอบกิจการดังกล่าว จึงขอหารือว่ากิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่ากรณีบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้า ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือผลิตเพื่อส่งออกไปต่างประเทศไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การแปรรูปไม้ และการรับจ้างผลิต ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๐. ประกอบธุรกิจผลิตเม็ดพลาสติกและรับจ้างแปรรูปเศษพลาสติกให้เป็นเม็ดพลาสติกใหม่ โดยมีกระบวนการ คือ รับเศษพลาสติกบดหรือรันเนอร์หรือชิ้นส่วนที่เหลือจากกระบวนการขึ้นรูปพลาสติกจากบริษัทลูกค้าในอุตสาหกรรมยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และนำเข้าสู่กระบวนการอัดรีดและตัดให้เป็นเม็ดพลาสติกแล้วนำส่งกลับคืนลูกค้าโดยคิดค่าบริการทำให้เป็นเม็ดใหม่	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) ประกอบธุรกิจผลิตเม็ดพลาสติก และรับจ้างแปรรูปเศษพลาสติกให้เป็นเม็ดพลาสติกใหม่ โดยมีกระบวนการ คือ รับเศษพลาสติกบดหรือรันเนอร์ หรือชิ้นส่วนที่เหลือจากกระบวนการขึ้นรูปพลาสติกจากบริษัทลูกค้าในอุตสาหกรรมยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า และนำเข้าสู่กระบวนการอัดรีดและตัดให้เป็นเม็ดพลาสติกแล้วนำส่งกลับคืนลูกค้าโดยคิดค่าบริการทำให้เป็นเม็ดใหม่ บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวตรงกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการรับจ้างแปรรูปเศษพลาสติกให้เป็นเม็ดพลาสติกใหม่ตามกระบวนการดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๑. ประกอบกิจการผลิตนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสิ่งทอ (INDUSTRIAL TEXTILE PRODUCT) เป็นการส่งออก ๑๐๐%	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) มีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว มีผู้ถือหุ้นทั้งหมดเป็นบุคคลต่างด้าว ๑๐๐% จดทะเบียนชำระแล้ว ประกอบกิจการผลิต นำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสิ่งทอ (INDUSTRIAL TEXTILE PRODUCT) เป็นการส่งออก ๑๐๐% บริษัท จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๒. ประกอบกิจการ นำเข้า-ส่งออก จำหน่ายค้าส่งและให้บริการอุปกรณ์การจัดจำหน่ายเครื่องทำความเย็นไฟฟ้า (แช่แข็ง) ให้บริการหลังการขาย ให้คำปรึกษาทางเทคนิค อุปกรณ์ โซ่เย็นเชิงพาณิชย์และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) มีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท มีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว มีผู้ถือหุ้นทั้งหมดเป็นนิติบุคคลต่างด้าวและบุคคลต่างด้าว โดยเป็นทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว บริษัทประกอบกิจการ นำเข้า-ส่งออก จำหน่ายค้าส่งและให้บริการอุปกรณ์การจัดจำหน่ายเครื่องทำความเย็นไฟฟ้า (แช่แข็ง) ให้บริการหลังการขาย ให้คำปรึกษาทางเทคนิค อุปกรณ์ โซ่เย็นเชิงพาณิชย์และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท กรณีการประกอบธุรกิจค้าส่งในประเทศ ถือเป็นธุรกิจบัญชีสาม (๑๕) ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากจะประกอบธุรกิจโดยไม่ต้อง ขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจให้บริการหลังการขาย ให้คำปรึกษาทางเทคนิค อุปกรณ์ซึ่งเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๓. ประกอบกิจการธุรกิจบริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ สำหรับการให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางพันธุกรรมและโลหิตวิทยาแก่ผู้ป่วยโรคมะเร็ง เพื่อให้แพทย์สามารถวินิจฉัยตรวจรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็งได้อย่างถูกต้อง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (บริษัท) ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจบริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ ตามบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับการให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางพันธุ์กรรมและโลหิตวิทยาแก่ผู้ป่วยโรคมะเร็ง เพื่อให้แพทย์สามารถวินิจฉัยตรวจรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็งได้อย่างถูกต้อง ผู้ประกอบการจะเข้าทำสัญญาจ้างทำของ โดยผู้ประกอบการจะให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์โดยมีคู่สัญญาเป็นโรงพยาบาลรัฐ โรงพยาบาลเอกชน มหาวิทยาลัย และราชวิทยาลัย (“ลูกค้า”) โดยผู้ประกอบการจะนำชิ้นเนื้อตัวอย่างเลือดเพื่อการตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งไปยังห้องแล็บต่างประเทศ ซึ่งเป็นห้องแล็บของบริษัทแม่หรือบริษัทในกลุ่ม ในเครือผู้ประกอบการเมื่อห้องแล็บต่างประเทศตรวจวิเคราะห์ก็จะนำผลมาให้กับผู้ประกอบการในประเทศไทย ลูกค้าจะชำระค่าบริการตามสัญญาจ้าง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากผู้ประกอบการประกอบกิจการบริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ ถือเป็นการประกอบธุรกิจ ตามบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวย่อมสามารถประกอบธุรกิจได้ภายใต้ขอบข่ายประเภทธุรกิจตามที่ระบุในหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเท่านั้น หากประสงค์จะประกอบธุรกิจที่เกินขอบข่ายของการได้รับการส่งเสริมการลงทุน ผู้ประกอบการจะประกอบธุรกิจได้โดยต้อง ขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ทำของสำหรับผลการตรวจวิเคราะห์ ซึ่งรวมถึงผลการวิเคราะห์จากห้องแล็บต่างประเทศให้ผู้ประกอบการจากข้อเท็จจริงดังกล่าว		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๔. ประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะ อุปกรณ์เกี่ยวเนื่องกับท่อและอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการขุดเจาะเพื่อใช้งานปิโตรเลียม โดยมิได้กำหนดว่าเป็นการอนุญาตสำหรับศูนย์บริการแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นการเฉพาะ บริษัทมีความประสงค์ที่จะประกอบกิจการรับจ้างผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะ อุปกรณ์อันเกี่ยวเนื่องกับท่อและอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการขุดเจาะเพื่อใช้ในงานปิโตเลียม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) แจ้งว่า บริษัทมีสำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่ที่ ๑๖๐/๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๗... เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะ อุปกรณ์เกี่ยวเนื่องกับท่อและอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการขุดเจาะเพื่อใช้งานปิโตรเลียม โดยมิได้กำหนดว่าเป็นการอนุญาตสำหรับศูนย์บริการแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นการเฉพาะ บริษัทมีความประสงค์ที่จะประกอบกิจการรับจ้างผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะ อุปกรณ์อันเกี่ยวเนื่องกับท่อและอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการขุดเจาะเพื่อใช้ในงานปิโตเลียม ณ สำนักงานสาขาที่ ๑ เลขที่ ๓๖/๑๙ หมู่ ๕ ตำบลพลูตาหลวง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ๒๐๑๘๐ บริษัทจึงขอหารือว่ามีความจำเป็นต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตอุปกรณ์ดังกล่าวเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เคยได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ ๑๗..... หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าหากบริษัทประสงค์จะประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตสินค้า ณ สถานที่ใหม่ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งยังอยู่ภายในขอบเขตของธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามใบอนุญาตที่ระบุ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตดังกล่าวได้ โดยอาจดำเนินการแจ้งลด/เพิ่มสำนักงานสาขาในประเทศไทย หรือแจ้งย้ายสำนักงานสาขาในประเทศไทย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๕. ประกอบกิจการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ การให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และการให้ใช้พื้นที่ของบริษัท เพื่อทำร้านสะดวกซื้อเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทให้คำแนะนำทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จึงขอหารือการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามข้อเท็จจริงดังนี้ ๑. บริษัท ก. นิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมายไทย มีผู้ถือหุ้นทั้งหมดเป็นคนต่างด้าว (ดำเนินธุรกิจภายใต้เครื่องหมาย A) ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนประกอบธุรกิจผลิต ขายในประเทศและส่งออกสินค้าไปขายที่ต่างประเทศรวมทั้งการวิจัยและพัฒนาสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าภายใต้เครื่องหมายการค้า A ต่อมาบริษัท ก. ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เหมือนกับเครื่องใช้ไฟฟ้าภายใต้เครื่องหมายการค้า A แต่เครื่องใช้ไฟฟ้าดังกล่าวจะติดเครื่องหมายการค้าอื่น (ORIGINAL DESIGN MANUFACTURE-ODM) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ๑). เครื่องใช้ไฟฟ้าติดเครื่องหมายการค้า B ซึ่งเจ้าของเครื่องหมายการค้า B. เป็นนิติ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณา จากข้อมูลที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท และหากบริษัทรับจ้างผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีบริษัทประสงค์จะให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ถือเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บุคคลจัดตั้งประเทศมาเลเซีย ดำเนินธุรกิจอยู่ภายใต้การจัดการดูแลลำดับชั้นที่สองของบริษัทในเครือที่ดำเนินธุรกิจเครื่องหมายการค้า A. โดยบริษัท ก. จะส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าติดเครื่องหมายการค้า B. โดยมีบริษัทในเครือเป็นผู้รับสินค้า (CONSIGNEE) ๒). เครื่องใช้ ไฟฟ้าติดเครื่องหมายการค้า C. ซึ่งเจ้าของเครื่องหมายการค้า C. เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนจัดตั้งที่ต่างประเทศ และไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบริษัทในเครือกับบริษัท ก. โดยบริษัท ก. จะส่งออกเครื่องไฟฟ้าติดเครื่องหมายการค้า C. โดยมีบริษัทในเครือเป็นผู้รับสินค้า (CONSIGNEE) จึงขอหารือว่า การดำเนินการตาม ๑). และ ๒). จะต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ๒. กรณีที่บริษัท ก. ตกลงทำสัญญาพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับบริหารจัดการภายในองค์กรกับบริษัท ข. ที่ประเทศไทย เมื่อบริษัท ข. ส่งมอบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้กับบริษัท ก.ต่อมาบริษัทแม่เห็นว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นสามารถนำมาใช้ร่วมกัน	อนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. หากบริษัทประสงค์จะให้ใช้พื้นที่ของบริษัท เพื่อทำร้านสะดวกซื้อเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ในการจัดการบริหารบริษัทแม่ได้ บริษัทแม่จึงขอใช้สิทธิในโปรแกรมดังกล่าวจากบริษัท ก. ภายใต้เงื่อนไขกรณีดังนี้ ๑.) บริษัทแม่ชำระเงินให้ให้กับบริษัท ก. ในจำนวณเท่าที่บริษัท ก.ชำระจริงให้กับบริษัท ข. ๒.) บริษัทแม่ชำระเงินให้กับบริษัท ก. ในจำนวนกึ่งหนึ่งที่บริษัท ก. ชำระจริงให้บริษัท ข. ๓.) บริษัทแม่ขอใช้สิทธิในโปรแกรมดังกล่าวจากบริษัท ก. โดยไม่ได้ชำระเงินใดๆ การดำเนินการของบริษัท ก.และบริษัทแม่ในกรณี ๑.) ๒.) ๓.) จะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ๓. กรณีที่บริษัท ก. มีความประสงค์จะจัดให้มีร้านสะดวกซื้อเพื่ออำนวยความสะดวกพนักงานในบริเวณสถานที่ประกอบกิจการ โดยร้านสะดวกซื้อดังกล่าวจะเปิดบริการเฉพาะพนักงานในวันเวลา ทำการของบริษัท ก. โดยบริษัท ก. จึงเข้าทำสัญญา บริษัท ค. ซึ่งเป็นบริษัทประกอบกิจการร้านค้าสะดวกซื้อ สัญญาดังกล่าวมีการระบุค่าใช้พื้นที่ภายใต้เงื่อนไขแบ่งเป็น ๒ กรณีดังนี้ ๑) สัญญาตกลงให้บริษัท ค. ชำระค่าน้ำ, ค่าไฟ, ค่ากำจัด		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ขยะ ตามอัตราที่บริษัท ก. ได้ถูกเรียกเก็บจริงจากการไฟฟ้า, การประปา, และเทศบาล โดยไม่มีค่าใช้สถานที่ ๒) สัญญาตกลงให้บริษัท ค. ชำระค่าพื้นที่เป็นเงินการเหมาจ่ายเท่ากันทุกเดือน โดยตกลงค่าใช้สถานที่มีมูลค่าต่ำกว่าราคาตลาดสำหรับการเช่าพื้นที่การดำเนินการของบริษัท ก.ในกรณี ๑) และกรณี ๒) จะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๖. การประกอบกิจการนำเข้า-ส่งออก ขายส่งผลิตภัณฑ์ไอโซมอลโตโอลิโกเซ็กคาไรด์ (IMO) น้ำตาลแป้งสีขาวและสินค้าที่เกี่ยวข้องทุกชนิด โดยมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาทชำระแล้ว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) แจ้งว่า บริษัทมีผู้ถือหุ้นเป็นนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาต่างด้าว ๑๐๐% มีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท ชำระแล้ว มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการนำเข้า-ส่งออก ผลิตภัณฑ์ไอโซมอลโตโอลิโกเซ็กคาไรด์ (IMO) น้ำตาลแป้งสีขาวและสินค้าที่เกี่ยวข้องทุกชนิด บริษัทขอหารือว่าการประกอบกิจการนำเข้า- ส่งออก ขายส่งผลิตภัณฑ์ไอโซมอลโตโอลิโกเซ็กคาไรด์ (IMO) น้ำตาลแป้งสีขาวและสินค้าที่เกี่ยวข้องทุกชนิด เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากบริษัทประสงค์ประกอบธุรกิจส่งออกผลิตภัณฑ์ไอโซมอลโตโอลิโกเซ็กคาไรด์ (IMO) น้ำตาลแป้งสีขาว และสินค้าที่เกี่ยวข้องทุกชนิด ซึ่งการส่งออกสินค้าเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจ ที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไม่น้อยกว่าสองล้านบาท หากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าส่ง ผลิตภัณฑ์ฯ และสินค้าที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากบริษัทจะประกอบธุรกิจการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำ หรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			การค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๗

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การจำหน่ายสินค้าประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ทางทันตกรรมผ่านช่องทาง ONLINE (e-SHOP)	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) เปิดช่องทางการจำหน่าย ผ่านช่องทาง ONLINE (e-SHOP) เพื่อให้ลูกค้าของบริษัท คือคลีนิค และโรงพยาบาลที่ให้บริการทางทันตกรรม สามารถสั่งซื้อผ่านระบบ ONLINE (e-SHOP) เฉพาะที่เป็นลูกค้าที่เป็นสมาชิกกับบริษัทเท่านั้นที่สามารถสั่งซื้อสินค้าผ่านระบบ ONLINE (e-SHOP) โดยสินค้าที่จำหน่าย ผ่านระบบ ONLINE (e-SHOP) คือสินค้าประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ทางทันตกรรมตามบัญชีสาม (๑๔) และสินค้าประเภทวัสดุทางทันตกรรมตามบัญชีสาม (๑๕) การดำเนินการดังกล่าว ไม่ต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากการดำเนินการดังกล่าวเพื่อให้ลูกค้าของบริษัทสามารถสั่งซื้อสินค้าผ่านระบบ ONLINE (e-SHOP) เพื่อวัตถุประสงค์การประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกสินค้า และบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งสินค้าเฉพาะขอบข่ายของสินค้าตามที่ระบุในใบอนุญาตตามที่ได้รับแล้วนั้น การจำหน่ายผ่านช่องทางระบบ ONLINE (e-SHOP) ของบริษัทสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. ประกอบธุรกิจเกี่ยวการผลิตน้ำเย็นผ่านระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (chiller system) และส่งไปยังระบบปรับอากาศในอาคารสถานประกอบการของลูกค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจ ดังนี้ 1. ประกอบธุรกิจเกี่ยวการผลิตน้ำเย็นผ่านระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (CHILLER SYSTEM) โดยการผลิตและจำหน่ายน้ำเย็นผ่านระบบดังกล่าวและส่งไปยังระบบปรับอากาศในอาคารสถานประกอบการของลูกค้า 2. บริษัทฯ จะทำการเก็บข้อมูลลูกค้าเพื่อนำมาพิจารณาอัตราการทำความเย็น (COOLING LOAD) ความร้อน ซึ่งพื้นที่ได้รับ (HEAT GAIN) ความร้อนตกกระทบอาคาร และระยะเวลาความต้องการปรับอากาศ หลังจากนั้นจะทำการตรวจสอบสถานประกอบการว่าระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวมในปัจจุบันมีประสิทธิภาพที่ดี หรือกำลังการผลิตเย็นเพียงพอต่อความต้องการความเย็นในอาคารสถานประกอบการของลูกค้าได้หรือไม่ 3. บริษัทเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวมสำหรับผลิตน้ำเย็น และเป็นผู้รับผิดชอบค่าบำรุงรักษาซ่อมแซมระบบดังกล่าวด้วยตนเองทั้งสิ้น 4. บริษัทฯ จะออกใบแจ้งหนี้รายเดือนให้แก่ลูกค้า สำหรับค่าจำหน่ายน้ำเย็นตามราคาที่ตกลงกันไว้ภายใต้สัญญาจำหน่ายน้ำเย็น นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยมีกระบวนการเก็บข้อมูล ตรวจสอบสถานประกอบการลูกค้าและออกแบบระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวมสำหรับการผลิตน้ำเย็นให้เหมาะสมกับอาคารของลูกค้า โดยดำเนินการผลิตน้ำเย็นโดยอุปกรณ์ของบริษัทที่ตั้งในสถานที่ของลูกค้าและส่งไปยังระบบปรับอากาศในอาคารสถานประกอบการของลูกค้าเพื่อทำความเย็นในสถานประกอบการลูกค้า เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้า - ส่งออกกระดาษชำระทุกชนิด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้า - ส่งออกกระดาษชำระทุกชนิด ตามวัตถุประสงค์ของบริษัท จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณา จากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ๑. ธุรกิจผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ และธุรกิจส่งออกสินค้าไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศเข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกสินค้าตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งสินค้าตาม บัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. กิจการผลิตสินค้าจากผ้าเคลือบขี้ผึ้งสำหรับห่อและบรรจุภัณฑ์ต่างๆ ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายทั้งปลีกและส่งในและต่างประเทศเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” กิจการผลิตสินค้าจากผ้าเคลือบขี้ผึ้งสำหรับห่อและบรรจุภัณฑ์ต่างๆ ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายทั้งปลีกและส่งในและต่างประเทศเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป จึงขอหารือว่าหากบริษัทมีการเพิ่มทุนหรือโอนหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นต่างชาติที่สนใจลงทุนในบริษัท การประกอบธุรกิจดังกล่าวจะอยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจหรือไม่ และบริษัทสามารถดำเนินธุรกิจโดยมีผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติข้างมากในสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ ๔๙ ได้หรือไม่ อย่างไรตามราคาที่ตกลงกันไว้ภายใต้สัญญาจำหน่ายน้ำเย็น นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ๑. นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ถือเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าโดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัท และผ่านกระบวนการผลิตในโรงงานเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ใน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ประกอบธุรกิจและจำหน่ายสารเคมีและวัสดุที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ ทั่วโลกมีความประสงค์จะจัดหาหรือจำหน่ายเคมีภัณฑ์ (สินค้า) ให้กับลูกค้าในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจและจำหน่ายสารเคมีและวัสดุที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ ทั่วโลกมีความประสงค์จะจัดหาหรือจำหน่ายเคมีภัณฑ์ (สินค้า) ให้กับลูกค้าในประเทศไทย โดยมีรายละเอียดการจำหน่าย ดังนี้ ๑. บริษัทต่างชาติจะส่งสินค้าเพื่อจัดเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนที่บริหารจัดการโดยผู้ให้บริการคลังสินค้าทัณฑ์บนในประเทศไทย โดยกรรมสิทธิ์ของสินค้ายังคงเป็นของบริษัทต่างชาติ ๒. บริษัทต่างชาติจะเป็นผู้ดำเนินการจัดการและรับผิดชอบกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวกับธุรกรรมการจำหน่ายสินค้าทั้งหมด (เช่น การติดต่อสื่อสาร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าสินค้าที่อยู่ในประเทศไทยเป็นกรรมสิทธิ์ของนิติบุคคลต่างด้าวซึ่งจดทะเบียนที่ต่างประเทศ และมีการจำหน่ายสินค้า ให้แก่ ผู้ซื้อในประเทศไทยเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงานผลิตของผู้ซื้อ พิจารณาได้ว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกาประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากจะประกอบธุรกิจโดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำ	

		และทำข้อตกลงเกี่ยวกับการขาย) กับลูกค้าโดยตรงที่เป็นการค้าระหว่างประเทศ โดยผู้ให้บริการคลังสินค้าทัณฑ์บนไม่ได้รับการแต่งตั้ง หรือมอบหมายให้ทำการเป็นตัวแทนจำหน่ายและไม่มีหน้าที่ทำการจำหน่ายสินค้าทั้งในและต่างประเทศ ผู้ให้บริการคลังสินค้าทัณฑ์บนจะให้บริการทั่วไป รวมทั้งมีหน้าที่จัดเก็บและจัดเรียงสินค้าในคลังสินค้าของผู้ให้บริการ ตลอดจยขนถ่ายสินค้าให้ลูกค้าในประเทศเท่านั้น ๓. เมื่อสินค้ามาถึงท่าเรือผู้ให้บริการคลังสินค้าทัณฑ์บนจะดำเนินพิธีการทางศุลกากรในฐานะตัวแทนออกของให้กับบริษัทต่างชาติ จากนั้นจะรับสินค้าและขนส่งจากท่าเรือไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บน ๔. เมื่อบริษัทต่างชาติได้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้าในประเทศ บริษัทจะแจ้งให้	ที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ถือเป็นธุรกิจส่งออก อันเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

		ผู้บริการคลังสินค้าทัณฑ์บนทราบเพื่อทำการขนถ่ายสินค้าให้กับลูกค้าในประเทศ ลูกค้าจะดำเนินการเกี่ยวกับพิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าและรับสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บนไปยังโรงผลิตสินค้าของตนเอง ๕. ผู้ให้บริการคลังสินค้าทัณฑ์บนอาจช่วยจัดการด้านลอจิสติกส์เกี่ยวกับการส่งออกสินค้าไปยังลูกค้าในต่างประเทศ หากได้รับคำสั่งจากบริษัทต่างชาติ บริษัทขอหารือว่า ๑) คลังสินค้าทัณฑ์บนตามสัญญาจะถือเป็น "สถานที่ประกอบการ" ของบริษัทต่างชาติภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ๒) กรณีข้างต้นจะถือว่าบริษัทต่างชาติประกอบธุรกิจค้าส่งในประเทศไทยซึ่งเป็นธุรกิจต้องห้ามตามบัญชีสาม		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ๓) กรณีข้างต้นจะถือเป็นบริษัทต่างชาติประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าซึ่งไม่ได้เป็นธุรกิจต้องห้ามตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและให้เช่าคลังสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและให้เช่าคลังสินค้า บริษัทดำเนินการบริหารคลังสินค้าให้กับบริษัทในเครือ โดยบริษัทจะเก็บสินค้าให้กับลูกค้าที่เป็นบริษัทในเครือรวมทั้งบริหารคลังสินค้าให้ด้วย โดยนำระบบจัดเก็บสินค้าอัตโนมัติมาจัดเก็บให้ลูกค้าที่เป็นบริษัทในกลุ่มในเครือ ดังนี้ ๑. รับสินค้าของลูกค้ามาในคลังโดยการตรวจสอบจำนวน คุณลักษณะในการแยกแยะจัดเก็บให้เป็นหมวดหมู่โดยการจัดการที่มีระบบตรวจสอบ และตรวจนับความถูกต้องที่เกี่ยวกับปริมาณจำนวน สภาพและคุณภาพ ๒. การควบคุมและรับผิดชอบต่อสินค้าที่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประสงค์จะประกอบธุรกิจบริหารและให้เช่าคลังสินค้า ให้แก่ บริษัทในกลุ่มและบริษัทในเครือด้วยระบบจัดเก็บสินค้าอัตโนมัติในการจัดเก็บสินค้าในคลัง โดยมีกระบวนการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเป็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ หากการให้บริการดังกล่าวข้างต้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็สามารถแจ้งของหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

		จัดเก็บอยู่ในคลัง ซึ่งต้องอาศัยการบริหารจัดการทั้งการใช้เทคนิค เทคโนโลยีในการจัดเก็บและทักษะเครื่องมือและเครื่องทุ่นแรงประเภทต่างๆ เช่น รถยก ชั้นวางสินค้า ๓. การคัดแยกสินค้า การ PACKING การแบ่งบรรจุ การคัดเลือก การติดป้าย ๔. จัดเตรียมสินค้าและนำส่งให้กบตัวแทนขนส่งของลูกค้าที่มารับสินค้าหน้าคลังสินค้าของบริษัท ๕. การควบคุมด้านเอกสารเกี่ยวกับรายงาน (INVENTORY CONTROL) การเคลื่อนไหวการรับและการเบิกจ่ายที่เรียกว่า INVENTORY REPORT บริษัทจะเรียกเก็บค่าเช่าและค่าบริหารคลังสินค้าจากลูกค้าบริษัทในเครือ ดังนี้ (๑) ค่าเช่าพื้นที่เก็บสินค้า STORAGE SPACE รวม MANAGEMENT FREE โดยคิดเป็นจำนวนเงินต่อ PALLET ต่อเดือน		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		(๒) ค่าบริการดูแลสินค้า HANDLING FREE โดยคิดเป็นจำนวนเงินต่อคลัง		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มกราคม ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. ประกอบกิจการผลิต ประกอบนำเข้า - ส่งออก จำหน่าย พัฒนาวิจัย เครื่องมือ อุปกรณ์การตรวจวัด เครื่องมือตรวจสอบสำหรับชิ้นส่วนรถยนต์ ผลิตภัณฑ์หรือชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องวัดก๊าซและไฟฟ้า เครื่องกึ่งวัดอัตโนมัติ เครื่องวัดอัตโนมัติ เครื่องมือวัดอัจฉริยะทุกชนิด	๑. ประกอบกิจการผลิต ประกอบ นำเข้า - ส่งออก จำหน่าย พัฒนาวิจัย เครื่องมือ อุปกรณ์การตรวจวัด เครื่องมือตรวจสอบสำหรับชิ้นส่วนรถยนต์ ผลิตภัณฑ์หรือชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องวัดก๊าซและไฟฟ้า เครื่องกึ่งวัดอัตโนมัติ เครื่องวัดอัตโนมัติ เครื่องมือวัดอัจฉริยะทุกชนิด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว (อันมิใช่การรับจ้างผลิต) ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ และประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ เข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีบริษัทฯ ประกอบกิจการวิจัยและพัฒนาเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ธุรกิจบริการอื่นท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. ประกอบธุรกิจในลักษณะการจำหน่ายสินค้าประเภทของสะสมและของเล่น โดยมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจ ดังนี้ ๑) บริษัทดำเนินการเปิดร้านค้าแบบ Pop-up (ร้านค้าแบบชั่วคราว) ภายในห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ และ ๒) บริษัทฯ ได้ดำเนินการจำหน่ายสินค้าประเภทกล่องสุ่มผ่านเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการ ดังนี้ ๑. บริษัทได้ดำเนินการเปิดร้านค้าแบบ Pop-up (ร้านค้าแบบชั่วคราว) ภายในห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ โดยการทำสัญญาเช่าระยะสั้น (ไม่เกิน ๑๐ เดือน) เพื่อจำหน่ายสินค้า ทั้งนี้ การจำหน่ายสินค้าดังกล่าว ออกใบเสร็จทั้งหมดในนามสำนักงานใหญ่ เนื่องจากร้านค้าแบบชั่วคราวเหล่านี้ มีลักษณะไม่ถาวรและจำนวนที่เปลี่ยนแปลงไปตามโอกาส ๒. บริษัทฯ ได้ดำเนินการจำหน่ายสินค้าประเภทกล่องสุ่มผ่านเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ โดยในแต่ละจุดอาจจะมีการติดตั้งเครื่องดังกล่าวจำนวน ๒-๓ เครื่อง หรือมากกว่านั้น ซึ่งเครื่องเหล่านี้ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ภายใต้สัญญาบริการพื้นที่เดียวกัน จึงขอหารือว่า ๑) กรณีร้านค้าแบบ Pop-up ดังกล่าว จะถูกนับเป็นหนึ่งร้านค้าตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และ ๒) ตามบัญชีสาม (๑๔) ท้าย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การพิจารณานับจำนวนร้านค้าปลีก จะพิจารณาจากแต่ละสถานที่ที่มีการติดต่อกับลูกค้าเป็นสำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น ติดต่อซื้อขายสินค้ากับลูกค้า รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า ลูกค้ารับและส่งคืนสินค้า ออกเอกสารต่าง ๆ ทางบัญชีให้กับลูกค้า เป็นต้น ดังนั้น ร้านค้าแบบ Pop-up (ร้านค้าแบบชั่วคราว) และร้านค้าสำหรับเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติภายในห้างสรรพสินค้าที่มีจำนวนหลายเครื่องและตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันจะถือว่าเป็นร้านค้าที่ใช้สำหรับการประกอบธุรกิจค้าปลีก	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การนับจำนวนร้านค้าสำหรับเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติพิจารณาอย่างไร โดยจะถือว่าเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติแต่ละเครื่องนับเป็นหนึ่งร้านค้าหรือไม่ หรือการนับจำนวนร้านค้าพิจารณาจากจุดที่ตั้ง โดยไม่คำนึงถึงจำนวนเครื่องที่ติดตั้งในจุดเดียวกัน		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. ประกอบกิจการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม โดยเป็นการผลิตตามสูตรของบริษัทเองทั้งสิ้น และส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ดำเนินกิจการผลิตอาหารและเครื่องดื่มโดยเป็นการผลิตตามสูตรของบริษัทเองทั้งสิ้น และส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ จึงขอหารือว่า การดำเนินธุรกิจดังกล่าว ถือเป็นธุรกิจนอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่ต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัท และผ่านกระบวนการผลิต ในโรงงานของบริษัท เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. ประกอบกิจการรีไซเคิลน้ำมันพืชที่ใช้แล้ว ไขมันสัตว์และผลิตภัณฑ์พลอยได้จากโรงงานอุตสาหกรรมผลิตน้ำมันพืชทุกชนิด เพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตน้ำมันไบโอดีเซลและน้ำมันอากาศยาน โดยมีกระบวนการตั้งแต่การรวบรวมน้ำมันที่ใช้แล้ว นำมาผ่านกระบวนการต่างๆ ในโรงงานของบริษัท และจำหน่ายน้ำมันดังกล่าว ให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อผลิตน้ำมันไบโอดีเซลต่อไป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการรีไซเคิลน้ำมันพืชที่ใช้แล้ว ไขมันสัตว์และผลิตภัณฑ์พลอยได้จากโรงงานอุตสาหกรรมผลิตน้ำมันพืชทุกชนิด เพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตน้ำมันไบโอดีเซลและน้ำมันอากาศยาน โดยมีกระบวนการตั้งแต่การรวบรวมน้ำมันที่ใช้แล้วนำมาผ่านกระบวนการต่างๆ ในโรงงานของบริษัท และจำหน่ายน้ำมันดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อผลิตน้ำมันไบโอดีเซลต่อไป จึงขอหารือว่า การดำเนินธุรกิจดังกล่าวบริษัทมีความจำเป็นต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทเป็นคนต่างด้าวและประกอบกิจการรีไซเคิลน้ำมันใช้แล้ว โดยมีกระบวนการดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้า เพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกสินค้าดังกล่าวไปจำหน่ายยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิตสินค้าไมโครโฟน (Microphone) ลำโพง (Speaker) ขดลวดเสียงทองแดง (Copper Sound Coil) เครื่องขยายเสียง (Amplifier) และชิ้นส่วนและส่วนประกอบต่าง ๆ ของลำโพง (Speaker Parts) เช่น ฝาครอบ (Cover), แผ่นไดอะแฟรม หรือเมมเบรน (Diaphragm or Membrane), แหวนรอง (Washer), แม่เหล็ก (Magnet), ฝาครอบหิน (Rack Cover), แผงวงจร (PCB), และผ้าดัมพ์ (Damping Cloth) โดยการผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การให้ความร้อนการอบยูวีและการติดกาว เพื่อให้ได้มาเป็นผลิตภัณฑ์ไดร์เวอร์ลำโพง (Speaker Driver) เพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกสินค้าดังกล่าวไปจำหน่ายยังต่างประเทศ จึงขอหารือว่า บริษัทเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า หากบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ “คลับส่วนตัวที่ให้บริการเฉพาะสมาชิกเท่านั้น (Private Members’ Clubs)” ซึ่งเป็นคลับส่วนตัวที่ให้บริการอย่างครบวงจรแก่สมาชิกที่มีความสนใจในเครื่องดื่มประเภทไวน์และมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจในประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทที่ดำเนินธุรกิจให้บริการ “คลับส่วนตัวที่ให้บริการเฉพาะสมาชิกเท่านั้น (Private Members’ Clubs)” ซึ่งเป็นคลับส่วนตัวที่เน้นให้บริการอย่างครบวงจรแก่สมาชิกที่มีความสนใจในเครื่องดื่มประเภทไวน์ และมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจในประเทศไทย โดยการจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลใหม่ในรูปแบบบริษัทจำกัดที่มีผู้ถือหุ้นเป็นนิติบุคคลต่างด้าวร้อยละ ๑๐๐ โดยมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ดังนี้ ๑. การทำการตลาดและประชาสัมพันธ์คลับส่วนตัวและบริการต่าง ๆ ให้แก่ลูกค้าทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ๒. การขายสมาชิกของคลับส่วนตัว (Global Club Membership) ให้กับลูกค้าทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ โดยสมาชิกมีสิทธิเข้ารับการใช้บริการของคลับที่ตั้งอยู่ในประเทศต่าง ๆ ที่บริษัทในเครือ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าดังนี้ ๑. กรณีบริษัทขายสมาชิกของคลับส่วนตัว (Global Club Membership) โดยมีการชำระ ค่าสมาชิกเพื่อให้ได้รับสิทธิพิเศษและผลประโยชน์ต่าง ๆ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีบริษัทจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มภายในพื้นที่คลับส่วนตัว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่ม ตามบัญชีสาม (๑๙) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีบริษัทประกอบธุรกิจบริการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับการขายสมาชิกของคลับส่วนตัว (Global Club Membership) เช่น การทำการตลาดและประชาสัมพันธ์คลับส่วนตัว การจัดกิจกรรมเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับไวน์	

		และบริษัทในกลุ่มดำเนินการ รวมถึงได้รับสิทธิพิเศษและผลประโยชน์ต่าง ๆ ๓. การจัดงานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มประเภทไวน์ เพื่อให้สมาชิกคลับ (และบุคคลที่สมาชิกคลับพามา) เข้าร่วมได้เท่านั้น ๔. การจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มภายในพื้นที่คลับส่วนตัวสำหรับสมาชิกคลับ (และบุคคลที่สมาชิกคลับพามา) เท่านั้น ๕. การให้บริการอื่น ๆ เป็นการเฉพาะแก่สมาชิกคลับ ได้แก่ (๑) ให้คำปรึกษาเรื่องเครื่องดื่มประเภทไวน์ (๒) บริการจัดเก็บเครื่องดื่มประเภทไวน์ รวมถึงการประสานงานกับผู้ขนส่ง เพื่อให้ผู้ขนส่งทำการจัดส่งไวน์ให้กับสมาชิก (๓) บริการจัดงานเลี้ยงหรืองานสังสรรค์ภายในคลับสำหรับสมาชิกคลับ (และบุคคลที่สมาชิกคลับพามา) สำนักงานจึงขอหารือว่า ๑. กิจกรรมข้างต้นทั้งหมดหรือบางส่วนถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่จะต้องยื่นขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ ๒. หากเป็นเช่นนั้น บริษัทจะต้องยื่นขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในกิจกรรมใดบ้าง และ	การให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องไวน์ และการให้บริการจัดเก็บไวน์ เป็นต้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๓. กิจกรรมตามที่ระบุข้างต้นที่บริษัทประสงค์จะดำเนินธุรกิจนั้น มีธุรกิจใดบ้างที่เคยได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมาก่อนหรือไม่ อย่างไร		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจัดหาเรือสำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายทดแทนชั่วคราวในระหว่างที่เรือซ่อมแซม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ ๒๕๔๒ ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้เช่าเรือกักเก็บปิโตรเลียม แบบเหมาลำพร้อมบริหารจัดการเรือเพื่อรอการขนถ่าย (Floating Storage and Offloading “FSO”) ตั้งอยู่ในแปลงสัมปทานในอ่าวไทย ให้แก่ บริษัท ก ตามสัญญาการให้เช่าเรือแบบเหมาลำสำหรับใช้กักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายและสัญญาบริหารจัดการเรือที่ใช้สำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายระหว่าง บริษัท ข กับ บริษัท ค “(สัญญาการให้บริการ FSO)” และต่อมาได้เกิดเหตุการณ์น้ำท่วมจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่เรือ เป็นผลให้เรือไม่สามารถใช้งานได้ตามสัญญาการให้เช่าเรือและสัญญาการให้บริการ FSO ทั้งนี้ ตามสัญญาการให้เช่าเรือและสัญญาการให้บริการ FSO มีข้อกำหนดให้บริษัทมีหน้าที่และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการซ่อมแซมบำรุงรักษาเรือให้อยู่ในสภาวะ ที่พร้อมให้บริการ บริษัทจึงมีความ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัทจัดหาเรือสำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายทดแทนชั่วคราวในระหว่างที่เรือ ได้ถูกนำออกไปซ่อมแซม โดยมีการทำสัญญาเช่าเรือทดแทนชั่วคราวฉบับใหม่ขึ้น เพื่อกำหนดสิทธิหน้าที่อันเกี่ยวกับรายละเอียดจำเพาะของเรือทดแทนชั่วคราวดังกล่าวให้ชัดเจนและกำหนดการปรับค่าเช่าเรือให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของเรือนั้น ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจตามสัญญาการให้เช่าเรือที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จำ เป็นต้องนำเรือ ไปซ่อมแซมให้สามารถกลับมาใช้งานได้ตามปกติต่อไป ในระหว่างการซ่อมแซมเรือนั้น บริษัทจึงต้องจัดหาเรือสำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายทดแทนชั่วคราว เพื่อให้บริษัทสามารถให้บริการตามสัญญาได้ตามปกติ และเมื่อเรือ ได้รับการซ่อมแซมเสร็จสิ้นแล้ว จะถูกนำกลับเข้ามาเพื่อให้เช่าและให้บริการตามเดิมต่อไป ด้วยเหตุที่ได้กล่าวมานั้น บริษัทจึงจะเข้าทำสัญญาการให้เช่าเรือแบบเหมาลำสำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายทดแทนชั่วคราว (“สัญญาเช่าเรือทดแทนชั่วคราว”) โดยสัญญาเช่าเรือทดแทนชั่วคราวนี้ จะถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาการให้เช่าเรือฉบับเดิม และจัดทำขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างคู่สัญญาอันเกี่ยวกับรายละเอียดจำเพาะของเรือทดแทนชั่วคราวดังกล่าวให้ชัดเจนเท่านั้น รวมถึงการปรับค่าเช่า ให้เหมาะสมกับลักษณะของเรือ โดยสิทธิหน้าที่หลักนั้นจะยังเป็นไปตามสัญญาฉบับเดิมทุกประการ โดยบริษัทจะไม่ได้รับค่าตอบแทนใดเพิ่มเติมจากธุรกิจที่ได้รับอนุญาต สำหรับการให้บริการ FSO นั้น ยังคงเป็นการให้บริการภายใต้สัญญาการให้บริการ FSO ฉบับเดิมและสัญญาเช่าเรือ		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ทดแทนชั่วคราวจะมีผลเพียงเพื่อการให้เช่าเรือลำทดแทนเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนเรือที่นำออกไปซ่อมแซมเท่านั้น บริษัทจึงขอหารือว่า การที่บริษัทจัดหาเรือสำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายทดแทนชั่วคราวนั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจ ตามสัญญาการให้เช่าเรืออันเป็นธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น หรือบริษัทมีความจำเป็นต้องขออนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวเพิ่มเติมหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. ประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์กระดาษและภาชนะสำหรับอาหาร การพิมพ์เอกสาร วัสดุ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ การพิมพ์วัสดุพิมพ์สำหรับบรรจุภัณฑ์และตกแต่ง ประกอบกิจการขายวัสดุและผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ประภาชนะและเครื่องมือบรรจุภัณฑ์พลาสติกสำหรับอาหารและผลิตภัณฑ์กระดาษ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทประกอบกิจการ ดังนี้ ๑. ประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์กระดาษและภาชนะสำหรับอาหาร การพิมพ์เอกสาร วัสดุ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ การพิมพ์วัสดุพิมพ์สำหรับบรรจุภัณฑ์และตกแต่ง ๒. ประกอบกิจการขายวัสดุและผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ ๓. ประกอบกิจการขายภาชนะและเครื่องมือบรรจุภัณฑ์พลาสติกสำหรับอาหารและผลิตภัณฑ์กระดาษ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ เข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกตาม บัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. ประกอบกิจการทำธุรกิจบริการบริหารจัดการและบำรุงรักษาเรือกักเก็บปิโตรเลียมเบญจมาศ ๒ ซึ่งเป็นเรือที่ใช้สำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่าย ตามสัญญารับเหมาช่วงสัญญาการให้บริการจัดหาเรือสำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่าย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการบริหารจัดการและบำรุงรักษาเรือกักเก็บปิโตรเลียม ซึ่งเป็นเรือที่ใช้สำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่าย (Floating Storage and Offloading “FSO”) ตั้งอยู่ในแหล่งเบญจมาศในอ่าวไทย ให้แก่ บริษัท A ตามสัญญารับเหมาช่วงสัญญาการให้บริการจัดหาเรือสำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายระหว่างบริษัท B (สัญญารับเหมาช่วง) ภายใต้สัญญาบริหารจัดการเรือที่ใช้สำหรับกักเก็บปิโตรเลียมเพื่อรอการขนถ่ายระหว่าง A กับบริษัท B อันเป็นสัญญาที่ได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ส่งผลให้เรือไม่สามารถใช้งานได้ ทำให้ C อันเป็นคู่สัญญาหลักกับ B ต้องจัดทำสัญญาให้เช่าเรือเพื่อทดแทนเรือชั่วคราว (สัญญาเช่าเรือทดแทนชั่วคราว) และเมื่อเรือ ได้รับการซ่อมแซมเสร็จสิ้นแล้ว จะถูกนำกลับเข้ามาเพื่อให้เช่าและให้บริการตามเดิมต่อไป สำหรับการทำธุรกิจบริการบริหารจัดการ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากขอบข่ายในสัญญารับเหมาช่วงที่บริษัทเป็นผู้ให้บริการไม่ครอบคลุมถึงการให้บริการกับเรือทดแทน หรือหากเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเรือทดแทนไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุในสัญญารับเหมาช่วงฉบับเดิม การดำเนินการดังกล่าวของบริษัทไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจตามสัญญารับเหมาช่วงที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		และบำรุงรักษาเรือตามที่บริษัทได้รับเหมาช่วงและได้รับใบอนุญาตข้างต้นนั้น เป็นหน้าที่ของบริษัทที่ต้องให้บริการแก่เรือทดแทนชั่วคราวในระหว่างที่เรือ อยู่ระหว่างซ่อมแซมด้วยเช่นกันในฐานะของผู้ให้บริการรับเหมาช่วง จึงขอหารือว่าการให้บริการ FSO แก่เรือทดแทนชั่วคราวข้างต้น ถือเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจตามสัญญารับเหมาช่วง อันเป็นธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ และบริษัทมีความจำเป็นต้องขออนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวเพิ่มเติมหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. “คนต่างด้าว” นาย A ได้รับบัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนจากกรมการปกครอง ประกอบธุรกิจส่งออกสินค้า	“คนต่างด้าว” (บุคคลธรรมดา) ได้รับบัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนจากกรมการปกครอง ประกอบธุรกิจส่งออกสินค้า จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจส่งออกสินค้าไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจ เว้นแต่กรณีเป็นคนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น จะประกอบธุรกิจได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี และจะประกอบธุรกิจได้เฉพาะประเภทธุรกิจและในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดธุรกิจที่ให้คนต่างด้าวตาม ข้อ ๗ ทวิ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ประกอบได้ และต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาทตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจสถานีบริการชาร์จรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการสถานีบริการชาร์จรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย การดำเนินธุรกิจดังกล่าวเป็นกิจการที่อยู่ภายใต้ข้อบังคับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ บัญชีใด	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่คนต่างด้าวประกอบกิจการสถานีบริการชาร์จรถยนต์ไฟฟ้า เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจกิจการผลิตและจำหน่ายรถจักรยานยนต์สมรรถนะสูง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายรถจักรยานยนต์สมรรถนะสูงบริษัทเป็นผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการของการจัดการแข่งขันรถจักรยานยนต์ กรังด์ปรีซ์โมโตจีพี ที่จัดขึ้นที่ประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมา บริษัทมีความประสงค์จะนำรถจักรยานยนต์ที่บริษัทเป็นผู้ผลิต ซึ่งนักแข่งของทีมดูคาติได้ใช้ในการแข่งขันรถจักรยานยนต์ที่บริษัทได้จัดส่งทีมลงแข่ง ออกเสนอขายแก่บุคคลทั่วไปโดยวิธีการประมูล ทั้งการว่าจ้างบริษัทรับจัดประมูลผ่านช่องทางออนไลน์ ให้ผู้เข้าร่วมประมูลจากทั่วโลกเข้าร่วมได้ หรือจัดการประมูลด้วยตนเอง จึงขอหารือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการขายทอดตลาดที่ระบุไว้ในบัญชีสาม (๑๒) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และการดำเนินการดังกล่าวเข้าข้อยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๒) (ก) ที่สามารถจัดทำโดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือไม่อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่คนต่างด้าวจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิต ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ยกเว้นการขายทอดตลาดตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๗๔	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจรับค้ำประกันหนี้แก่บริษัทในกลุ่มในเครือ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทจึงขอความอนุเคราะห์หารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีข้อเท็จจริง ดังนี้ ๑. บริษัท ก. เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย มีผู้ถือหุ้นทั้งหมดเป็นนิติบุคคลสัญชาติญี่ปุ่น ๒. บริษัท ข. เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายญี่ปุ่น เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ก. ทั้งนี้ บริษัท ข. ไม่มีการดำเนินธุรกิจใดๆ ในประเทศไทย นอกเหนือจากการเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ก. ๓. บริษัท ค. เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายญี่ปุ่น เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ข. โดยไม่มีการดำเนินธุรกิจในประเทศไทย และบริษัท ค. (“ผู้กู้”) ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินในญี่ปุ่น (“ผู้ให้กู้”) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัท ก. รับค้ำประกันหนี้ให้แก่บริษัท ค. (ผู้กู้) ภายใต้สัญญาการกู้ยืมเงินระหว่างผู้กู้กับผู้ให้กู้เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีที่บริษัท ข. นำหุ้นที่ตนเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ก. ไปจำนำเป็นหลักประกันเพื่อค้ำประกันในการปฏิบัติตามหน้าที่และภาระผูกพันของบริษัท ค. (ผู้กู้) ภายใต้สัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้กู้กับผู้ให้กู้ ซึ่งได้ดำเนินการที่ประเทศญี่ปุ่น ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๑. กรณีที่บริษัท ก. ให้การค้ำประกันหนี้แก่บริษัท ค. (ผู้กู้) ในการกู้ยืมเงินในประเทศญี่ปุ่นภายใต้สัญญาการกู้ยืมเงินระหว่างผู้กู้กับผู้ให้กู้ จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และหากเข้าข่าย บริษัท ก. ต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนดำเนินการรับค้ำประกันหนี้หรือไม่ ๒. กรณีที่บริษัท ข. นำหุ้นที่ตนเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ก. ไปจำนำเป็นหลักประกันเพื่อค้ำประกันในการปฏิบัติตามหน้าที่และภาระผูกพันของบริษัท ค. (ผู้กู้) ภายใต้สัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้กู้กับผู้ให้กู้ในประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้ในการจำนำหุ้นนั้น บริษัท ข. ขอให้บริษัท ก. บันทึกการจำนำหุ้นในสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัท ก. โดยกระทำขึ้นในประเทศไทยหรือทุกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการจำนำหุ้นของบริษัท ข. กระทำขึ้นนอกประเทศไทยนั้น จะเข้าข่ายประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		และหากเข้าข่าย บริษัท ข. ต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนดำเนินการจำนำหุ้นหรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้า – ส่งออกสารเข้มข้นแอนติโมนี	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการนำเข้า และส่งออกสารเข้มข้นแอนติโมนี ๑๐๐% โดยมีลักษณะการดำเนินกิจการเป็นการทำสัญญาซื้อขายสินค้าจากประเทศผู้ผลิต (ต่างประเทศ) และรับสินค้าเข้ามาพักไว้ที่คลังสินค้า เพื่อรอดำเนินการส่งต่อให้กับประเทศคู่ค้าปลายทาง ซึ่งไม่มีการจำหน่ายสินค้าดังกล่าวในประเทศ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจนำเข้าสินค้าเพื่อนำสินค้าดังกล่าวส่งออกไปยังประเทศอื่นๆ โดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าดังกล่าวในประเทศไทย ไม่ถือว่าเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้นคนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจ ที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน ให้แก่ สายการบินต่างๆ โดยบริษัทA ซึ่งเป็นผู้รับสัมปทานจาก บมจ. ท่าอากาศยานไทย เป็นผู้ให้บริการระบบจัดเก็บและเติมน้ำมันอากาศยานครบวงจร ได้แก่ ระบบขนส่งน้ำมันอากาศยานผ่านท่อแรงดันสูง ระบบจัดเก็บน้ำมันอากาศยาน และระบบเติมน้ำมันอากาศยาน ณ ท่าอากาศยานต่างๆ ภายในประเทศไทย บริษัทฯ จะต้องใช้ระบบการจัดเก็บและเติมน้ำมันอากาศยานของบริษัท A เพื่อใช้ในการ ขนส่ง ลำเลียง และเติมน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าสู่เครื่องบิน โดยบริษัท A เป็นเจ้าของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งพนักงาน เพื่อให้บริการเติมน้ำมันอากาศยานแก่สายการบินต่างๆ บริษัทฯ เป็นเจ้าของน้ำมันเชื้อเพลิงที่จัดส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่สายการบินสั่งซื้อ โดยส่งน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าสู่ระบบการจัดเก็บของ บริษัท A ผ่านระบบท่อ ซึ่ง บริษัท A จะเรียกเก็บค่าบริการการใช้ระบบสำหรับการดำเนินการ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนดังนี้ ๑. กรณีบริษัทฯ จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานให้แก่สายการบิน เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีก ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีบริษัทฯ เรียกเก็บค่าบริการการใช้ระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานกับสายการบิน เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ดังกล่าวจากบริษัทฯ และบริษัทฯ จะออกใบเรียกเก็บค่าน้ำมัน พร้อมส่วนที่เป็นค่าบริการระบบเติมน้ำมัน (เท่ากับราคาบริการที่บริษัทฯ ชำระให้บริษัท A เพื่อให้สายการบินชำระให้แก่บริษัทฯ ต่อไป บริษัทฯ จึงขอหารือว่า ลักษณะการดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เป็นธุรกิจจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงอากาศยาน ส่วนค่าบริการการใช้บริการระบบของ บริษัท A ที่บริษัทฯ เรียกเก็บกับสายการบิน ถือเป็นส่วนหนึ่งของการจำหน่ายน้ำมัน มิใช่เป็นลักษณะการประกอบธุรกิจบริการ ภายใต้บัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าปลีก โดยบริษัทจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในธุรกิจบัญชีสาม (๖) การทำกิจการบริการทางบัญชี บัญชีสาม (๗) การทำกิจการบริการทางกฎหมาย บัญชีสาม (๑๖) การทำกิจการโฆษณา และบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ทั้งนี้ บริษัทมีความประสงค์จะประกอบกิจการค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคบนแพลตฟอร์มแอปพลิเคชั่นและเว็บไซต์ อันเป็นกิจการตามบัญชีสาม (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติฯ จึงขอหารือว่า กรณีที่บริษัทมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ๑,๒๑๓,๘๗๘,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นจำนวนที่เกินกว่าทุนขั้นต่ำหนึ่งร้อยล้านบาทตามที่กำหนดในบัญชีสาม (๑๔) และเกินกว่าทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้แล้วนั้น ทำให้บริษัทสามารถประกอบกิจการค้าปลีกดังกล่าวโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าปลีกไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ บริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกดังกล่าว โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ตามมาตรา ๑๗ และไม่ต้องดำเนินการยื่นแจ้งการประกอบธุรกิจต่อกองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่าย ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ โดยการผ่านกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัท	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ ปัจจุบันเป็นนิติบุคคลไทยและมีแผนที่จะดำเนินการขายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นต่างด้าวซึ่งจะทำให้สัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลหรือนิติบุคคลต่างด้าวรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๖๐ ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด จึงขอหารือว่า หากบริษัทจะประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ ผ่านกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัท ภายใต้แบรนด์ของลูกค้าเพื่อจำหน่าย การประกอบกิจการดังกล่าวจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้นโดยกระบวนการและกรรมวิธีการผลิตของบริษัทผ่านโรงงานของบริษัท เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการจำหน่ายและส่งออกสินค้าให้กับบริษัทในเครือซึ่งอยู่ต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” จดทะเบียนในประเทศไทย มีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้ว ๒๔๐ ล้านบาท บริษัทฯ ดำเนินธุรกิจในลักษณะการจำหน่ายสินค้าประเภทของสะสมและของเล่น (“สินค้า”) บริษัทฯ นำเข้าสินค้า ซึ่งผลิตโดยบริษัทแม่ในต่างประเทศ เพื่อมาจัดจำหน่ายผ่านร้านค้าปลีกของบริษัทฯ ในประเทศไทย อย่างไรก็ดี เนื่องจากบริษัทฯ มีสินค้าคงค้างในสต๊อกเป็นจำนวนมาก และในขณะเดียวกัน บริษัทในเครือซึ่งตั้งอยู่ในประเทศอื่น ๆ อาจขาดแคลนสินค้าบางประเภท ดังนั้น บริษัทฯ จึงจะจัดสรรสินค้าคงค้างใน สต๊อกดังกล่าว โดยการจำหน่ายและส่งออกสินค้าคงค้างนั้นให้กับบริษัทในเครือซึ่งตั้งอยู่ในประเทศอื่นๆ จึงขอหารือว่า การจำหน่ายและส่งออกสินค้าให้กับบริษัทในเครือซึ่งอยู่ต่างประเทศเข้าข่ายเป็นการค้าส่ง ตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทส่งออกสินค้าให้บริษัทในเครือซึ่งตั้งอยู่ต่างประเทศนั้น ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ สามารถประกอบธุรกิจส่งออกได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการพิจารณาขอบข่ายธุรกิจ ภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในธุรกิจ ดังนี้ บัญชีสาม (๑๖) การทำกิจการโฆษณาโดยการให้ใช้พื้นที่บนเว็บไซต์ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มของบริษัทในเครือในต่างประเทศ เพื่อโฆษณางานสัมมนาออนไลน์เกี่ยวกับสุขภาพ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจยาและเวชภัณฑ์ในประเทศไทย บัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการ ดังนี้ ๑. ให้ใช้พื้นที่บนเว็บไซต์ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มของบริษัทในเครือในต่างประเทศ เพื่อเผยแพร่บทความและวารสารทางการแพทย์ วิดีโอคลิป และถ่ายทอดสด (live) งานสัมมนาออนไลน์เกี่ยวกับสุขภาพ ให้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจยาและเวชภัณฑ์ในประเทศไทย ๒. รวบรวมและรายงานข้อมูลการเข้าเยี่ยมชมวิดีโอคลิปการถ่ายทอดสด (live) งานสัมมนาเกี่ยวกับสุขภาพ รวมถึงบทความ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนดังนี้ ๑. การสร้างกระดานสนทนาเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนเว็บไซต์ ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น ๒. การให้บริการโฆษณาเนื้อหา (Content Promotion) การจัดกิจกรรมบูธเสมือนจริง (Virtual Booth) โฆษณาแบรนด์ดิจิทัล (Digital brand ads) จดหมายข่าว (Newsletters) บนเว็บไซต์ ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น แต่การบริการต่างๆ บนโมบายแอปพลิเคชัน ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น ๓. การใช้และวิเคราะห์ข้อมูลสถิติการเยี่ยมชมบนเว็บไซต์เป็นการภายใน เพื่อเสนอเนื้อหาให้ตรงกับความสนใจกับผู้เยี่ยมชม เพื่อสร้างโอกาสทางการขาย ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๔. การทำกิจการโฆษณาและการตลาดสำหรับผู้ประกอบการรายอื่นที่ไม่ใช่ผู้ประกอบธุรกิจยาและเวชภัณฑ์ในประเทศไทย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		วารสารทางการแพทย์ ของแพทย์และทันตแพทย์บนเว็บไซต์ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มของบริษัทในเครือในต่างประเทศ ให้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจยาและเวชภัณฑ์ในประเทศไทย บริษัทมีความประสงค์จะขยายขอบเขตการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น เพื่อความชัดเจนในการดำเนินธุรกิจ บริษัทจึงขอหารือขอบเขตการประกอบธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่บริษัทได้รับ และบริษัทเข้าใจว่าขอบข่ายธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตแล้ว ดังนี้ ๑. การสร้างกระดานสนทนาเพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนเว็บไซต์ เป็นส่วนหนึ่งในฟังก์ชันบนเว็บไซต์เป็นการให้บริการอันอยู่ภายใต้บัญชีสาม (๒๑) ๒. การให้บริการโฆษณาเนื้อหา (Content Promotion) การจัดกิจกรรมบูธเสมือนจริง (Virtual Booth) โฆษณาแบรนด์ดิจิทัล (Digital brand ads) จดหมายข่าว (Newsletters) ผ่านเว็บไซต์ และโมบายแอปพลิเคชันเป็นการดำเนินการทำกิจการโฆษณาภายใต้บัญชีสาม (๑๖)	ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น ๕. การให้บริการเสนอขายผลิตภัณฑ์ โดยส่งทีมขายซึ่งเป็นผู้แทนยาไปเสนอขายผลิตภัณฑ์ตามสถานพยาบาลและร้านขายยาต่างๆ และเรียกเก็บค่าบริการเป็นรายเดือนจากผู้ประกอบธุรกิจยาและเวชภัณฑ์ในประเทศไทย ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น ๖. การจัดกิจกรรมออฟไลน์อันเป็นการต่อยอดจากการให้บริการบนแพลตฟอร์ม เช่น การจัดงานสัมมนาหรือการประชุมเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของเหล่าบุคคลากรทางการแพทย์ ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น ๗. การประชาสัมพันธ์ผ่านบัญชีทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ของบริษัท เพื่อดึงดูดให้บุคลากรทางการแพทย์เข้ามาใช้บริการแพลตฟอร์มเว็บไซต์ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๘. การขยายการให้บริการผ่านโมบายแอปพลิเคชัน ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๓. การใช้และวิเคราะห์ข้อมูลสถิติการเยี่ยมชมบนเว็บไซต์เป็นการภายใน เพื่อนำเสนอเนื้อหาให้ตรงกับความสนใจกับผู้เยี่ยมชมเพื่อสร้างโอกาสทางการขาย (Insight and Data Leads) เป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้ขอบเขต บัญชีสาม (๒๑) ข้อ ๒. ๔. การทำกิจการโฆษณาและการตลาดสำหรับผู้ประกอบการรายอื่น เป็นการดำเนินการทำกิจการโฆษณาภายใต้ บัญชีสาม (๑๖) ๕. การให้บริการเสนอขายผลิตภัณฑ์ โดยส่งทีมขายซึ่งเป็นผู้แทนยาไปเสนอขายผลิตภัณฑ์ตามสถานพยาบาลและร้านขายยาต่างๆ และเรียกเก็บค่าบริการเป็นรายเดือนจากผู้ประกอบธุรกิจยาและเวชภัณฑ์ในประเทศไทยเป็นการดำเนินการทำกิจการโฆษณาภายใต้บัญชีสาม (๑๖) ๖. การจัดกิจกรรมออฟไลน์อันเป็นการต่อยอดจากการให้บริการบนแพลตฟอร์ม เช่น การจัดงานสัมมนาหรือการประชุมเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของเหล่าบุคคลากรทางการแพทย์ ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง	๙. หากบริษัทมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ บริษัทจะสามารถประกอบธุรกิจค้าส่งดังกล่าว โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการทางการตลาดภายใต้ธุรกิจ บัญชีสาม (๑๖) ๗. การประชาสัมพันธ์ผ่านบัญชีทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ของบริษัท เช่น เฟสบุ๊ค เอ็กซ์ ติ๊กต็อก อินสตราแกรม ฯลฯ โดยการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใช้บริการเว็บไซด์มากขึ้น อยู่ภายใต้ขอบเขตการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามบัญชีสาม (๑๖) ๘. การขยายการให้บริการผ่านโมบายแอปพลิเคชันอยู่ภายใต้ขอบเขตการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตาม บัญชีสาม (๒๑) ๙. บริษัทสามารถใช้เครดิตจำนวนทุนขั้นต่ำที่คงเหลือ ๑๑๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับประกอบกิจการค้าส่งผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องมือทางการแพทย์และอุปกรณ์การวินิจฉัยโรค อุปกรณ์ทันตกรรม ยาและเวชภัณฑ์ ให้แก่สถานพยาบาล (รัฐบาล เอกชน คลินิก) ร้านขายยา ร้านขายอุปกรณ์การแพทย์ คลินิกทันตกรรม คลินิกความงาม ร้านสะดวกซื้อซุปเปอร์มาร์เก็ต ห้างสรรพสินค้า ร้านเครื่องสำอาง และผู้ค้าส่งรายอื่นๆ ใช่หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจสายการบินฯ และเปิดห้องรับรองให้บริการเพื่อรองรับผู้โดยสารของสายการบินตัวเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” โดยบริษัทดำเนินการสายการบินแอร์ไลนส์ (“สายการบินฯ”) สำนักงานสาขาประจำประเทศไทย ดำเนินธุรกิจทางด้านการบินระหว่างประเทศ สายการบินฯ มีแผนดำเนินการประกอบธุรกิจที่จะเปิดห้องรับรองพิเศษของสายการบินประเภท Airline Lounge เพื่อรองรับผู้โดยสารของสายการบินฯ สายการบินพันธมิตรในเครือสตาร์ อัลไลแอนซ์ (Star Alliance) และสมาชิก Priority Pass จึงขอหารือว่า สายการบินฯจำเป็นต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ กรณีสายการบินฯ เปิดห้องรับรองให้บริการเพื่อรองรับผู้โดยสาร โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ๑. กรณีเปิดรับรองให้บริการเพื่อรองรับเฉพาะผู้โดยสารของสายการบินตนเอง ๒. กรณีเปิดรับรองให้บริการเพื่อรองรับผู้โดยสารของสายการบินตนเอง และสายการบินพันธมิตร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนดังนี้ ๑. กรณีสายการบินฯ เปิดห้องรับรองพิเศษให้บริการเพื่อรองรับเฉพาะผู้โดยสารของสายการบินตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการ ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น สายการบินฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ๒. กรณีสายการบินฯ เปิดห้องรับรองพิเศษให้บริการเพื่อรองรับผู้โดยสารของสายการบินอื่นเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ สายการบินฯ จะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๓. กรณีเปิดรับรองให้บริการเพื่อรองรับผู้โดยสารของสายการบินตนเอง สายการบินพันธมิตร และผู้โดยสารถือบัตรโดยสารในทุกระดับชั้นที่ถือบัตร Priority Pass ทั้งนี้ ผู้โดยสารที่ถือบัตร Priority Pass มีสิทธิ์เข้าใช้ห้องรับรองพิเศษของสายการบินฯ ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยแสดงเฉพาะบัตร Priority Pass พร้อมบัตรโดยสาร โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ดังนั้น สายการบินฯ จะไม่มีรายได้เชิงพาณิชย์หรือได้รับผลกำไรจากการดำเนินงานของบริการห้องรับรองสำหรับสมาชิกบัตร Priority Pass แต่อย่างใด ความละเอียดแจ้งแล้ว		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจดำเนินกิจการนำเข้า - ส่งออกเพื่อไปจำหน่ายต่างประเทศ (ไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย)	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” มีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลต่างด้าวร้อยละ ๑๐๐ ปัจจุบันบริษัทฯ มีลักษณะการดำเนินกิจการนำเข้า - ส่งออก เพื่อไปจำหน่ายต่างประเทศ (ไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย) โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ๑. ผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแก้ว สแตนเลส และพลาสติก รวมถึงวัสดุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับการใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น จาน ชาม แก้วน้ำ ขวด ถาดอบ หม้อ กระถางต้นไม้ เป็นต้น ๒. เคลือบผิว ชุบ PVD พ่นสี พ่นพลาสติก และกระบวนการแปรรูปพื้นผิวอื่น ๆ เพื่อเพิ่มคุณสมบัติด้วยความสวยงามและความทนทานของผลิตภัณฑ์ ๓. ผลิตและออกแบบ ตกแต่งผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทต่าง ๆ ๔. ผลิต นำเข้า - ส่งออก เทียนหอม เทียนไข และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงวัตถุดิบและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตเทียน	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนดังนี้ ๑. กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ และประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทฯ ประกอบกิจการแปรรูป เคลือบผิว ชุบ พ่นสี พ่นพลาสติก ออกแบบและตกแต่ง เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตกระสอบพลาสติกและกระสอบทุกชนิด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิตกระสอบพลาสติกและกระสอบทุกชนิด เพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจัดหาและจัดซื้ออะไหล่หรือชิ้นส่วนภายในประเทศ เพื่อใช้ประกอบรวมกับชิ้นส่วนหลักที่บริษัทนำเข้าจากต่างประเทศ และจำหน่ายให้แก่ลูกค้ากลุ่มเดิมตามที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ดำเนินธุรกิจ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจค้าปลีกอุปกรณ์สำหรับระบบขนถ่ายวัสดุ ระบบการจัดวาง และระบบคัดแยกวัสดุอัตโนมัติ รวมทั้งอะไหล่ และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ดังกล่าวข้างต้น ภายใต้เครื่องหมายการค้า “B” โดยบริษัทประสงค์ขอหารือเกี่ยวกับการจัดหาและจัดซื้อสินค้าภายใน ประเทศทดแทนการนำเข้าเพื่อให้สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยบริษัทขอหารือว่า บริษัทสามารถจัดหาและจัดซื้อสินค้าประเภทอะไหล่หรือชิ้นส่วนของระบบขนถ่ายวัสดุ ระบบการจัดวาง และระบบคัดแยกวัสดุอัตโนมัติ ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้า “B” จากผู้ประกอบการไทย เพื่อใช้ประกอบรวมกับชิ้นส่วนหลักที่บริษัทนำเข้าจากต่างประเทศและจำหน่ายให้แก่ ลูกค้ากลุ่มเดิมซึ่งบริษัทได้รับอนุญาตให้ดำเนินธุรกิจตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยการจัดหาและจัดซื้อสินค้าดังกล่าวถือเป็นการดำเนินงานภายใต้กรอบธุรกิจเดิมที่ได้รับอนุญาตหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทจัดหา/จัดซื้ออะไหล่และชิ้นส่วนภายในประเทศเพื่อใช้ประกอบรวมกับชิ้นส่วนหลักที่นำเข้าจากต่างประเทศในการประกอบเป็นอุปกรณ์ฯ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “B” ตามที่ได้รับอนุญาตเพื่อการค้าปลีก นั้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ หรือสั่งซื้อวัตถุดิบภายในประเทศเพื่อประกอบกิจการผลิต ส่งออก และให้คำปรึกษาแนะนำทางเทคนิค	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ สั่งซื้อวัตถุดิบภายในประเทศเพื่อประกอบกิจการ ๑. ผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ เช่น สีน้ำมัน สีที่มีสาร VOC และสีด้านอุตสาหกรรมทุกชนิด ๒. ให้บริการด้านเทคนิคการพัฒนาด้านเทคนิค การให้คำปรึกษาด้านเทคนิค การแลกเปลี่ยนด้านเทคนิค การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการส่งเสริมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ ๓. การนำเข้าและส่งออกสินค้านำเข้าและส่งออกเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ บริษัทจึงขอหารือว่าบริษัทจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนดังนี้ ๑. การผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การให้บริการด้านเทคนิคและการส่งเสริมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของบริษัทถือเป็นการทำธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. การนำเข้าและส่งออกสินค้า โดยไม่ได้มีการขายในประเทศ ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ดี การนำเข้าและส่งออกเทคโนโลยีหากเป็นการให้บริการทางเทคโนโลยี อาจถือเป็นการทำธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกโดยบริษัทมีทุนจดทะเบียน ๒๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” โดยปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน ๕ ล้านบาท ชำระค่าหุ้นแล้วร้อยละ ๒๕ บริษัทประกอบธุรกิจการค้าปลีกและค้าส่งเครื่องปรับอากาศในบ้าน เครื่องปรับอากาศเชิงพาณิชย์และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ โดยเป็นการค้าปลีกและค้าส่งภายในประเทศ และในอนาคตบริษัทจะดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียนอีกจำนวน ๑๙๕ ล้านบาท รวมบริษัทจะมีทุนจดทะเบียนจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ในการนี้ บริษัทประสงค์จะแบ่งส่วนทุนจดทะเบียนจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อการค้าปลีกและอีก ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อการค้าส่ง โดยบริษัทขอหารือว่า บริษัทจะดำเนินธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าดังกล่าว โดยไม่ต้องขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วเพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจค้าปลีก ๑๐๐ ล้านบาท และอีก ๑๐๐ ล้านบาทเพื่อการประกอบธุรกิจค้าส่ง บริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า และทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต นำเข้าส่งออก และจำหน่ายบรรจุภัณฑ์และบรรจุหีบห่อ สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิต นำเข้าส่งออก และจำหน่ายบรรจุภัณฑ์และบรรจุหีบห่อ สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค เครื่องสำอางและเวชภัณฑ์ มีความประสงค์จะปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้นโดยจะมีหุ้นเป็นคนต่างด้าวจำนวนมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของสัดส่วนหุ้นทั้งหมด โดยเมื่อบริษัทมีการเปลี่ยนสถานะเป็นคนต่างด้าวแล้วจะดำเนินการประกอบธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค เครื่องสำอาง และเวชภัณฑ์ รวมถึงนำเข้าส่งออก ค้าส่งสินค้าดังกล่าวด้วย บริษัทจึงขอหารือว่าบริษัทจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิต รวมถึงการนำเข้าและส่งออกบรรจุภัณฑ์สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค เครื่องสำอาง และเวชภัณฑ์ โดยไม่ได้มีการขายในประเทศเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีการค้าส่งสินค้าถือเป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าส่งได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่บริษัทมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถประกอบธุรกิจค้าส่งได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. การตีความ “รัฐวิสาหกิจ”ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ ประกอบธุรกิจให้บริการขุดเจาะนอกชายฝั่งและสำรวจภาคพื้นดิน บริษัทฯ มีความประสงค์จะเข้าทำสัญญาให้บริการขุดเจาะนอกชายฝั่งและสำรวจภาคพื้นดินแก่ บริษัท ก. จำกัด และบริษัท ข. จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของบริษัท ป. จำกัด (มหาชน) โดยการให้บริการดังกล่าว เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการอื่นตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งในกรณีทั่วไปจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนดำเนินการ อย่างไรก็ดีตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ (“กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓”) ข้อ ๒ (๑๑) ได้กำหนดให้ “ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา” เป็นธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตฯ บริษัทฯ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรมพัฒนาธุรกิจการค้าไม่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงคำนิยามหรือการอ้างอิง “รัฐวิสาหกิจ” ในกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น ความเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ยังคงมีความหมายตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อไป	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ขอหารือการตีความของ “รัฐวิสาหกิจ” ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ ที่ได้อ้างอิงกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ว่าครอบคลุมถึงกรณีของ บริษัท ก. จำกัด และ บริษัท ข. จำกัด ที่บริษัทฯ จะเข้าทำสัญญาให้บริการด้วยหรือไม่ จากข้อมูลโครงสร้างผู้ถือหุ้นของ บริษัท ก. จำกัด และ บริษัท ข. จำกัด เมื่อพิจารณาคำนิยามของ “รัฐวิสาหกิจ” แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ (“พรบ. วิธีการงบประมาณ ๒๕๖๑”) แล้วนั้น บริษัท ก. จำกัด และ บริษัท ข. จำกัด จะไม่เข้านิยามของรัฐวิสาหกิจตาม พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ๒๕๖๑ แต่ด้วยผลของมาตรา ๕๓ วรรคแรกแห่ง พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้ใช้นิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” แห่ง พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (“พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒”) ต่อไปสำหรับกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ พ.ร.บ วิธีการงบประมาณ ๒๕๖๑ ใช้บังคับและได้ให้ความหมายของ “รัฐวิสาหกิจ” ตาม		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ซึ่งในกรณีนี้ กฎกระทรวงฉบับที่ ๓ มีผลใช้บังคับก่อน พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ๒๕๖๑ จะมีผลใช้บังคับ อย่างไรก็ดี มาตรา ๕๓ วรรคท้ายแห่ง พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขคำนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ในกฎหมายที่ได้ให้ความหมาย “รัฐวิสาหกิจ” ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณให้แล้วเสร็จภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่ พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ๒๕๖๑ ใช้บังคับ และเมื่อปรากฏว่ากฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ ยังไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม จะถือได้ว่าให้ใช้คำนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ตาม พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ๒๕๐๒ ต่อไปหรือไม่ ในการนี้ บริษัทฯ จึงขอหารือถึงแนวทางการตีความ คำนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ข้อ ๒ (๑๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ ตามกรณีที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้บริษัทฯ สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องต่อไป		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. นิติบุคคลต่างชาติร่วมดำเนินโครงการกับนิติบุคคลไทย โดยผู้ซื้อห้องชุดในโครงการสามารถเข้าร่วมโครงการนำห้องชุดปล่อยเช่า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศได้เข้าร่วมดำเนินโครงการกับนิติบุคคลไทย โดยผู้ซื้อห้องชุดในโครงการสามารถเข้าร่วมโครงการ นำห้องชุดปล่อยเช่าห้องชุดแบบ Rental Management Program (โครงการบริหารจัดการห้องเช่า) ได้ โดยมีนิติบุคคลต่างประเทศเป็นผู้บริหารจัดการ และได้เข้าทำสัญญาร่วมกันหลายฉบับเกี่ยวกับการดำเนินโครงการดังกล่าวข้างต้น เช่น สัญญา Design Review Agreement, สัญญา Residential Marketing License Agreement, สัญญา Residential Trademark License Agreement เป็นต้น สำนักงานฯ จึงขอหารือดังนี้ ๑. การที่นิติบุคคลต่างประเทศให้ใช้ชื่อทางการค้าแก่นิติบุคคลในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจขายห้องชุดแบบ Branded Residence แก่ประชาชนทั่วไป โดยได้รับค่าตอบแทนจากการให้ใช้ชื่อทางการค้านั้น ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจค้าที่ดิน หรือเป็นการร่วมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์หรือการบริการ ที่ต้องขออนุญาตการ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. กรณีนิติบุคคลต่างประเทศเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยให้ใช้ชื่อทางการค้าแก่นิติบุคคลในประเทศไทย และได้รับค่าตอบแทนจากการให้ใช้ชื่อทางการค้านั้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการ ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีนิติบุคคลต่างประเทศทำสัญญา Design Review หรือพิจารณา/ปรับปรุงการออกแบบโครงการ/ห้องชุดในอาคารชุดแก่นิติบุคคลในประเทศไทย และได้รับค่าตอบแทน เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีนิติบุคคลต่างประเทศทำสัญญาบริหารจัดการการเช่า (Rental Management Program) ให้แก่นิติบุคคลในประเทศไทย และได้รับค่าตอบแทน เข้าข่าย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ หรือไม่ ๒. การที่นิติบุคคลต่างประเทศทำสัญญา Design Review หรือพิจารณา/ปรับปรุงการออกแบบโครงการ/ห้องชุดในอาคารชุดแก่นิติบุคคลในประเทศไทย โดยได้รับค่าตอบแทน เป็นการบริการ ที่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ หรือไม่ ๓. การที่นิติบุคคลต่างประเทศทำสัญญาบริหารจัดการการเช่า (Rental Management Program) ให้แก่นิติบุคคลในประเทศไทยที่รับบริหารจัดการห้องชุดของลูกค้าที่ซื้อห้องชุดที่ประสงค์จะปล่อยเช่าห้องชุดรายวันโดยได้รับค่าตอบแทน เป็นการบริการ ที่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ หรือไม่	เป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าระบบเซลล์โฟโตวอลเทอิค	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าระบบเซลล์โฟโตวอลเทอิค (SOLAR PHOTOVALTAIC SYSTEM: PV SYSTEM) โดยมีลักษณะการประกอบธุรกิจเป็นผู้ออกแบบ จัดซื้อ จัดหา วางแผนงานด้านวิศวกรรม ก่อสร้าง ติดตั้ง ทดสอบและซ่อมบำรุงเซลล์แสงอาทิตย์และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าที่ผลิตจากระบบเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าวให้แก่ผู้รับซื้อพลังงาน (“ผู้ซื้อ”) โดยเข้าทำสัญญาซื้อขายพลังงานกับผู้ซื้อ และได้รับใบอนุญาตผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (“กกพ”) รวมถึงได้รับอนุญาตและใบอนุญาตอื่นๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในระบบเซลล์แสงอาทิตย์ตลอดเวลาและตลอดอายุสัญญา โดยมิได้ส่งมอบการครอบครองหรือการควบคุมในระบบเซลล์แสงอาทิตย์ดังกล่าว ให้แก่ผู้ซื้อแต่อย่างใด โดยธุรกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการภายใต้การประกอบธุรกิจดังกล่าว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่ผู้ประกอบการประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าระบบเซลล์โฟโตวอลเทอิค (SOLAR PHOTOVALTAIC SYSTEM: PV SYSTEM) โดยมีลักษณะการดำเนินการตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น และมีการเรียกเก็บราคาสำหรับการซื้อกระแสไฟฟ้าหรือพลังงานที่ผลิตเองนั้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจ “ผลิตไฟฟ้า” ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และสำหรับกรณีที่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงสำหรับการทดสอบการทำงานของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งผู้ประกอบการจะเรียกเก็บจากผู้ซื้อตามจริงที่ได้สำรองจ่ายไปก่อนนั้น หากผู้ประกอบการมีการบันทึกทางบัญชีเป็นรายได้ของกิจการจะถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ผู้ประกอบการดำเนินการด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะมีการเรียกเก็บจำนวนเงินดังต่อไปนี้จากผู้ซื้อ ได้แก่ ๑) ค่าไฟฟ้า ซึ่งเป็นการเรียกเก็บราคาสำหรับการซื้อกระแสไฟฟ้าหรือพลังงาน และ ๒) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงสำหรับการทดสอบการทำงานของระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ซึ่งผู้ประกอบการจะเรียกเก็บจากผู้ซื้อตามจริงที่ได้สำรองจ่ายไปก่อน บริษัทประสงค์จะหารือว่าในกรณีการประกอบธุรกิจดังกล่าวถือเป็นการประกอบธุรกิจ “ผลิตไฟฟ้า” ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าประเภทของสะสมและของเล่น ผ่านร้านค้าปลีก และผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยลูกค้าสามารถเข้ามาเลือกซื้อสินค้าผ่านร้านค้าออนไลน์ของบริษัทที่เปิดให้บริการบนแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าประเภทของสะสมและของเล่น โดยมีการจำหน่ายสินค้าผ่านร้านค้าปลีก ของตน ร้านค้าแบบ Pop-up (ร้านค้าแบบชั่วคราว) และผ่านเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ บริษัทมีแผนธุรกิจในการจำหน่ายสินค้าผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยลูกค้าสามารถเข้ามาเลือกซื้อสินค้าผ่านร้านค้าออนไลน์ของบริษัทที่เปิดให้บริการบนแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ และดำเนินการชำระเงินผ่านระบบของแพลตฟอร์มนั้นๆ เมื่อบริษัทได้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้าแล้ว บริษัทจะเป็นผู้ดำเนินการจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าโดยตรง โดยแพลตฟอร์มจะเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ลูกค้าสำหรับการสั่งซื้อสินค้านั้นๆ หรือในบางกรณีบริษัทอาจมีการออกใบเสร็จในนามบริษัทให้แก่ลูกค้าอีกครั้งหนึ่งเมื่อส่งสินค้า ทั้งนี้ ก่อนที่ลูกค้าจะสั่งซื้อสินค้า บริษัทยังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในสินค้า และเมื่อลูกค้าซื้อสินค้าและได้รับ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ โดยกรรมสิทธิ์ในสินค้าจะโอนจากบริษัทไปยังลูกค้าโดยตรงโดยไม่ผ่านคนกลางใดๆ และมีการออกใบเสร็จโดยแพลตฟอร์มในนามของบริษัท หรือออกใบเสร็จโดยบริษัทให้แก่ลูกค้า เข้าข่ายเป็นธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		สินค้าแล้ว กรรมสิทธิ์ในสินค้าจะโอนจากบริษัทไปยังลูกค้าโดยตรงโดยไม่ผ่านคนกลางใดๆ บริษัทจึงขอหารือว่า การจำหน่ายสินค้าผ่านร้านค้าบริษัทบนแพลตฟอร์มของผู้ให้บริการดังกล่าวเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการค้าปลีกและค้าส่งสินค้าประเภทเครื่องจักรกล ทางการเกษตร	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) บริษัทประกอบกิจการค้าปลีกและค้าส่งสินค้าประเภทเครื่องจักรกล ทางการเกษตร เช่น รถแทรคเตอร์ รถตัดอ้อย รถขุดดิน รถตักหน้าขุดหลัง เป็นต้น (“เครื่องจักร”) บริษัทขอหารือว่าบริษัทมีความประสงค์จะดำเนินการ (ก) จัดส่งบุคลากรไปยังต่างประเทศเพื่อดำเนินการซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องจักรให้แก่ลูกค้าของบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือในต่างประเทศ และจะดำเนินการ (ข) ทดสอบประสิทธิภาพและสมรรถภาพการใช้งานของเครื่องจักรในประเทศไทย โดยบริษัทจะนำเครื่องจักรที่ผลิตโดยบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือของบริษัทมาทำการทดสอบการทำงานในพื้นที่ต่างๆในประเทศไทย รวมถึงการทดสอบเปรียบเทียบกับสินค้ายี่ห้ออื่นที่มีจำหน่ายในประเทศไทยและส่งข้อมูลทดสอบดังกล่าวให้กับบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือของบริษัท จากการดำเนินการทั้ง (ก) และ (ข)	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. การดำเนินการทั้ง (ก) และ (ข) หากบริษัทเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากการให้บริการดังกล่าวข้างต้นตามจริงจากบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือในต่างประเทศ ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจบริการซึ่งต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การดำเนินการตาม (ก) ซึ่งบริษัทจะเรียกค่าบริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมเพิ่มเติมจากบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือของบริษัทในต่างประเทศ หรือเรียกเก็บโดยตรงจากลูกค้าของบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือของบริษัทในต่างประเทศ หากเป็นการให้บริการกับสินค้าที่ผลิตโดยบริษัทในเครือตามเงื่อนไขใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เลขที่ ๑๗๕๖๑๐๐๗๗๓ แล้ว การให้บริการดังกล่าวจะอยู่ภายใต้ขอบข่ายของใบอนุญาตดังกล่าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ข้างต้น บริษัทมีประเด็นขอหารือ ดังนี้ (๑) บริษัทจะมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่น ค่าเดินทาง ค่าที่พักของบุคลากรบริษัท ค่าอุปกรณ์ต่างๆ ในการบำรุงรักษาและซ่อมแซมเครื่องจักร ค่าใช้จ่ายในการเช่าใช้พื้นที่ในการทดสอบการใช้งานและสมรรถภาพของเครื่องจักร ค่าใช้จ่ายในการเช่าเครื่องจักรยี่ห้ออื่นที่จำหน่ายในตลาดประเทศไทยเพื่อนำมาทดสอบและเปรียบเทียบกับเครื่องจักรที่ผลิตโดยบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือของบริษัท ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้ถือเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือของบริษัทในต่างประเทศ โดยบริษัทจะดำเนินการออกค่าใช้จ่ายดังกล่าวไปให้ก่อนแล้วเรียกเก็บเงินจากบริษัทดังกล่าวตามที่ได้จ่ายไปจริงโดยไม่ได้คิดค่าดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม (๒) หากบริษัทมีการดำเนินการตาม (ก) และประสงค์ที่จะเรียกเก็บค่าบริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมเพิ่มเติมจากบริษัทในกลุ่มและ/หรือในเครือของบริษัทในต่างประเทศ หรือเรียกเก็บโดยตรงจากลูกค้าของบริษัทในกลุ่ม		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		และ/หรือในเครือของบริษัทในต่างประเทศ นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นจริง การดำเนินการดังกล่าวอยู่ภายใต้ขอบข่ายใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่บริษัทได้รับอนุญาตอยู่แล้วได้หรือไม่ หากบริษัทต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวใหม่ จะต้องขออนุญาตในประเภทธุรกิจใด		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าส่งโดยมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) โดยมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท ประกอบกิจการขายส่งโทรศัพท์และอุปกรณ์การสื่อสารโทรคมนาคม บริษัทมีการเก็บสินค้าไว้ที่คลังสินค้า ๑ แห่ง และว่าจ้างบริษัท A เป็นผู้บริหารคลังสินค้า ซึ่งเมื่อลูกค้าของบริษัทสั่งซื้อสินค้า บริษัทจะคำนวณราคาสินค้าและส่งรายละเอียดไปที่คลังสินค้า จากนั้นคลังสินค้าของบริษัทจะจัดสินค้าเพื่อส่งไปให้ลูกค้าตามสถานที่ที่ระบุในคำสั่งซื้อ จึงขอหารือว่า การที่บริษัทประกอบธุรกิจค้าส่งเพียง ๑ ร้านค้าและมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท บริษัทสามารถประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขายหรือให้บริการต่อแก่ลูกค้า หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น เข้าข่ายเป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โดยทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถประกอบธุรกิจร้านค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ร้านค้า หมายถึง สถานที่สำหรับติดต่อกับลูกค้าเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น การติดต่อซื้อขายสินค้า การรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า หรือการรับและส่งคืนสินค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวให้ นิติบุคคลอื่นใช้ไฟฟ้าร่วมกัน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) บริษัทประกอบกิจการเกี่ยวกับ การผลิต แปรรูปและจำหน่ายท่อทองแดง ข้อต่อท่อทองแดง ท่อทองแดงเคลือบพลาสติก โดยบริษัทแจ้งว่าบริษัท B ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่โรงงานบริเวณเดียวกันกับบริษัทในจังหวัดระยอง และใช้สถานีไฟฟ้าย่อยรวมกัน ซึ่งบริษัท B ไม่มีการติดตั้งหม้อแปลง แต่เป็นการใช้ไฟฟ้าจากการเดินสายจากหม้อแปลงไฟฟ้าดังกล่าวเพื่อใช้ในโรงงานและสำนักงาน โดยชื่อผู้ใช้ไฟฟ้าคือ บริษัทและบริษัทจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการติดตั้งระบบไฟฟ้าและมาตรวัดไฟฟ้า หลังจากนั้นจะเรียกเก็บค่าใช้ไฟฟ้าจากบริษัท B ตามปริมาณการใช้ไฟฟ้าจริงที่แสดงบนมิเตอร์ไฟฟ้า พร้อมทั้งออกใบแจ้งหนี้และใบกำกับภาษีให้กับบริษัท B เพื่อเรียกเก็บค่าไฟฟ้าตามอัตราการใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคโดยไม่แสวงหากำไร บริษัทขอหารือว่า การให้บริษัท B ใช้ไฟฟ้าร่วมกัน และ บริษัทเรียกเก็บค่า ใช้ไฟฟ้าโดย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัท เรียกเก็บค่าไฟฟ้าจากบริษัท B ตามปริมาณการใช้ไฟฟ้าจริงที่แสดงบนมิเตอร์ไฟฟ้าพร้อมทั้งออกใบแจ้งหนี้/ใบกำกับภาษีตามอัตราการใช้ไฟฟ้าต่อหน่วยจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคโดยไม่ได้หวังผลกำไรและผลประโยชน์อื่นใด โดยหากเป็นการสำรองจ่ายโดยไม่มีการบันทึกเป็นรายได้ของกิจการจะถือว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		เป็นผู้ออกใบแจ้งหนี้/ใบกำกับภาษีตามจริงให้บริษัท B โดยไม่ได้หวังผลกำไรและผลประโยชน์อื่นใดจากการให้ใช้ไฟฟ้า ไม่ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และไม่ถือเป็นการให้บริการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ ศ ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการขุดเจาะปิโตรเลียม ให้แก่บริษัท A	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในต่างประเทศ (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจให้บริการขุดเจาะปิโตรเลียมให้แก่ บริษัท A โดยบริษัท และบริษัท A ได้เข้าทำสัญญาฉบับใหม่ โดยบริษัทจะต้องให้บริการขุดเจาะปิโตรเลียมเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๘ ซึ่งบริษัทเข้าใจว่าบริษัท A ถือเป็นรัฐวิสาหกิจตามนิยาม[ข้อ (จ)] ของบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การที่บริษัทประสงค์จะให้บริการขุดเจาะปิโตรเลียมแก่ บริษัท A ตามสัญญาฉบับใหม่นั้น จึงเป็นการประกอบธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในการนี้ บริษัทจึงขอหารือเพื่อยืนยันความเข้าใจของบริษัทดังกล่าวข้างต้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า เนื่องจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าไม่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงคำนิยาม หรือการอ้างอิง “รัฐวิสาหกิจ” ในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น ความเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ยังคงมีความหมายตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อไป ดังนั้น หากคู่สัญญาของบริษัท มีคุณสมบัติเป็นรัฐวิสาหกิจตามบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น การที่บริษัทประกอบธุรกิจบริการกับคู่สัญญาดังกล่าว ก็เข้าข่ายธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๒ (๑๑) ของกฎกระทรวงข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้า ชิ้นส่วนโลหะ จากต่างประเทศและซื้อวัตถุดิบพลาสติกภายในประเทศนำมาผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อจำหน่ายต่างประเทศโดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) บริษัทขอหารือว่า บริษัทนำเข้า ชิ้นส่วนโลหะ จากต่างประเทศ รวมถึงมีการสั่งซื้อวัตถุดิบพลาสติกภายในประเทศ นำมาผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อจำหน่ายสินค้าออกไปยังต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย โดยเป็น (๑) การผลิตและจำหน่ายเครื่องมือไฟฟ้าและอะไหล่ (๒) การผลิตและจำหน่ายกล่องบรรจุภัณฑ์ ภาชนะพลาสติก รวมถึงชิ้นส่วนพลาสติกที่เกี่ยวข้อง บริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายการประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัทผลิตสินค้าของตนเองเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติดังกล่าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในกรณีที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจอยู่แล้ว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเลขที่ ๑๗๕๖XXXXX ให้ประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) โดยเป็นการทำธุรกิจบริการให้แก่บริษัทในเครือ ดังนี้ (๑) ให้ใช้ระบบฐานข้อมูลสำหรับใช้ในการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของกลุ่มฮอนด้า (๒) บริหารจัดการการใช้งานคลาวด์เซอร์วิสของบริษัทในเครือที่ต่างประเทศ รวมถึงฝึกอบรมการใช้งานและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหาการใช้งานคลาวด์เซอร์วิสแก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของบริษัทในเครือ (๓) บริหารจัดการด้านการจัดทำสัญญาและด้านการชำระค่าบริการการใช้งานคลาวด์เซอร์วิสของบริษัทในเครือแก่ลูกค้าที่รับบริการดังกล่าวจากบริษัทในเครือ บริษัทขอหารือว่าการให้บริการตามใบอนุญาตสามารถให้บริการแก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัทในเครือที่อยู่ทั้งภายในและภายนอกภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจบริหารจัดการการใช้งานคลาวด์เซอร์วิสของบริษัทในเครือฯ ให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของบริษัทในเครือ และธุรกิจบริหารจัดการด้านการจัดทำสัญญาและด้านการชำระค่าบริการการใช้งานคลาวด์เซอร์วิสของบริษัทในเครือแก่ลูกค้าที่ใช้บริการดังกล่าวจากบริษัทในเครือ ทั้งภายในและภายนอกภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ตามกรณีข้างต้นอยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวมีความประสงค์จะจัดสรรสวัสดิการ ให้แก่พนักงานและพนักงานของบริษัทในเครือ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจผลิต และจำหน่ายรถจักรยานยนต์สมรรถนะสูง บริษัทมีความประสงค์จะจัดสรรสวัสดิการให้แก่พนักงานและพนักงานของบริษัทในเครือ โดยการจัดหาเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ตกแต่งรถจักรยานยนต์ และอะไหล่รถจักรยานยนต์เพื่อจำหน่าย ให้แก่พนักงานในราคาทุน (ปราศจากกำไร) โดยเป็นการจัดทำสวัสดิการเพื่อประโยชน์แก่พนักงานฝ่ายเดียว โดยบริษัทขอหารือว่า การกระทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อสวัสดิการแก่พนักงานฝ่ายเดียว โดยปราศจากการแสวงหาผลกำไร จะเข้าข่ายการประกอบธุรกิจที่จะต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การจัดสวัสดิการให้แก่พนักงานดังกล่าวข้างต้นให้สามารถซื้อเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ตกแต่งรถจักรยานยนต์ และอะไหล่รถจักรยานยนต์ของบริษัทในราคาทุนโดยบริษัทไม่ได้แสวงหากำไร หากเป็นการดำเนินการเพื่อเป็นสวัสดิการตามกฎหมายแรงงานแก่พนักงาน โดยได้มีการระบุหรือกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในระเบียบข้อบังคับว่าเป็นสวัสดิการของพนักงานชัดเจน และบริษัทสามารถแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเรียกตรวจสอบได้ จะไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. สำนักงานใหญ่ในต่างประเทศประสงค์จะจัดตั้งสำนักงานภูมิภาค	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในต่างประเทศประสงค์จะจัดตั้งสำนักงานภูมิภาค (Regional Office) หรือสำนักงานผู้แทน (Representative Office) เพื่อดำเนินกิจกรรมตามขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายไทย เช่น การติดต่อประสานงาน การให้คำแนะนำ หรือการรายงานข้อมูลตลาด ทั้งนี้ หากกิจกรรมดังกล่าว เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่อยู่ในบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่น ธุรกิจบริการสำนักงานฯ จะต้องยื่นขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนหรือสำนักงานภูมิภาคของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามกฎหมายกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ หากบริษัทมีการประกอบกิจการอื่นนอกเหนือจากการเป็นสำนักงานผู้แทนหรือสำนักงานภูมิภาคข้างต้น และกิจการดังกล่าวอยู่ในบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติฯบริษัทจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนจึงจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวจะให้บริการขุดเจาะตามสัญญาจ้าง (Contract Drilling Services) ให้แก่ลูกค้าที่เป็นบริษัทสำรวจแร่หรือธุรกิจเหมืองแร่ โดยทำหน้าที่จัดหาเครื่องมือขุดเจาะ และจัดหาบุคลากรเพื่อติดตั้ง ใช้ และบริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องขุดเจาะ รวมทั้งให้เช่าหรือขายเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) จะให้บริการขุดเจาะตามสัญญาจ้าง (Contract Drilling Services) ให้แก่ลูกค้า ที่เป็นบริษัทสำรวจแร่หรือธุรกิจเหมืองแร่ ซึ่งบริษัทจะทำหน้าที่ในการจัดหาเครื่องมือขุดเจาะ และจัดหาบุคลากรที่จะประกอบ ติดตั้ง ใช้ และบริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องขุดเจาะ รวมทั้งให้เช่าหรือขายเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะเท่านั้น โดยลูกค้าของบริษัทจะเป็นผู้ดำเนินการในส่วนที่เหลือในฐานะที่เป็นเจ้าของโครงการสำรวจแร่หรือโครงการเหมืองแร่ โดยบริษัทได้รับค่าตอบแทนจากลูกค้าในรูปแบบค่าเช่าหรือราคาซื้อขายสินค้าและค่าบริการในการส่งบุคลากรไปประกอบติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ ในการนี้ บริษัทจึงขอหารือว่าการดำเนินการดังกล่าวข้างต้น ถือเป็น “การทำเหมือง” ตามบัญชีสอง หมวด ๓ (๔) หรือ “การทำธุรกิจบริการอื่น” ตามบัญชีสาม (๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากกิจการของบริษัทจำกัดเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดหาเครื่องมือขุดเจาะ การจัดหาบุคลากรที่จะประกอบ ติดตั้ง ใช้ซ่อมแซมและบำรุงรักษา รวมทั้งให้เช่าหรือจำหน่ายเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะ โดยไม่รวมถึงการดำเนินการอื่นๆ ที่เป็นหน้าที่ของเจ้าของโครงการสำรวจแร่หรือโครงการเหมืองแร่นั้น การประกอบกิจการของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจ ตามบัญชีสาม (๑๔) หรือ บัญชีสาม (๑๕) และบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือธุรกิจค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) โดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า และสำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตเครื่องดื่มกาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่มเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศไทยหรือเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) อยู่ระหว่างขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารจากสำนักงานสาธารณสุข เพื่อการผลิตเครื่องดื่มกาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่ม ซึ่งในกระบวนการขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารดังกล่าว บริษัทต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ใบอนุญาตฯ) หรือหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (หนังสือรับรองฯ) หากเป็นธุรกิจที่ห้ามคนต่างด้าวประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ บริษัทจึงหารือว่าธุรกิจผลิตเครื่องดื่มกาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่มเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศไทยหรือเพื่อส่งออกไปต่างประเทศนั้นถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตเครื่องดื่มกาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่มเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศไทยหรือเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ ซึ่งเป็นการผลิตสินค้าของตนเองโดยไม่เป็นการให้บริการรับจ้างผลิตสินค้าดังกล่าวให้ผู้ว่าจ้างรายอื่น ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่หากพิจารณาตามข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่าเป็นการให้บริการรับจ้างผลิตสินค้าดังกล่าวให้ผู้ว่าจ้างรายอื่น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนี้ ๑. ขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ กรณีที่ธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายดังกล่าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น หรือ ๒. ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ กรณีไม่เข้าเงื่อนไขตามข้อ ๑	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจรับซื้อและจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร ผลไม้สด ผลไม้แห้ง ผลไม้แปรรูป หรือดอกไม้ทุกชนิด ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการผลิตอาหารแช่แข็งและจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบกิจการ ดังนี้ ๑. รับซื้อและจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร ผลไม้สด ผลไม้แห้ง ผลไม้แปรรูป หรือดอกไม้ทุกชนิด ทั้งในและต่างประเทศ ๒. ผลิตอาหารแช่แข็งและจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ โดยบริษัทมีความประสงค์จะขอใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยในการยื่นขออนุญาตกับหน่วยงานดังกล่าว บริษัทต้องมีหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บริษัทจึงขอหารือว่ากิจการดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. ธุรกิจรับซื้อและจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร ผลไม้สด ผลไม้แห้ง ผลไม้แปรรูป หรือดอกไม้ ทุกชนิด หากมีการจำหน่ายในประเทศ อาจเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร, บัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีก และบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวต้องได้รับอนุญาตก่อนที่จะประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ดี หากเป็นการจำหน่ายไปยังต่างประเทศ ถือเป็นธุรกิจส่งออก ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ๒. ธุรกิจผลิตอาหารแช่แข็งและจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ หากเป็นการผลิตอาหารสำเร็จรูปแช่แข็งถือเป็นธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติดังกล่าว แต่หากเป็นสินค้าเกษตรแช่แข็งถือเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๓) ซึ่งคนต่างด้าวต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจก่อนที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. นิติบุคคลไทยจะเปลี่ยนสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว โดยประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นายหน้าหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้าเซรามิค ดินเผาถ้วยจาน สีย้อมและเคลือบเซรามิค และภาชนะที่ทำจากดินเผาทุกประเภท	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) โดยในอนาคตมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นนิติบุคคลต่างด้าว ประกอบกิจการ คือ สั่งซื้อวัตถุดิบภายในประเทศ นำมาผลิตสินค้าสำเร็จรูป และมีการซื้อมาขายไปสินค้าสำเร็จรูปออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ๑๐๐% โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย โดยประกอบธุรกิจผลิต ซื้อมาขายไป นายหน้า หรือตัวแทนจำหน่ายเซรามิค ดินเผาถ้วยจานสีย้อมและเคลือบเซรามิค ภาชนะที่ทำจากดินเผาทุกประเภท รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม งานเกษตรกรรม งานพาณิชยกรรมทุกประเภท โดยบริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว ตามวัตถุประสงค์ของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ ศ ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การผลิตสินค้าสำเร็จรูป และการซื้อมาขายไปสินค้าสำเร็จรูป ภาชนะที่ทำจากดินเผา รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ๑๐๐% โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย ถือเป็นธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ดี หากเป็นการผลิตถ้วยชามหรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทย จะถือเป็นธุรกิจผลิตตามบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตก่อนเริ่มประกอบธุรกิจ ๒. กิจการนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย จัดซื้อหรือจัดจำหน่ายหรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการจำหน่าย ซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ อันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ ถือเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตก่อนเริ่มประกอบธุรกิจ เว้นแต่บริษัทมีทุนขั้นต่ำตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป สำหรับธุรกิจดังกล่าวจึงจะสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจบริการจัดการโรงแรม โดยมีขอบเขตการให้บริการ ได้แก่ (๑) การให้บริการด้านงานทรัพยากรบุคคล (๒) งานการบัญชี (๓) งานการเงิน (๔) การบริหารจัดการทรัพย์สิน (๕) การตลาดและการขาย (๖) การกำกับดูแลการปฏิบัติงาน (๗) บริการด้านเทคนิค (๘) บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม (๙) บริการจัดการโรงแรมอื่นๆ ซึ่งบริษัทจะไม่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากผู้เข้าพักในโรงแรมที่บริษัทบริหารจัดการ แต่บริษัทจะได้รับค่าตอบแทนจากเจ้าของโรงแรมในรูปแบบของค่าบริการภายใต้สัญญาบริการจัดการโรงแรม (Hotel Management Agreement) โดยขอหารือว่า การบริการดังกล่าว ถือเป็น “บริการจัดการโรงแรม” ซึ่งไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามข้อยกเว้นในบัญชีสาม (๑๗) หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากการให้บริการในลักษณะดังกล่าวข้างต้นเป็นการบริการจัดการตามปกติวิสัยของธุรกิจให้กับเจ้าของโรงแรมที่เป็นผู้ว่าจ้าง แต่ผู้ปฏิบัติงานเป็นพนักงานของโรงแรมเอง หรือของบุคคลภายนอก จะไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าของตนเองเพื่อจำหน่าย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็ก ได้แก่ เสาเหล็ก คานเหล็ก และแปเหล็ก รวมทั้งวัสดุตกแต่งอาคาร ได้แก่ วัสดุแกนพลาสติกสำหรับผนังซึ่งผลิตจากผง PVC และผงหิน (Stone Powder) โดยสินค้าที่บริษัทผลิตจะจำหน่ายโดยตรงให้กับบริษัทก่อสร้าง โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย และไม่มีวัตถุประสงค์ในการจัดซื้อสินค้าจากบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น เพื่อนำมาจำหน่ายต่อในลักษณะค้าส่งหรือค้าปลีก บริษัทจึงหารือว่ากิจการดังกล่าวอยู่ในข่ายที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าของตนเอง (อันมิใช่การรับจ้างผลิต) ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรสำหรับงานก่อสร้าง ประกอบธุรกิจผลิตส่วนประกอบรถขุดตักที่ใช้ในงานก่อสร้าง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ขอหารือว่าบริษัท ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรสำหรับงานก่อสร้าง โดยเป็นการผลิตส่วนประกอบรถขุดตักที่ใช้ในงานก่อสร้าง ซึ่งผลิตเฉพาะส่วนที่เป็นห้องควบคุมการทำงานของรถที่มีพนักงานขับนั่งทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของรถ จำหน่ายให้กับบริษัทอื่นเพื่อประกอบเป็นรถขุดตักสำเร็จรูป ยี่ห้อโคมัตสุ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตเครื่องจักรสำหรับงานก่อสร้าง เพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตเครื่องจักรสำหรับงานก่อสร้างเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การพิจารณาขอบข่ายธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและการขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ดำเนินกิจการผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า โดยบริษัทจะมีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นโดยมีคนต่างด้าวถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ทำให้มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” โดยมีข้อเท็จจริง ดังนี้ ๑) บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานไฟฟ้าและไอน้ำจากขยะหรือเชื้อเพลิงจาก ๒) บริษัทได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งรวมถึงใบอนุญาตให้ประกอบกิจการไฟฟ้าและใบอนุญาตให้ผลิตพลังงานควบคุมจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ๓) บริษัทได้เข้าทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยจำหน่ายกระแสไฟฟ้าที่ผลิตจากขยะอุตสาหกรรมจากโรงไฟฟ้าของตนที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ๔) บริษัทมีสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า และบริษัทมีรายได้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากการให้บริการกำจัดขยะดังกล่าวข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจการผลิตไฟฟ้าที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ๒. หากการให้บริการกำจัดขยะและการบันทึกรายได้ที่ได้จากการให้บริการกำจัดขยะไม่อยู่ภายใต้ขอบข่ายของกิจการผลิตไฟฟ้า ที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคม	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ส่วนน้อย (ร้อยละ ๑ ของรายได้ทั้งหมด) มาจากการให้บริการกำจัดขยะ ๕) รายได้จากการให้บริการกำจัดขยะดังกล่าว ประกอบด้วยค่าธรรมเนียมเข้ารับบริการหรือค่าธรรมเนียมการกำจัดขยะที่บริษัทเรียกเก็บจากผู้นำส่งขยะ (supplier) โดยค่าธรรมเนียมดังกล่าวคิดจากการให้บริการในการเตรียมการและการจัดการภายในพื้นที่ เช่น การชั่งน้ำหนัก การให้ใช้อาคารทิ้งขยะ การใช้บังเกอร์และเครน รวมถึงกระบวนการเผากำจัดขยะ (รวมเรียกว่า “การให้บริการกำจัดขยะ”) ทั้งนี้ การให้บริการกำจัดขยะเป็นไปเพื่อสนับสนุนธุรกิจหลักของบริษัทเท่านั้น เนื่องจากขยะดังกล่าวถือเป็นวัตถุดิบเชื้อเพลิงที่จำเป็นในการผลิตไฟฟ้าพลังงานความร้อน และบริษัทไม่มีการให้บริการเก็บหรือกำจัดขยะนอกเหนือไปจากพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้แต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จึงขอหารือ ดังนี้ ๑. กรณีการผลิตไฟฟ้าโดยใช้ขยะอุตสาหกรรมเป็นเชื้อเพลิง กระบวนการทั้งหมด รวมถึงการเผาขยะดังกล่าว ถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง	อุตสาหกรรมจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำหรับกิจการให้บริการกำจัดขยะ บริษัทสามารถขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ของการผลิตไฟฟ้า ซึ่งเป็นการประกอบธุรกิจผลิต และไม่เข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่ ๒. หากความเข้าใจตามข้อ ๑. ถูกต้อง เมื่อบริษัทเปลี่ยนสถานะเป็นคนต่างด้าวแล้ว บริษัทจะสามารถดำเนินกิจการและบันทึกรายได้ที่ได้จากการให้บริการกำจัดขยะต่อไปได้หรือไม่ และการจัดเก็บค่าบริการดังกล่าวจะถือเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการผลิตไฟฟ้า และไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดให้ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. หากความเข้าใจตาม ข้อ ๑ ไม่ถูกต้อง การให้บริการกำจัดขยะถือเป็นกิจการที่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ๔. ในกรณีที่การให้บริการกำจัดขยะถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) บริษัทมีสิทธิยื่นขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		โดยอาศัยสิทธิประโยชน์ที่บริษัทได้รับการส่งเสริมจาก BOI หรือได้รับหนังสืออนุญาตฯ จากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้หรือไม่ ๕. ในกรณีบริษัทไม่สามารถขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามข้อ ๔. จึงขอทราบความเป็นไปได้ในการขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออกเนื้อทุเรียนแช่แข็ง ทุเรียนสดเพื่อส่งออกต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีทุนจดทะเบียน ๒๐ ล้านบาท ประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้า และส่งออกเนื้อทุเรียนแช่แข็ง ทุเรียนสด โดยเป็นการจัดซื้อทุเรียนสด ผลไม้สด มาทำการผลิตเนื้อทุเรียนแช่แข็ง ผลไม้แช่แข็ง เพื่อส่งออกไปต่างประเทศ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของตนเองผ่านเว็บไซต์และ ณ สำนักงานสาขาในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ประสงค์จะตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินตนเองผ่านเว็บไซต์ และ ณ สำนักงานสาขาในประเทศไทย โดยสายการบินขอหารือว่าการที่สายการบินจะตั้งสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงการให้บริการจองและจำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินตนเองผ่านเว็บไซต์ และ ณ สำนักงานสาขาในประเทศไทย ไม่ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น สายการบินจึงสามารถประกอบธุรกิจได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๐. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการออกแบบระบบวิศวกรรม จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ ในลักษณะสัญญาเบ็ดเสร็จ รวมทั้งบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและบริหารจัดการโครงการพลังงานหมุนเวียน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) โดยบริษัทจะมีการปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้นซึ่งจะส่งผลให้บริษัทเป็นนิติบุคคลต่างด้าว บริษัทประกอบธุรกิจบริการออกแบบระบบวิศวกรรม (Engineering) จัดหาเครื่องจักรอุปกรณ์ (Procurement การบริหารงานก่อสร้าง (Construction) ในลักษณะสัญญาเบ็ดเสร็จ (Turnkey Contract) โดยรับผิดชอบงานตั้งแต่การออกแบบ จัดหา ก่อสร้าง จนถึงการส่งมอบระบบที่สามารถใช้งานได้จริง นอกจากนี้ บริษัทยังให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและบริหารจัดการโครงการพลังงานหมุนเวียน ได้แก่ ศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้นและรายละเอียดสำหรับโครงการพลังงานทดแทนฯ การให้บริการเดินระบบและบำรุงรักษาโรงงานก๊าซชีวภาพฯ และการปรับปรุงและยกระดับโรงงานผลิตก๊าซชีวภาพที่มีอยู่เดิมให้กลับมามีประสิทธิภาพฯ โดยบริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้นของบริษัทฯ เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจที่จะประกอบธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ “ส่งออก” ทองคำแท่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เพื่อผลิตเป็นเครื่องประดับ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการส่งออกทองคำแท่ง โดยไม่มีหน้าร้านหรือสถานที่จำหน่ายในประเทศไทย แต่ซื้อทองคำแท่งจากตัวแทนจำหน่ายหรือร้านค้าทองคำที่ขายในประเทศไทยและส่งออกไปยังต่างประเทศ เพื่อผลิตเป็นเครื่องประดับและมิได้นำเครื่องประดับดังกล่าวกลับมาขายในประเทศไทยแต่อย่างใด บริษัทประสงค์จะหารือว่า ลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และจะต้องปฏิบัติอย่างไรให้ถูกต้อง	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ลักษณะการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจ “ส่งออก” ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่คนต่างด้าวสามารถดำเนินธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศให้แก่สายการบิน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ขอหารือเกี่ยวกับการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศ ให้แก่สายการบินต่างๆ ณ ท่าอากาศยาน โดยที่บริษัทบริการเชื้อเพลิงการบิน A ซึ่งเป็นผู้รับสัมปทานจาก บมจ. ท่าอากาศยานไทย เป็นเจ้าของระบบอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งพนักงาน เพื่อให้บริการเติมน้ำมันอากาศยานแก่สายการบินต่างๆ บริษัทเป็นผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่สายการบินต่าง ๆ สั่งซื้อ และจะต้องจัดส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ให้แก่ สายการบินต่าง ๆ ณ ท่าอากาศยาน โดยที่การจัดส่งหรือเติมน้ำมันเข้าเครื่องบิน บริษัท จะต้องใช้บริการจัดเก็บและระบบจัดส่งน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัท A โดยบริษัทจะนำรายการค่าดำเนินการค่าบริการระบบมารวมคำนวณเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำหน่ายให้แก่ สายการบิน ก่อนกำหนดเป็นราคาขายน้ำมันเชื้อเพลิง กรณีนี้บริษัทฯ เข้าใจว่าเป็นลักษณะการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีก ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ถูกต้องหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน ให้แก่สายการบินตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นนั้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีก ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศประกอบธุรกิจให้เช่าเรือแก่ผู้ประกอบการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมเพื่อใช้งานในอ่าวไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในต่างประเทศ (“บริษัท”) จะประกอบธุรกิจให้เช่าเรือแก่ผู้ประกอบการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมเพื่อใช้งานในอ่าวไทย โดยจะมีการทำข้อตกลงภายใต้สัญญาเช่าเรือเปล่า (bareboat charter agreements) การเจรจาและการทำข้อตกลงจะเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักรไทย ซึ่งสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาที่ผู้เช่าจะได้รับสิทธิครอบครองและควบคุมเรือ รวมถึงรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งหมด เช่น ค่าน้ำมัน ค่าลูกเรือ ค่าซ่อมแซม และค่าจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากลในอุตสาหกรรมเดินเรือ ทั้งนี้ บริษัท พนักงาน และตัวแทนของบริษัทจะไม่ให้บริการใดๆ ภายในประเทศไทย ซึ่งค่าตอบแทนที่ผู้เช่าจะชำระให้แก่บริษัทจะเป็นเพียงค่าเช่าเรือเท่านั้น โดยจะไม่มีค่าบริการหรือค่าส่งมอบอื่นใดเพิ่มเติม จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีนิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศจะให้เช่าเรือเปล่าแก่ผู้เช่าในประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ประกอบการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมเพื่อนำเรือมาใช้งานในอ่าวไทย โดยจะทำข้อตกลงภายใต้สัญญาเช่าเรือเปล่า (bareboat charter agreements) หากการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้เช่าเรือเกิดขึ้นที่ต่างประเทศ เช่น การเจรจา การทำสัญญาหรือข้อตกลง และไม่มีการส่งบุคลากรหรือตัวแทนเข้ามาเพื่อให้บริการใดๆ ในประเทศไทยหรือไม่ได้มอบหมายให้ตัวแทนดำเนินการอื่นใดในประเทศไทยในนามของผู้ให้เช่า โดยผู้ให้เช่าจะได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าเช่าเรือจากผู้เช่าเรือเท่านั้น โดยไม่ได้รับค่าบริการอื่นใดนอกเหนือจากค่าเช่าเรือ การดำเนินการในลักษณะดังกล่าวข้างต้นถือว่าไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัตินี้	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง และส่งออกเมล็ดกาแฟคั่วและผลิตภัณฑ์กาแฟคั่วบด โดยซื้อเมล็ดกาแฟดิบจากผู้จัดจำหน่าย/ผู้ผลิตในประเทศไทยมาทำการคั่ว บด บรรจุ และจำหน่าย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) แจ้งว่า มีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท ประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง และส่งออกเมล็ดกาแฟคั่วและผลิตภัณฑ์กาแฟคั่วบด โดยบริษัทจะซื้อผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมาจากผู้จัดจำหน่าย/ผู้ผลิตในประเทศไทย ที่ทำการจัดหาเมล็ดกาแฟดิบในประเทศไทย มาทำการคั่ว บด บรรจุ และจำหน่าย จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว ตามวัตถุประสงค์ของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง เมล็ดกาแฟคั่วและผลิตภัณฑ์กาแฟคั่วบด ที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรม ตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ออกโดยกระทรวงอุตสาหกรรม เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากบริษัทประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง เมล็ดกาแฟคั่วและผลิตภัณฑ์กาแฟคั่วบด ที่ผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรม ตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ออกโดยกระทรวงอุตสาหกรรม เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภท หรือบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภท ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			กรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. บริษัทสามารถประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากธุรกิจส่งออกไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนึ่ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. นิติบุคคลต่างด้าวประกอบธุรกิจนายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล และการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่น รวมทั้งการให้บริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังและสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งได้รับยกเว้นจากการขอใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชีสาม (๑๑) (ก) ธุรกิจการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลเปิดตัวโครงการ G-Token (Government Token) เป็นโทเคนดิจิทัลที่ออกโดยรัฐบาลผ่านกระทรวงการคลังเพื่อกู้เงินโดยตรงจากประชาชนในรูปแบบดิจิทัล ที่มีลักษณะคล้ายกับพันธบัตรรัฐบาลในรูปแบบดิจิทัล โดยมีสำนักงาน ก.ล.ต. เป็นผู้กำกับดูแล ซึ่งบริษัทหลักทรัพย์สามารถเป็นนายหน้าซื้อขายผลิตภัณฑ์ G-Token ดังกล่าวบนใบอนุญาตการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินโดยไม่ต้องขอใบอนุญาตเพิ่มเติมจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. ๑๒/๒๕๖๘ เรื่อง การกำหนดลักษณะการ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กิจการนายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลของบริษัทไม่เข้าข่ายธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ก) และไม่เข้าข่ายธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจอื่นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนั้น คนต่างด้าวจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนเริ่มต้นการประกอบธุรกิจ ๒. หากการเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่น และการให้บริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของกิจการนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์หรือการบริการที่เกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าซึ่งสินค้าเกษตรหรือตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์ อันเป็นธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นตามบัญชีสาม (๑๑) (ก) หรือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจอื่นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ระบุในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ และถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจดังกล่าวข้างต้นตามกฎหมายว่าด้วย	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ให้บริการที่ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลหรือผู้ค้าสินทรัพย์ดิจิทัล (ฉบับที่ ๓) บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้ ๑. ธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามประกาศดังกล่าวข้างต้น เป็นธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินเข้าข้อยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การที่บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจอื่นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจากสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งการทำธุรกิจดังกล่าวนั้น บริษัทอาจมีการเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่นอันเป็นธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์และตราสารทางการเงิน	หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ บริษัทย่อมสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		นอกจากนี้ บริษัทยังมีธุรกรรมที่เกี่ยวเนื่องจากการดำเนินธุรกิจนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ข้างต้น คือการให้ลูกค้าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อนำเงินไปลงทุนในผลิตภัณฑ์ต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือว่าธุรกิจดังกล่าวข้างต้นนั้นถือเป็นธุรกรรมที่ต่อเนื่องกับธุรกิจที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอ FBL ตามบัญชีสาม (๑๑)(ก) และ (๒๑) ประกอบกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๖ ถูกต้องหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตซิงค์ออกไซต์ โดยผ่านกรรมวิธีทางอุตสาหกรรม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสัดส่วนการถือหุ้นโดยเป็นคนไทย ๕๑% และคนต่างด้าว ๔๙% ประกอบธุรกิจผลิตซิงค์ออกไซต์ โดยมีวัตถุดิบเป็นฝุ่นจากเตาหลอมเหล็ก (ฝุ่นแดง) ผ่านกรรมวิธีทางอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ประเภทผงสังกะสีออกไซต์ (Zno) ตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ออกโดยกระทรวงอุตสาหกรรม โดยผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จะถูกส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และภายใต้กรรมวิธีทางอุตสาหกรรมดังกล่าวจะได้กากตะกรัน (slag) ที่บริษัทจะนำไปใช้เป็นวัสดุทดแทนในการผลิตอิฐบล็อกประสานเพื่อจำหน่ายต่อไป ทั้งนี้ บริษัทมีแผนการเปลี่ยนโครงสร้างการถือหุ้นเป็นคนต่างด้าวตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขอรับใบอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจผลิตซิงค์ออกไซต์ และการผลิตอิฐบล็อกประสานของบริษัท โดยมีกรรมวิธีทางอุตสาหกรรมตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจ “ผลิต” ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หากบริษัทมีคนต่างด้าวถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ จะทำให้บริษัทมีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การประกอบธุรกิจผลิตดังกล่าวของบริษัทบริษัทจึงไม่ต้องขอรับใบอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. นิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และการถือครองที่ดินและ สิ่งปลูกสร้างของคนต่างด้าวในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีความประสงค์จะถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในฐานะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เพื่อใช้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในกิจการหรือตามวัตถุประสงค์ของบริษัท แต่เนื่องจากบริษัทมีผู้ถือหุ้นเป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยโดยมีสถานะเป็นคนต่างด้าวถือหุ้นจำนวน ๔๗๙,๙๙๔ หุ้น หรือร้อยละ ๖๐ ของทุนจดทะเบียนบริษัท จึงขอหารือว่า สถานะของบริษัทเป็นนิติบุคคลต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทมีคนต่างด้าวถือหุ้นตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียน บริษัทย่อมมีสถานะเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งห้ามประกอบธุรกิจการค้าที่ดิน อันเป็นธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง (๙) ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยหากประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนจะมีความผิดตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและอาจถูกศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ดี การถือครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของคนต่างด้าวในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ อยู่ภายใต้การกำกับของกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น เช่น ประมวลกฎหมายที่ดิน และพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้น ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมที่ดิน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. นิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) บริษัท A แจ้งตัวอย่างโครงสร้างการถือหุ้นไขว้ของบริษัท ที่เกี่ยวข้องและแนวทางการโอนหุ้นของบริษัทในรูปแบบต่างๆ และขอหารือว่าโครงสร้างการถือหุ้นไขว้ในลักษณะดังกล่าวสามารถกระทำได้หรือไม่ และการดำเนินการโอนหุ้นดังกล่าวจะทำให้บริษัทที่เกี่ยวข้องถูกพิจารณาว่าเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย คือ บริษัทที่มีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งถือโดย ๑) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือ ๒) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือ ๓) นิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม ๑) หรือ ๒) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งหรือมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น ๒. จากข้อมูลที่ปรากฏตามข้อหารือเป็นข้อมูลที่มิได้เกิดขึ้นจริงในชั้นนี้ จึงยังไม่เพียงพอสำหรับการพิจารณาวินิจฉัยได้ว่าบริษัทที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเป็น “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือไม่	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการผลิตหรือแปรรูปเป็นรถจักรยานไฟฟ้า และยานพาหนะไฟฟ้าและนำสินค้าที่ผลิตแล้วจำหน่ายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการนำเข้า ซื้อ ขาย จำหน่าย แลกเปลี่ยน และจัดจำหน่ายชิ้นส่วน อะไหล่ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับรถจักรยานไฟฟ้าและยานพาหนะไฟฟ้าทุกชนิด โดยลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัทมีรายละเอียดดังนี้ ๑. บริษัทจะนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อนำมาใช้ในการผลิต ๒. บริษัทจะนำวัตถุดิบและชิ้นส่วนดังกล่าวมาประกอบและแปรรูปเป็นสินค้าสำเร็จรูป (รถจักรยานไฟฟ้าและยานพาหนะไฟฟ้าทุกชนิด) ๓. สินค้าสำเร็จรูปดังกล่าว บริษัทมีแผนจะจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจตามลักษณะข้างต้น เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทนำเข้าวัตถุดิบและชิ้นส่วนจากต่างประเทศเพื่อนำมาใช้ในการผลิต โดยมีกรรมวิธีทางอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศนั้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจ “ผลิต” ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทนำเข้าวัตถุดิบและชิ้นส่วนจากต่างประเทศเพื่อนำมาใช้ในการผลิต โดยไม่มีกรรมวิธีทางอุตสาหกรรมเข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ปลีกหรือการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจขายสินค้าออนไลน์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับกาย รองเท้า เครื่องหนัง กระเป๋า สิ่งทอ อุปกรณ์กีฬา สินค้าอุปโภคบริโภค และของใช้ทั่วไป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบกิจการเกี่ยวกับการขายสินค้าออนไลน์เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับกาย รองเท้า เครื่องหนัง กระเป๋า สิ่งทอ อุปกรณ์กีฬา สินค้าอุปโภคบริโภค และของใช้ทั่วไป โดยมีการซื้อสินค้าเข้ามาและส่งออกทั้งหมด หรือซื้อสินค้าที่ต่างประเทศและทำการขายสินค้าต่างประเทศ ไม่ได้นำสินค้าเข้ามาในประเทศไทย ผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต บริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทมีการซื้อสินค้าเข้ามาในประเทศไทยและขายส่งออกไปต่างประเทศทั้งหมด หรือซื้อสินค้าจากต่างประเทศแล้วขายไปอีกประเทศหนึ่งโดยมิได้มีการนำเข้ามาในประเทศไทยแต่อย่างใด การประกอบกิจการทั้งสองลักษณะดังกล่าวถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าการขายสินค้าผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตนั้นมีการจำหน่ายให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย จะถือเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจก่อนที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจัดส่งบุคลากร ไปปฏิบัติงานยังสถานที่ทำงานของผู้ว่าจ้าง โดยมีลักษณะงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าจ้าง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ บริษัทมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจจัดส่งบุคลากรไปปฏิบัติงานยังสถานที่ทำงานของผู้ว่าจ้าง (Secondment of employees) โดยมีลักษณะงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าจ้าง บริษัทจึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวอยู่ภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัทประกอบธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ถือเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทยก่อนที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บังคับใช้ บริษัทจึงได้รับสิทธิให้ประกอบธุรกิจตามเงื่อนไขและระยะเวลาของการได้รับสิทธิ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยบริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้ตามหนังสือแจ้งของกรมทะเบียนการค้า ที่ พณ ๐๕๐๔/๔๒๔๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ ๒. กรณีที่บริษัทจะประกอบธุรกิจจัดส่งบุคลากรไปปฏิบัติงานยังสถานที่ทำงานของผู้ว่าจ้าง (Secondment of employees) หากธุรกิจดังกล่าวไม่ได้เป็นธุรกิจที่คู่ภาคีสงวนไว้ตามตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ อันได้แก่ การคมนาคม การขนส่ง การหน้าที่รับดูแลทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การธนาคารที่เกี่ยวกับการหน้าที่รับฝากเงิน การแสวงหาประโยชน์จาก	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ที่ดินหรือทรัพยากรธรรมชาติ และการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง และบริษัทยังคงเป็นบริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกัน ซึ่งกรรมการ/กรรมการบริหารของบริษัทยังคงอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้ ๑) กรรมการมากกว่าครึ่งหนึ่งจะต้องเป็นคนอเมริกันและหรือคนไทย ๒) หากกรรมการบริหารคนหนึ่งได้รับมอบอำนาจให้ลงนามแทนบริษัทกรรมการบริหารผู้นั้นต้องไม่เป็นคนชาติที่สาม และ ๓) หากกรรมการบริหารหลายคนได้รับมอบอำนาจให้ลงนามแทนบริษัทร่วมกัน กรรมการบริหารเหล่านั้นส่วนมากจะต้องไม่เป็นคนชาติที่สาม หากเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้นบริษัทย่อมประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด ทั้งนี้ หากบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้น กรรมการ กรรมการบริหารหรือผู้ควบคุมและจัดการเป็นอย่างอื่นที่ไม่เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ จะพ้นจากการเป็นบริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกัน ซึ่งไม่ได้รับความคุ้มครองภายใต้สนธิสัญญาดังกล่าวอีกต่อไป	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจส่งออกสินค้า และธุรกิจผลิตเครื่องเสียง รถยนต์และเครื่องขยายเสียง เพื่อไปจำหน่ายยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าและธุรกิจผลิตเครื่องเสียงรถยนต์และเครื่องขยายเสียง เพื่อไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือประกอบธุรกิจส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต อย่างไรก็ดี ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือในกลุ่มที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ และตั้งอยู่ในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ขอหารือการดำเนินธุรกิจดังนี้ ๑. บริษัทมีแผนจะให้กู้ยืมเงินทั้งในรูปสกุลเงินบาท หรือสกุลเงินต่างประเทศแก่บริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ โดยบริษัทจะได้รับดอกเบี้ยในอัตราตลาด ๒. หากการให้กู้ยืมเงิน มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือการลงทุนของบริษัทในเครือ ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ซึ่งมีเงินทุนจดทะเบียนไม่เพียงพอสำหรับดำเนินกิจการโดยไม่คำนึงว่าจะมีการคิดดอกเบี้ยเงินกู้หรือไม่ และการให้กู้ยืมเงินดังกล่าวนี้มักเกิดขึ้นปีละหนึ่งถึงสองครั้งเท่านั้น ๓. ถ้าเป็นการให้กู้ยืมเงินให้แก่บริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ภายใต้บริษัทในกลุ่มในเครือเดียวกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างผลตอบแทนจากเงินสดที่ไม่ได้ใช้งาน บริษัทขอหารือว่าการให้กู้ยืมเงินทั้ง ๓ กรณี เข้าข่ายจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การให้กู้ยืมเงินเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะต้องได้รับอนุญาตก่อนเริ่มประกอบธุรกิจ ทั้งนี้ หากเป็นการให้กู้ยืมเงินให้แก่บริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ซึ่งบริษัทผู้กู้เป็นนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวถือเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติเดียวกัน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจดังนี้ ๑. ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จโดยใช้สูตรคอนกรีตผสมเสร็จของบริษัท ๒. ซื้อ - ขาย น้ำยาผสมคอนกรีตและวัสดุก่อสร้าง ๓. ให้เช่าและให้เช่าช่วงรถโม่	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจ ดังนี้ ๑. ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จโดยใช้สูตรคอนกรีตผสมเสร็จของบริษัท ๒. ซื้อ ขาย น้ำยาผสมคอนกรีตและวัสดุก่อสร้าง ๓. ให้เช่าและให้เช่าช่วงรถโม่ จึงขอหารือว่าการประกอบกิจการดังกล่าวข้างต้นเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจผลิตคอนกรีตผสมเสร็จเพื่อจำหน่ายแก่ลูกค้า โดยไม่มีกรรมวิธีทางอุตสาหกรรมยังไม่ถือเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป จึงเข้าข่ายเป็นธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจ ตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ๒. การประกอบธุรกิจซื้อ - ขาย น้ำยาผสมคอนกรีตและวัสดุก่อสร้าง หากเป็นการจำหน่ายในประเทศเข้าข่ายเป็นธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตฯ เช่นเดียวกับธุรกิจในข้อ ๑.	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๓. การประกอบธุรกิจให้เช่าและให้เช่าช่วงรถโม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการ ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. นิติบุคคลต่างประเทศประกอบธุรกิจสายการบินขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยมีเลขนิติบุคคลจากกรมสรรพากร	บริษัทเป็นนิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ โดยบริษัทมีสำนักงานสาขาในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจสายการบินขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ มีเลขทะเบียนผู้เสียภาษีจากกรมสรรพากรเลขที่ ๐๙๙ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และกรณีที่บริษัทมีเลขทะเบียนผู้เสียภาษีจากกรมสรรพากรแล้วยังมีความจำเป็นต้องขอหนังสือแสดงเลขนิติบุคคลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. ธุรกิจสายการบินขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกกำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. การออกหนังสือแสดงเลขทะเบียนนิติบุคคลสำหรับนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง การแจ้งขอมีเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ วัตถุประสงค์ของการออกเลขทะเบียนนิติบุคคลเพื่อให้ทราบว่านิติบุคคลนั้นประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นิติบุคคลในการแสดงให้หน่วยงานต่างๆ และบุคคลทั่วไปได้ทราบว่า นิติบุคคลดังกล่าว	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			มีสถานะตามหลักกฎหมายของประเทศที่นิติบุคคลนั้นได้จดทะเบียนจัดตั้ง และเป็นการออกให้แก่นิติบุคคลรายใหม่ที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยที่ยังไม่มีเลขประจำตัวในลักษณะเดียวกันกับหน่วยงานภาครัฐใดมาก่อน ทั้งนี้ หากบริษัทมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีจากกรมสรรพากร ซึ่งสามารถแสดงให้ทราบเกี่ยวกับสถานะของนิติบุคคล หรือใช้สำหรับการติดต่อกับหน่วยงาน และบุคคลทั่วไปอยู่แล้ว ก็ไม่จำต้องแจ้งขอเลขประจำตัวนิติบุคคล ตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้าแต่อย่างใด	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. นิติบุคคลต่างด้าว ประกอบธุรกิจ ดังนี้ ประกอบกิจการผลิต แปรรูป ส่งออก และจำหน่ายน้ำเชื่อม น้ำตาลผสม และส่วนผสมอาหารต่างๆ ประกอบธุรกิจนำเข้าและส่งออก รวมถึงการขนส่งระหว่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าว ๑๐๐% โดยดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ ดังนี้ ๑. ประกอบกิจการผลิต แปรรูป ส่งออก และจำหน่ายน้ำเชื่อม น้ำตาลผสม และส่วนผสมอาหารต่างๆ ๒. ประกอบธุรกิจนำเข้าและส่งออกน้ำเชื่อม น้ำตาลผสม ผลิตภัณฑ์แปรรูปต่างๆ น้ำตาลอ้อย แป้งมันสำปะหลัง แป้งข้าวเจ้า และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ๓. ประกอบธุรกิจนำเข้าและส่งออกน้ำเชื่อม น้ำตาลผสม ผลิตภัณฑ์แปรรูปต่างๆ น้ำตาลอ้อย แป้งมันสำปะหลัง แป้งข้าวเจ้า และผลิตภัณฑ์อื่นๆ และ ๔. ประกอบธุรกิจผลิต นำเข้า และส่งออกน้ำเชื่อมและผลิตภัณฑ์น้ำตาลแปรรูปต่างๆ (เช่น น้ำตาล ไอซิ่งและน้ำตาลผสม) ที่ทำจากน้ำตาลอ้อย แป้งมันสำปะหลัง แป้งข้าวโพด แป้งข้าวเจ้า รวมถึงการขนส่งระหว่างประเทศ บริษัทฯ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว (อันมิใช่การรับจ้างผลิต) ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศและประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาทอย่างไรก็ตาม หากเป็นธุรกิจการผลิตน้ำตาลจากอ้อย จะเข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด ๓ (๑) ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี หรือหากเป็นการผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่ จะเข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๑) ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ เข้าข่ายเป็นธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีการประกอบธุรกิจการขนส่งระหว่างประเทศไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. นิติบุคคลต่างประเทศ เข้าทำสัญญาให้บริการขุดเจาะนอกชายฝั่งและสำรวจภาคพื้นดินแก่นิติบุคคลที่จัดตั้งในประเทศไทย ถือว่าเป็นรัฐวิสาหกิจ ภายใต้กฎกระทรวงหรือไม่	นิติบุคคลจดทะเบียนจัดตั้ง ณ สาธารณรัฐสิงคโปร์ เข้าทำสัญญาให้บริการขุดเจาะนอกชายฝั่งและสำรวจภาคพื้นดินแก่ บริษัท ปตท.สผ. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และ บริษัท ปตท.สผ. เอนเนอร์ยี่ ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด ซึ่งการให้บริการดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ บริษัทจึงขอหารือดังนี้ ๑. “รัฐวิสาหกิจ”ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ที่กำหนดยกเว้นให้ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญาเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตนั้น จะถือว่าให้ใช้นิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ด้วยผลของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้ใช้ คำนิยามว่า “รัฐวิสาหกิจ” แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมต่อไป สำหรับกฎหมายที่มีผลใช้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนเนื่องจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าไม่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงคำนิยาม หรือการอ้างอิง “รัฐวิสาหกิจ” ในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น ความเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ยังคงมีความหมายตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อไป ดังนั้น หากคู่สัญญาของบริษัทมีคุณสมบัติเป็นรัฐวิสาหกิจตามบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น การที่บริษัทประกอบธุรกิจบริการกับคู่สัญญาดังกล่าว ก็เข้าข่ายธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๒ (๑๑) ของกฎกระทรวงข้างต้น	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ บังคับใช้หรือไม่ ๒. หากตีความเช่นว่านั้น บริษัท ปตท.สผ. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และบริษัท ปตท.สผ. เอนเนอร์ยี่ ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด จะถือว่าเป็นรัฐวิสาหกิจ ภายใต้กฎกระทรวงหรือไม่ และ ๓. หากบริษัท ปตท.สผ. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และ บริษัท ปตท.สผ. เอนเนอร์ยี่ ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด ถือว่าเป็นรัฐวิสาหกิจ ภายใต้กฎกระทรวงฯ แล้ว บริษัทก็ไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในการเข้าทำสัญญาใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าปลีก-ค้าส่ง และส่งออก โดยใช้สิทธิ์ยกเว้นทุนต่ำ บริษัทต้องมีทุนที่ชำระแล้วทั้งหมด ๒๐๒ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจผลิต ขายปลีก ขายส่ง ท่อพลาสติก พร้อมอุปกรณ์หลายชนิด ท่อและข้อต่อโพลีโพรพิลีน แรนดอม โคพอลิเมอร์ (PPR) ท่อและข้อต่อโพลีเอทิลีน (PE) ท่อและข้อต่อโพลิบิวทีลิน (PB) ท่อและข้อต่อโพลีโพรพิลีน (PP) อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับระบบประปาอื่นๆ ให้แก่ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการนำเข้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ และส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยบริษัทมีโรงงานผลิตท่อพลาสติกพร้อมอุปกรณ์และมีร้านค้าเพียงแห่งเดียวคือสำนักงานใหญ่ บริษัทมีความเข้าใจว่าบบริษัทมีทุนจดทะเบียนรวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๐๒ ล้านบาท โดยบริษัทกำหนดใช้ทุน ๑๐๐ ล้านสำหรับธุรกิจค้าปลีก และใช้ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับธุรกิจค้าส่ง และทุนที่เหลือ ๒ ล้านบาท สำหรับธุรกิจผลิตท่อพลาสติกพร้อมอุปกรณ์เพื่อจำหน่ายในประเทศ และส่งออกเพื่อจำหน่ายไปยังต่างประเทศ บริษัทหารือว่าการดำเนินการข้างต้น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าทุกประเภท โดยไม่ต้องขอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำซึ่งเป็นทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นครบถ้วนแล้ว โดยบริษัทต้องมีทุนขั้นต่ำสำหรับการประกอบธุรกิจค้าปลีก ๑๐๐ ล้านบาท และประกอบธุรกิจค้าส่ง ๑๐๐ ล้านบาท รวมเป็นทุนขั้นต่ำที่บริษัทต้องมีเพื่อประกอบธุรกิจทั้งสองเป็นจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ กรณีการค้าปลีกทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านได้ ๕ ร้านค้า และการค้าส่งทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าได้ ๑ ร้านค้า ทั้งนี้ ทุนขั้นต่ำสำหรับการประกอบธุรกิจการผลิตและธุรกิจส่งออกซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ที่อย่างน้อย ๒ ล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๘

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการทางกฎหมาย บริษัทประสงค์จะขอหารือเกี่ยวกับการโอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ กรณีการควบรวมกิจการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจให้บริการทางกฎหมาย บริษัทประสงค์จะขอหารือเกี่ยวกับการโอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ กรณีการควบรวมกิจการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ๑. บริษัท ก. เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายไทย โดยมีผู้ถือหุ้นข้างมากเป็นบริษัทที่มีการถือหุ้นและควบคุมโดยบุคคลสัญชาติอเมริกัน โดยบริษัท ก. ได้รับสิทธิความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. บริษัท ข. เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายไทย	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัท ก. ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามความคุ้มครองภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา (มาตรา ๑๑) ควบรวมกิจการกับบริษัท ข. ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยผลจากการควบรวมกิจการดังกล่าวทำให้บริษัท ข. ได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบที่มีอยู่แก่บริษัท ก. ทั้งหมด ดังนั้น บริษัท ข. ที่เกิดจากการควบรวมกิจการ หากยังคงมีคุณสมบัติตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา จะสามารถประกอบธุรกิจตามหนังสือรับรองฉบับเดิมได้โดยไม่ต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ ใหม่ เพียงมาแจ้งเปลี่ยนแปลงรายการทางทะเบียน (เปลี่ยนแปลงชื่อผู้ได้รับหนังสือรับรอง) ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		โดยมีผู้ถือหุ้นข้างมากเป็นบริษัทและบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ๓. บริษัท ก. มีความประสงค์จะควบรวมกิจการกับบริษัท ข. ตามมาตรา ๑๒๓๘ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ๔. เมื่อดำเนินการจดทะเบียนควบรวมกิจการต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าแล้ว บริษัท ก. จะสิ้นสภาพจากการเป็นนิติบุคคล และบริษัท ข. จะยังคงมีสภาพความเป็นนิติบุคคล และมีคุณสมบัติเป็นบริษัทที่มีการถือหุ้นและควบคุมโดยบุคคลสัญชาติอเมริกัน ซึ่งมีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีฯ ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ (๑) หุ้นข้างมากของบริษัท ข. จะถือโดยบริษัทอเมริกันซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นข้างมากเดิมของบริษัท ก. และมีคุณสมบัติตามสนธิสัญญาทางไมตรีฯ ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกาครบถ้วน (๒) กรรมการข้างมากของบริษัท ข. จะเป็นกรรมการผู้มีสัญชาติไทยหรืออเมริกัน (๓) กรรมการที่เป็นบุคคลสัญชาติประเทศที่สามของบริษัท ข.		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		จะลงนามร่วมกับกรรมการที่เป็นบุคคลสัญชาติไทยหรืออเมริกันเสมอ ๕. ในการควบรวมกิจการดังกล่าว บริษัท ข. จะได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบที่มีอยู่แก่บริษัท ก. ทั้งหมด โดยผลของกฎหมาย ตามมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ด้วยเหตุนี้ บริษัทฯ จึงขอหารือ ดังนี้ ๑. บริษัท ข. จะได้ไปซึ่งในสิทธิในการประกอบธุรกิจภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ ของบริษัท ก. โดยผลของกฎหมาย และไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวอีก แต่จะต้องดำเนินการแจ้งเปลี่ยนชื่อและเลขทะเบียนบริษัทในหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ เดิมที่บริษัท ก. เคยได้รับใช่หรือไม่ ๒. บริษัท ข. จะสามารถประกอบธุรกิจต่อไปในฐานะนิติบุคคลต่างด้าวได้ทันทีเมื่อการควบรวมกิจการเสร็จสิ้น โดยไม่ต้องรอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่จะออกให้ใหม่ใช่หรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจประกอบธุรกิจผลิต ค้าส่ง ค้าปลีก อุปกรณ์สำหรับการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเลลึก บริษัทฯ มีความประสงค์จะปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้น ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทฯ มีสถานะเป็นคนต่างด้าว ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจผลิต ค้าส่ง ค้าปลีก อุปกรณ์สำหรับการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเลลึก บริษัทฯ มีความประสงค์จะปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้น ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทฯ มีสถานะเป็นคนต่างด้าว ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ภายหลังจากการปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้นแล้ว บริษัทฯ มีแผนจะเข้าทำสัญญาเพื่อดำเนินธุรกิจกับบริษัทในเครือของบริษัท ก จำกัด ดังนี้ “ธุรกิจบริการบริหารคลังสินค้า สำหรับผลิตภัณฑ์หัวหลุมผลิต (Wellhead) และชุดวาล์ว (X-mas Tree Equipment) รวมทั้งอุปกรณ์และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งบริการจัดทำคู่มือการติดตั้งและใช้งาน และบริการสนับสนุนด้านการติดตั้ง ตรวจสอบ และใช้งานผลิตภัณฑ์ดังกล่าวให้แก่ ข (มหาชน), บริษัท ค จำกัด, บริษัท ป จำกัด, บริษัท ต จำกัด และ A ลิมิเต็ด” ตามความเข้าใจของบริษัทฯ ธุรกิจที่บริษัทฯ มีความประสงค์จะดำเนินการในประเทศไทยนั้น เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. เนื่องจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าไม่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงคำนิยาม หรือการอ้างอิง “รัฐวิสาหกิจ” ในกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒ (๑๑) ตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น ความเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ยังคงมีความหมายตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อไป ดังนั้น หากคู่สัญญาแต่ละรายของบริษัทฯ มีคุณสมบัติเป็นรัฐวิสาหกิจตามนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ การที่บริษัทฯ ประกอบธุรกิจบริการอื่นกับคู่สัญญาดังกล่าว ก็เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามข้อ ๒ (๑๑) ของกฎกระทรวงข้างต้น ๒. กรณีบริษัทฯ เข้าเป็นคู่สัญญาเพื่อให้บริการอันเป็น “ธุรกิจบริการอื่น” ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กับกิจการค้าร่วม ซึ่งในกิจการค้าร่วมดังกล่าวประกอบด้วย บริษัท ข (มหาชน) และนิติบุคคลต่างประเทศอื่น อีก ๒ ราย หากบริษัท ข และนิติบุคคลต่างประเทศอื่นอีก ๒ ราย มีคุณสมบัติเป็นรัฐวิสาหกิจตามนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ดี ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้ “ธุรกิจบริการที่มีรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นคู่สัญญา” เป็นธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต บริษัทฯ ขอหารือดังนี้ ๑. บริษัท ข จำกัด (มหาชน), บริษัท ค จำกัด, บริษัท ป จำกัด และบริษัท ต จำกัด เข้าข่ายเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ตามนิยามของกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือไม่ ๒. การประกอบธุรกิจของบริษัทฯ กับบริษัท ข จำกัด (มหาชน), บริษัท ค จำกัด, บริษัท ป จำกัด และบริษัท ต จำกัด จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตฯ ตามข้อ ๒ (๑๑) ของกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่	วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ การที่บริษัทฯ ประกอบธุรกิจบริการอื่นกับคู่สัญญาดังกล่าว ก็เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามข้อ ๒ (๑๑) ของกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๓. กรณี บริษัท A ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศอังกฤษเข้าข่ายเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ตามนิยามของกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือไม่ และการดำเนินธุรกิจกับ บริษัท A จะต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือไม่ ๔. กรณีที่ บริษัทฯ เข้าเป็นคู่สัญญาเพื่อให้บริการอันเป็น “ธุรกิจบริการอื่น” ตามบัญชีสาม (๒๑) โดยมีบริษัท ข จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ลงนามในสัญญา แต่ในสัญญามีการระบุว่าบริษัท ข จำกัด (มหาชน) เข้าทำสัญญาในนามของกิจการค้าร่วม ซึ่งประกอบด้วย บริษัท ข จำกัด (มหาชน) และนิติบุคคลต่างประเทศอีก ๒ ราย โดยให้สมาชิกของกิจการค้าร่วมแต่ละรายรับผิดตามสัญญาบริการตามสัดส่วนการปันส่วนผลประโยชน์ในแปลงสัมปทาน กรณีเช่นนี้ การดำเนินธุรกิจภายใต้สัญญาลักษณะดังกล่าว จะถือเป็นการทำธุรกิจบริการอันมีรัฐวิสาหกิจเป็นคู่สัญญาอันเป็นเหตุยกเว้นให้บริษัทฯ ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจดังกล่าวจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. นิติบุคคลไทย มีความประสงค์เปลี่ยนโครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นต่างชาติข้างมาก จะประกอบธุรกิจพัฒนาซอฟต์แวร์และบริการการดำเนินงานสำหรับเทคโนโลยีทางการเงินเกตเวย์ การชำระเงินมือถือและบริการดำเนินงานและการลงทุนางประเทศ มีลักษณะของการดำเนินงาน คือ พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปของบริษัทสำหรับใช้ในธุรกรรมทางการเงิน การชำระเงินค่าบริการมือถือผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป และนำโปรแกรมสำเร็จรูปของบริษัทแม่จากต่างประเทศเพื่อมาให้บริการแก่คู่ค้า รวมทั้งการให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ปัจจุบันมีผู้ถือหุ้นไทยถือหุ้นร้อยละ ๕๑ และบุคคลต่างด้าวถือหุ้นร้อยละ ๔๙ บริษัทมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นใหม่ให้เป็นนิติบุคคลต่างด้าวร้อยละ ๑๐๐ โดยบริษัทประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบริษัท คือ ประกอบกิจการพัฒนาซอฟต์แวร์และบริการการดำเนินงานสำหรับเทคโนโลยีทางการเงินเกตเวย การชำระเงินมือถือและบริการดำเนินงานและการลงทุนต่างประเทศ มีลักษณะของการดำเนินงาน คือ พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปของบริษัท สำหรับใช้ในธุรกรรมทางการเงิน การชำระเงินค่าบริการมือถือผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป และนำโปรแกรมสำเร็จรูปของบริษัทแม่จากต่างประเทศเพื่อมาให้บริการแก่คู่ค้า รวมทั้งการให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในต่างประเทศ โดยบริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทเปลี่ยนโครงสร้างการถือหุ้นทำให้มีสถานะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว การประกอบธุรกิจพัฒนาซอฟต์แวร์และบริการการดำเนินงานสำหรับเทคโนโลยีทางการเงินเกตเวย์ การชำระเงินมือถือและบริการดำเนินงานและการลงทุนต่างประเทศ ดังกล่าวข้างต้นของบริษัท เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวให้ประกอบธุรกิจก่อนที่จะประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการรับจ้างผลิต (OEM/OGM) ว่า กรณีใดบ้างที่อาจเข้าลักษณะการประกอบธุรกิจซึ่งต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ ศ ๒๕๔๒ ซึ่งกิจกรรมการรับจ้างผลิตมีหลายลักษณะ และยังไม่พบความชัดเจนว่ากรณีใดเข้าข่าย"การผลิต" "การให้บริการ" หรือ "การจำหน่ายสินค้า"	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย ("บริษัท") จะประกอบธุรกิจการรับจ้างผลิต (OEM/OGM) ว่า กรณีใดบ้างที่อาจเข้าลักษณะการประกอบธุรกิจซึ่งต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ ศ ๒๕๔๒ ซึ่งกิจกรรมการรับจ้างผลิตมีหลายลักษณะ และยังไม่พบความชัดเจนว่ากรณีใดเข้าข่าย"การผลิต" "การให้บริการ" หรือ "การจำหน่ายสินค้า" จึงต้องการสอบถาม ดังนี้ ๑. กรณีที่ลูกค้าจัดหาวัตถุดิบทั้งหมดให้บริษัท โดยบริษัทจะรับวัตถุดิบทั้งหมดจากลูกค้าและทำหน้าที่ผลิตเท่านั้น และคิดค่าจ้างเฉพาะค่าผลิตเท่านั้น โดยวัตถุดิบและสินค้าเป็นกรรมสิทธิ์ของลูกค้าตลอดเวลา กรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่ ๒. กรณีที่บริษัทจัดหาวัตถุดิบบางส่วนเอง เช่น วัตถุดิบประกอบบางประเภท บรรจุภัณฑ์ หรือส่วนผสม ซึ่งรวมอยู่ในค่าบริการรับจ้างผลิต การที่ บริษัทต้องจัดหาวัตถุดิบบางรายการเอง กรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า "การผลิต" คือ การผลิตสินค้าโดยมีกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัท ตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศ หรือต่างประเทศ ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำ ที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ส่วนกรณีการผลิตสินค้าตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด หรือมีการคิดค่าบริการในการผลิต ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ กรณีที่บริษัททำการควบคุมคุณภาพสินค้า การจัดเก็บสินค้า การจัดส่งสินค้า หากการกระทำดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๓. ในกรณีที่บริษัทผลิตตามสูตรข้อมูลหรือข้อกำหนดเชิงเทคนิคที่ลูกค้าเป็นผู้กำหนดทั้งหมด และส่งสินค้าคืนให้ลูกค้าหลังการผลิตเสร็จ บริษัทต้องการทราบว่าการดำเนินการลักษณะนี้ถือเป็นกิจการผลิตหรืออาจถูกตีความว่าเป็นการให้บริการหรือไม่ กรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่ ๔. บริษัทมีสูตรสินค้าเอง ลูกค้าสามารถเลือกสูตร พร้อมเลือกวัตถุดิบเพิ่มเติม และให้ติดโลโก้สินค้าในนามของลูกค้ากรณีดังกล่าวอาจถูกตีความว่าเป็นการให้บริการหรือไม่ กรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่ ๕. บริษัทมีสูตรสินค้าเองลูกค้าเพียงเลือกสินค้า และให้ติดโลโก้สินค้าในนามของลูกค้า กรณีดังกล่าวอาจถูกตีความว่า เป็นการให้ บริการหรือไม่ กรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่ ๖. บริษัทมีสูตรสินค้าเอง ลูกค้าเพียงเลือกสินค้า กรณีดังกล่าวอาจถูกตีความว่าเป็นการให้บริการหรือไม่ กรณีดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่	กิจกรรมการผลิตหรือการรับจ้างผลิตตามปกติและไม่มีการคิดค่าบริการแยกต่างหากจากสินค้า ไม่ถือว่าเป็นธุรกิจให้บริการที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติเดียวกัน	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๗. การที่บริษัททำการควบคุมคุณภาพสินค้า การจัดเก็บสินค้า หรือการจัดส่งสินค้า บริษัทต้องการทราบว่ากิจกรรมเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตสินค้าตามปกติ หรือถือว่า เป็นธุรกิจให้บริการที่อาจเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตหรือไม่		

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. นิติบุคคลไทย มีความประสงค์เปลี่ยนโครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นต่างชาติข้างมาก ประกอบธุรกิจดังนี้ ๑. ผลิตและจำหน่ายวัสดุบรรจุภัณฑ์ รวมถึงผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์กระดาษ ๒. นำเข้าและส่งออกวัตถุดิบ วัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบรรจุภัณฑ์ทุกประเภท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีผู้ถือหุ้นโดยเป็นคนไทย ๕๑% และคนต่างด้าว ๔๙% ประกอบธุรกิจ ๑. ผลิตและจำหน่ายวัสดุบรรจุภัณฑ์ รวมถึงผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์กระดาษ ๒. นำเข้าและส่งออกวัตถุดิบ วัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบรรจุภัณฑ์ทุกประเภท โดยบริษัทมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นให้นิติบุคคลต่างด้าวถือหุ้น ๑๐๐% จึงประสงค์จะหารือว่าในกรณีการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าดังนี้ ๑. การผลิตและจำหน่ายวัสดุบรรจุภัณฑ์ รวมถึงผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์กระดาษ <u>กรณีแรก</u> หากบริษัทผลิตวัสดุบรรจุภัณฑ์ รวมถึงผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์กระดาษเป็นของตนเองโดยมิได้ผลิตตามแบบหรือตามความต้องการเฉพาะของลูกค้า จะเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ <u>กรณีที่สอง</u> หากบริษัทมีการผลิตบรรจุภัณฑ์ดังกล่าวตามแบบหรือตามความต้องการเฉพาะของลูกค้า จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การนำเข้าและส่งออกวัตถุดิบ วัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบรรจุภัณฑ์ทุกประเภท <u>กรณีแรก</u> การส่งออกวัตถุดิบ วัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบรรจุภัณฑ์ทุกประเภท จะเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			กรณีที่สอง การนำเข้าวัตถุดิบ วัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบรรจุภัณฑ์ทุกประเภท กรณีเป็นการนำเข้ามาเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าของบริษัทเอง จะพิจารณาว่าเป็นกระบวนการหนึ่งในธุรกิจผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้น แต่หากเป็นการนำเข้ามาเพื่อการจำหน่ายเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าของบริษัทอื่น จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งสินค้า ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

- เดือนมกราคม ๒๕๖๙ ไม่มีข้อหารือ -

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการส่งบุคลากรเพื่อไปทำการสนับสนุนด้านการขายในต่างประเทศให้กับบริษัทในต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทดำเนินธุรกิจเฉพาะการขายส่งและขายปลีกผลิตภัณฑ์ของ N ภายในประเทศไทย โดยบริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) และ (๑๕) N ซึ่งมีบริษัทในเครืออีกแห่ง ตั้งอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ ชื่อ N ซึ่งเป็นผู้ผลิตส่งออกและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ N ไปยังทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงประเทศไทย โดย N มีความประสงค์ที่จะให้บริษัทช่วยสนับสนุนด้านการขายให้กับ N ในประเทศแถบตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นภูมิภาคที่ N ได้ทำการส่งออกและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ โดยพนักงานของบริษัทจะทำหน้าที่เดินทางไปต่างประเทศเพื่อสนับสนุนงานด้านการขายให้กับ N บริษัทจึงขอหารือว่าการส่งบุคลากรซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทไปสนับสนุนด้านการขายในต่างประเทศตาม	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าการที่บริษัทส่งบุคลากรเพื่อไปทำการสนับสนุนด้านการขายในต่างประเทศให้กับบริษัทในต่างประเทศ โดยมีการบันทึกรายได้จากการส่งบุคลากรดังกล่าวเป็น “ค่าบริการด้านการสนับสนุน” ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้ขอบเขตการได้รับอนุญาตของบริษัทในธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) และ (๑๕) ดังกล่าวข้างต้น	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		รายละเอียดข้างต้น และได้รับค่าตอบแทนจาก N เป็น “ค่าบริการด้านการสนับสนุน” ถือเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) และ (๑๕) ซึ่งเป็นธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตแล้วหรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจประกอบธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ โดยปัจจุบันสำนักงานสาขาในประเทศไทยประกอบธุรกิจจัดจำหน่าย ซื้อ ขาย นำเข้า ส่งออกสายไฟ และสายเคเบิล รวมทั้งผลิตภัณฑ์ ในการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บริษัทมีความประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติม โดยจะเป็นผู้รับเหมาหลักเกี่ยวกับงาน ดังนี้ ๑. การให้บริการบริหารโครงการศูนย์ข้อมูล (Data Center) เช่น การออกแบบ ติดตั้ง ก่อสร้าง ทดสอบระบบศูนย์ข้อมูล รวมทั้งงานระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบความปลอดภัยและการป้องกัน ระบบควบคุมการเข้าออก เป็นต้น ๒.การให้บริการดำเนินงานและบำรุงรักษาศูนย์ข้อมูล เช่น การตรวจสอบระบบตลอด ๒๔ ชั่วโมง การบำรุงรักษาเชิงป้องกันและ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัทประกอบธุรกิจจัดจำหน่าย ซื้อ ขาย นำเข้า ส่งออกสายไฟ และสายเคเบิล รวมทั้งผลิตภัณฑ์ในการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งเป็นธุรกิจที่บริษัทได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ถือเป็นการประกอบธุรกิจในประเทศไทยก่อนที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บังคับใช้ บริษัทจึงได้รับสิทธิให้ประกอบธุรกิจตามเงื่อนไขและระยะเวลาของการได้รับสิทธิ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. กรณีที่บริษัทจะประกอบธุรกิจเพิ่มเติมจากข้อ ๑ โดยจะเป็นผู้ให้บริการรับเหมาโครงการเกี่ยวกับงานศูนย์ข้อมูล (Data Center) ดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจศูนย์ข้อมูล (Data Center) หากการดำเนินงานดังกล่าวไม่ได้เป็นธุรกิจที่คู่ภาคีสงวนไว้ตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ อันได้แก่ การคมนาคม การขนส่ง การหน้าที่รับดูแลทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การธนาคาร	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		บำรุงรักษาตามสภาพของระบบ การจัดการเหตุขัดข้องและการแก้ปัญหาต่างๆ เป็นต้น ๓. การให้บริการคลังสินค้าแบบบูรณาการ ซึ่งรวมถึงการจัดเก็บสินค้าบรรจุภัณฑ์ การบริหารจัดการการกระจายสินค้าด้วยเทคโนโลยีและระบบบริหารจัดการ ซึ่งบริษัทไม่ได้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์ข้อมูล (Data Center) แต่อย่างใด บริษัทจึงขอหารือว่าธุรกิจที่บริษัทดำเนินการอยู่แล้วในปัจจุบันและธุรกิจใหม่ที่บริษัทจะดำเนินการเพิ่มเติมเป็นธุรกิจภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ หรือไม่ และจำเป็นต้องยื่นขอหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	ที่เกี่ยวกับการหน้าที่รับฝากเงิน การแสวงหาประโยชน์จากที่ดินหรือทรัพยากรธรรมชาติ และการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง และบริษัทยังคงเป็นบริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกัน ซึ่งกรรมการ/กรรมการบริหารของบริษัทยังคงอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้ ๑) กรรมการมากกว่าครึ่งหนึ่งจะต้องเป็นคนอเมริกันและหรือคนไทย ๒) หากกรรมการบริหาร คนหนึ่งได้รับมอบอำนาจให้ลงนามแทนบริษัทกรรมการบริหารผู้นั้นต้องไม่เป็นคนชาติที่สาม และ ๓) หากกรรมการบริหารหลายคนได้รับมอบอำนาจให้ลงนามแทนบริษัทร่วมกัน กรรมการบริหารเหล่านั้นส่วนมากจะต้องไม่เป็นคนชาติที่สาม หากเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น บริษัทย่อมได้รับสิทธิให้ประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ภายใต้ความคุ้มครองตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๕๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด ทั้งนี้ หากบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้น กรรมการ กรรมการบริหารหรือผู้ควบคุมและจัดการเป็นอย่างอื่นที่ไม่เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ จะพ้นจากการเป็นบริษัทหรือวิสาหกิจอเมริกัน ซึ่งไม่ได้รับความคุ้มครองภายใต้สนธิสัญญาดังกล่าวอีกต่อไป	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจสายการบินพาณิชย์เพื่อขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศโดยให้บริการเฉพาะเส้นทางการบินระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศเท่านั้น และการจำหน่ายตั๋วโดยสารเครื่องบิน และบริษัทได้รับเลขประตัวผู้เสียภาษีอากร ๑๓ หลัก จากกรมสรรพากร	นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของไต้หวัน บริษัทประกอบธุรกิจสายการบินพาณิชย์เพื่อขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศ โดยให้บริการเฉพาะเส้นทางการบินระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศเท่านั้น และการจำหน่ายตั๋วโดยสารเครื่องบิน และบริษัทได้รับเลขประตัวผู้เสียภาษีอากร ๑๓ หลัก จากกรมสรรพากร เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ บริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจสายการบินพาณิชย์เพื่อขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศ หากเป็นการให้บริการเฉพาะเส้นทางการบินระหว่างประเทศ โดยไม่ได้ให้บริการการบินภายในประเทศ และรวมถึงการจำหน่ายตั๋วโดยสารเครื่องบินของสายการบินของตนเอง ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคแรก ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศโดยมีการขนส่งผู้โดยสารและสินค้ารวมทั้งจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเอง	นิติบุคคลจดทะเบียนในต่างประเทศประกอบธุรกิจขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศโดยมีการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า รวมทั้งจำหน่ายตั๋วโดยสารของสายการบินของตนเองเป็นธุรกิจที่ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงขอหารือว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศโดยการขนส่งคนโดยสารและสินค้า รวมทั้งการจำหน่ายตั๋วโดยสายการบินของตนเองหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าการกำกับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบธุรกิจบริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ รวมทั้งการจำหน่ายตั๋วโดยสารการบินของตนเองยังเป็นไปตามหนังสือกองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ที่บริษัทอ้างถึง	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์และอาหารสัตว์เลี้ยงต่างๆ โดยเป็นการผลิตตามสูตรการผลิตของตนเอง และมีการจำหน่ายสินค้าทั้งภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคนต่างด้าว ๑๐๐% ประกอบกิจการผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์และอาหารสัตว์เลี้ยงต่างๆ โดยเป็นการผลิตตามสูตรการผลิตของตนเอง และมีการจำหน่ายสินค้าทั้งภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ ซึ่งเป็นสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของตนเอง ทั้งนี้ บริษัทมีความประสงค์จะหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทมีกระบวนการผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้นตามสูตรการผลิตของตนเองผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรม โดยมิได้ผลิตตามแบบหรือตามความต้องการเฉพาะของลูกค้า แล้วจำหน่ายสินค้าที่ได้จากกระบวนการผลิตดังกล่าว จะเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจซื้อห้องชุดเพื่อนำไปประกอบธุรกิจปล่อยให้เช่าห้องชุดระยะยาว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทมีความประสงค์จะจำหน่ายห้องชุดให้แก่บริษัทต่างชาติ ซึ่งประสงค์จะเข้าซื้อห้องชุดดังกล่าวเพื่อนำไปประกอบธุรกิจปล่อยเช่าระยะยาวให้กับชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานและประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงขอหารือถึงความเป็นไปได้ในการอนุญาตให้ผู้ซื้อชาวต่างชาติสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้างต้นความละเอียดแจ้งแล้ว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีคนต่างด้าวจะประกอบกิจการให้เช่าห้องชุดดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ โดยการพิจารณาของคณะกรรมการฯ จะคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อประเทศไทยในด้านต่างๆ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้เช่าที่ดินระยะเวลาการเช่า ๓๐ ปี ลงทุนก่อสร้างอาคารพาณิชย์และให้เช่าอาคารแก่บุคคลภายนอกเพื่อประกอบกิจการ ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ร้านจำหน่ายสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) A มีวัตถุประสงค์ในการเช่าที่ดินระยะเวลาการเช่า ๓๐ ปี ลงทุนก่อสร้างอาคารพาณิชย์และให้เช่าอาคารแก่บุคคลภายนอกเพื่อประกอบกิจการ ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ร้านจำหน่ายสินค้า เป็นต้น บริษัท A จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว ตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบัญชีสามภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. หากบริษัทประกอบธุรกิจให้เช่าอาคาร เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. เอกสารขั้นตอน ระยะเวลาการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าและจำหน่ายขนมอบทุกประเภท ขนมหวานทุกชนิด แป้งและเส้นก๋วยเตี๋ยวประเภทต่างๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของแป้ง โดยเป็นการค้าส่งให้แก่ผู้จำหน่ายสินค้าหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเท่านั้น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการนำเข้าและจำหน่ายขนมอบทุกประเภท ขนมหวานทุกชนิด แป้งและเส้นก๋วยเตี๋ยวประเภทต่างๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของแป้ง โดยเป็นการค้าส่งให้แก่ผู้จำหน่ายสินค้าหรือผู้ประกอบการตสาหกรรมเท่านั้น ซึ่งบริษัทไม่มีร้านค้าเพื่อจำหน่ายสินค้าปลีก บริษัทมีความประสงค์จะค้าส่งสินค้าดังกล่าวโดยใช้ทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทเข้าใจว่าธุรกิจดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับที่จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามบัญชีสาม (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. กรณีที่บริษัทซื้อหรือนำเข้าสินค้ามาเพื่อจำหน่ายในประเทศไทยให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขาย หรือให้บริการต่อแก่ลูกค้า หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น เข้าข่ายเป็นการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากบริษัทจะประกอบธุรกิจ ค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โดยทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถประกอบธุรกิจร้านค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำตามที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ร้านค้าหมายถึง สถานที่สำหรับติดต่อกับลูกค้าเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น การติดต่อซื้อขายสินค้า การรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า หรือการรับและส่งคืนสินค้า เป็นต้น ๒. กรณีที่บริษัททำการจัดเตรียม ปรุง และจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่มพร้อมรับประทาน ทั้งในรูปแบบทานที่ร้านหรือนำกลับไปทานที่บ้านหรือสถานที่อื่นเข้าข่ายเป็นการ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ขายอาหารหรือเครื่องดื่มตามบัญชีสาม (๑๙) ท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบริษัทจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต รับจ้างผลิต บรรจุ ประกอบ ออกแบบ วิจัยและพัฒนา รวมทั้งนำเข้า ส่งออก ค้าปลีก และค้าส่งผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมทั้งการให้บริการหลังการขาย เช่น การติดตั้งเครื่องจักร การให้บริการปูพื้นลู่วิ่งสนามกีฬาพลาสติก และการแปรรูปสนามหญ้าเทียม เป็นต้น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” มีความประสงค์จะประกอบกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท คือ ผลิต รับจ้างผลิต บรรจุ ประกอบ ออกแบบ วิจัยและพัฒนา รวมทั้งนำเข้า ส่งออก ค้าปลีก และค้าส่งผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมทั้งการให้บริการหลังการขาย เช่น การติดตั้งเครื่องจักร การให้บริการปูพื้นลู่วิ่งสนามกีฬาพลาสติก และการแปรรูปสนามหญ้าเทียม เป็นต้น จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าและจำหน่ายสินค้าที่ตนเองเป็นผู้ผลิตและการประกอบธุรกิจส่งออกไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีที่คนต่างด้าวซื้อสินค้าในประเทศไทยหรือนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพื่อมาจำหน่ายในประเทศไทยเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตามหากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการ	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			เริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุน ขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า และสำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า ทั้งนี้ ร้านค้า หมายถึง สถานที่สำหรับติดต่อกับลูกค้าเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น การติดต่อซื้อขายสินค้า การรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า หรือการรับและส่งคืนสินค้า เป็นต้น ๓. กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการแก่ลูกค้าบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นในด้านต่างๆ เช่น บริการรับจ้างผลิต รับจ้างบรรจุ รับจ้างประกอบ บริการออกแบบ วิจัยและพัฒนา บริการหลังการขาย บริการติดตั้งสินค้า และบริการปูพื้นลู่วิ่งสนามกีฬาพลาสติก รวมทั้งการให้บริการอื่นๆ จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๐. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการผลิต การแปรรูป และการจำหน่ายซึ่งสินค้า สินค้า ได้แก่ ๑) ผลิตภัณฑ์และส่วนประกอบพลาสติก ๒) ผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์และส่วนประกอบ ๓) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และ ๔) กรดโพลีแลกติก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” มีผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล (ต่างด้าว) ๑๐๐% ประกอบธุรกิจการผลิต การแปรรูป และการจำหน่ายซึ่งสินค้า ได้แก่ ๑) ผลิตภัณฑ์และส่วนประกอบพลาสติก ๒) ผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์และส่วนประกอบ ๓) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และ ๔) กรดโพลีแลกติก โดยบริษัทมีความประสงค์จะหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. การผลิตหรือการแปรรูปซึ่งสินค้าดังกล่าวข้างต้นเพื่อจำหน่าย ๑) หากบริษัทมีการผลิตหรือการแปรรูปซึ่งสินค้าดังกล่าวข้างต้นเป็นของตนเองผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรม โดยมิได้ผลิตตามแบบหรือตามความต้องการเฉพาะของลูกค้า จะเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒) หากบริษัทมีการผลิตหรือการแปรรูปซึ่งสินค้าดังกล่าวข้างต้นเป็นของตนเองผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรม โดยเป็นการผลิตหรือแปรรูปตามแบบหรือตามความต้องการเฉพาะของลูกค้า จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. การจำหน่ายสินค้าดังกล่าวข้างต้น ที่บริษัทมิได้เป็นผู้ผลิตเอง หากบริษัทมีการจำหน่ายสินค้าดังกล่าวข้างต้นที่บริษัทมิได้เป็นผู้ผลิตหรือแปรรูปด้วยกระบวนการทางอุตสาหกรรมเอง จะพิจารณาได้ว่าเป็นประกอบธุรกิจตาม	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้ ๑) หากเป็นการจำหน่ายให้แก่ลูกค้าที่นำสินค้านั้นไปเพื่อการอุปโภคหรือบริโภคเอง (End user) จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หรือที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่ายี่สิบล้านบาท ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒) หากเป็นการจำหน่ายให้แก่ลูกค้าที่นำสินค้านั้นไปเพื่อการจำหน่ายต่ออีกทอดหนึ่ง หรือ นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในกระบวนการผลิตสินค้าของตนเองเพื่อจำหน่ายต่อไป จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริษัทไม่เข้าข่ายนิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” มีทุนจดทะเบียนจำนวน ๑,๐๐๐,๑๐๐ บาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญ ๑๐,๐๐๐ หุ้น และหุ้นบุริมสิทธิ ๑ หุ้น โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นดังนี้ ๑. ร้อยละ ๕๐.๙๙ โดยเป็นหุ้นสามัญจำนวน ๕,๑๐๐ หุ้น ถือโดยนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยซึ่งหุ้นข้างมากของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ๒. ร้อยละ ๔๙.๐๑ โดยเป็นหุ้นสามัญจำนวน ๔,๙๐๐ หุ้น และหุ้นบุริมสิทธิ ๑ หุ้น ถือโดยนิติบุคคลจดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ จากข้อเท็จจริงข้างต้น บริษัทจึงขอหารือว่า การที่นิติบุคคลจดทะเบียนตามกฎหมายต่างประเทศ ถือหุ้นบุริมสิทธิที่มีสิทธิออกเสียงในการประชุมผู้ถือหุ้นและสิทธิได้รับเงินปันผลสูงกว่าหุ้นสามัญ ไม่เป็นเหตุให้บริษัทมีสถานะเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติฯ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัทมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของบริษัทถือโดยนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยซึ่งหุ้นข้างมากของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย บริษัทไม่เข้าข่ายนิยาม “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจดังนี้ ๑. การผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือประกอบกิจการส่งออก ๒. นำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ และ ๓. ให้บริการพิมพ์สิ่งพิมพ์ รวมถึงการพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์ เช่น การพิมพ์ลายและโลโก้	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทมีทุนจดทะเบียน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือหุ้นโดยบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลต่างด้าวร้อยละ ๑๐๐ โดยดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ ดังนี้ ๑. ประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์กระดาษและภาชนะสำหรับอาหาร เครื่องมือภาชนะสำหรับบรรจุภัณฑ์พลาสติกสำหรับอาหาร การพิมพ์เอกสาร วัสดุ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ การพิมพ์วัสดุพิมพ์สำหรับบรรจุภัณฑ์และตกแต่ง ๒. ประกอบกิจการขายวัสดุและผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ ๓. ประกอบกิจการขายภาชนะและเครื่องมือบรรจุภัณฑ์พลาสติกสำหรับอาหารและผลิตภัณฑ์กระดาษ ๔. ประกอบกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า ผลิตภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์กระดาษ ๕. ประกอบกิจการผลิตบรรจุภัณฑ์กระดาษ บรรจุภัณฑ์พลาสติกและถุงผ้า รวมถึงการตัด การพิมพ์ แปรรูป ตกแต่ง และประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปทุกชนิด ๖. ประกอบธุรกิจการพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์ การพิมพ์ลาย โลโก้ ตัวอักษร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. กรณีบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ เข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกตาม บัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. กรณีบริษัทให้บริการพิมพ์สิ่งพิมพ์ รวมถึงการพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์ เช่น การพิมพ์ลายและโลโก้ เป็นต้น เข้าข่ายเป็นการทำธุรกิจบริการอื่น ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		และข้อมูลสินค้าบนบรรจุภัณฑ์ ๗. ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์เสริม และส่วนประกอบที่ใช้สำหรับบรรจุภัณฑ์ เชือก กระดาษ ริบบิ้น หูหิ้ว อุปกรณ์ตกแต่ง และส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ๘. ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายเครื่องจักรบรรจุภัณฑ์ และ ๙. ประกอบธุรกิจนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ และวัสดุต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบรรจุภัณฑ์และการประกอบเครื่องจักรบรรจุภัณฑ์ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบสำหรับการผลิตใยแก้วนำแสงและสายเคเบิ้ล รวมทั้งวัสดุอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบสื่อสารเพื่อมาจำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการนำเข้าวัตถุดิบสำหรับการผลิตใยแก้วนำแสงและสายเคเบิ้ล รวมทั้งวัสดุอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบสื่อสารเพื่อมาจำหน่ายในประเทศไทย และได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในกิจการผลิต Optical Fiber Cable จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. กรณีที่คนต่างด้าวนำเข้าสินค้าเพื่อมาจำหน่ายในประเทศไทย เข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า และสำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า ๒. กรณีที่คนต่างด้าวประกอบกิจการผลิตสินค้า ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขอ	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			อนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าจากระบบพลังงานแสงอาทิตย์และจำหน่ายไฟฟ้าที่ผลิตเองจากพลังงานแสงอาทิตย์ให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย และบริษัทประสงค์จะขยายธุรกิจเพื่อให้บริการระบบกักเก็บพลังงานไฟฟ้าด้วยแบตเตอรี่	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ผลิตไฟฟ้าจากระบบพลังงานแสงอาทิตย์และจำหน่ายไฟฟ้าที่ผลิตเองจากพลังงานแสงอาทิตย์ให้แก่ลูกค้าในประเทศไทย และบริษัทประสงค์จะขยายธุรกิจเพื่อให้บริการระบบกักเก็บพลังงานไฟฟ้าด้วยแบตเตอรี่ (Battery Energy Storage System (BESS)) โดยมีรูปแบบการประกอบธุรกิจทั้งหมดสามรูปแบบ ได้แก่ ๑. บริการให้เช่าระบบ BESS ๒. บริการบริหารจัดการพลังงาน ๓. จำหน่ายระบบ BESS จากรายละเอียดโครงสร้างธุรกิจข้างต้น บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้ ๑. ธุรกิจการให้เช่าระบบ BESS ถือเป็นธุรกิจบริการที่ต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่ ๒. ธุรกิจบริการบริหารจัดการพลังงานถือเป็นธุรกิจบริการที่ต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตาม	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ๑. ธุรกิจการให้เช่าระบบ BESS เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ ๒. ธุรกิจบริการบริหารจัดการพลังงาน เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ ๓. ธุรกิจการให้เช่าและบริหารจัดการพลังงานเข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ตามข้อ ๑. และข้อ ๒. บริษัทจึงจำเป็นต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับทั้งสองธุรกิจก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่ ๓. หากบริษัทต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจสำหรับธุรกิจการให้เช่าและบริหารจัดการพลังงาน บริษัทจำเป็นต้องขออนุญาตโดยระบุขอบเขตแยกสองขอบเขตเพื่อดำเนินทั้งสองบริการหรือไม่ อย่างไร ๔. หากบริษัทมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเกิน ๑๐๐ ล้านบาทสำหรับประกอบธุรกิจจำหน่ายระบบ BESS โดยไม่ต้องขออนุญาตฯ การใช้ทุนยกเว้นการขออนุญาตฯ ดังกล่าวจะพิจารณาเป็นรายกิจกรรมธุรกิจ (เช่น ขายปลีกหรือขายส่ง) หรือเป็นรายผลิตภัณฑ์แต่ละรายการ	๔. กรณีบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาทซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ หากมีบริการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการดังกล่าวข้างต้น โดยมีกระบวนการนอกเหนือจากข้อตกลงหลักและมีการคิดค่าบริการเพิ่มเติม บริษัทก็จำเป็นต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจสำหรับธุรกิจดังกล่าวด้วย	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้า โดยมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้า โดยบริษัทจะใช้ทุนจดทะเบียนชำระแล้วจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท เป็นทุนสำหรับการประกอบธุรกิจค้าส่งดังกล่าว โดยทุนจดทะเบียนของบริษัทมิได้ถูกนำไปใช้เป็นเงินลงทุนในธุรกิจอื่น และมิได้ถูกนำไปใช้เป็นทุนขั้นต่ำสำหรับธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาต ด้วยเหตุนี้บริษัทจึงเข้าใจว่าบริษัทสามารถใช้ทุนจดทะเบียนชำระแล้วจำนวนดังกล่าวเป็นทุนขั้นต่ำสำหรับการประกอบธุรกิจค้าส่งได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจการค้าส่งสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจการค้าส่งไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าสำหรับการค้าส่งได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือในกลุ่ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้าที่มีทุนขั้นต่ำจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทมีความประสงค์จะหารือว่า การที่บริษัทจะให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครือโดยมีการคิดอัตราดอกเบี้ยหรือไม่คิดอัตราดอกเบี้ยเพื่อวัตถุประสงค์ในการบริหารสภาพคล่องของบริษัทให้มีประสิทธิภาพ หรือเพื่อสนับสนุนทางการเงินแก่บริษัทในเครือนั้น การให้กู้ยืมเงินระหว่างกันดังกล่าวมีลักษณะเข้าข่ายเป็น “ธุรกิจให้บริการ” ตามบัญชีสามแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การให้กู้ยืมเงินระหว่างกันแก่บริษัทในเครือดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกขึ้นรูปเพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกขึ้นรูป ด้วยวิธีการฉีด การเป่า การหมุนด้วยความร้อนและการเคลือบ รวมถึงผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูปอื่นๆ เพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ ซึ่งการประกอบกิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้เงื่อนไขการเป็นผู้ส่งออกในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทประสงค์จะหารือว่าในกรณีการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากบริษัทผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกขึ้นรูป รวมถึงผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูปอื่นๆ ที่ไม่ใช่การผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์อันมีลักษณะตามบัญชีหนึ่ง บัญชีสอง หรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือสูตรการผลิตของตนเองผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรมแล้วจำหน่ายสินค้าที่ได้จากกระบวนการผลิตดังกล่าว จะเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. หากบริษัทมีการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกขึ้นรูป รวมถึงผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูปอื่นๆ ตามแบบหรือตามความต้องการเฉพาะของลูกค้าจะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิต ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง การขายฝาก และประเภทกิจการอื่นๆ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีความประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติม คือ ๑. การขายปลีกสินค้า ๒. การขายส่งสินค้า ๓. การขายสินค้าให้แก่ลูกค้าในลักษณะขายองค์กร (B๒B) ๔. การฝากขายสินค้า (Consignment) ๕. ประเภทกิจการที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายที่คนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต เพื่อที่บริษัทจะได้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องต่อไป	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑.หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าทุกประเภท โดยไม่ต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำซึ่งเป็นทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นครบถ้วนแล้ว โดยบริษัทต้องมีทุนขั้นต่ำสำหรับการประกอบธุรกิจค้าปลีก ๑๐๐ ล้านบาท และประกอบธุรกิจค้าส่ง ๑๐๐ ล้านบาท รวมเป็นทุนขั้นต่ำที่บริษัทต้องมีเพื่อประกอบธุรกิจทั้งสองเป็นจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ กรณีการค้าปลีกทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าได้ ๕ ร้านค้า และการค้าส่งทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าได้ ๑ ร้านค้า สำหรับการขายสินค้าให้แก่ลูกค้าในลักษณะขายองค์กร (B๒B) อาจเข้าข่ายเป็นธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งสินค้า แล้วแต่กรณี ๒.การฝากขายสินค้า (Consignment) หากเป็นการฝากขายสินค้าโดยที่กรรมสิทธิ์ของสินค้ายังอยู่กับเจ้าของสินค้า โดยบริษัทเป็นผู้ดำเนินการขายแทนเจ้าของสินค้า ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๓. ประเภทกิจการที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายที่คนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ได้แก่ ประเภทธุรกิจที่ไม่ได้กำหนดอยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เช่น ธุรกิจส่งออก ธุรกิจขนส่งระหว่างประเทศ หรือธุรกิจผลิต เป็นต้น	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้า-ส่งออกสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิต จำหน่าย นำเข้า-ส่งออก สังกะสีออกไซด์ สารเติมแต่งยางและผลิตภัณฑ์สารเคมีอื่นๆ ผลิต นำเข้าส่งออกและจำหน่าย (ปลีก-ส่ง) เศษก้อนสังกะสีและเศษผงสังกะสี การนำขยะโลหะที่มีส่วนประกอบของสังกะสีกลับมาใช้ใหม่ ผลิตสังกะสีออกไซด์โดยใช้ตะกรันเศษสังกะสี โดยการผลิตดังกล่าวจะมีมาตรฐานการผลิตเป็นของบริษัทเอง ซึ่งจะเลือกซื้อตามสเปคที่บริษัทผลิต โดยมิได้รับจ้างผลิตตามสเปค หรือตามมาตรฐานของผู้ซื้อ โดยบริษัทข้อหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวอันมิใช่การรับจ้างผลิต ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ และประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติฯซึ่งจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีบริษัทนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศเข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และหรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบเพื่อผลิตสินค้าและธุรกิจส่งออกสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบกิจการซื้อขายนำเข้า ส่งออกเครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ดูแลผิว ผลิตภัณฑ์เคมี วัตถุดิบเคมี วัสดุบรรจุภัณฑ์ผลิตพลาสติก ของเล่น สินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวันผลิตภัณฑ์ดูแลบ้าน ผลิตภัณฑ์สำหรับแม่และเด็ก ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดน้ำยาฆ่าเชื้อ ผงซักฟอก โดยการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อมาผลิตในประเทศไทย จากนั้นบริษัทจะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศทั้งหมด การประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ รวมถึงการประกอบกิจการส่งออก ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบกระดาษลังรีไซเคิลจากต่างประเทศเพื่อผลิต รีไซเคิล และส่งออกต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจนำเข้าวัสดุดิบกระดาษลังรีไซเคิลจากต่างประเทศเพื่อมาเข้ากระบวนการผลิต หรือรีไซเคิลเป็นสินค้าใหม่โดยผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรมและส่งออกไปต่างประเทศเข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัสดุหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อนำมาผลิตเป็นสินค้าหรือรีไซเคิลเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรมในโรงงานของบริษัทจำหน่ายสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ดังกล่าวไปยังต่างประเทศถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจะต้องมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ทั้งนี้ หากบริษัทมีการรับจ้างรีไซเคิลหรือรับจ้างผลิตตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการตามที่ลูกค้าเป็นผู้กำหนด จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจซื้อสินค้าและวัตถุดิบในประเทศและจากต่างประเทศเพื่อนำมาผลิตและประกอบในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจโดยจัดซื้อสินค้าและวัตถุดิบทั้งในประเทศและจากต่างประเทศเพื่อนำมาผลิตและประกอบในประเทศไทย ซึ่งสินค้าที่ผลิตหรือประกอบสินค้าได้จะทำการส่งออกไปยังต่างประเทศทั้งหมด โดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบทั้งในประเทศและจากต่างประเทศเพื่อนำมาผลิตหรือประกอบเป็นสินค้าโดยผ่านกระบวนการผลิตหรือประกอบทางอุตสาหกรรมในโรงงานของบริษัท ตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าดังกล่าวไปยังต่างประเทศทั้งหมดโดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิตที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท อย่างไรก็ตามหากบริษัทมีการรับจ้างผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการตามที่ลูกค้าเป็นผู้กำหนด จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจผลิตเครื่องจักรชิ้นส่วนโดยเป็นการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ และไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยโดยบริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวที่มิใช่เป็นการรับจ้างผลิต หรือเป็นการให้บริการอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจ ที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๐. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทยมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติมจากที่ได้รับใบอนุญาตและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว ๘๒๔ ล้านบาท มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจ ดังนี้ ๑. ค้าปลีกสินค้าทุกชนิดโดยใช้ทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อยกเว้นการขออนุญาต ๒. ให้เช่าทรัพย์สิน เช่น เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต รวมถึงเครื่องจักรในการทดสอบชิ้นส่วนรถยนต์ ๓. ให้บริการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรทั้งในและต่างประเทศ ๔. ให้บริการซอฟต์แวร์ประเภท Software License บริษัทขอหารือว่าบริษัทสามารถใช้ทุนชำระแล้วเป็นทุนยกเว้นเพื่อประกอบธุรกิจดังกล่าวโดยไม่ต้องขออนุญาตได้หรือไม่ และกรณีที่บริษัทมีรายได้จากการทำธุรกิจเดิมอยู่แล้ว จะอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การใช้ทุนจดทะเบียนเพื่อยกเว้นการขออนุญาตได้หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาตหากมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โดยสามารถมีร้านค้าปลีกได้จำนวน ๕ ร้านค้า ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ ๒. การประกอบธุรกิจให้เช่าทรัพย์สินให้บริการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร และให้บริการซอฟต์แวร์ประเภท Software License เข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ไม่สามารถใช้ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วข้างต้นมายกเว้นการขออนุญาตประกอบธุรกิจฯ ดังกล่าวได้	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๑. คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วต้องการจะว่าจ้างช่วงงานบางส่วนให้บุคคลภายนอกดำเนินการแทน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการดังนี้ ๑. ออกแบบและพัฒนาซอฟต์แวร์ใช้สำหรับการดำเนินธุรกิจขององค์กร ๒. ให้คำปรึกษาแนะนำและบริหารจัดการซอฟต์แวร์ที่ใช้สำหรับการดำเนินธุรกิจขององค์กร บริษัทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจให้คำปรึกษาแนะนำและบริหารจัดการซอฟต์แวร์ที่ใช้สำหรับการดำเนินธุรกิจขององค์กร โดยผ่านแพลตฟอร์มที่บริษัทพัฒนาขึ้นเอง โดยจะทำการเชื่อมโยงลูกค้าขององค์กรกับผู้เชี่ยวชาญด้าน IT ซึ่งมีการดำเนินงาน คือ ๑. บริษัทจะเข้าทำสัญญาให้บริการกับผู้ใช้บริการเพื่อรับผิดชอบการบริหารโครงการ IT ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการควบคุมคุณภาพ และการส่งมอบผลงาน ๒. การดำเนินการด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ บริษัทจะว่าจ้างบริษัทภายนอกเป็นผู้รับจ้างช่วง ๓. ผู้ใช้บริการของบริษัทจะชำระค่าบริการให้แก่บริษัทเป็น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า บริษัทประกอบธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำและบริหารจัดการซอฟต์แวร์ที่ใช้สำหรับการดำเนินธุรกิจขององค์กร โดยมีลักษณะการดำเนินงานที่จะว่าจ้างช่วงให้บุคคลภายนอกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้ดำเนินการด้านเทคนิคเป็นผู้รับจ้างช่วงในส่วนของการให้บริการงานของบริษัทโดยที่บริษัทยังคงความรับผิดชอบในทางกฎหมายและตามสัญญาต่อการให้บริการและผลงานของการให้บริการ และยังคงอยู่ในขอบข่ายตามที่บริษัทได้รับอนุญาตการประกอบธุรกิจในลักษณะดังกล่าวจะถือเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้การได้รับอนุญาตตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับดังกล่าวของบริษัท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ค่าบริการบริหารจัดการสำหรับโครงการ IT ๔. จะไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญาใดๆ ระหว่างผู้ใช้บริการของบริษัทกับผู้รับจ้างช่วงหรือพนักงานของผู้รับจ้างช่วง และบริษัทยังเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการของบริษัทด้วยตัวเอง ทั้งนี้ในการประกอบธุรกิจดังกล่าว บริษัทจะกำหนดขอบข่ายของงานที่มีการว่าจ้างช่วงให้บริษัทภายนอกดำเนินการให้อยู่ในขอบเขตประเภทธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ บริษัทจึงขอหารือว่า ๑) กรมมีแนวทางการตีความคำนิยามคำว่า “การจ้างช่วง” ตามพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ไว้อย่างไร ๒) การที่บริษัท จะว่าจ้างช่วงบุคคลภายนอกให้ดำเนินงานด้านเทคนิคในนามของบริษัท มีข้อจำกัดหรือข้อห้ามประการใดหรือไม่ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๒. คนต่างด้าวจะมีการทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายหรือค่าบริการต่างๆ ให้แก่ผู้ให้บริการภายนอกไปก่อน และไปเรียกเก็บค่าบริการจากผู้รับบริการภายหลัง และการดำเนินการจัดหาหรือจัดซื้อสินค้าให้แก่บริษัทในเครือในกลุ่มหรือบุคคลอื่น	นิติบุคคลต่างด้าว (“บริษัท”) หากบริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ น้ำมันดิบและสารปิโตรเลียมอื่นๆ ให้แก่ผู้รับสัมปทานปิโตรเลียม ซึ่งภายใต้สัญญางานขุดเจาะดังกล่าว ต้องมีทดแทนอะไหล่เพื่อการบำรุงรักษาเมื่อเสื่อมสภาพ รวมทั้งมีค่าใช้จ่าย/ค่าบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานเจาะ ซึ่งบริษัทสามารถเรียกเก็บจากผู้รับบริการได้ นอกจากนี้ หากในอนาคตบริษัทมีการเก็บรักษาสินค้าคงเหลือไว้ในประเทศไทย เพื่อการบริหารจัดการภายในกลุ่มบริษัท และอาจมีกรณีที่บริษัทในเครือหรือหน่วยงานอื่นในกลุ่มเบิกถอนสินค้าคงเหลือดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของตนเองที่นอกประเทศไทย ซึ่งการเบิกถอนดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานเจาะหรือบริการบำรุงรักษาแต่อย่างใด บริษัทจึงขอหารือเกี่ยวกับลักษณะธุรกิจ และแนวทางการออกใบแจ้งหนี้	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีให้บริการใดๆ ซึ่งอยู่นอกเหนือจากที่คู่สัญญาได้ตกลงร่วมกันไว้ในสัญญาบริการรับจ้างขุดเจาะก๊าซธรรมชาติฯ ที่บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ โดยมีการทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายหรือค่าบริการดังกล่าวให้แก่ผู้ให้บริการภายนอกไปก่อนและไปเรียกเก็บค่าบริการจากผู้รับบริการ (ผู้ว่าจ้าง) เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. กรณีบริษัทจัดหาหรือจัดซื้อสินค้าให้แก่ผู้รับบริการ ผู้ว่าจ้าง และบุคคลอื่น รวมทั้งการให้นิติบุคคลในเครือหรือหน่วยงานอื่นในกลุ่มเบิกถอนสินค้าเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการบริหารจัดการภายในกลุ่มบริษัทแล้วเรียกเก็บค่าสินค้าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๔) หรือบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		สำหรับธุรกิจดังกล่าวว่าอยู่ภายใต้ขอบข่ายของธุรกิจที่ได้รับอนุญาตกรณีข้างต้นหรือไม่	อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) หรือค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) โดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า และสำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๓. กรณีที่คนต่างด้าวประกอบกิจการร้านอาหารและเครื่องดื่มโดยได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ต.๗ หรือ FBC)	นิติบุคคลต่างด้าว (“บริษัท”)ประกอบกิจการร้านอาหารและเครื่องดื่ม โดยบริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ต.๗ หรือ FBC) จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าแล้ว บริษัทต้องการเพิ่มยอดขายผ่านระบบออนไลน์ได้นำเอกสารดังกล่าวยื่นสมัครแพลตฟอร์มออนไลน์และได้รับการแจ้งจากแพลตฟอร์มดังกล่าวว่าให้จัดส่งเอกสารใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ต.๓ หรือ FBL) จึงขอหารือว่าบริษัทจะต้องขอใบอนุญาต หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ต.๗ หรือ FBC) ซึ่งครอบคลุมกิจการร้านอาหารและเครื่องดื่มแล้ว บริษัทก็ไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ต.๓ หรือ FBL) สำหรับกิจการดังกล่าวอีก	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศ โดยมีการแจ้งขอมีเลขประจำตัวนิติบุคคลแล้ว แต่ต้องการประกอบธุรกิจสำนักงานภูมิภาคเพิ่มเติม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศ (“บริษัท”) มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติมคือธุรกิจบริการเป็นสำนักงานภูมิภาคของนิติบุคคลต่างประเทศ จึงขอหารือว่า สำนักงานต้องมีการแจ้งเพิ่มเติมวัตถุประสงค์การประกอบธุรกิจดังกล่าวหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่สำนักงานได้แจ้งขอมีเลขประจำตัวนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปแล้ว หากสำนักงานจะประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานภูมิภาคของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวพ.ศ.๒๕๔๒ เช่นเดียวกัน สำนักงานจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพิ่มเติม	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสำหรับธุรกิจผลิตสินค้าที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างด้าวและได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน ประกอบกิจการผลิตสินค้าโดยไม่ได้เป็นการสั่งจ้างทำ จำเป็นต้องมีหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ต.๗) หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตสินค้าโดยเป็นการผลิตตามสูตรหรือตามคุณสมบัติของบริษัท และผ่านกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัทเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จึงไม่ต้องมีหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ต.๗) ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตเครื่องสำอางเพื่อจำหน่ายโดยบริษัทมีโรงงานผลิตสินค้าเป็นของตนเองในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ซึ่งมีผู้ถือหุ้นเป็นคนต่างด้าว ๑๐๐% ประสงค์จะหารือว่าการประกอบธุรกิจผลิตเพื่อจำหน่ายเครื่องสำอาง โดยมีโรงงาน เครื่องจักร และบุคลากรของตนเองในประเทศไทย เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า ๑. หากบริษัทผลิตเครื่องสำอาง เช่น สบู่ แชมพู โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือสูตรการผลิตของตนเองผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรม แล้วจำหน่ายสินค้าที่ได้จากกระบวนการผลิตดังกล่าว จะเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. หากบริษัทมีการผลิตเครื่องสำอาง เช่น สบู่ แชมพู เป็นต้น โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามความต้องการเฉพาะของลูกค้า จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิต ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายคอนกรีตสำเร็จรูปเพื่อจำหน่ายให้กับบริษัทก่อสร้างหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ	คนต่างด้าว ประสงค์จะจดทะเบียนนิติบุคคลเพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสินค้าเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการก่อสร้าง (คอนกรีตสำเร็จรูป) โดยมีกระบวนการผลิตตามแบบก่อสร้าง และมีการจัดเก็บผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายให้แก่บริษัทก่อสร้าง จึงหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากการผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้น เป็นไปตามแบบก่อสร้างที่เป็นแบบหรือความต้องการเฉพาะของลูกค้าแต่ละราย ตามกระบวนการทางอุตสาหกรรม รวมถึงมีการจัดเก็บสินค้าดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตและรับจัดเก็บสินค้าที่ผลิตตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจัดทำคู่มือมีรูปแบบพื้นฐานที่เป็นของทางบริษัทเองและแบบอื่นที่ต่างกันออกไป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจผลิตและจัดทำคู่มือ โดยมีการออกแบบและเรียบเรียงเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการและอัตลักษณ์เฉพาะบุคคลของลูกค้าแต่ละราย จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทฯ จัดทำคู่มือให้แก่ผู้ว่าจ้างถือเป็นการให้บริการอันเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. กรณีคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกสินค้า โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” โดยบริษัทมีผู้ถือหุ้นต่างชาติร้อยละ ๑๐๐ และมีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป จึงขอหารือว่า บริษัทสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกรถยนต์ โดยได้รับการยกเว้นการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และมีแนวทางปฏิบัติหรือขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้าดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตหากมีทุนขั้นต่ำหรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โดยสามารถมีร้านค้าปลีกได้จำนวน ๕ ร้านค้า ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้และทุนจำนวนอื่นที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ การใช้ทุนขั้นต่ำเพื่อยกเว้นการขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกสินค้าดังกล่าวนั้นเป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและแปรรูปสกรู โบลต์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อการส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทประกอบกิจการนำเข้าวัตถุดิบเหล็กเพื่อนำมาผลิตและแปรรูปเป็นสกรู โบลต์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อการส่งออก จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว โดยไม่ใช่เป็นการรับจ้างผลิต ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. การพิจารณาสถานะนิติบุคคลและการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ของคนต่างด้าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น“คนต่างด้าว” มีทุนจดทะเบียน ๙๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยคนไทย ร้อยละ ๗๓ และคนต่างด้าว ร้อยละ ๒๗ ประกอบธุรกิจทำการซื้อขาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน จำนอง จำนำ หรือจัดหามาด้วยประการใด ซึ่งที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงการปรับปรุงและพัฒนาที่ดิน จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยโดยหุ้นร้อยละ ๗๓ ถือโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ย่อมไม่เข้าลักษณะคำนิยามของคนต่างด้าวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวพ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การประกอบธุรกิจของบริษัทจึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัตินี้	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนประกอบรถยนต์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ โดยบริษัทมีโรงงาน เครื่องจักร และบุคลากรของตนเอง เพื่อดำเนินการผลิตตามขั้นตอนทางอุตสาหกรรม จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า บริษัทนำเข้าและจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจค้าส่ง และ/หรือค้าปลีก ตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยคนต่างด้าวต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตอาหารสำเร็จรูป โดยเป็นการผลิตตามสูตรของตนเอง และการว่าจ้างผู้ผลิตรายอื่นผลิตให้และนำมาจำหน่ายภายใต้เครื่องหมายการค้าตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนที่ต่างประเทศต้องการที่จะเข้าซื้อหุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทที่จดทะเบียนในไทย (บริษัท) มีสถานะเป็นคนต่างด้าว โดยบริษัทมีลักษณะการประกอบธุรกิจ ดังนี้ ๑. ผลิตและจำหน่ายอาหารสำเร็จรูปประเภทขนมปังปิ้งกรุบกรอบบรรจุในซองปิดสนิท โดยบริษัทเป็นผู้กำหนดรูปแบบสินค้า สูตรการผลิต มาตรฐานสินค้า การควบคุมคุณภาพ การตลาด รวมถึงการจัดจำหน่าย ๒. สูตรที่ใช้ในการผลิตอาหารสำเร็จรูปมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ๑) สูตรการผลิตที่บริษัทได้จัดซื้อหรือได้รับสิทธิการใช้จากบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น หรือ ๒) สูตรการผลิตที่บริษัทคิดค้นและพัฒนาขึ้นเอง ๓. แผนดำเนินการผลิตมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ๑) ผลิตในสถานที่และโรงงานผลิตของบริษัทเอง โดยบริษัทเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องจักร และแรงงาน หรือ ๒) ว่าจ้างสถานที่และโรงงานผลิตรายอื่นเป็น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. กรณีคนต่างด้าวผลิตอาหารสำเร็จรูปเพื่อจำหน่าย โดยเป็นการผลิตตามสูตรที่คิดค้นและพัฒนาขึ้นเอง และดำเนินการผลิตในโรงงานของตนเองนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีคนต่างด้าวว่าจ้างให้โรงงานรายอื่นในประเทศไทยเป็นผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูปตามสูตร มาตรฐาน และเงื่อนไขที่ตนเป็นผู้กำหนด และนำสินค้าดังกล่าวมาจำหน่ายภายใต้เครื่องหมายการค้าของตน เข้าข่ายเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ผู้รับจ้างผลิตตามสูตรการผลิต มาตรฐาน และเงื่อนไขที่บริษัทเป็นผู้กำหนด ๔. อาหารสำเร็จรูปที่ผลิตทั้งหมดจะจำหน่ายภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัท ดังนั้น จึงขอหารือดังนี้ ๑. กรณีบริษัทประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายอาหารสำเร็จรูปในลักษณะตามที่ระบุไว้ข้างต้น ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่ ๒. กรณีบริษัทว่าจ้างสถานที่หรือโรงงานอื่นเป็นผู้รับจ้างผลิตอาหารสำเร็จรูปให้แก่บริษัทตามสูตรและมาตรฐานที่บริษัทกำหนด ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตสินค้า บริษัทสามารถประกอบกิจการดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต และไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการหรือการรับจ้างผลิตให้แก่บุคคลอื่น ตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว ใช่หรือไม่ อย่างไร	ธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต จะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า หรือกรณีการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแช่แข็งเพื่อส่งออก รวมถึงการจำหน่ายเศษซากที่เหลือจากกระบวนการผลิตและแปรรูปดังกล่าว	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแช่แข็งเพื่อส่งออกโดยเป็นการซื้อวัตถุดิบจากในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อนำมาแปรรูป และส่งออกไปจำหน่ายที่ต่างประเทศ รวมทั้งกระบวนการผลิตและแปรรูปดังกล่าว ก่อให้เกิดเศษซากต่าง ๆ เช่น หัว เปลือก และหาง ซึ่งบริษัทได้นำเศษซากดังกล่าวไปจำหน่ายในประเทศ เพื่อเป็นอาหารสัตว์ จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวของบริษัท เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแช่แข็งเพื่อส่งออก รวมถึงการจำหน่ายเศษซากที่เหลือจากกระบวนการผลิตและแปรรูปดังกล่าว ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ เพื่อพัฒนาระบบสำหรับใช้บันทึกข้อมูลและประเมินผลเกี่ยวกับมื้ออาหาร เพื่อนำข้อมูลสนับสนุนความรู้ด้านโภชนาการและส่งเสริมสุขภาวะของผู้บริโภคหรือเพื่อการศึกษาและสนับสนุนนโยบายสาธารณะ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประสงค์จะพัฒนาระบบการประเมินโปรไฟล์ของมื้ออาหาร (“NPSM”) โดยร่วมมือกับสถาบันโภชนาการของมหาวิทยาลัยภาครัฐ และสมาคมด้านอาหารในประเทศไทย ซึ่งระบบดังกล่าวจะเปิดให้ผู้ประกอบการสามารถบันทึกสูตรอาหารเพื่อคำนวณคุณค่าทางโภชนาการของมื้ออาหาร และระบบจะให้คำแนะนำแนวทางในการปรับปรุงคุณค่าทางโภชนาการของ มื้ออาหาร โดยไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียมหรือรายได้ใดๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนความรู้ด้านโภชนาการและส่งเสริมสุขภาวะของผู้บริโภค ซึ่งบริษัทอาจนำดังกล่าวไปใช้เพื่อการศึกษาและสนับสนุนนโยบายสาธารณะ โดยไม่มีการเปิดเผยข้อมูลสูตรอาหารของผู้ประกอบการ โดยบริษัทมิได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรจากการดำเนินการดังกล่าว บริษัทจึงเข้าใจว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช่หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทพัฒนาระบบการประเมินโปรไฟล์ของมื้ออาหาร โดยร่วมมือกับสถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัย และสมาคมนักกำหนดอาหารแห่งประเทศไทย เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถบันทึกสูตรอาหารเพื่อคำนวณคุณค่าทางโภชนาการของมื้ออาหารและระบบจะให้คำแนะนำแนวทางในการปรับปรุงคุณค่าทางโภชนาการของมื้ออาหาร และบริษัทอาจนำข้อมูลที่ได้ดังกล่าวไปให้กับสถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัย และสมาคมนักกำหนดอาหารแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษาและสนับสนุนนโยบายสาธารณะเท่านั้น โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนจากการให้บริการดังกล่าว ไม่ถือเป็นการประกอบกิจการอันเป็นการค้าที่เป็นการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ หากบริษัทนำระบบการประเมินข้างต้นและข้อมูลหรือผลลัพธ์ด้านโภชนาการจากระบบดังกล่าวไปใช้เพื่อให้บริการแก่ผู้รับบริการอื่นๆ เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์อื่นใดอันถือเป็นการประกอบกิจการอันเป็นการค้าจะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่ง	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตอุปกรณ์เซฟตี้ทุกชนิด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท) ประกอบธุรกิจผลิต นำเข้า ส่งออกอุปกรณ์เซฟตี้ทุกชนิด เช่น อุปกรณ์ ปีนที่สูง ปีนภูเขา เข็มขัดปีนภูเขาเป็นต้น โดยบริษัทมีโรงงานผลิตสินค้าเป็นของตนเองในประเทศไทย พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ เครื่องจักร และบุคลากรที่ใช้ใน การดำเนินกระบวนการผลิตอย่างครบถ้วน บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่ากรณีบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าว โดยไม่ใช่เป็นการรับจ้างผลิต ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือประกอบกิจการส่งออกนั้น ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าเม็ดพลาสติกจากต่างประเทศเพื่อมาทำการผลิตและขึ้นรูปเป็นชิ้นส่วนพลาสติกต่างๆ ตามที่ลูกค้าต้องการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบประเภทเม็ดพลาสติกจากต่างประเทศ เพื่อมาทำการผลิตและขึ้นรูปเป็นชิ้นส่วนพลาสติกต่างๆ ตามที่ลูกค้าต้องการและจำหน่ายภายในประเทศไทย บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตและขึ้นรูปชิ้นส่วนพลาสติกต่างๆ เพื่อจำหน่ายสินค้าตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ลูกค้าเป็นผู้กำหนด เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจธุรกิจคัดแยกกระดาษ บด ปั้นและผลิตอัดเป็นก้อนเพื่อจำหน่าย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจคัดแยกกระดาษ บด ปั้นและผลิตอัดเป็นก้อนเพื่อจำหน่าย ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ธุรกิจคัดแยกกระดาษ บด ปั้นและผลิตอัดเป็นก้อนเพื่อจำหน่าย เข้าข่ายเป็นธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจการค้าปลีกและ/หรือการค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าทุกประเภท โดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำซึ่งเป็นทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นครบถ้วนแล้ว โดยบริษัทต้องมีทุนขั้นต่ำสำหรับการประกอบธุรกิจค้าปลีก ๑๐๐ ล้านบาท และประกอบธุรกิจค้าส่ง ๑๐๐ ล้านบาท รวมเป็นทุนขั้นต่ำที่บริษัทต้องมีเพื่อประกอบธุรกิจทั้งสองเป็นจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ กรณีการค้าปลีกทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าได้ ๕ ร้านค้า และการค้าส่งทุนขั้นต่ำ ๑๐๐ ล้านบาท สามารถมีร้านค้าได้ ๑ ร้านค้า	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจนำเข้าวัสดุอุปกรณ์การพิมพ์ ฉลากสินค้า บรรจุภัณฑ์ทุกชนิด เพื่อผลิต หมึกพิมพ์ กาว ซินโพลียูรีเทน ฟิล์มพิมพ์ บอลลูนฟิล์ม และ จำหน่ายในประเทศ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทนำเข้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า โดยเป็นการผลิตตามแบบหรือคุณสมบัติของตนเองเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศหรือส่งออกต่างประเทศ ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ กรณีบริษัทให้บริการด้านการพิมพ์ เช่น พิมพ์ฉลากสินค้า บรรจุภัณฑ์ เข้าข่ายเป็นการทำธุรกิจบริการอื่นตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องรับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายแบตเตอรี่สำรองไฟและแบตเตอรี่สำหรับรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายแบตเตอรี่สำรองไฟและแบตเตอรี่สำหรับรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า จึงขอหารือว่า การประกอบกิจการดังกล่าวของบริษัท เข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีบริษัทประกอบกิจการผลิตแบตเตอรี่สำรองไฟและแบตเตอรี่สำหรับรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อจำหน่าย ไม่ว่าจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานไฟฟ้าและไอน้ำจากขยะหรือเชื้อเพลิงจากขยะ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ปัจจุบันประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตไฟฟ้าจากขยะ ประเภท ๗.๑.๑ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานไฟฟ้าและไอน้ำจากขยะ หรือเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel) และได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจากกรมพัฒนาธุรกิจเรียบร้อยแล้ว โดยมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาหารือ ดังนี้ ๑. ตามหนังสือแจ้งมติระบุเงื่อนไขกรรมวิธีการผลิตที่ได้รับอนุมัติ ดังนี้ ๑) เตรียมเชื้อเพลิงจากขยะมูลฝอยชุมชนบางส่วนลำเลียงเข้าสู่เตาเผาระบบไพโรไลซิสและก๊าซซิฟิเคชั่น ได้ก๊าซสังเคราะห์เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงให้กับหม้อต้มไอน้ำ ผลิตไอน้ำแรงดันสูง ๒) บางส่วนลำเอียงเข้าสู่เตาเผาแบบตะกรับเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงให้กับหม้อต้มไอน้ำ ผลิตไอน้ำแรงดันสูง ๓) ส่งไอน้ำแรงดันสูงขับเคลื่อนกังหันไอน้ำเพื่อหมุนเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. หากการให้บริการกำจัดขยะและการจำหน่ายผลพลอยได้ข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งของกิจการผลิตไฟฟ้าจากขยะที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ภายใต้บัตรส่งเสริมการลงทุนฉบับดังกล่าว ๒. หากการให้บริการกำจัดขยะ และการจำหน่ายผลพลอยได้ดังกล่าวข้างต้น ไม่อยู่ภายใต้ขอบข่ายของกิจการผลิตไฟฟ้าจากขยะ ที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

		ผลิตไฟฟ้าส่งจำหน่าย ทั้งนี้ บริษัทได้รับการยืนยันจากกองส่งเสริมการลงทุน ๓ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ว่าขอบเขตดังกล่าวครอบคลุมถึงกระบวนการจัดการขยะ รวมถึงการรับขยะมูลฝอยจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีมาดำเนินการตามกรรมวิธีข้างต้น และได้รับค่าธรรมเนียมเป็นค่าบริการจัดการขยะ ๒. ตามบัตรส่งเสริมการลงทุน กำหนดให้รายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้ ได้แก่ เศษหรือของเสียจากกระบวนการผลิตเป็นรายได้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งกองส่งเสริมการลงทุน ๓ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ยืนยันว่าการจำหน่ายผลพลอยได้ดังกล่าว ถือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมภายใต้โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ๓. หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวของบริษัท ระบุประเภทธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการรับจ้างผลิตไฟฟ้าจากขยะ โดยมีเงื่อนไขให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ		

		ส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมการลงทุนทุกประการ บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้ ๑. การให้บริการกำจัดขยะ และการจำหน่ายผลพลอยได้ (เศษหรือของเสียจากกระบวนการผลิต) ซึ่งเป็นกิจกรรมเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับกรรมวิธีการผลิตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และบริษัทสามารถประกอบกิจการดังกล่าวภายใต้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฉบับเดิมที่มีอยู่ได้หรือไม่ และ ๒. บริษัทมีความจำเป็นต้องยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเพิ่มเติมสำหรับกิจกรรมการกำจัดขยะ และการจำหน่ายผลพลอยได้ดังกล่าวหรือไม่ หากจำเป็นขอความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำถึงแนวทางและขั้นตอนการดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการประกอบธุรกิจในปัจจุบันของบริษัท		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก น้ำมันป้องกันสนิม และผลิตภัณฑ์สารเคมีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมรถยนต์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก น้ำมันป้องกันสนิม และผลิตภัณฑ์สารเคมีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมรถยนต์ โดยการผลิตดังกล่าวมีมาตรฐานการผลิตที่เป็นของทางบริษัทเอง ผู้ซื้อจะเลือกซื้อตามมาตรฐานที่ทางบริษัทผลิต มิได้รับจ้างทำตามมาตรฐานของผู้ซื้อ ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทผลิตสินค้าโดยมีกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัท ตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศ หรือต่างประเทศ ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์พลาสติก บรรจุภัณฑ์กระดาษและบรรจุภัณฑ์ไม้	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์พลาสติก บรรจุภัณฑ์กระดาษและบรรจุภัณฑ์ไม้ ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ การผลิตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ เป็น ๓ กรณี ดังนี้ ๑. การผลิตบรรจุภัณฑ์โดยมีกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัท ตามแบบ หรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศ หรือต่างประเทศ ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ๒. การผลิตบรรจุภัณฑ์ตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๓. การผลิตบรรจุภัณฑ์ไม้ เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด ๓ (๕) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยการขออนุมัติของคณะรัฐมนตรี	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจกิจการจำหน่ายสเตนเลส โดยการนำเศษสเตนเลสที่เหลือใช้หรือผ่านการใช้งานมาแล้วนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบ หรือ Recycle เพื่อนำไปจำหน่ายให้กับลูกค้า ๒ กลุ่ม ได้แก่ ๑) ลูกค้าในต่างประเทศโดยการส่งออก และ ๒) ลูกค้าในประเทศไทยโดยลูกค้าจะนำสินค้าไปขายต่อให้กับลูกค้า หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” เป็นนิติบุคคลต่างด้าวจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทย มีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว จำนวน ๑๐๕ ล้านบาท ประกอบกิจการจำหน่ายสเตนเลส โดยการนำเศษสเตนเลสที่เหลือใช้หรือผ่านการใช้งานมาแล้วนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือ Recycle เพื่อนำไปจำหน่ายให้กับลูกค้า ๒ กลุ่ม ได้แก่ ๑) ลูกค้าในต่างประเทศโดยการส่งออก และ ๒) ลูกค้าในประเทศไทยโดยลูกค้าจะนำสินค้าไปขายต่อให้กับลูกค้า หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น ต่อมาบริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรจากกรมศุลกากร ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๘ (๕) มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ (๕) ประกอบกับกฎกระทรวงการอนุญาตจัดตั้งและการเลิกดำเนินการเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔ (๑) (ก) และกฎกระทรวงการอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๓ (๑) (ก) ซึ่งตามพระราชบัญญัติและกฎกระทรวงดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. กรณีบริษัทนำเศษสเตนเลสที่เหลือใช้หรือผ่านการใช้งานมาแล้วนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบ หรือ Recycle เพื่อนำไปจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศไทยโดยลูกค้าจะนำสินค้าไปขายต่อให้กับลูกค้า หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่น เข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม หากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า อย่างไรก็ดี การพิจารณาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทุนจดทะเบียนของบริษัท อาจต้องคำนึงถึง	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ในกรณีที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในทางภาษีศุลกากรโดยการจัดตั้งเป็นเขตปลอดอากรและประกอบกิจการในเขตปลอดอากรดังกล่าวได้นั้น จะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเป็นเงินไม่ต่ำกว่า ๖๐ ล้านบาท และ ๕ ล้านบาท ตามลำดับ บริษัทจึงขอหารือ ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นกิจการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยไม่เข้าลักษณะเป็นการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) ใช่หรือไม่ ๒. ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัทจำนวน ๑๐๕ ล้านบาท ถือว่าเพียงพอสำหรับประกอบธุรกิจค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวโดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และประกอบธุรกิจส่งออก รวมทั้งครอบคลุมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทุนจดทะเบียนชำระแล้วในการจัดตั้งเขตปลอดอากรและประกอบกิจการในเขตปลอดอากรแล้วหรือไม่ อย่างไร	เจตนารมย์และวัตถุประสงค์ของกฎหมายแต่ละฉบับประกอบกันด้วย ๒. กรณีบริษัทนำเศษสเตนเลสที่เหลือใช้หรือผ่านการใช้งานมาแล้วนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบ หรือ Recycle เพื่อนำไปจำหน่ายให้กับลูกค้าในต่างประเทศ เข้าข่ายเป็นธุรกิจส่งออกสินค้า ซึ่งไม่ถือเป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจ ที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบกิจการโรงงานผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ทางการแพทย์, อุปกรณ์ทางการแพทย์และส่วนประกอบ โดยในการดำเนินธุรกิจดังกล่าว มีกรณีที่ลูกค้ามอบแบบผลิตภัณฑ์ (Drawing) หรือ specification ของสินค้า ให้แก่บริษัทเพื่อให้บริษัทดำเนินการผลิตสินค้าโดยบริษัทเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อและจัดหาวัตถุดิบทั้งหมด รวมถึงวางแผนการผลิตและดำเนินกระบวนการผลิตด้วยตนเองทั้งหมดก่อนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวคืนให้แก่ ลูกค้าในลักษณะการขายสินค้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการโรงงานผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ทางการแพทย์, อุปกรณ์ทางการแพทย์และส่วนประกอบ โดยในการดำเนินธุรกิจดังกล่าว มีกรณีที่ลูกค้ามอบแบบผลิตภัณฑ์ (Drawing) หรือ specification ของสินค้าให้แก่บริษัทเพื่อให้บริษัทดำเนินการผลิตสินค้า โดยบริษัทเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อและจัดหาวัตถุดิบทั้งหมด รวมถึงวางแผนการผลิตและดำเนินกระบวนการผลิตด้วยตนเองทั้งหมดก่อนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวคืน ให้แก่ลูกค้าในลักษณะการขายสินค้าเป็นราคาที่มีการรวมต้นทุนการผลิต ต้นทุนวัตถุดิบและการดำเนินการแล้ว จึงขอหารือว่าการดำเนินธุรกิจในลักษณะดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ทั้งนี้ บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ทุกประเภทของผลิตภัณฑ์	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทรับแบบผลิตภัณฑ์ (Drawing) หรือ specification ของสินค้าจากลูกค้า และบริษัทดำเนินการผลิตสินค้าโดยบริษัทเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อและจัดหาวัตถุดิบทั้งหมด รวมถึงวางแผนการผลิตและดำเนินกระบวนการผลิตด้วยตนเองทั้งหมดก่อนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวคืนให้แก่ลูกค้าในลักษณะดังกล่าวข้างต้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตตามบัญชีสาม (๒๑) ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ หรือในกรณีบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) สำหรับกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าว บริษัทสามารถขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ทั้งนี้ การพิจารณาว่ากิจการใดเป็นการผลิตหรือรับจ้างผลิตนั้น ต้องพิจารณาในภาพรวมของการดำเนินธุรกิจ ทั้งลักษณะการดำเนินธุรกิจ รวมไปถึงลักษณะการรับรายได้ของการดำเนินธุรกิจดังกล่าวด้วย	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้บริการสนับสนุนการดำเนินงานและ/หรือให้บริการในลักษณะ Outsourcing Services ในด้านต่างๆ แก่บริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มหรือบุคคลภายนอก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ให้บริการสนับสนุนการดำเนินงานและ/หรือให้บริการในลักษณะ Outsourcing Services ในด้านต่างๆ แก่บริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มหรือบุคคลภายนอก บริษัทจึงขอหารือเกี่ยวกับธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเรื่องกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการแก่บริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มสำหรับธุรกิจให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ว่ามีขอบเขตการให้บริการในลักษณะใด และธุรกิจบริการสนับสนุนของบริษัทเข้าข่ายธุรกิจที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าวหรือไม่ และกรณีที่กรมมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ธุรกิจที่บริษัทได้ขอหารือจะถือว่าเป็นธุรกิจที่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. ธุรกิจบริการให้คำปรึกษาแนะนำด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ต้องเป็นการให้บริการให้คำปรึกษาแนะนำระหว่าง นิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามข้อ (ก) (ข) (ค) และ (ง) เท่านั้น โดยการให้คำปรึกษาแนะนำดังกล่าวต้องเป็นลักษณะของการให้คำปรึกษาแนะนำ หรือให้ความเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้รับบริการเพื่อให้ผู้รับบริการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของตนเองเท่านั้น ไม่รวมถึงกรณีที่ผู้ให้บริการดำเนินการแทนผู้รับบริการแต่อย่างใด ดังนั้น หากธุรกิจที่บริษัทจะให้บริการแก่บริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มมีลักษณะเป็นการให้คำปรึกษาแนะนำ เฉพาะด้านบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเป็นการให้บริการแก่ผู้รับบริการที่มีความสัมพันธ์ ตามลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามข้อ (ก) (ข) (ค) และ (ง) ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้ จะถือว่าเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		กำหนดไว้ภายใต้กฎกระทรวงที่จะมีแก้ไขหรือเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร	ที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ การให้คำปรึกษาแนะนำหรือการให้บริการสนับสนุนในด้านอื่นๆ แก่บริษัทในเครือในกลุ่มหรือแก่บุคคลภายนอกที่มีขอบข่ายธุรกิจไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้น จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ ๒. กรณีที่กฎหมายหรือกฎกระทรวงอยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของหน่วยงานที่ยังไม่มีผลบังคับใช้ซึ่งอาจจะมีการแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาหรือประเภทธุรกิจเพื่อความเหมาะสม กรณีนี้จึงยังไม่สามารถพิจารณาได้ว่าการให้บริการของบริษัทตามที่ขอหารือนั้น เข้าข่ายการประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ภายใต้กฎกระทรวงฉบับที่จะมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมหรือไม่	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ (INTERNATIONAL BUSINESS CENTER : IBC) โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI และได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจรับจ้างผลิตเคมีภัณฑ์ รวมทั้งบริการทดสอบวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลการทดสอบเคมีภัณฑ์	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ (INTERNATIONAL BUSINESS CENTER: IBC) โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI และได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจรับจ้างผลิตเคมีภัณฑ์ รวมทั้งบริการทดสอบวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลการทดสอบเคมีภัณฑ์ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวอยู่แล้ว บริษัทมีความประสงค์จะประกอบธุรกิจเพิ่มเติมจากเดิม โดยจะเป็นผู้จัดหาเคมีภัณฑ์สำเร็จรูปตามคำสั่งของบริษัทในเครือที่ต่างประเทศ ซึ่งบริษัทในเครือจะแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าที่ต้องการ เช่น ประเภท ปริมาณ และคุณสมบัติของเคมีภัณฑ์ หลังจากนั้นบริษัทจะทำการว่าจ้าง บริษัท ก. (ผู้รับจ้างผลิตเคมีภัณฑ์) ให้ผลิตเคมีภัณฑ์ตามสูตรการผลิตของบริษัท โดยบริษัทจะเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสำหรับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าดังกล่าวทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างผลิตผลิตสินค้าเรียบร้อยแล้ว บริษัทจะทำการส่งมอบเคมีภัณฑ์	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทจัดหาสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้า โดยลูกค้าเป็นผู้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าที่ต้องการสั่งซื้อ เช่น กำหนดประเภท ปริมาณ และคุณสมบัติของสินค้าหากบริษัทไม่ได้เป็นผู้ผลิตสินค้านั้นเองแต่จะว่าจ้างผู้รับจ้างรายอื่นให้ดำเนินการผลิตสินค้าให้ และนำสินค้าดังกล่าวไปจำหน่ายให้แก่ลูกค้า ที่ต่างประเทศทั้งหมด โดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทย ซึ่งบริษัทได้รับเงินเป็นค่าสินค้าจากลูกค้า ถือเป็นการประกอบธุรกิจส่งออกที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท อย่างไรก็ตามหากการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นบริษัทได้รับเงินเป็นค่าบริการจากลูกค้าจะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่นท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ให้แก่บริษัทในเครือที่ต่างประเทศ และจะเรียกเก็บเงินค่าสินค้าจากบริษัทในเครือ ซึ่งกรรมสิทธิ์ในสินค้าจะโอนไปยังบริษัทในเครือเมื่อบริษัทได้รับชำระค่าสินค้าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว บริษัทจึงขอหารือว่า ลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่ต้องขอรับใบอนุญาต ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่อย่างไร	การค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต ค้าปลีก ค้าส่ง นำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องตรวจจับ อุปกรณ์บันทึกภาพ กล้องถ่ายภาพ กล้องแอคชั่น แผงวงจร ผลิตภัณฑ์ที่มีฟังก์ชัน GPS และกล้องวงจรปิด โดยมีการจัดซื้อและนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อมาประกอบเป็นสินค้าตามสูตรการผลิตของตนเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิต ค้าปลีก ค้าส่ง นำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องตรวจจับ อุปกรณ์บันทึกภาพ กล้องถ่ายภาพ กล้องแอคชั่น แผงวงจร ผลิตภัณฑ์ที่มีฟังก์ชัน GPS และกล้องวงจรปิด โดยมีการจัดซื้อและนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อมาประกอบเป็นสินค้าตามสูตรการผลิตของตนเอง ภายใต้เครื่องหมายการค้าของตนเอง และส่งออกสินค้าที่ผลิตแล้วไปจำหน่ายในต่างประเทศ จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. กรณีที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อนำมาผลิตเป็นสินค้าโดยผ่านกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมในโรงงานของบริษัท ตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าดังกล่าวไปยังต่างประเทศทั้งหมด โดยไม่มีการจำหน่ายในประเทศไทย ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิตที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท อย่างไรก็ตามหากบริษัทมีการรับจ้างผลิตสินค้าโดยเป็นการผลิตตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการตามที่ลูกค้าเป็นผู้กำหนดจะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๒. กรณีที่คนต่างด้าวจำหน่ายสินค้าที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้ผลิต ไม่ว่าจะเป็นการซื้อสินค้าในประเทศไทยหรือนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพื่อมาจำหน่ายในประเทศไทยเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจการค้าปลีกตามบัญชีสาม (๑๔) และ/หรือการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตามหากคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งโดยไม่ต้องขออนุญาต บริษัทจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นแล้วที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจแต่ละธุรกิจไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่บริษัทใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติฯ และทุนที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทุน ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับการค้าปลีกสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๕ ร้านค้า และสำหรับการค้าส่งสามารถมีร้านค้าได้จำนวน ๑ ร้านค้า ทั้งนี้ ร้านค้าหมายถึง สถานที่สำหรับติดต่อกับลูกค้าเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่น การติดต่อซื้อขายสินค้า การรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า หรือการรับและส่งคืนสินค้า	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่คลุมเบาะนั่งยานยนต์ที่คลุมที่นั่งผู้โดยสารในกิจการรถไฟหรือการบิน อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ทั้งภายในและภายนอกทุกประเภทที่ผลิตจากผ้า พลาสติก ยาง ไม้ เหล็ก อุปกรณ์เครื่องมือทางด้านสุขภาพที่คลุมเบาะนั่งสำหรับเด็ก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายที่คลุมเบาะนั่งยานยนต์ ที่คลุมที่นั่งผู้โดยสารในกิจการรถไฟหรือการบิน อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ทั้งภายในและภายนอกทุกประเภทที่ผลิตจากผ้า พลาสติก ยาง ไม้ เหล็ก อุปกรณ์เครื่องมือทางด้านสุขภาพ ที่คลุมเบาะนั่งสำหรับเด็ก สำนักงานประสงค์จะหารือว่าในกรณีการประกอบธุรกิจของบริษัทตามลักษณะดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ต้องขออนุญาตหรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าหากข้อเท็จจริงในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าวข้างต้น มีลักษณะเป็นการผลิตตามแบบหรือคุณลักษณะเฉพาะหรือความต้องการเฉพาะของลูกค้าแต่ละราย จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตสินค้าตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจออกแบบพัฒนา และรับจ้างผลิตชิ้นส่วนยางยานยนต์ รวมถึงระบบป้องกันล้อแบน เพื่อการจัดจำหน่ายและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจหลักคือ การออกแบบพัฒนาและรับจ้างผลิตชิ้นส่วนยาง ยานยนต์ รวมถึงระบบป้องกันล้อแบน (Runflat Protection System) เพื่อการจัดจำหน่ายและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งหมด โดยบริษัทมีแผนจะขยายฐานการผลิตเพื่อรองรับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ โดยจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นให้มีชาวต่างชาติถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ทั้งนี้ บริษัทประสงค์จะหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และแนวปฏิบัติในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นดังกล่าวบริษัทสามารถดำเนินการอย่างไรได้บ้าง รวมถึงการพิจารณาเรื่องทุนจดทะเบียนของบริษัทที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอหรือสอดคล้องกับข้อกำหนดเรื่องทุนขั้นต่ำตามกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ.๒๕๖๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียน ดังนี้ ๑. การรับจ้างผลิตสินค้าประเภทชิ้นส่วนยาง และยานยนต์เพื่อการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งหมด เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การที่บริษัทประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นโดยมีชาวต่างชาติถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ นั้น สามารถยื่นขอรับความเห็นชอบในหลักการก่อนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้น ซึ่งมีกระบวนการพิจารณาในลักษณะเดียวกับการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงค่อยดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขตามความประสงค์ แล้วยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้ ๓. การพิจารณาว่าทุนจดทะเบียนที่มีของบริษัทเพียงพอหรือไม่ อย่างไรนั้น ในกระบวนการยื่นขอรับใบอนุญาตฯ บริษัทจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตาม	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			มาตรา ๑๗ พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งบริษัทต้องจัดทำประมาณการรายจ่ายเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ผู้ขอรับใบอนุญาตจะใช้ในประเทศไทย สำหรับการประกอบธุรกิจในแต่ละปีเป็นเวลาสามปี หากการคำนวณตามหลักการดังกล่าวมีผลว่าบริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำสำหรับใช้ในการประกอบธุรกิจเป็นเท่าใดแล้ว จึงค่อยนำมาพิจารณากับทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัทที่มีอยู่ว่าเพียงพอหรือสอดคล้องกับข้อกำหนดตามกฎหมายหรือไม่	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมก่อสร้างเพื่อจำหน่ายให้กับบริษัทก่อสร้างหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ	บุคคลต่างด้าว จะประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมก่อสร้างเพื่อจำหน่ายให้กับบริษัทก่อสร้างหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์คอนกรีตสำเร็จรูป โดยใช้วัสดุหลัก ได้แก่ ปูนซีเมนต์ ทราย หิน น้ำ เหล็กเสริม และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ผ่านกระบวนการผลิตภายในโรงงานของบริษัทตามมาตรฐานการผลิตและข้อกำหนดทางเทคนิคที่บริษัทกำหนดขึ้นเอง ที่บริษัทเคยหารือเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมาแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๙ โดยให้ข้อมูลว่าการดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตสำเร็จรูปซึ่งเป็นสินค้าของบริษัทจะเป็นการผลิตตามแบบก่อสร้าง และภายหลังบริษัทได้ทำหนังสือหารือตามที่อ้างถึง ให้ข้อมูลใหม่ว่าสินค้าดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่บริษัทออกแบบ กำหนดรูปแบบ ขนาด คุณลักษณะและมาตรฐานการผลิตไว้ล่วงหน้า โดยจัดทำเป็นรายการสินค้าเพื่อจำหน่ายแก่ลูกค้าทั่วไป มิได้รับจ้างผลิตตามแบบหรือ	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าหากข้อเท็จจริงในกระบวนการผลิตสินค้าดังกล่าวข้างต้นไม่เป็นการผลิตตามแบบก่อสร้างที่เป็นแบบหรือคุณลักษณะเฉพาะหรือความต้องการเฉพาะของลูกค้าแต่ละราย จะมีลักษณะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจผลิตสินค้าดังกล่าวของตนเองตามกระบวนการทางอุตสาหกรรมเพื่อจำหน่ายเป็นการทั่วไป ซึ่งเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ข้อกำหนดเฉพาะของลูกค้าเป็นรายกรณี นายถัง หลง ประสงค์จะหารือว่าในกรณีการประกอบธุรกิจตามลักษณะดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการกลั่น การจัดเก็บ และการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจหลักเกี่ยวกับการกลั่น การจัดเก็บ และการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง บริษัทมีความประสงค์จะยื่นขออนุญาตประกอบกิจการท่าเรือเดินทะเล ซึ่งตั้งอยู่ ณ คลังน้ำมันสุราษฎร์ธานี ต่อกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม โดยมีวัตถุประสงค์สำหรับการบรรทุกหรือขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อประโยชน์ในกิจการของบริษัท และผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมในท่าเรือเดินทะเลดังกล่าวเท่านั้น ซึ่งบริษัทไม่ได้ให้บริการท่าเรือแก่บุคคลภายนอกหรือเรียกเก็บค่าบริการในทางการค้าแต่อย่างใด จึงขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าดังนี้ ๑. กรณีที่บริษัทประกอบกิจการท่าเรือเพื่อใช้สำหรับการบรรทุกหรือขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อประโยชน์ในกิจการของบริษัทเท่านั้น โดยไม่ได้ให้บริการท่าเรือแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายจะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ๒. กรณีที่บริษัทประกอบกิจการท่าเรือโดยมีการให้เช่าหรือให้บริการแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ถือเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวก่อนประกอบธุรกิจ	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจัดหา จัดซื้อทอง เงิน นาค เพชร พลอย อัญมณี และวัตถุทำเทียมสิ่งดังกล่าว รวมทั้งวัตถุดิบส่วนประกอบและชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจจัดหา จัดซื้อทอง เงิน นาค เพชรพลอย อัญมณี และวัตถุทำเทียมสิ่งดังกล่าว รวมทั้งวัตถุดิบส่วนประกอบและชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยมีลักษณะการดำเนินการออกแบบพัฒนาแบบ บรรจุหีบห่อ จัดจำหน่ายตลอดจนทำการตลาดซึ่งสินค้าเครื่องประดับและส่งออกไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัททำการผลิตเครื่องประดับตามคุณสมบัติของบริษัทโดยเครื่องประดับดังกล่าวมีส่วนประกอบจากเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเขิน เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชี ๒ หมวด ๓ (๕) การผลิตเครื่องทองเครื่องเงินเครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเขิน ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี โดยพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ต้องมีคนไทยหรือนิติบุคคลที่ไม่ใช่คนต่างด้าวถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของทุนบริษัท และต้องมีกรรมการที่เป็นคนไทยไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๕ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด อย่างไรก็ดี หากบริษัทประกอบกิจการจัดหาจัดซื้อเครื่องประดับที่ผลิตสำเร็จแล้วและส่งออกไปยังต่างประเทศ ถือเป็นการประกอบธุรกิจส่งออก ซึ่งเป็นธุรกิจที่อยู่นอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบกิจการขายส่งวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์โลหะ และอุปกรณ์ ไร้ท่อ บริษัทมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทมีทุนจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท ประกอบธุรกิจขายส่งวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์โลหะ และอุปกรณ์ไร้ท่อ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า ดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าส่งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ หากบริษัทจะประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าทุกประเภท โดยไม่ต้องขออนุญาตจากอธิบดีฯ บริษัทจะต้องมีทุนขั้นต่ำซึ่งเป็นทุนตามความเป็นจริง คือ ทุนจดทะเบียนที่ได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นครบถ้วนแล้ว จำนวน ๑๐๐ ล้านบาทซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และสามารถมีร้านค้าส่งได้ ๑ ร้านค้า ๒. กรณีที่การดำเนินการดังกล่าวข้างต้นของบริษัทไม่ได้รับค่าตอบแทนจากการค้าส่งสินค้า แต่เป็นค่าตอบแทนจากการให้บริการจะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสายไฟและเคเบิล	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสายไฟและเคเบิล ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าดังนี้ ๑. การผลิตสินค้าโดยมีกระบวนการผลิตในโรงงานของบริษัท ตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศ หรือต่างประเทศ ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ๒. การผลิตสินค้าตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนด ถือเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต แปรรูป ไม้อัดสำเร็จรูป ไม้อัดเคลือบฟิล์ม แผ่นไม้วีเนียร์ แผ่นใยไม้อัด โดยวัตถุดิบหลักได้จัดซื้อในประเทศไทย เช่น ไม้ยางพารา ไม้อะเคเซีย ไม้ยูคาลิปตัส ซึ่งบริษัทได้ผลิตและแปรรูปไม้อัดสำเร็จรูปเองทั้งหมด เพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าภายในประเทศและส่งออก	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจ ผลิต แปรรูป ไม้อัดสำเร็จรูป ไม้อัดเคลือบฟิล์ม แผ่นไม้วีเนียร์ แผ่นใยไม้อัด โดยวัตถุดิบหลักได้จัดซื้อในประเทศไทย เช่น ไม้ยางพารา ไม้อะเคเซีย ไม้ยูคาลิปตัส ซึ่งบริษัทได้ผลิตและแปรรูปไม้อัดสำเร็จรูปเองทั้งหมด เพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าภายในประเทศและส่งออก ทั้งนี้บริษัทไม่มีการรับจ้างผลิตสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือ ฮาร์ดบอร์ด เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๔) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตแปรรูป และชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ที่เกี่ยวข้อง โดยวัตถุดิบหลักได้นำเข้าจากต่างประเทศ และจัดซื้อในประเทศไทย ตัวอย่างเช่น แผ่นไม้แปรรูป ฟองน้ำ ใยไหมสังเคราะห์ ผ้าลินิน ผ้าหนัง หินสังเคราะห์ลาย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจ ผลิต แปรรูป และชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ที่เกี่ยวข้อง โดยวัตถุดิบหลักได้นำเข้าจากต่างประเทศ และจัดซื้อในประเทศไทย ตัวอย่างเช่น แผ่นไม้แปรรูป ฟองน้ำ ใยไหมสังเคราะห์ ผ้าลินิน ผ้าหนัง หินสังเคราะห์ลาย ซึ่งบริษัทได้ออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ภายใต้ชื่อของบริษัทเองทั้งหมดเพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าภายในประเทศและส่งออก โดยบริษัทไม่มีการรับจ้างผลิตสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจของบริษัทเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ เข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด ๓ (๕) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยการขออนุมัติของคณะรัฐมนตรี	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๐. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตเม็ดพลาสติก PET Chip ผลิตเส้นใยสังเคราะห์ Polyester Fiber และผลิตเส้นด้ายสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิตเม็ดพลาสติก PET Chip ผลิตเส้นใยสังเคราะห์ Polyester Fiber และผลิตเส้นด้ายสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ Pile Yarn และ ECF Yarn เพื่อจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจตามลักษณะดังกล่าวข้างต้น เป็นธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตเม็ดพลาสติก PET Chip ผลิตเส้นใยสังเคราะห์ Polyester Fiber และผลิตเส้นด้ายสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น หากไม่ใช่เป็นการรับจ้างผลิต เข้าข่ายเป็นธุรกิจนอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๑. คนต่างด้าวได้ร่วมดำเนินกิจกรรมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย โดยเฉพาะด้านโภชนาการ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” บริษัทได้ร่วมดำเนินกิจกรรมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (“กกท.”) ภายใต้โครงการ Thailand Victory Project เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย โดยเฉพาะด้านโภชนาการ ต่อมา กกท. ได้ขอความร่วมมือจากบริษัทฯ ในการต่อยอดขยายขอบเขตความร่วมมือให้ครอบคลุมถึงการสนับสนุนการจัดตั้งและบริหารจัดการศูนย์โภชนาการอาหาร Victory Canteen รวมถึงการสนับสนุนการจัดเตรียมพื้นที่ ระบบครัว อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ตลอดจนการสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์โภชนาการอาหารดังกล่าว เพื่อประโยชน์และสวัสดิการของนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา และบุคคลที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม โดยมิได้มุ่งแสวงหากำไรจากการดำเนินการดังกล่าว บริษัทขอหารือว่าการดำเนินการสนับสนุนงบประมาณและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารของนักกีฬาใน ๒ กรณี ดังต่อไปนี้ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชี	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัทฯ ให้การสนับสนุนงบประมาณและค่าใช้จ่ายด้านอาหารสำหรับนักกีฬาในศูนย์โภชนาการอาหาร Victory Canteen เพื่อประโยชน์ของนักกีฬาและการจัดการแข่งขัน ภายใต้การดำเนินงานตามกรณีที่ ๑ (การสนับสนุนค่าอาหารเต็มจำนวน) หรือกรณีที่ ๒ (การสนับสนุนค่าอาหารบางส่วน) โดยบริษัทฯ ทำหน้าที่เพียงผู้สนับสนุนโครงการ (Sponsor) รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารที่เกิดขึ้นและชำระ ให้แก่ ผู้ให้บริการภายนอก (Third-Party Operator) ที่ได้รับคัดเลือกตามแนวทางของ กกท. และบริษัทฯ มิได้เป็นผู้ดำเนินกิจการจำหน่ายอาหารด้วยตนเอง มิได้รับรายได้ ค่าตอบแทน ส่วนแบ่งรายได้ หรือผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ใดๆ จากนักกีฬาหรือจากการดำเนินการดังกล่าว การดำเนินการของบริษัทฯ ในลักษณะดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทฯ จึงสามารถดำเนินกิจกรรมดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเพิ่มเติมหรือไม่ กรณีที่ ๑ การสนับสนุนค่าอาหารเต็มจำนวน บริษัทฯ จะสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารสำหรับนักกีฬาเต็มจำนวน เพื่อให้นักกีฬาสามารถรับประทานอาหารภายใน Victory Canteen ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยบริษัทฯ จะไม่ได้รับเงิน ค่าตอบแทน รายได้ หรือผลประโยชน์ใดๆ จากนักกีฬา หรือจากการดำเนินการดังกล่าว กรณีที่ ๒ การสนับสนุนค่าอาหารบางส่วน บริษัทฯ จะให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านอาหารแก่นักกีฬาในสัดส่วนที่มากกว่าส่วนที่นักกีฬารับผิดชอบด้วยตนเอง โดยนักกีฬารับผิดชอบค่าใช้จ่ายเฉพาะในส่วนที่เหลือ ทั้งนี้ ในการดำเนินการทั้งสองกรณีจะมีผู้ให้บริการภายนอก (Third-Party Operator) ดำเนินการแทน กกท.ในการจัดเตรียม จำหน่าย และให้บริการอาหารภายใน Victory Canteen โดยบริษัทฯ มีหน้าที่เพียงรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของ Third-Party		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		Operator ในฐานะผู้สนับสนุนโครงการเท่านั้น บริษัทฯ มิได้เป็นผู้ประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร มิได้เป็นผู้รับชำระเงินจากนักกีฬา และมิได้รับรายได้ ส่วนแบ่งรายได้ ค่าตอบแทน หรือผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ใดๆ จากการดำเนินการดังกล่าว		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่อพ่วงและสายไฟฟ้าอื่นๆ และนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปและสินค้ากึ่งสำเร็จรูปอื่นๆ จากต่างประเทศรวมทั้งจัดซื้อภายในประเทศ เพื่อจัดจำหน่ายทั้งภายในประเทศ (ค้าส่ง) และส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ (ค้าส่ง)	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจ ได้แก่ ๑. กิจการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่อพ่วงและสายไฟฟ้าอื่นๆ ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และ ๒. กิจการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปและสินค้ากึ่งสำเร็จรูปอื่นๆ จากต่างประเทศรวมทั้งจัดซื้อภายในประเทศ เพื่อจัดจำหน่ายทั้งภายในประเทศ (ค้าส่ง) และส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ (ค้าส่ง) บริษัทขอหารือว่า การประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่าดังนี้ ๑. การผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่อพ่วงและสายไฟฟ้าอื่นๆ เป็นธุรกิจนอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. การประกอบธุรกิจค้าส่งสินค้าเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่บริษัทจะมีทุนขั้นต่ำตามความเป็นจริงตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ และทุนจำนวนอื่นที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ การส่งออกสินค้าเพื่อจำหน่ายไปยังต่างประเทศเข้าข่ายเป็นธุรกิจส่งออก ซึ่งเป็นธุรกิจที่อยู่นอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติเดียวกัน	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้สด เนื้อทุเรียนแช่แข็ง ผลไม้แช่แข็ง รวมถึงผลไม้อื่นๆ ทุกชนิด ในประเทศไทย เพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายภายในประเทศแต่อย่างใด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้สด เนื้อทุเรียนแช่แข็ง ผลไม้แช่แข็ง รวมถึงผลไม้อื่นๆ ทุกชนิด ในประเทศไทย เพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายภายในประเทศแต่อย่างใด บริษัทฯ จึงขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้สด เนื้อทุเรียนแช่แข็ง ผลไม้แช่แข็ง รวมถึงผลไม้อื่นๆ ทุกชนิดในประเทศไทย เพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีการจำหน่ายสินค้าดังกล่าวภายในประเทศไทยนั้น ถือเป็นธุรกิจส่งออก ซึ่งเป็นธุรกิจที่อยู่นอกบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทฯ จึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ดี หากบริษัทฯ มีการรับซื้อผลไม้ข้างต้นที่ปลูกภายในประเทศไทยและขายภายในประเทศ จะเข้าข่ายเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม (๑๓) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจัดซื้อ จำหน่าย และส่งออกแร่ทุกชนิด โดยมีลักษณะกิจกรรมคือ รับซื้อขาย นำเข้า และส่งออกแร่ (แร่ดีบุก แร่ทังสเตน แร่ผสมทังสเตนและดีบุก ซึ่งมีแหล่งกำเนิดจากประเทศเมียนมา แล้วนำมาฝากและจำหน่ายชั่วคราวในพื้นที่ปลอดอากร (Free Zone) จังหวัดชลบุรี เพื่อรอการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศทั้งหมด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจจัดซื้อ จำหน่าย และส่งออกแร่ทุกชนิด โดยมีลักษณะกิจกรรมคือ รับซื้อ ขาย นำเข้า และส่งออกแร่ (แร่ดีบุก แร่ทังสเตน แร่ผสมทังสเตนและดีบุก ซึ่งมีแหล่งกำเนิดจากประเทศเมียนมา แล้วนำมาฝากและจำหน่ายชั่วคราวในพื้นที่ปลอดอากร (Free Zone) จังหวัดชลบุรี เพื่อรอการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศทั้งหมด โดยไม่มีความประสงค์ที่จะจำหน่ายแร่ดังกล่าวภายในประเทศไทยแต่อย่างใด ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบกิจการรับซื้อ นำเข้า จัดเก็บแร่ดังกล่าวและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยไม่มีการจำหน่ายแร่ดังกล่าวภายในประเทศไทยแต่อย่างใด เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจส่งออก ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้าย จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจขายส่งเคมีภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม โดยซื้อผลิตภัณฑ์เคมีสำเร็จรูปจากผู้ผลิตทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อมาจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โรงงาน และลูกค้าธุรกิจ โดยไม่มีการผลิต ผสม แปรรูป หรือเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์เคมีแต่อย่างใด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจขายส่งเคมีภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม โดยซื้อผลิตภัณฑ์เคมีสำเร็จรูปจากผู้ผลิตทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อมาจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โรงงาน และลูกค้าธุรกิจ โดยไม่มีการผลิต ผสม แปรรูป หรือเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์เคมีแต่อย่างใด ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจขายส่งเคมีภัณฑ์สำเร็จรูปให้แก่ผู้ประกอบการและโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าว เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจการค้าส่งสินค้าตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่จะมีจำนวนเงิน ทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ซึ่งไม่รวมทุนขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจอื่นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ และทุนจำนวนอื่นที่ต้องใช้ในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายอื่นได้กำหนดไว้	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจให้เช่าอาคารโรงงานสำเร็จรูป คลังสินค้า และอาคารสำนักงานดังกล่าว รวมถึงการให้บริการเกี่ยวเนื่องกับการให้เช่า ได้แก่ การเรียกเก็บค่าใช้จ่ายส่วนกลางและการเรียกเก็บค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า (ค่าสาธารณูปโภค) คืนจากผู้เช่า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” จะดำเนินโครงการพัฒนาโรงงานสำเร็จรูป คลังสินค้า และอาคารสำนักงานเพื่อให้เช่าบนที่ดินที่เช่าจากเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นบุคคลสัญชาติไทย โดยบริษัทเป็นผู้ลงทุนก่อสร้างอาคารดังกล่าว และนำทรัพย์สินดังกล่าวออกให้เช่าเพื่อสร้างรายได้จากค่าเช่าเป็นหลัก รวมถึงให้บริการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายส่วนกลาง และเรียกคืนค่าสาธารณูปโภคอันเกี่ยวเนื่องกับการให้เช่าดังกล่าว ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบกิจการดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจให้เช่าอาคารโรงงานสำเร็จรูป คลังสินค้า และอาคารสำนักงานดังกล่าว รวมถึงการให้บริการเกี่ยวเนื่องกับการให้เช่า ได้แก่ การเรียกเก็บค่าใช้จ่ายส่วนกลางและการเรียกเก็บค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า (ค่าสาธารณูปโภค) คืนจากผู้เช่า เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์ยาง ทุกชนิด และส่งออกจำหน่ายไปยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” จะประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์ยาง ทุกชนิด และส่งออกจำหน่ายไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิต ไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศหรือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยไม่ใช่เป็นการรับจ้างผลิต ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวดำเนินการวิจัย พัฒนา ทดสอบ และสร้างต้นแบบหรือทรัพย์สินทางปัญญาเป็นการดำเนินการภายในบริษัทเพื่อไปใช้ในเชิงพาณิชย์ของบริษัทในอนาคต โดยไม่ได้เป็นการให้บริการแก่ผู้อื่น	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิตเลนส์สำหรับถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อจำหน่ายภายใน ประเทศ และส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ บริษัทประสงค์จะจัดตั้งบริษัทจำกัดใหม่ในประเทศไทยที่มีผู้ถือหุ้นเป็นต่างชาติ ๑๐๐% ซึ่งในระยะเริ่มต้นบริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่นี้จะทำการวิจัย พัฒนา ทดสอบ และปรับปรุงต้นแบบเทคโนโลยีด้านหุ่นยนต์ พัฒนาซอฟต์แวร์ เฟิร์มแวร์ ระบบควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ กลไก เซ็นเซอร์ และระบบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาต้นแบบของบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์ในการนำผลงานวิจัย ต้นแบบ หรือทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ในเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้บริษัทจะจัดหาทรัพยากรต่างๆ และปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินการดังกล่าว เช่น สถานที่ เครื่องมือ และทรัพยากรบุคคล เป็นต้น (รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง) บริษัทประสงค์จะหารือว่ากิจกรรมตามรายละเอียดดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากการดำเนินการวิจัย พัฒนา ทดสอบ และสร้างต้นแบบหรือทรัพย์สินทางปัญญาเป็นการดำเนินการภายในบริษัทเพื่อไปใช้ในเชิงพาณิชย์ของบริษัทในอนาคต โดยไม่ได้เป็นการให้บริการแก่ผู้อื่น ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงสามารถดำเนินการโดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายฟอยล์อลูมิเนียมถนอมอาหาร	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายฟอยล์อลูมิเนียมถนอมอาหาร ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิต ไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ (หากไม่ใช่เป็นการรับจ้างผลิต) ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนด ให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายท่อสแตนเลสสำหรับเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนและอุปกรณ์ไฟฟ้า	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายท่อสแตนเลสสำหรับเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน และอุปกรณ์ไฟฟ้า บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตท่อสแตนเลสสำหรับเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนและอุปกรณ์ไฟฟ้าดังกล่าว หากกระบวนการผลิตเป็นของบริษัทเองตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทและจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิต ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อย่างไรก็ดี หากเป็นการรับจ้างผลิตตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนดจะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑. นิติบุคคลต่างด้าว มีความประสงค์ให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในกลุ่ม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าและส่งออก พร้อมทั้งพัฒนาซึ่งผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดทุกประเภท บริษัทมีความประสงค์จะให้กู้ยืมเงินแก่บริษัท A จำกัด เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ โดยมิใช่ธุรกิจหลักของกิจการและมิใช่การให้กู้ยืมเงินในลักษณะเดียวกับสถาบันการเงิน ซึ่งทั้งสองบริษัทมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่มีกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทเป็นบุคคลเดียวกัน บริษัทประสงค์จะหารือว่าความสัมพันธ์กันในลักษณะดังกล่าวถือว่าบริษัททั้งสองเป็น “บริษัทในกลุ่ม” กันหรือไม่ อย่างไร และการให้กู้ยืมเงินระหว่างทั้งสองบริษัทดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า กรณีทั้งสองบริษัทดังกล่าวข้างต้นที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยและมีการทำธุรกรรมอันเข้าข่ายเป็นการให้กู้ยืมเงินในประเทศระหว่างนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่มีกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการเกินกว่ากึ่งจำนวนของนิติบุคคลหนึ่งเป็นกรรมการหรือเป็นผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการเกินกว่ากึ่งจำนวนของอีกนิติบุคคลหนึ่งแล้ว จะเข้าข่ายเป็นธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น จึงสามารถให้กู้ยืมเงินในประเทศระหว่างกัน โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนำเข้าชิ้นส่วนแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ PCB เพื่อนำมาผลิตในประเทศ และนำออกจำหน่ายไปยังต่างประเทศ รวมถึงนำเข้าแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ PCB แบบสำเร็จรูปเพื่อจำหน่ายส่งออกไปยังต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” มีความประสงค์จะประกอบกิจการนำเข้าชิ้นส่วนแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ PCB เพื่อนำมาผลิตในประเทศ และนำออกจำหน่ายไปยังต่างประเทศ รวมถึงนำเข้าแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ PCB แบบสำเร็จรูป เพื่อจำหน่ายส่งออกไปยังต่างประเทศโดยไม่มีการจำหน่ายภายในประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตสินค้าตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิต ไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ (หากไม่ใช่เป็นการรับจ้างผลิต) รวมถึงการนำเข้าสินค้าเข้ามาในประเทศไทยและจำหน่ายออกยังไปต่างประเทศ ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจค้าส่ง รวมทั้งนำเข้าส่งออก ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ สารเติมแต่งเครื่องจักรที่ใช้ภายในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางและผลิตภัณฑ์เคมี	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจค้าส่ง รวมทั้งนำเข้าส่งออกผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ สารเติมแต่งเครื่องจักรที่ใช้ภายในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางและผลิตภัณฑ์เคมี บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าการประกอบธุรกิจค้าส่งผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ สารเติมแต่งเครื่องจักรที่ใช้ภายในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางและผลิตภัณฑ์เคมี เข้าลักษณะเป็นธุรกิจการค้าส่งตามบัญชีสาม (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่จะมีจำนวนเงินทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจเป็นที่ปรึกษาสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Advisory Service) นายหน้าสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Broker) หรือผู้ค้าสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Dealer) ซึ่งเป็นประเภทธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ.๒๕๖๑ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการเป็นสำนักงานกฎหมายที่ให้คำปรึกษาและดำเนินการด้านกฎหมายแก่ผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ ประสงค์จะหารือกรณีบุคคลต่างด้าวจะจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจำกัดในประเทศไทย โดยมีทุนจดทะเบียนข้างมากเป็นบุคคลสัญชาติอเมริกัน และมีกรรมการของนิติบุคคลมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นบุคคลสัญชาติอเมริกันและ/หรือบุคคลสัญชาติไทย เพื่อประกอบธุรกิจเป็นที่ปรึกษาสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Advisory Service) นายหน้าสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Broker) หรือผู้ค้าสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Dealer) ซึ่งเป็นประเภทธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ.๒๕๖๑ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึงนั้น	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่าดังนี้ ๑. การประกอบธุรกิจเป็นที่ปรึกษาสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Advisory Service) นายหน้าสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Broker) หรือผู้ค้าสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset Dealer) ซึ่งเป็นประเภทธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ.๒๕๖๑ เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายสาม (๑๑) การทำกิจการนายหน้า และธุรกิจตามบัญชีท้ายสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งคนต่างด้าวจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๒. หากคนต่างด้าวมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขของสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา (สนธิสัญญาฯ ไทย-อเมริกา) ประสงค์จะประกอบธุรกิจตามข้อ ๑. สามารถขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			๓. กรณีการประกอบธุรกิจที่มีกฎหมายใดกำกับดูแลเป็นการเฉพาะ โดยกำหนดไว้เป็นประการใดก็ให้ดำเนินการตามที่กฎหมายเฉพาะนั้น โดยหากมีการกำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตประกอบธุรกิจ สำหรับการยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จำเป็นต้องยื่นหลักฐานการได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะนั้นๆ ประกอบคำขอด้วย ๔. การยื่นขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๑ หรือการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ ให้จัดเตรียมเอกสาร หลักฐาน และดำเนินการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๑๗ พ.ศ. ๒๕๔๖	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๕. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตพีวีซีฟิล์มพิมพ์ลายเป็นของตนเองเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศไทยและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ผลิตพีวีซีฟิล์มพิมพ์ลายเป็นของตนเองเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศไทยและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยบริษัทเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ ดำเนินกระบวนการผลิต ควบคุมคุณภาพและจัดเตรียมสินค้าสำเร็จรูปด้วยตนเอง และมิได้ประกอบกิจการอันมีลักษณะเป็นการรับจ้างจัดหาบุคลากร จัดส่งแรงงาน หรือจัดส่งบุคลากรไปปฏิบัติให้บริษัทหรือนายจ้างรายอื่น บริษัทประสงค์จะหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัทประกอบธุรกิจผลิตพีวีซีฟิล์มพิมพ์ลายเป็นของตนเองเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศไทยและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ อันมีลักษณะตามความดังกล่าวข้างต้น ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่ห้ามคนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๖. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสินค้าแผ่นปิดท้ายกระบะ (Tonneau Cover) ทุกประเภท โดยผลิตตามต้นแบบของบริษัทเอง	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ผลิตและจำหน่ายสินค้าแผ่นปิดท้ายกระบะ (Tonneau Cover) ทุกประเภท โดยผลิตตามต้นแบบของบริษัทเอง มิได้เป็นการรับจ้างผลิตหรือทำตามคำสั่งซื้อของบุคคลอื่น จัดหาวัตถุดิบจากต่างประเทศร้อยละ ๗๐ และภายในประเทศร้อยละ ๓๐ เพื่อผลิตและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยไม่มีวัตถุประสงค์ในการขายภายใน ประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าจำเป็นต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (FBL) หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตสินค้าแผ่นปิดท้ายกระบะตามต้นแบบของบริษัทเองเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศโดยมิใช่การรับจ้างผลิตดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้าย จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๗. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตน้ำเชื่อมเข้มข้น หัวเชื้อน้ำอัดลม และสารแต่งกลิ่นรสต่างๆ จากผลไม้ด้วยกรรมวิธีขั้นตอนการผลิตและสูตร ของบริษัทเองจนได้ผลผลิตสำเร็จรูปเป็น “หัวเชื้อน้ำหวาน” เพื่อส่งออกและจำหน่ายให้แก่ลูกค้าทั่วไป	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ผลิต น้ำเชื่อมเข้มข้น หัวเชื้อน้ำอัดลม และสารแต่งกลิ่นรสต่างๆ จากผลไม้ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินงานเริ่มจากการจัดซื้อวัตถุดิบ ทั้งที่สั่งซื้อมาจากต่างประเทศและจัดซื้อภายในประเทศ นำวัตถุดิบดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการผลิตภายในโรงงานของบริษัทด้วยกรรมวิธีขั้นตอนการผลิตและสูตร ของบริษัทเองจนได้ผลผลิตสำเร็จรูปเป็น “หัวเชื้อน้ำหวาน” เพื่อส่งออกและจำหน่ายให้แก่ลูกค้าทั่วไป บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การผลิตน้ำเชื่อมเข้มข้น หัวเชื้อน้ำอัดลม และสารแต่งกลิ่นรสต่างๆ จากผลไม้ หากการผลิตตามแบบ ตามสูตร หรือวิธีการของบริษัทเอง (โดยไม่ใช่การรับจ้างผลิต) และจำหน่ายสินค้าดังกล่าวไม่ว่าจะจำหน่ายในประเทศหรือต่างประเทศ ไม่เข้าข่ายธุรกิจที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๘. คนต่างด้าวประกอบกิจการค้าและออกแบบเกี่ยวกับเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และผลิตภัณฑ์สิ่งทอทุกชนิดโดยการถัก พิมพ์ลาย ปักลาย รีดลาย หรือวิธีอื่นๆ เพื่อจำหน่ายค้าส่งในประเทศไทย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการค้าและออกแบบเกี่ยวกับเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และผลิตภัณฑ์สิ่งทอทุกชนิดโดยการถัก พิมพ์ลาย ปักลาย รีดลาย หรือวิธีอื่นๆ เพื่อจำหน่ายค้าส่งในประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากการนำเสื้อผ้ามาทำการออกแบบ เช่น การถัก พิมพ์ลาย ปักลาย หรือรีดลายตามแบบของบริษัท เพื่อนำเสื้อผ้าสำเร็จรูปดังกล่าวออกจำหน่าย ย่อมเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจการค้าปลีกหรือการค้าส่งสินค้าตามบัญชีสาม (๑๔) หรือ (๑๕) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เว้นแต่จะมีจำนวนเงินทุนขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายดังกล่าว (ค้าส่งหรือค้าปลีกแต่ละประเภทธุรกิจตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป) อย่างไรก็ดี หากการออกแบบ ถัก พิมพ์ลาย ปักลาย หรือรีดลายดังกล่าว มีลักษณะเป็นการรับจ้างดำเนินการ โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าจ้างหรือค่าบริการ จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๙. คนต่างด้าวประกอบกิจการนำเข้าวัตถุดิบกระดาษลังรีไซเคิลจากต่างประเทศ เข้าสู่กระบวนการผลิตรีไซเคิลโดยการนำกระดาษลังมาปั่นและบดละเอียดให้เป็นเยื่อกระดาษ แล้วนำมาอัดก้อนเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศทั้งหมด	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการนำเข้าวัตถุดิบกระดาษลังรีไซเคิลจากต่างประเทศ เข้าสู่กระบวนการผลิตรีไซเคิลโดยการนำกระดาษลังมาปั่นและบดละเอียดให้เป็นเยื่อกระดาษ แล้วนำมาอัดก้อนเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศทั้งหมด บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การนำวัตถุดิบกระดาษลังรีไซเคิล มาเข้ากระบวนการผลิตรีไซเคิล โดยการนำกระดาษมาปั่น บดละเอียดเพื่อแปรรูปเป็นเยื่อกระดาษอัดก้อนและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศทั้งหมด เป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๐. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตที่นอนในโรงงานอุตสาหกรรมของตนเอง โดยมีเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิต แรงงานฝีมือและผู้เชี่ยวชาญเพื่อควบคุม ตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้า มีการจัดหาวัตถุดิบจากในประเทศและต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบธุรกิจผลิตที่นอน ในโรงงานอุตสาหกรรมของตนเอง โดยมีเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิต แรงงานฝีมือ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อควบคุม ตรวจสอบ และรับรองคุณภาพสินค้า มีการจัดหาวัตถุดิบจากในประเทศและต่างประเทศมาผ่านกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมหลายขั้นตอน เช่น การผลิตชิ้นส่วน (สปริง) ของที่นอน การขึ้นรูปและประกอบโครงสร้างที่นอน การทำแผ่นควิลต์และการตัดเย็บผ้าหุ้มที่นอน (Quilting Process) การติดฉลาก การตรวจสอบคุณภาพสินค้า และการบรรจุหีบห่อ จนเป็นที่นอนสำเร็จรูป หลังจากนั้นจึงมีการจำหน่ายที่นอนดังกล่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยไม่ได้ประกอบกิจการรับจ้างผลิต จึงขอหารือว่า ลักษณะการประกอบธุรกิจดังกล่าวเข้าข่ายการประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า หากคนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิตที่นอนโดยการนำวัตถุดิบมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรมในโรงงานผลิตสินค้าของตนเอง ซึ่งเป็นการผลิตตามแบบหรือตามสูตรหรือวิธีการของบริษัทเองโดยไม่ได้เป็นการรับจ้างผลิต ถือเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ คนต่างด้าวจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๑. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจผลิต ออกแบบ พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการบินระดับต่ำ เช่น โดรน หรืออากาศยานไร้คนควบคุม	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการผลิต ออกแบบ พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการบินระดับต่ำ เช่น โดรน หรืออากาศยานไร้คนควบคุม บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การประกอบธุรกิจออกแบบ พัฒนา และผลิตสินค้าดังกล่าว โดยเป็นกระบวนการและกรรมวิธีการผลิตของบริษัทเอง และจำหน่ายสินค้าที่บริษัทเป็นผู้ผลิตดังกล่าว ถือเป็นการประกอบธุรกิจผลิต ซึ่งไม่เป็นธุรกิจที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ดี หากการประกอบกิจการวิจัย พัฒนา ออกแบบ หรือผลิตสินค้าดังกล่าว เป็นไปตามแบบหรือตามคุณสมบัติที่ผู้ว่าจ้างรายอื่นเป็นผู้กำหนด จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว ทั้งนี้ หากการผลิตและจำหน่ายสินค้าข้างต้น เข้าข่ายเป็นสินค้ายุทธภัณฑ์ จะเข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจการผลิต การจำหน่าย หรือการซ่อมบำรุง อาวุธยุทโธปกรณ์ เรืออากาศยาน หรือยานพาหนะทางการทหาร ตามบัญชีสอง หมวด ๑ (๑) (ค) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบ	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
			ธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีก่อนเริ่มต้นประกอบกิจการ	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๒. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโรงงานผลิตและจำหน่ายขนมปัง เบเกอรี่ ขนมหวาน และอาหารแปรรูปทุกชนิด โดยนำวัตถุดิบและแป้งสำเร็จรูปมาแปรรูปผ่านเครื่องจักรของบริษัทจนได้ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปพร้อมจำหน่าย	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการโรงงานผลิตและจำหน่ายขนมปัง เบเกอรี่ ขนมหวาน และอาหารแปรรูปทุกชนิด โดยนำวัตถุดิบและแป้งสำเร็จรูปมาแปรรูปผ่านเครื่องจักรของบริษัทจนได้ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปพร้อมจำหน่าย บริษัทขอหารือว่าการประกอบธุรกิจดังกล่าวตามวัตถุประสงค์เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การที่บริษัทจัดซื้อแป้งสำเร็จรูปและวัตถุดิบต่างๆ นำมาผ่านกระบวนการผลิตโดยเครื่องจักรในโรงงานเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เช่น ขนมปัง เบเกอรี่ ขนมหวาน และอาหารแปรรูปประเภทต่างๆ เพื่อจัดจำหน่ายนั้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจผลิต (หากไม่ใช่เป็นการรับจ้างผลิต) ไม่เข้าข่ายเป็นธุรกิจในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ บริษัทจึงสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีทุนขั้นต่ำที่ใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่น้อยกว่าสองล้านบาท	

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๓. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจการทดลองภาคสนามเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสารปราบศัตรูพืช สารเสริมประสิทธิภาพ สารอาหารพืช และปุ๋ย และการทดสอบสารตกค้างและการทดสอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยและพัฒนาสินค้าให้กับบริษัทในเครือต่างประเทศ	นิติบุคคลต่างด้าวจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทย ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ใบอนุญาตในธุรกิจบัญชีสาม (๒๑) การทำธุรกิจบริการให้ บริการด้านการตลาด การทดลองภาคสนามและการวิจัยตลาด ให้กับบริษัทในเครือในต่างประเทศ โดยบริษัทประกอบธุรกิจการเกษตรในการนำเข้าและจำหน่ายสารปราบศัตรูพืช สารเสริมประสิทธิภาพ สารอาหารพืช และปุ๋ย เป็นต้น ซึ่งการดำเนินธุรกิจดังกล่าวจำเป็นต้องมีการทดลองภาคสนามในแปลงปลูกจริง เช่น การทดสอบประสิทธิภาพของสารปราบศัตรูพืช สารเสริมประสิทธิภาพ สารอาหารพืช และปุ๋ย และการทดสอบสารตกค้างและการทดสอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัทมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยหรือไม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยและพัฒนาสินค้าให้กับบริษัทในเครือต่างประเทศ บริษัทจึงขอหารือขอบเขตการประกอบธุรกิจภายใต้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า การดำเนินการของบริษัทในการทดลองภาคสนามเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสารปราบศัตรูพืช สารเสริมประสิทธิภาพ สารอาหารพืช และปุ๋ย และการทดสอบสารตกค้างและการทดสอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยและพัฒนาสินค้าให้กับบริษัทในเครือต่างประเทศ ถือว่าอยู่ในขอบข่ายการประกอบธุรกิจที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตข้างต้น	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		ที่บริษัทได้รับอนุญาตว่าครอบคลุมการดำเนินการในการทดลองภาคสนามที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของบริษัทที่กล่าวข้างต้นหรือไม่		

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๔. คนต่างด้าวประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตและแปรรูปไม้โดยมีกระบวนการผลิตตามรายละเอียดข้างต้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด ๓ (๕) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย หรือไม่	นิติบุคคลต่างด้าวจดทะเบียนในประเทศไทย (“บริษัท”) มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ประกอบกิจการรับจ้างผลิตและแปรรูปบรรจุภัณฑ์ไม้ พาเลทไม้ รวมถึงบรรจุภัณฑ์ป้องกันเฉพาะสำหรับเซิร์ฟเวอร์ AI อุปกรณ์ศูนย์ข้อมูล (Data Center) และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูงที่มีความแม่นยำสูง โดยการผลิตทั้งหมดดำเนินการตามคำสั่งซื้อและข้อกำหนดทางเทคนิคของลูกค้า โดยวัตถุดิบหลักคือไม้สนแปรรูปที่นำเข้าจากต่างประเทศ สามารถสรุปกระบวนการผลิตได้ ดังนี้ ๑. นำไม้ที่นำเข้าจากต่างประเทศมาดำเนินการตัดและแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อให้ได้ไม้ที่มีขนาดและรูปแบบตามมาตรฐานการผลิต ๒. การขึ้นรูปและแปรรูปโดยดำเนินการตัดตามขนาด ไสผิวไม้ เซาะร่อง เจาะรู และประกอบชิ้นส่วน ๓. ประกอบตามโครงสร้างที่ออกแบบ โดยการต่อประกอบ ยึดด้วยตะปู หรือการเข้าลิ้นไม้เพื่อประกอบเป็นพาเลทไม้หรือกล่องไม้ที่สมบูรณ์	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติได้พิจารณาจากข้อมูลเท่าที่ปรากฏในข้อหารือแล้วขอเรียนว่า กรณีบริษัทประกอบธุรกิจบริการรับจ้างผลิตและแปรรูปไม้โดยมีกระบวนการผลิตตามรายละเอียดข้างต้น เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด ๓ (๕) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยการขออนุมัติของคณะรัฐมนตรี	

กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ

สรุปข้อหารือ ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๙

ชื่อกฎหมาย	เรื่อง	ประเด็นปัญหา	คำวินิจฉัย	หมายเหตุ
		๔. ดำเนินการรมยาไม้ตามมาตรฐาน ISPM ๑๕ พร้อมติดเครื่องหมาย IPPC และออกเอกสารรับรองการผ่านการตรวจด้านกักกันพืช ๕. ตรวจสอบขนาด ความสามารถในการรับน้ำหนัก ความแข็งแรง และคุณภาพโดยรวม เมื่อผ่านการตรวจสอบแล้ว จะดำเนินการบรรจุเพื่อเตรียมจัดส่ง ๖. ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปทั้งหมดใช้สำหรับการส่งออก โดยบริษัทไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าไม้พื้นเมืองที่เกี่ยวข้องกับไม้จากแหล่งธรรมชาติภายในประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน สำหรับการประกอบกิจการทำไม้พาเลท ภาชนะบรรจุจากไม้		